

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

64. vuosikerta

7. heinäkuuta 2021

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2019–2020

Istunnot 13.–16. tammikuuta 2020

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 239, 18.6.2021.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

2021/C 270/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (2019/2956(RSP))	2
2021/C 270/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 Yhdistyneen kuningaskunnan erosopimuksen kansalaisten oikeuksia koskevien määräysten täytäntöönpanosta ja seurannasta (2020/2505(RSP))	21
2021/C 270/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2018 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla (2019/2125(INI))	25
2021/C 270/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus (2019/2136(INI))	41
2021/C 270/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus (2019/2135(INI))	54

2021/C 270/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 Euroopan parlamentin kannasta Euroopan tulevaisuutta käsittelevään konferenssiin (2019/2990(RSP))	71
Torstai 16. tammikuuta 2020		
2021/C 270/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 Burundista, erityisesti sananvapaudesta (2020/2502(RSP))	76
2021/C 270/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 Nigeriasta, erityisesti viimeaikaisista terrori-iskuista (2020/2503(RSP))	83
2021/C 270/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 Venezuelan tilanteesta kansalliskokouksen uuden puhemiehen ja puhemiehistön laittoman valinnan jälkeen (parlamentaarinen vallankaappaus) (2020/2507(RSP))	88
2021/C 270/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 käynnissä olevista SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisista Puolaa ja Unkaria koskevista kuulemisista (2020/2513(RSP))	91
2021/C 270/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 biodiversiteettisopimuksen sopimuspuolten konferenssin 15. kokouksesta (COP15) (2019/2824(RSP))	94
2021/C 270/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 Euroopan oikeusasiamiehen toiminnasta – vuosikertomus 2018 (2019/2134(INI))	105
2021/C 270/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 talous- ja rahaliiton instituutioista ja elimistä: palvelussuhteen päättymisen jälkeisten eturistiriitojen ehkäiseminen (2019/2950(RSP))	113

III Valmistelevat säädökset

Euroopan parlamentti

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

2021/C 270/14	Euroopan parlamentin päätös 15. tammikuuta 2020 pysyvien valiokuntien jäsenmääristä (2020/2512(RSO))	117
2021/C 270/15	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2020 esityksestä neuvoston päätökseksi niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Islannissa tai Norjassa jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, tehtyyn Euroopan yhteisön sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan väliseen sopimukseen liitettävän, lainvalvontatarkoituksessa Eurodaciin pääsyä koskevan Euroopan unionin, Islannin ja Norjan kuningaskunnan välisen pöytäkirjan tekemisestä (15791/2018 – C9-0155/2019 – 2018/0419(NLE))	119
2021/C 270/16	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2020 esityksestä neuvoston päätökseksi tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan Euroopan unionin ja Kiinan kansantasavallan hallituksen välisen sopimuksen tekemisestä unionin puolesta (11033/2019 – C9-0049/2019 – 2018/0147(NLE))	120
2021/C 270/17	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2020 esityksestä neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonnäkökohtajärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienyritysten erityisjärjestelmän osalta ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta pienyritysten erityisjärjestelmän asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi tehtävän hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta (13952/2019 – C9-0166/2019 – 2018/0006(CNS))	121

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2019–2020

Istunnot 13.–16. tammikuuta 2020

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 239, 18.6.2021.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P9_TA(2020)0005

Euroopan vihreän kehityksen ohjelma

Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (2019/2956(RSP))

(2021/C 270/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019)0640),
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta” (COM(2018)0773) ja tiedonannon tueksi laaditun perusteellisen analyysin,
- ottaa huomioon vuoteen 2020 ulottuvan EU:n ympäristöalan toimintaohjelman ja sen vuotta 2050 koskevan vision,
- ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (ilmastosopimus), siihen liitetyn Kioton pöytäkirjan ja Pariisin sopimuksen,
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman ja kestävän kehityksen tavoitteet,
- ottaa huomioon 4. joulukuuta 2019 päivätyn Euroopan ympäristökeskuksen (EEA) raportin ”The European environment – state and outlook 2020”,
- ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) erityisraportin ”Global Warming of 1,5 °C”, sen viidennen arviointiraportin ja siitä tehdyn tiivistelmäraportin, IPCC:n erityisraportin ilmastonmuutoksesta ja maankäytöstä sekä IPCC:n erityisraportin merestä, jäätä ja lumesta ilmaston muuttuessa,
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2019 julkaistun YK:n ympäristöohjelman (UNEP) raportin ”Emissions Gap Report 2019” ja sen joulukuussa 2019 julkaistun ensimmäisen tiivistelmäraportin fossiilisten polttoaineiden tuotannosta (”Production Gap Report 2019”),
- ottaa huomioon 31. toukokuuta 2019 julkaistun biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin maailmanlaajuisen arviointiraportin biologisesta monimuotoisuudesta ja ekosysteemipalveluista ”Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services”,

- ottaa huomioon YK:n ympäristöohjelman kansainvälisen resurssipaneelin raportin ”Global Resources Outlook 2019”,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimukset ja suositukset,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston tarkistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin,
- ottaa huomioon ilmastopimuksen osapuolten 26. konferenssin, joka on määrä pitää marraskuussa 2020, sekä sen, että kaikkien ilmastopimuksen osapuolten on lisättävä kansallisesti määriteltyjä panoksiaan Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti,
- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten 15. konferenssin (COP15), joka on määrä pitää Kunmingissa, Kiinassa lokakuussa 2020, jolloin sopimuspuolten on päätettävä vuoden 2020 jälkeisistä maailmanlaajuisista puitteista biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämiseksi,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman ilmastonmuutoksesta: eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta Pariisin sopimuksen mukaisesti ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2019 antamansa päätöslauselman ilmasto- ja ympäristöhätätilasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2019 antamansa päätöslauselman vuonna 2019 Madridissa Espanjassa järjestettävästä YK:n ilmastokokouksesta (COP 25) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2019 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 ja 4 kohdan,

A. toteaa, että tämä päätöslauselma on parlamentin alustava yleisluonteinen vastine Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta annettuun komission tiedonantoon; huomauttaa, että parlamentti aikoo ohjelmaa koskevan työn edistyessä palata asiaan ja ottaa yksityiskohtaisemmin kantaa erityistoimenpiteisiin ja politiikkatoimiin sekä käyttää kaikkia lainsäädäntävaltuuksiaan tarkastellakseen ja tarkistaakseen komission ehdotuksia niin, että ne varmasti tukevat kaikkia vihreän kehityksen ohjelman tavoitteita;

1. painottaa, että on toimittava kiireesti ja kunnianhimoisesti ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja ilmastoon liittyvien haasteiden ratkaisemiseksi, rajoitettava ilmaston lämpeneminen 1,5 celsiusasteeseen ja vältettävä biologisen monimuotoisuuden laajamittainen häviäminen; suhtautuukin myönteisesti komission tiedonantoon ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma”; yhtyy komission sitoumukseen tehdä EU:sta terveempi, kestävä, oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jossa kasvihuonekaasujen nettopäästöistä on päästy eroon; vaatii, että tarvittava siirtymä ilmastoneutraaliin yhteiskuntaan toteutetaan viimeistään vuonna 2050 ja siitä tehdään eurooppalainen menestystarina;

2. korostaa, että kaikille Euroopassa asuville olisi taattava syrjimättömästi perusoikeus turvalliseen, puhtaaseen, terveelliseen ja kestäväan ympäristöön ja vakaaseen ilmastoon ja että tämä oikeus on varmistettava kunnianhimoisten toimintapolitiikkojen avulla ja sen täysimääräistä toteutumista on voitava valvoa oikeusjärjestelmissä sekä kansallisella että EU:n tasolla;

3. uskoo vahvasti, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa olisi vaalittava kokonaisvaltaista ja tieteeseen perustuvaa lähestymistapaa ja tuotava kaikki alat yhteen, jotta ne voivat yhdessä edetä kohti samaa tavoitetta; katsoo, että eri toimintapolitiikkojen yhdistäminen kokonaisvaltaiseen visioon on Euroopan vihreän kehityksen ohjelman todellinen lisäarvo ja sitä olisi siksi vahvistettava; pitää vihreän kehityksen ohjelmaa katalyyttinä osallistavassa ja syrjimättömässä yhteiskunnallisessa murroksessa, jonka keskeisinä tavoitteina ovat ilmastoneutraalius, ympäristönsuojelu, kestävä resurssien käyttö sekä kansalaisten terveys ja elämänlaatu maapallon kantokykyä kunnioittaen;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0217.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0078.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0079.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

4. korostaa, että vihreän kehityksen ohjelman olisi oltava keskiössä Euroopan strategiassa, jolla edistetään uutta kestävää kasvua maapallon kantokykyä kunnioittaen ja jolla luodaan taloudellisia mahdollisuuksia, vauhditetaan investointeja ja tarjotaan laadukkaita työpaikkoja; uskoo, että tämä hyödyttää EU:n kansalaisia ja yrityksiä ja näin saadaan aikaan moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen talous, jossa kasvuun pyritään EU:ssa maailmanlaajuisesti aiheuttamatta kasvihuonekaasupäästöjä, lisäämättä resurssien käyttöä ja tuottamatta jätettä; korostaa, että vihreän kehityksen ohjelman on johdettava sosiaaliseen edistykseen parantamalla kaikkien hyvinvointia ja vähentämällä sosiaalista eriarvoisuutta, jäsenvaltioiden talouksien välistä epätasapainoa ja sukupuolten ja sukupolvien välistä epäsuhtaa; katsoo, että oikeudenmukainen siirtymä olisi toteutettava unohtamatta ketään ja jättämättä mitään paikkaa jälkeen ja siinä olisi puututtava sosiaaliseen ja taloudelliseen eriarvoisuuteen;

5. katsoo, että YK:n kestävä kehitys tavoitteiden olisi oltava EU:n toimintapolitiikkojen laadinta- ja täytäntöönpanoprosessin ytimessä niin, että EU edistää inhimillisen kehityksen mallia, jonka avulla maapallo pysyy terveenä; korostaa tässä yhteydessä, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa on yhdistettävä kaikkien hyödyksi sosiaaliset oikeudet, ympäristötavoitteiden loukkaamattomuus, alueellinen yhteenkuuluvuus, kestävyys ja tulevaisuudenkestävä teollisuus, joka on maailmanlaajuisesti kilpailukykyinen;

6. korostaa, että vihreän kehityksen ohjelmassa on pyrittävä kukoistavaan, oikeudenmukaiseen, kestäväan ja kilpailukykyiseen talouteen, joka toimii kaikkien hyväksi kaikilla Euroopan alueilla; katsoo, että vihreän kehityksen ohjelman olisi luotava taloudellisia mahdollisuuksia ja oikeudenmukaisuutta sukupolvien välille; korostaa, että on tärkeää kunnioittaa ja vahvistaa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua kaikilla tasoilla ja aloilla oikeudenmukaisen siirtymän varmistamiseksi; korostaa tarvetta sisällyttää vihreän kehityksen ohjelman toimiin ja tavoitteisiin sukupuolinäkökulma, joka pitää sisällään sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen ja sukupuolitietoiset toimet; muistuttaa, että siirtyminen ilmastoneutraaliin talouteen ja kestäväan yhteiskuntaan on toteutettava yhdessä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanon kanssa, ja vaatii, että kaikki Euroopan vihreän kehityksen ohjelman puitteissa tehdyt aloitteet ovat täysin yhteensopivia sosiaalisten oikeuksien pilarin kanssa;

7. korostaa, että jotta unioni voisi saavuttaa vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet, on saatava liikkeelle mittavia julkisia ja yksityisiä investointeja, ja pitää tätä edellytyksenä ohjelman onnistumiselle; katsoo, että EU:n on taattava pitkän aikavälin investointivarmuus ja sääntelyn ennakoitavuus samoin kuin asianmukaiset taloudelliset puitteet, resurssit sekä markkinapohjaiset ja finanssipoliittiset kannustimet onnistuneelle vihreälle siirtymälle myönteisen ja kestäväan sosiaalisen, teollisen ja taloudellisen muutoksen aikaansaamiseksi; toteaa jälleen, että vihreän kehityksen ohjelman olisi saatettava Eurooppa pitkän aikavälin kestäväan kasvun, vaurauden ja hyvinvoinnin tielle ja varmistettava, että ympäristö-, talous- ja sosiaalipolitiikkaamme kehitetään siten, että taataan oikeudenmukainen siirtymä;

8. korostaa, että ilmastonmuutos ja ympäristön tilan heikkeneminen ovat maailmanlaajuisia haasteita, jotka edellyttävät maailmanlaajuisia toimia; korostaa, että EU:n on asetettava kunnianhimoisia tavoitteita ja että on saatava muut maailman alueet toimimaan samansuuntaisesti; korostaa EU:n roolia globaalina ympäristö- ja ilmastojohtajana;

9. ehdottaa, että kaikki vihreän kehityksen ohjelman mukaiset toimet perustuisivat tieteeseen ja niistä tehtäisiin kokonaisvaltainen vaikutustenarviointi;

10. tiedostaa oman institutionaalisen vastuunsa oman hiilijalanjälkensä pienentämisestä; ehdottaa, että parlamentti hyväksyy omia toimenpiteitä päästöjen vähentämiseksi, kuten korvaa ajoneuvokantansa päästöttömillä ajoneuvoilla, ja kehottaa painokkaasti kaikkia jäsenvaltioita hyväksymään Euroopan parlamentille yhden ainoan toimipaikan;

EU:lle kunnianhimoisemmat ilmastotavoitteet vuosiksi 2030 ja 2050

11. uskoo, että EU:ta oikeudellisesti velvoittava sitoutuminen ilmastoneutraaliuteen viimeistään vuonna 2050 on tehokas väline tarvittavien yhteiskunnallisten, poliittisten, taloudellisten ja teknologisten voimien taivuttamiseksi siirtymän taakse; tähdentää painokkaasti, että siirtymä on kaikkien jäsenvaltioiden yhteinen ponnistus ja että jokaisen jäsenvaltion on edesautettava ilmastoneutraaliuden saavuttamista EU:ssa viimeistään vuoteen 2050 mennessä; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen eurooppalaiseksi ilmastolaiksi maaliskuuhun 2020 mennessä;

12. kehottaa laatimaan kunnianhimoisen ilmastolain, johon sisältyy oikeudellisesti sitova EU:n sisäinen ja talouden laajuinen tavoite kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjen saavuttamiseksi viimeistään vuonna 2050 sekä EU:n välitavoitteita vuosiksi 2030 ja 2040 siten, että ne viimeistään osaksi tätä lakia viimeistään lainsäätäjien hyväksyessä sen, ja joka perustuu vaikutustenarviointeihin sekä vahvaan hallinnointikehykseen; painottaa, että ilmastolaissa on otettava

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

huomioon paras käytettävissä oleva tieteellinen tieto, jotta ilmaston lämpeneminen voidaan rajoittaa 1,5 celsiusasteeseen, ja että se olisi pidettävä ajan tasalla EU:n lainsäädäntökehityksen muutoksia ja Pariisin sopimuksen uudelleentarkastelusyhtiä silmällä pitäen; katsoo, että ilmastolakiin on sisällyttävä myös erityisiä sopeutumista koskevia kirjauksia, joiden mukaisesti kaikki jäsenvaltiot veloitetaan ottamaan käyttöön sopeutumista koskevia toimintasuunnitelmia;

13. kehottaa nostamaan EU:n sisäisten vuoden 2030 kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteen 55 prosenttiin vuoden 1990 tasoihin verrattuna; kehottaa komissiota esittämään tästä ehdotuksen mahdollisimman pian, jotta EU voi hyväksyä tämän tavoitteen päivitettyinä kansallisesti määriteltynä panoksenaan hyvissä ajoin ennen COP26-kokousta; kehottaa myös sisällyttämään tämän tavoitteen sittemmin eurooppalaiseen ilmastolakiin;

14. katsoo, että EU:n on toimittava aktiivisesti ja osoitettava vahvaa johtajuutta valmisteltaessa COP26-kokousta, jossa osapuolten olisi nostettava yhteiset ilmastositoumuksensa korkeimmalle mahdolliselle tavoitetasolle; katsookin, että EU:n olisi hyväksyttävä tehostettu kansallisesti määritelty panos mahdollisimman aikaisin vuonna 2020, jotta muita, EU:n ulkopuolisia maita ja erityisesti suuria saastuttajia voidaan kannustaa tekemään samoin; painottaa tässä yhteydessä tarvetta sopia tehostetusta kansallisesti määritellystä panoksesta hyvissä ajoin ennen syyskuuhun kaavailtua EU:n ja Kiinan huippukokousta sekä ennen EU:n ja Afrikan huippukokousta;

15. myöntää, että jäsenvaltioilla voi olla erilaisia kehityspolkuja ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi viimeistään vuonna 2050 oikeudenmukaisella ja kustannustehokkaalla tavalla, sillä mailla on erilaiset lähtökohdat ja resurssit, ja huomauttaa, että jotkin maat etenevät nopeammin kuin toiset mutta vihreä siirtymä olisi saatava käännettyä taloudelliseksi ja sosiaaliseksi mahdollisuudeksi Euroopan kaikilla alueilla;

16. korostaa, että nettopäästöt on vähennettävä lähelle nollaa kaikilla talouden aloilla, jotta ne voivat yhdessä myötävaikuttaa ilmastoneutraaliuden tavoitteen saavuttamiseen; kehottaa komissiota esittämään tarvittaessa vaikutustenarviointien perusteella ehdotuksia EU:n lainsäädäntötoimenpiteiden tarkistamiseksi ilmasto- ja energia-asioiden alalla kesäkuuhun 2021 mennessä, jotta kiristetyt keskipitkän ja pitkän aikavälin ilmastotavoitteet voidaan saavuttaa; kehottaa komissiota hyödyntämään myös muiden voimassa olevien EU:n säädösten tarjoamat lisämahdollisuudet ilmastotoimissa ja mainitsee esimerkkeinä ekosunnitteludirektiivin, EU:n jätelainsäädännön, kiertotaloutta koskevat säädökset ja fluorattuja kaasuja koskevan asetuksen; painottaa lisäksi, että luontopohjaiset ratkaisut voivat auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä ja biologista monimuotoisuutta koskevat tavoitteensa, mutta tähdentää, että niiden olisi täydennettävä päästöjen lähteellä tehtäviä kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä;

17. katsoo, että uudet ja kiristetyt kasvihuonekaasuja koskevat tavoitteet edellyttävät, että EU:n päästökauppajärjestelmä toimii tarkoituksenmukaisesti; kehottaa komissiota toteuttamaan pikaisesti päästökauppadirektiivin tarkistuksen, jossa käsitellään esimerkiksi lineaarista vähennyskerrointa, maksutta jaettavia päästöoikeuksia koskevia sääntöjä ja mahdollista tarvetta ottaa käyttöön hiilen pohjahinta;

18. toteaa, että ilmastotavoitteiden tasoissa on vielä eroja kansainvälisellä tasolla, ja tukee komissiota sen aikomuksessa ehdottaa WTO:n sääntöjen mukaista hiilidioksidipäästöjen tullimekanismia hiilivuotoriskin pienentämiseksi; näkee tällaisen mekanismin kehittämisen osana kilpailukykyistä ja hiilestä irtautunutta EU:n taloutta koskevaa laajempaa strategiaa, jossa säilytetään EU:n ilmastotavoitteet ja turvataan samalla tasapuoliset toimintaedellytykset; huomauttaa, että komission mukaan mekanismi olisi vaihtoehto EU:n päästökauppajärjestelmässä tällä hetkellä toteutettaville hiilivuotoa koskeville toimenpiteille; korostaa, että hiilivuotoa koskevia nykyisiä toimenpiteitä ei saisi kumota ennen kuin uusi järjestelmä on käytössä, ja pyytää komissiota ennen ehdotusten tekemistä analysoimaan perusteellisesti erilaiset hiilidioksidipäästöjen tullimekanismin toteuttamismuodot, ennen kuin kaavailtu ilmastolainsäädännön tarkistus toteutetaan kesäkuussa 2021; katsoo, että tulevassa hiilidioksidipäästöjen tullimekanismissa olisi oltava taloudellisia kannustimia onnistunutta vihreää siirtymää sekä ilmastotoimien edelläkävijöitä varten ja sillä olisi tuettava vähähiilisten tuotteiden markkinoita EU:ssa, varmistettava vaikuttava hinta hiilelle EU:ssa ja edistettävä hiilen hinnoittelua muualla maailmassa; katsoo, että siinä on otettava huomioon kunkin alan erityispiirteet ja että se voitaisiin ottaa käyttöön asteittain valituilla aloilla ja siten, että vältetään aiheuttamasta tarpeettomia hallinnollisia lisäkustannuksia varsinkaan EU:n pk-yrityksille;

19. on ilahtunut suunnittelusta ehdotuksesta, joka koskee energiaverodirektiivin muuttamista ympäristökysymysten osalta, jotta voidaan soveltaa saastuttajia maksaa -periaatetta ja ottaa samalla huomioon kansalliset finanssipoliittiset toimet sekä välttää pahentamasta eriarvoisuutta;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

20. peräänkuuluttaa uutta, entistä kunnianhimoisempaa EU:n strategiaa ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi; muistuttaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on panostettava enemmän toimiin ilmastokestävyyden varmistamiseksi, tietokyvyn kasvattamiseksi sekä ilmastonmuutoksen vaikutusten estämiseksi ja niihin valmistautumiseksi; korostaa tarvetta saada liikkeelle julkisia ja yksityisiä investointeja sopeutumiseen ja peräänkuuluttaa EU:n varojen käyttöön aitoa toimintapolitiikan johdonmukaisuutta siten, että sopeutumista ja ilmastokestävyyttä arvioidaan keskeisinä kriteereinä kaikessa asiaa koskevassa EU:n rahoituksessa; uskoo samalla, että katastrofien ennaltaehkäisyyn, niihin varautumisen ja niitä koskevien avustustoimien on oltava vahva solidaarisuusväline, jossa on riittävät resurssit; kehottaa kohdentamaan EU:n pelastuspalvelumekanismiin jatkuvat ja riittävät varat EU:n talousarviossa sekä yhdistämään resursseja;

21. suhtautuu myönteisesti ilmoitukseen, jonka mukaan komissio aikoo käynnistää eurooppalaiseen ilmastopimukseen tähtäävän prosessin; korostaa, että eurooppalaisen ilmastopimuksen yhteydessä on koottava yhteen kansalliset alueet, paikallisyhteisöt, kansalaisyhteiskunta, yritykset (myös pk-yritykset) ja ammattiliitot aktiivisina toimijoina ilmastoneutraaliuteen siirtymisessä aidon vuoropuhelun sekä läpinäkyvien ja osallistavien prosessien pohjalta, myös toimintapolitiikan suunnittelu-, täytäntöönpano- ja arviointivaiheessa; katsoo, että on tärkeää tehdä yhteistyötä energiaintensiivisten alojen sidosryhmien ja asianomaisten työmarkkinaosapuolten, erityisesti työnantajien, työntekijöiden, kansalaisjärjestöjen ja tiedemaailman, kanssa, jotta voidaan edistää kestävien ratkaisujen löytämistä siirryttäessä hiilineutraaleihin talouksiin;

Puhdasta, kohtuuhintaista ja toimitusvarmaa energiaa

22. korostaa energia-alan keskeistä roolia siirryttäessä kohti kasvihuonekaasujen nollanetto päästötaloutta ja suhtautuu myönteisesti komission tavoitteeseen jatkaa energijärjestelmän irrottamista hiilestä, jotta EU voi päästä eroon nettopäästöistä viimeistään vuonna 2050; kehottaa tarkistamaan uusiutuvia energialähteitä koskevaa direktiiviä tämän tavoitteen mukaisesti ja asettamaan kullekin jäsenvaltiolle erillisiä sitovia kansallisia tavoitteita; on myös tyytyväinen siihen, että energiatehokkuus on etusijalla; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita panemaan energiatehokkuus etusijalle -periaatteen täytäntöön kaikilla aloilla ja kaikissa politiikkatoimissa ja pitää tätä välttämättömänä, jotta voidaan vähentää EU:n energiariippuvuutta ja energiantuotannosta aiheutuvia päästöjä ja samalla luoda paikallisia työpaikkoja peruskorjaustoimintaan ja pienentää kansalaisten energiakuluja; kehottaa tarkistamaan energiatehokkuusdirektiiviä ja rakennusten energiatehokkuusdirektiiviä EU:n kiristettyjen ilmastotavoitteiden mukaisesti ja tehostamaan niiden täytäntöönpanoa asettamalla sitovia kansallisia tavoitteita, kiinnittäen erityistä huomiota haavoittuvassa asemassa oleviin kansalaisiin ja ottaen huomioon myös taloudellisen ennakoitavuuden tarpeen asianomaisilla aloilla;

23. korostaa, että Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan ehdottomasti täytäntöönpanon valvontaa kansallisella ja EU:n tasolla; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan, että kansalliset energia- ja ilmastosuunnitelmat ovat täysin EU:n tavoitteiden mukaisia; palauttaa mieliin, että jäsenvaltioilla on toimivalta päättää energiapaletistaan EU:n ilmasto- ja energiapolitiikan puitteissa;

24. korostaa, että EU:n ilmasto- ja kestävyystavoitteiden saavuttamiseksi kaikkien alojen on lisättävä uusiutuvan energian käyttöä ja poistettava asteittain käytöstä fossiiliset polttoaineet; kehottaa tarkistamaan Euroopan laajuisia energiaverkkoa (TEN-E) koskevia suuntaviivoja ennen kuin vahvistetaan seuraava yhteistä etua koskevien hankkeiden luettelo, jotta voitaisiin mukauttaa lainsäädäntökehitys älykkäiden verkkojen käyttöönottoa koskevaan ensisijaiseen tavoitteeseen ja estää lukkiutuminen hiili-intensiivisiin investointeihin; korostaa tarvetta noudattaa EU:n energiaklustereita koskevaa strategista lähestymistapaa, jolla pyritään hyödyntämään vaikuttavimpia investointeja uusiutuviin energialähteisiin; on sen vuoksi ilahtunut ilmoitetusta merituulivoimastrategiasta; katsoo, että EU:n toimintapolitiikoilla olisi erityisesti tehostettava innovointia sekä kestävänsä energian varastoinnin ja ns. vihreän vedyn käyttöönottoa; korostaa tarvetta varmistaa, että maakaasun kaltaisten energialähteiden käyttö on luonteeltaan vain väliaikaista, kun otetaan huomioon tavoite ilmastoneutraaliuden saavuttamisesta viimeistään vuonna 2050;

25. tähdentää, että on ensiarvoisen tärkeää varmistaa hyvin toimivat, täysin yhdenmetyt, kuluttajalähtöiset ja kilpaillut energiamarkkinat Euroopassa; korostaa rajatylittävien yhteenliittäntöjen merkitystä täysin yhdentyneiden energiamarkkinoiden saavuttamisessa; on ilahtunut ilmoituksesta, että komissio aikoo esittää vuoden 2020 puoliväliin mennessä älykästä integrointia koskevia toimenpiteitä, ja painottaa, että EU:n energiamarkkinoiden pidemmälle menevä yhdentymisen on tärkeässä osassa energian toimitusvarmuuden tehostamisessa ja kasvihuonekaasujen nollanetto päästötalouden saavuttamisessa; korostaa energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston ja sen riittävän rahoituksen merkitystä, jotta voidaan lujittaa ja lisätä jäsenvaltioiden välistä alueellista yhteistyötä;

26. vaatii, että fossiilisten polttoaineiden suorat ja välilliset tuet lopetetaan asteittain nopeasti viimeistään vuoteen 2020 mennessä EU:ssa ja kaikissa jäsenvaltioissa;

27. pitää myönteisenä ilmoitettua aloitetta julkisessa ja yksityisessä omistuksessa olevien rakennusten kunnostamisesta ja suosittaa keskittymään kunnostuksessa kouluihin ja sairaaloihin sekä sosiaaliseen asuntotuotantoon ja vuokra-asuntoihin pienituloisten kotitalouksien auttamiseksi; korostaa, että nykyinen rakennuskanta on tarpeen kunnostaa lähes nollaenergiarakennusten tasolle, jotta hiilineutraalius voidaan saavuttaa viimeistään vuonna 2050; tähdentää, että rakennusalalla on runsaasti mahdollisuuksia energiansäästöön sekä paikalla tapahtuvaan uusiutuvan energian tuotantoon, mikä voi lisätä työllisyyttä ja auttaa pk-yrityksiä laajentumaan; pitää älykästä ja tulevaisuuteen suuntautuvaa lainsäädäntökehystä välttämättömänä; suhtautuu sen vuoksi myönteisesti ehdotuksiin vähentää korjausrakentamista koskevia kansallisia sääntelyesteitä sekä tarkistaa rakennustuoteasetusta; kehottaa valvomaan tarkasti, miten jäsenvaltiot panevat täytäntöön energiatehokkuusdirektiivin mukaiset velvoitteensa kunnostaa julkisia rakennuksia; kannustaa edistämään puurakentamista ja ekologisten rakennusmateriaalien käyttöä;

28. korostaa, että energiakäänteeseen on oltava sosiaalisesti kestävä eikä se saa pahentaa energiaköyhyyttä, ja suhtautuu myönteisesti tätä koskevaan komission sitoumukseen; on sitä mieltä, että energiaköyhyyttä vastaan taisteleville yhteisöille on annettava tarvittavat välineet osallistua vihreään siirtymään koulutuksen ja neuvontapalvelujen kautta sekä taloutta piristävillä pitkän aikavälin investoinneilla; kehottaa toteuttamaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kohdennettuja toimia ja vaihtamaan parhaita käytäntöjä, joilla pyritään vähentämään energiaköyhyyttä ja samalla tukemaan yhtäläisiä mahdollisuuksia hyödyntää energiatehokkuutta parantaviin peruskorjauksiin käytettävissä olevia rahoitusvälineitä; katsoo, ettei pienituloisten kotitalouksien pitäisi joutua maksamaan energiatehokkuutta parantavien peruskorjausten kustannuksia; korostaa myös kaukolämmityksen merkitystä kohtuuhintaisen energian tarjoamisessa;

29. kannattaa yleisesti ajatusta markkinapohjaisista toimenpiteistä ja pitää niitä yhtenä välineenä ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi; suhtautuu kuitenkin varauksellisesti ajatukseen rakennusten päästöjen sisällyttämisestä EU:n päästökaupparjestelmään, sillä näin saatettaisiin viedä vastuu julkisilta toimilta ja se voisi johtaa vuokralaisten ja asunnonomistajien korkeampiin energialaskuihin; katsoo, että tällainen toimenpide edellyttäisi pidemmälle menevää analyysia;

Teollisuuden kannustaminen puhtaaseen kiertotalouteen

30. pitää siirtymistä moderniin, ilmastoneutraaliin, erittäin resurssitehokkaaseen ja kilpailukykyiseen teolliseen perustaan EU:ssa vuoteen mennessä 2050 keskeisenä haasteena ja mahdollisuutena ja on ilahtunut ilmoituksesta, että komissio aikoo esittää uuden elinkeinostrategian samoin kuin pk-yrityksiä koskevan strategian maaliskuussa 2020; korostaa, että teollisuuden kilpailukyky ja ilmastopolitiikka vahvistavat toinen toisiaan ja että innovatiivisen ja ilmastoneutraalin uudelleenteollistamisen avulla luodaan paikallisia työpaikkoja ja varmistetaan Euroopan talouden kilpailukyky;

31. korostaa, että elinkeinostrategiassa olisi keskityttävä luomaan kannustimia taloudellisesti kannattavien ja kestävien tuotteiden, prosessien ja liiketoimintamallien arvoketjuille ja sillä olisi pyrittävä saavuttamaan ilmastoneutraalius, resurssitehokkuus, kiertoajattelu ja myrkytön ympäristö samalla, kun ylläpidetään ja kehitetään kansainvälistä kilpailukykyä ja vältetään eurooppalaisen teollisuuden siirtyminen muualle; on samaa mieltä komission kanssa siitä, että energiaintensiiviset teollisuudenalat, kuten teräs-, kemian- ja sementtiteollisuus, ovat välttämättömiä Euroopan taloudelle ja että niiden modernisointi ja irrottaminen hiilestä on äärimmäisen tärkeää;

32. kehottaa komissiota varmistamaan siirtymien taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden kiinnittäen erityistä huomiota epäsuotuisimmassa asemassa oleviin alueisiin, teollisuuden muutosprosessissa oleviin alueisiin (pääasiassa hiilikaivosalueet ja hiili-intensiivisestä teollisuudesta, kuten terästeollisuudesta, riippuvaiset alueet), harvaan asuttuihin alueisiin ja ympäristön kannalta haavoittuviin alueisiin;

33. korostaa, että elinkeinostrategiassa ja pk-yrityksiä koskevassa strategiassa on esitettävä selkeitä etenemissuunnitelmia kattavien kannustimien ja rahoitusmahdollisuuksien tarjoamiseksi innovointia, läpimurtoteknologian käyttöönottoa ja uusia, kestäviä liiketoimintamalleja varten sekä tarpeettomien sääntelyesteiden poistamiseksi; peräänkuuluttaa EU:n tukea ilmasto- ja luonnonvara-asioiden edelläkävijöille ja katsoo, että se olisi toteutettava sellaisella teknologianeutraalilla tavalla, joka on parhaan käytettävissä olevan tieteellisen tiedon ja EU:n pitkän aikavälin ilmasto- ja ympäristötavoitteiden mukainen; painottaa ympäristön kannalta turvallisen hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin merkitystä raskaan teollisuuden muuttamisessa ilmastoneutraaliksi, silloin kun suoria päästövähennysvaihtoehtoja ei ole saatavilla;

34. muistuttaa digitaaliteknologian ratkaisevasta roolista vihreän siirtymän tukemisessa, esimerkiksi sen edistäessä resurssi- ja energiatehokkuutta ja parantaessa ympäristön seuranta- ja niiden ilmastohyötyjen kautta, joita saadaan siirto- ja jakeluverkkojen täydellisestä digitalisoinnista sekä älykkäistä sovelluksista; katsoo, että elinkeinostrategiaan olisi

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

ehdotetulla tavalla sisällytettävä vihreä ja digitaalinen muutos ja siinä olisi määritettävä keskeiset tavoitteet ja esteet digitaalitekniikan potentiaalin täysimääräiselle hyödyntämiselle; kehottaa komissiota laatimaan strategioita ja antamaan rahoitusta innovatiivisen digitaalitekniikan käyttöönottoa varten; korostaa samalla, että on tärkeää parantaa energiatehokkuutta ja kiertotalouden tavoitteiden noudattamista itse digitaalisella, ja suhtautuu myönteisesti tätä koskeviin komission sitoumuksiin; pyytää komissiota laatimaan menetelmän digitaalitekniikan kasvavan ympäristövaikutuksen seurantaan ja laskentaa varten aiheuttamatta tarpeetonta hallinnollista rasitusta;

35. katsoo, että elinkeinostrategiassa olisi otettava asianmukaisesti huomioon vaikutukset työvoimaan sekä työntekijöiden koulutus ja uudelleen- ja täydennyskoulutus; kehottaa komissiota tarkastelemaan tarkasti tämän strategian alueellista ulottuvuutta ja varmistamaan, ettei ketään eikä mitään aluetta unohdeta; katsoo, että strategiaan on sisällytettävä työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu, johon työntekijät osallistuvat täysipainoisesti;

36. kehottaa laatimaan kunnianhimoisen uuden kiertotalouden toimintasuunnitelman, jossa on pyrittävä vähentämään EU:n tuotannon ja kulutuksen yhteenlaskettua ympäristö- ja resurssijalanjälkeä ja samalla tarjottava vahvoja kannustimia innovointiin sekä kestäviä yrityksiä ja ilmastoneutraalien ja myrkyttömien kiertotalouden tuotteiden markkinoita varten siten, että keskeisinä painopisteinä ovat resurssitehokkuus, nollapäästöt ja jätteen syntymisen ehkäiseminen; korostaa ilmastotoimien ja kiertotalouden välisiä vahvoja synergioita etenkin energia- ja kivihiilivaltaisilla teollisuudenaloilla; kehottaa ottamaan käyttöön resurssitehokkuutta koskevan tavoitteen EU:n tasolla;

37. kehottaa komissiota ehdottamaan tavoitteita erilliskeräystä, jätteen vähentämistä, uudelleenkäyttöä ja kierrätystä varten sekä muita erityistoimia, kuten laajennettua tuottajavastuuta, sellaisilla ensisijaisilla aloilla kuin tavarankäytössä syntyvä kulutusjäte, tekstiilit, muovit, elektroniikka, rakentaminen ja elintarvikkeet; kehottaa komissiota laatimaan toimenpiteitä uusiomateriaalimarkkinoiden tukemiseksi Euroopassa, kuten yhteisiä laatuvaatimuksia, sekä pakollisia tavoitteita hyödynnetyn materiaalin käytöstä ensisijaisilla aloilla silloin, kun se on mahdollista; korostaa, että on tärkeää kehittää myrkyttömiä materiaalikiertoja, tehostaa erityistä huolta aiheuttavien aineiden korvaamista ja edistää tutkimusta ja innovointia myrkyttömien tuotteiden kehittämiseksi; kehottaa komissiota harkitsemaan toimenpiteitä sellaisten tuotintuotteiden varalta, jotka sisältävät EU:ssa kiellettyjä aineita tai komponentteja, ja toteaa, että näitä ei saisi tuoda uudelleen EU:n markkinoille kulutustuotteissa kierrätettyinä;

38. tukee kestäviä tuotteita koskevia politiikkatoimia, mukaan lukien ekosuunnittelumahdollisuuksien laajentaminen lainsäädännöllä, jolla tuotteista tehdään kestävämpiä, korjattavampia, uudelleenkäytettävämpiä ja kierrätettävämpiä, sekä sellaista ekosuunnittelua ja ympäristömerkintöjä koskevaa vahvaa työohjelmaa vuodesta 2020 alkaen, joka sisältää myös älypuhelimet ja muut uudet tietotekniset laitteet; kehottaa esittämään lainsäädäntöehdotuksia, jotka koskevat korjauttamisoikeutta, suunnitellun vanhenemisen poistamista ja tietoteknisten mobiililaitteiden yleislatureita; kannattaa komission suunnitelmia lainsäädäntöehdotuksista, joilla varmistetaan turvallinen, kestävä ja kiertotalouden periaatteiden mukainen arvoketju kaikkien akkujen osalta, ja odottaa tämän ehdotuksen sisältävän ainakin ekosuunnittelua koskevia toimenpiteitä, uudelleenkäyttö- ja kierrätystavoitteita sekä kestävä ja sosiaalisesti vastuullista hankintaa koskevia toimenpiteitä; korostaa tarvetta luoda Eurooppaan vahva ja kestävä akku- ja energianvarastointiklusteri; korostaa tarvetta edistää paikallista kulutusta ja tuotantoa jätteiden torjumista, vähentämistä, uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja korjaamista koskevien periaatteiden pohjalta, jotta voidaan tehdä loppu suunnitellun vanhenemisen liiketoimintastrategioista, joissa tuotteet suunnitellaan lyhytikäisiksi ja korvattaviksi, sekä mukauttaa kulutus planeettamme rajoihin; katsoo, että korjauttamisoikeus ja jatkuva tuki tietoteknisille palveluille ovat välttämättömiä kestävä kulutuksen saavuttamiseksi; kehottaa ankkuroimaan nämä oikeudet EU:n lainsäädäntöön;

39. kehottaa komissiota edelleen tehostamaan EU:n toimenpiteitä muovisaasteen torjumiseksi erityisesti meriympäristössä ja pyytää laajentamaan kertakäyttöisiä muovituotteita koskevia rajoituksia ja niiden korvaamista; tukee sellaisen lainsäädännön kehittämistä, jolla puututaan ylipakkaamiseen ja varmistetaan, että EU:n markkinoilla ei vuonna 2030 enää sallita mitään pakkauksia, joita ei voi käyttää uudelleen tai kierrättää taloudellisesti kannattavalla tavalla, niin että samalla huolehditaan elintarvikkeiden turvallisuudesta; peräänkuuluttaa toimenpiteitä pantillisten palautusjärjestelmien rajatylittävää koordinaatiota varten; kehottaa komissiota puuttumaan mikromuoviongelmaan kokonaisvaltaisesti, muun muassa hyväksymällä suunnitellun tarkoituksellisesti lisättyjen mikromuovien kattavan käytöstä poistamisen sekä uusilla toimenpiteillä, myös sääntelytoimenpiteillä, esimerkiksi tekstiilien, renkaiden ja muovipellettien tahattomien muovipäästöjen varalta; toteaa, että komissio aikoo kehittää sääntelykehiksen biohajoaville ja biopohjaisille muoveille; korostaa tarvetta siirtyä täysin suljetun kierron muovitalouteen;

40. peräänkuuluttaa vihreitä EU:n sisämarkkinoita kestävien tuotteiden kysynnän vauhdittamiseksi erityissäännöksillä, kuten laajentamalla ympäristöä säästävien julkisten hankintojen käyttöä; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että komissio on sitoutunut ehdottamaan lisää ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä ja ohjeistusta; kehottaa EU:n toimielimiä toimimaan esimerkkinä hankinnoissaan; korostaa myös, että EU:n julkisia hankintoja koskevia sääntöjä on tarkasteltava uudelleen ja tarkistettava, jotta voidaan varmistaa aidosti tasapuoliset toimintaedellytykset EU:n yrityksille, erityisesti kestäviä tuotteita tai palveluja esimerkiksi julkisen liikenteen alalla tuottaville yrityksille;

41. korostaa, että voimaantuneet ja asioista perillä olevat kuluttajat ovat tässä tärkeässä asemassa; kehottaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että kuluttajille annetaan avoimia, vertailukelpoisia ja yhdenmukaistettuja tuotetietoja, tuotemerkinnät mukaan lukien, vankan tiedon ja kuluttajatutkimusten pohjalta niin, että heitä voidaan auttaa tekemään terveellisempiä ja kestävämpiä valintoja ja että he ovat tietoisia tuotteiden kestävydestä ja korjattavuudesta sekä niiden ympäristöjalanjäljestä; painottaa tarvetta antaa kuluttajille tehokkaita, helposti ymmärrettäviä ja täytöntöönpanokelpoisia ratkaisuja, joissa otetaan huomioon kestävyysnäkökohdat ja joissa tuotteet pikemminkin uudelleenkäytetään tai korjataan ennemmin kuin heitetään pois, kun ne eivät enää toimi kunnolla;

42. uskoo, että kestävästi hankituilla uusiutuvilla materiaaleilla on tärkeä rooli siirryttäessä hiilineutraaliin talouteen, ja korostaa tarvetta lisätä investointeja sellaisen kestävä biotalouden kehittämiseen, jossa fossiili-intensiiviset materiaalit korvataan uusiutuvilla ja biopohjaisilla materiaaleilla esimerkiksi rakennuksissa, tekstiileissä, kemikaaleissa, pakkauksissa, laivanrakennuksessa ja – jos kestävyys voidaan taata – energiantuotannossa; korostaa, että tämä on toteutettava kestävästi ja ekologisia rajoja kunnioittaen; korostaa biotalouden potentiaalia uusien vihreiden työpaikkojen luomisessa, myös EU:n maaseutualueilla, ja innovoinnin piristämiseksi; kehottaa tukemaan tutkimusta ja innovointia sellaisten kestävien biotalouden ratkaisujen alalla, joissa olisi otettava huomioon myös tarve suojella ainutlaatuisia biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemejä; kehottaa panemaan EU:n biotalousstrategian tehokkaasti täytäntöön osana vihreän kehityksen ohjelmaa;

Kestävään ja älykkääseen liikkumiseen siirtymisen nopeuttaminen

43. on ilahtunut valmisteilla olevasta kestävä ja älykkään liikkumisen strategiasta ja on komission kanssa samaa mieltä siitä, että kaikilla liikennemuodoilla (maantie-, rautatie-, lento- ja vesiliikenne) on velvollisuus osallistua liikennealan irtautumiseen hiilestä, jotta ilmaston neutraalin talouden tavoite voidaan saavuttaa, ja toteaa samalla, että tämä on paitsi haaste myös mahdollisuus; kannattaa saastuttaja maksaa -periaatteen soveltamista; kehottaa laatimaan oikeudenmukaista siirtymää varten pitkän aikavälin kokonaisvaltaisen strategian, jossa otetaan huomioon myös liikennealan merkitys EU:n taloudelle sekä tarve varmistaa korkeatasoiset kohtuuhintaiset ja esteettömät liikenneyhteydet samoin kuin sosiaaliset näkökohdat ja työntekijöiden oikeuksien suojeleminen;

44. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen, jonka mukaan multimodaaliliikenteeseen panostetaan tehokkuuden lisäämiseksi ja päästöjen vähentämiseksi; katsoo kuitenkin, että multimodaalisuus voidaan saavuttaa parhaiten vain konkreettisilla lainsäädäntöehdotuksilla; on ilahtunut komission aikomuksesta ehdottaa toimenpiteitä, joilla lisätään maantie-, rautatie- ja sisävesiliikenteen välisiä yhteyksiä ja jotka johtavat todelliseen liikennemuotosiirtymään; kehottaa lisäämään ja tukemaan investointeja EU:n rautatieverkostojen välisiin yhteyksiin, jotta voidaan mahdollistaa julkisen rautatieliikenteen yhdenvertaiset käyttömahdollisuudet kaikkialla EU:ssa ja tehdä rautateiden henkilöliikenteestä houkuttelevampaa; korostaa, että yhtenäinen eurooppalainen rautatiealue on yksi liikennemuotosiirtymän edellytys, ja kehottaa komissiota esittämään vuoden 2020 loppuun mennessä strategian ja sen jälkeen konkreettisia lainsäädäntöehdotuksia, joilla lopetetaan sisämarkkinoiden pirstaloituminen;

45. painottaa, että päästötön vesiliikenne on keskeisessä asemassa kestävä multimodaaliliikenteen kehittämisessä; kehottaa komissiota kehittämään koordinoitua eurooppalaisen kehyksen sisävesiväyliä koskeville säännöille; pyytää komissiota tukemaan aktiivisesti myös sisävesiliikenteen kattavaa intermodaalisuutta ja erityisesti kansallisten vesiliikennejärjestelmien rajatylittävää verkottumista, jota on parannettava;

46. muistuttaa, että yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan avulla pystytään vähentämään ilmailun päästöjä ilman suuria kustannuksia mutta se ei yksin riitä saamaan aikaan merkittäviä vähennyksiä ilmailun päästöihin EU:n pitkän aikavälin tavoitetta vastaavasti; kehottaa laatimaan ilmailualalle selkeän sääntelyn etenemissuunnitelman, joka perustuu teknisiin ratkaisuihin, infrastruktuuriin, kestäviä vaihtoehtoisia polttoaineita koskeviin vaatimuksiin ja tehokkaaseen toimintaan, yhdessä liikennemuotosiirtymään tarjottavien kannustimien kanssa;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

47. pitää myönteisenä komission ehdotusta tarkistaa vaihtoehtoisten polttoaineiden infrastruktuurista annettua direktiiviä ja Euroopan laajuisesta liikenneverkosta (TEN-T) annettua asetusta päästöttömien ja vähäpäästöisten ajoneuvojen ja alusten käyttöönoton nopeuttamiseksi; pitää kannatettavana panostamista sähköajoneuvojen latausinfrastruktuurin lisäämiseen; kehottaa kuitenkin laatimaan kattavamman kaupunkiliikennesuunnitelman, jotta voidaan vähentää ruuhkia ja parantaa elinoloja kaupungeissa, esimerkiksi päästöttömän joukkoliikenteen sekä pyöräily- ja jalankulkuinfrastruktuurin tukemisen kautta, varsinkin kaupunkialueilla;

48. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää varmistaa riittävät investoinnit asianmukaisen infrastruktuurin kehittämiseen päästötöntä liikennettä varten ja että kaikki asiaankuuluvat EU:n rahastot (Verkkojen Eurooppa -väline, InvestEU ym.) sekä Euroopan investointipankin (EIP) lainanantopolitiikka liikennealalla on räätälöitävä tätä varten; kehottaa jäsenvaltioita sitoutumaan innovatiivisten strategioiden, latausinfrastruktuurin ja vaihtoehtoisten polttoaineiden asianmukaiseen rahoitukseen ja nopeuttamaan niiden käyttöönottoa; katsoo, että liikenneveroista tai -maksuista saatavat tulot olisi korvamerkittävä siirtymän tukemiseen, jotta näistä kustannuksista voidaan tehdä sosiaalisesti hyväksyttävämpiä; kannattaa komission ehdotusta älykkäiden liikenteenhallintajärjestelmien ja ”liikenne palveluna” -ratkaisujen kehittämisestä etenkin kaupunkialueilla; kehottaa komissiota tukemaan innovatiivisten sovellusten, uusien teknologioiden, uusien liiketoimintamallien sekä uusien syntymässä olevien ja innovatiivisten liikkuvuusjärjestelmien kehittämistä Euroopassa; kehottaa komissiota ottamaan kaupungit mukaan keskusteluun tulevien liikkuvuustoimien toteuttamisesta EU:n tasolla, koska niillä on käytännön kokemusta ja taitotietoa tältä alalta;

49. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen sisällyttää merenkulku päästökauppajärjestelmään; korostaa, että EU:n olisi puolustettava korkea tavoitetaso kasvihuonekaasujen päästövähennyksissä meriliikennealalla sekä kansainvälisesti että EU:n tasolla ja että mahdolliset uudet EU:n toimenpiteet eivät saisi heikentää EU:n lipun alla purjehtivien alusten kansainvälistä kilpailukykyä; katsoo, että EU:n ja kansainvälisten toimenpiteiden olisi kuljettava käsi kädessä, jotta vältetään luomasta toimialalle kaksinkertaista sääntelyä, ja että mitkään maailmanlaajuiset toimet tai niiden puuttuminen eivät saisi estää EU:ta toteuttamasta kunnianhimoisempia toimia unionissa; painottaa lisäksi tarvetta toteuttaa toimenpiteitä, joilla luovutaan raskaan polttoöljyn käytöstä, sekä tarvetta investoida kiireesti tutkimukseen, joka koskee uutta teknologiaa merenkulkualan irrottamiseksi hiilestä, sekä tarvetta päästöttömien ja ympäristöystävällisten alusten kehittämiseen;

50. tukee ilmailualan päästöjen vähentämiseksi ehdotettuja toimenpiteitä ja EU:n päästökauppajärjestelmän lujittamista EU:n ilmastotavoitteiden mukaisesti sekä lentoyhtiöille EU:n sisäisissä lennoissa myönnettyjen ilmaisten päästöoikeuksien poistamista; kehottaa samalla komissiota ja jäsenvaltioita kaikin tavoin lujittamaan kansainvälistä lentoliikennettä koskevaa päästöhyvitysjärjestelmää (CORSIA) ja tukemaan sitä, että Kansainvälisessä siviili-ilmailujärjestössä (ICAO) hyväksytään pitkän aikavälin tavoite alan päästöjen vähentämiseksi, turvaten samalla EU:n itsenäisen lainsäädäntövallan päästökauppadiirektiivin täytäntöönpanossa; korostaa, että Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat lainsäätäjinä ainoat toimielimet, jotka voivat päättää mahdollisista tulevista muutoksista päästökauppadiirektiiviin; korostaa, että päästökauppadiirektiiviin olisi tehtävä ainoastaan sellaisia muutoksia, jotka ovat yhteensopivia koko EU:n taloutta koskevan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistoumuksen kanssa;

51. painottaa tarvetta varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset eri liikennemuotojen välillä; kehottaa sen vuoksi komissiota tekemään ehdotuksia lento- ja meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden verovapautusten poistamista jäsenvaltioissa koskeviksi koordinoituiksi toimenpiteiksi energiaverodirektiivin tarkistuksen yhteydessä, välttämällä samalla tahattomia kielteisiä ympäristöön kohdistuvia, taloudellisia tai sosiaalisia seurauksia;

52. odottaa komission tulevia ehdotuksia tiukemmista ilman epäpuhtauksien päästönormeista polttomoottoriajoneuvoille (Euro 7) sekä henkilö- ja pakettiautojen samoin kuin kuorma-autojen tarkistetuista hiilidioksidipäästönormeista, koska näin voidaan varmistaa eteneminen kohti päästötöntä liikennettä vuodesta 2025 eteenpäin; kehottaa komissiota kehittämään elinkaariarvioinnin menetelmiä; palauttaa mielen komission tiedonannon ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta” liitteenä olevan perusteellisen analyysin tuloksen, että kaikkien EU:n markkinoille tuotavien uusien henkilöautojen on oltava päästöttömiä vuodesta 2040 eteenpäin skenaarioissa, joissa ilmastoneutraalius saavutetaan vuonna 2050, ja peräänkuuluttaa johdonmukaista toimintakehystä sekä siirtymäjärjestelyjä tämän kehityksen tukemiseksi; huomauttaa, että nykyisten sääntöjen tarkistus on tarpeen, jotta edelläkävijämaat voivat soveltaa tiukempia toimenpiteitä kansallisella tasolla jäsenvaltioiden niin päättäessä;

53. suhtautuu myönteisesti komission suunnitelmiin puuttua meri- ja lentoliikenteen aiheuttamaan ilman pilaantumiseen ja muun muassa säännellä kaikkein saastuttavimpien alusten pääsyä EU:n satamiin ja toteuttaa sääntelytoimia satamissa laiturissa olevien alusten aiheuttaman saastumisen varalta; painottaa, että on tärkeää vauhdittaa uusiutuvaa energiaa käyttävien päästöttömien satamien kehittämistä; tähdentää, että uusien päästöjen valvonta-alueiden perustaminen, josta määrätään kansainvälisessä yleissopimuksessa aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä (MARPOL), ja meriliikenteen nopeusrajoitusten alentaminen ovat päästöjen vähentämiseksi tarkoituksenmukaisia ratkaisuja, jotka on helppo toteuttaa;

54. panee merkille komission suunnitelmat harkita EU:n päästökauppajärjestelmän laajentamista tieliikenteen päästöihin; torjuu suoran sisällyttämisen EU:n päästökauppajärjestelmään ja kaikenlaisten rinnakkaisten järjestelmien perustamisen; tähdentää painokkaasti, että minkäänlaisella hinnoittelujärjestelmällä ei saisi korvata tai heikentää henkilö- ja kuorma-autoja koskevia nykyisiä tai tulevia hiilidioksidinormeja eikä aiheuttaa välitöntä lisärasitusta kuluttajille;

Pelloilta pöytään: reilun, terveyttä edistävän ja ympäristöystävällisen elintarvikejärjestelmän kehittäminen

55. on tyytyväinen komission ehdotukseen esittää vuonna 2020 Pelloilta pöytään -strategia, jotta voidaan saada aikaan kestävämpi elintarvikepolitiikka yhdistämällä toimet ilmastonmuutoksen torjumiseksi, ympäristön suojelemiseksi ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi ja ennallistamiseksi kunnianhimoiseen tavoitteeseen varmistaa, että eurooppalaiset saavat kohtuuhintaisia, laadukkaita ja kestäviä elintarvikkeita, varmistaen samalla kohtuullinen toimeentulo viljelijöille ja kalastajille sekä maatalousalan kilpailukyky; katsoo, että yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) olisi oltava täysin linjassa ilmasto- ja biologista monimuotoisuutta koskevien EU:n kiristettyjen tavoitteiden kanssa; suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen varmistaa, että eurooppalaisista elintarvikkeista tulee maailmanlaajuinen kestävyysnormi; kehottaa komissiota käyttämään Pelloilta pöytään -strategiaa siihen, että luodaan aito pitkän aikavälin visio kestävästä ja kilpailukykyisistä elintarvikejärjestelmistä edistäen samalla EU:n tuotantostandardien vastavuoroisuutta kauppasopimuksissa;

56. korostaa, että kestävällä maataloudella ja viljelijöillä on tärkeä rooli Euroopan vihreän kehityksen ohjelman haasteisiin vastaamisessa; korostaa EU:n maatalouden merkitystä ja potentiaalia edistettäessä ilmastotoimia ja kiertotaloutta ja lisättäessä biologista monimuotoisuutta sekä edistettäessä uusiutuvien raaka-aineiden kestävää käyttöä; tähdentää, että EU:n viljelijöille on annettava tarvittavat välineet ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja siihen sopeutumiseksi, esimerkiksi investoimalla siirtymiseen kestävämpiin maatalousjärjestelmiin; korostaa, että Pelloilta pöytään -strategiaan olisi sisällytettävä kunnianhimoinen tavoite maatalouden kasvihuonekaasupäästöjen ja maaperän huonontumisen vähentämiseksi;

57. painottaa tarvetta vahvistaa viljelijöiden asemaa maatalouselintarvikeketjussa; korostaa, että on käsiteltävä sitä, miten EU:n kilpailulainsäädäntö vaikuttaa elintarvikeketjun kestävyteen, esimerkiksi torjumalla epäterveitä kaupan käytäntöjä ja palkitsemalla laadukkaiden elintarvikkeiden tuottajia julkishyödykkeiden, kuten ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyvistä korkeatasoisemmista vaatimuksista saatavien hyötyjen, tarjoamisesta, sillä näitä ei tällä hetkellä oteta riittävästi huomioon hinnoissa maatilojen ulkopuolella;

58. kannattaa kestävä YMP:tä, jolla aktiivisesti tuetaan viljelijöitä ja kannustetaan heitä politiikkatoimin tuottamaan enemmän ympäristö- ja ilmastohyötyjä ja hallitsemaan paremmin volatilitteettia ja kriisejä; pyytää komissiota analysoimaan ehdotetun YMP:n uudistuksen panoksen ympäristön, ilmaston ja biologisen monimuotoisuuden suojelua koskevilla EU:n sitoumuksissa, jotta se voidaan sovittaa täysin yhteen Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetettujen tavoitteiden kanssa siten, että otetaan huomioon tarve säilyttää tasapuoliset toimintaedellytykset Euroopassa ja mahdollistetaan vahva, kestävykyinen ja kestävä maataloustuotanto; korostaa, että YMP-strategiasuunnitelmissa on otettava täysimääräisesti huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitetaso, ja kehottaa komissiota olemaan tässä kohdin järkähtämätön, kun se arvioi strategiasuunnitelmat, ja erityisesti tarkistamaan jäsenvaltioiden ekojärjestelmien kunnianhimoisuuden ja tehokkuuden sekä seuraamaan tiiviisti niiden täytäntöönpanon tuloksia; pitää uudessa täytäntöönpanomallissa tärkeänä tulosperusteista ja kohdennettua lähestymistapaa, joka on yksinkertaisempi ja avoimempi konkreettisten tuotosten ja lisäarvotavoitteiden suhteen; katsoo, että viljelijöitä on tarpeen auttaa toteuttamaan siirtymä entistä kestävämpään maatalouteen, ja kannattaa tätä varten YMP:lle talousarviota, jonka avulla se voi saavuttaa kaikki tavoitteensa, EU:n ympäristötavoitteiden saavuttaminen mukaan lukien;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

59. muistuttaa, että torjunta-aineiden käytön vähentäminen on yksi kestävän maatalouden ensisijaisen tärkeistä tavoitteista; suhtautuu tältä osin myönteisesti komission sitoumukseen puuttua torjunta-aineiden ympäristölle ja terveydelle aiheuttamiin paineisiin ja vähentää huomattavasti kemiallisten torjunta-aineiden käyttöä ja vaarallisuutta samoin kuin lannoitteiden ja antibioottien käyttöä, myös lainsäädäntötoimenpitein; korostaa, että Pelloilta pöytään -strategiaan olisi sisällytettävä sitovat tavoitteet haitallisten torjunta-aineiden vähentämiseksi; peräänkuuluttaa EU:n strategiaa, jolla helpotetaan tieteellisesti perusteltujen kestävien vaihtoehtojen markkinoillepääsyä; kehottaa komissiota myös toimimaan torjunta-aineiden lupamenettelystä unionissa 16. tammikuuta 2019 annetussa parlamentin päätöslauselmassa (*) esitettyjen kehotusten mukaisesti;

60. panee huolestuneena merkille, että maatalous, kalatalous ja elintarviketuotanto aiheuttavat edelleen eniten maa- ja merialueiden biologisen monimuotoisuuden vähenemistä; uskoo, että pölyttäjien, kuten mehiläisten, katoaminen on elintarvikkeiden saannin turvaamisen kannalta erityisen huolestuttavaa, koska pölyttäjistä riippuvaisilla viljelykasveilla on merkittävä rooli ruokavaliossamme; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) vuonna 2013 antamat mehiläisiä ja kasvinsuojelua koskevat ohjeet hyväksytään kiireesti ja kokonaisuudessaan, ja kehottaa jäsenvaltioita yhdenmukaistamaan torjunta-aineita koskevat arviointinsa;

61. korostaa, että tarvitaan älykkäitä maatalousteknikoita ja tuotantomenetelmiä, jotta voitaisiin varmistaa, että kasvava väestö saa riittävästi ravitsevaa ruokaa, sekä vähentää ruokahävikkiä ja -jätettä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia ruokahävikin vähentämiseksi ja elintarviketosten torjumiseksi; vaatii täytäntöönpanokelpoista EU:n laajuisia ruokahävikin 50 prosentin vähennystavoitetta vuoteen 2030 mennessä yhteisen menetelmän pohjalta; korostaa, että lyhyillä elintarviketajilla voi olla myönteisiä vaikutuksia ruokahävikin vähentämiseen;

62. korostaa, että elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia materiaaleja ja torjunta-ainejäämien enimmäismääriä koskevaa lainsäädäntöä olisi tarkistettava ja sen olisi perustuttava viimeisimpiin tieteellisiin havaintoihin; kehottaa komissiota kieltämään ihmisten terveydelle haitalliset elintarvikelisiäaineet; palauttaa mieliin terveellisen ruoan ratkaisevan merkityksen sydän- ja verisuonitautien sekä syöpien vähentämisessä; korostaa, että on tärkeää luoda tuontielintarvikkeille oikeudellinen kehys, johon sisältyy myös täytäntöönpanomekanismeja, jotta ne olisivat eurooppalaisten ympäristönormien mukaisia;

63. toteaa, että EU:n kansalaisten mielestä YMP:n ja yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) tärkeimmäksi painopisteeksi olisi otettava turvallisten, terveellisten ja laadukkaiden elintarvikkeiden tarjoaminen kaikille kuluttajille; katsoo, että digitaalisilla tiedotuskeinoilla voidaan täydentää mutta ei korvata etikettiin sisältyviä tietoja; on sen vuoksi ilahtunut komission aikomuksesta selvittää uusia keinoja, joilla kuluttajia voitaisiin valistaa paremmin; kehottaa komissiota harkitsemaan elintarvikemerkintöjen parantamista, kun kyseessä ovat esimerkiksi ravintoarvomerkinnät, tiettyjen elintarvikkeiden alkuperäamerkinntät, ympäristömerkinnät ja eläinten hyvinvointia koskevat merkinnät, jotta vältetään sisämarkkinoiden hajaantuminen ja taataan objektiiviset, avoimet ja kuluttajaystävälliset tiedot;

64. korostaa, että maataloudessa on potentiaalia auttaa EU:ta vähentämään päästöjä kestäväillä käytännöillä, kuten täsmäviljely, luomuviljely, agroekologia, peltometsäviljely, eläinten hyvinvoinnin parantaminen sekä ihmisten ja eläinten tautien ennaltaehkäisy, mukaan lukien kestävä metsänhoito, hiilen talteenotto sekä ravinnehuollon parantaminen, pyrittäessä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteisiin; korostaa, että on tärkeää antaa viljelijöille kannustimia siirtyä menetelmiin, joilla saadaan parempia ilmasto-, ympäristö- ja biologiseen monimuotoisuuteen liittyviä hyötyjä oikeudenmukaisesti, ajoissa ja taloudellisesti elinkelpoisella tavalla; pitää myönteisenä, että Pelloilta pöytään -strategiassa aiotaan käsitellä myös uuden teknologian, kuten digitalisoinnin, hyötyjä, jotta voidaan parantaa tehokkuutta, resurssien käyttöä ja ympäristökestävyyttä tuoden alalle samalla taloudellisia hyötyjä; toistaa vetoamuksensa, että nyt on aika toteuttaa kasvivalvauksen tuotantoa ja saantia koskeva unionin suurimittainen strateginen suunnitelma, joka perustuu koko unionin kaiken viljelyn kestävään kehitykseen;

65. kehottaa komissiota sisällyttämään Pelloilta pöytään -strategiaan kalastus- ja vesiviljelytuotteet, jotta voidaan vahvistaa kalastusalan kestävää arvoketjua (pyynnistä kulutukseen); tunnustaa kalastusalan potentiaalinen edistää Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista; korostaa painokkaasti, että alan on toimittava EU:n ympäristö-, ilmasto- ja kestävyystavoitteiden mukaisesti sekä tieteellisesti perustellusti; korostaa, että on tärkeää varmistaa riittävä tuki eurooppalaisille kalastajille heidän siirtyessään kestävään kalastustoimintaan; kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen kaikkien kala- ja äyriäistuotteiden jäljitettävyyden parantamiseksi ja sisällyttämään siihen kalasäilykkeiden alkuperämerkinnät ja meriympäristöä vahingoittavien tai heikentävien tuotteiden kiellon;

(*) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0023.

66. pitää tärkeänä tiukentaa eläinten hyvinvointia koskevan voimassa olevan lainsäädännön vaatimuksia ja kehittää tarpeen mukaan uusia vaatimuksia uusien tieteellisten tietojen pohjalta sekä käynnistää rikkomusmenettelyjä niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka järjestelmällisesti laiminlyövät eläinten hyvinvointia koskevan voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanon ja valvonnan; kehottaa komissiota esittämään ilman aiheetonta viivytystä eläinten hyvinvointia koskevan uuden strategian, jolla pohjustetaan eläinten hyvinvointia koskevaa puitelainsäädäntöä, ja varmistamaan, että kaikissa asiaankuuluvissa politiikoissa otetaan huomioon, että eläimet ovat tuntevia olentoja;

Ekosysteemien ja biodiversiteetin säilyttäminen ja ennallistaminen

67. pitää erittäin valitettavana, että Euroopassa ja koko maailmassa menetetään biologista monimuotoisuuttaan edelleen hälyttävän nopeasti ja ettei se ole saavuttamassa tämänhetkisiä tavoitteitaan, mukaan lukien Aichin tavoitteet biologisen monimuotoisuuden heikkenemisen pysäyttämiseksi; korostaa tarvetta säilyttää ja ennallistaa biologista monimuotoisuutta ja panee tyytyväisenä merkille komission sitoumuksen esittää biodiversiteettistrategia maaliskuuhun 2020 mennessä ennen biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen sopimuspuolten 15. konferenssia; korostaa, että EU:n olisi pyrittävä saamaan biologista monimuotoisuutta koskevasta vuoden 2020 jälkeisestä kehiksestä aikaan kunnianhimoisen ja sitova sopimus, jolla on selkeä päämäärä ja suojelualueita koskevat velvoittavat tavoitteet sekä EU:ssa yleensä että maailmanlaajuisesti; katsoo, että on ratkaisevan tärkeää pysäyttää ja kääntää biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen vuoteen 2030 mennessä sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti, myös toteuttamalla erityistoimia EU:n merentakaisilla mailla ja alueilla;

68. korostaa, että vuoteen 2030 ulottuvaan biologista monimuotoisuutta koskevaan strategiaan on sisällyttävä paitsi kunnianhimoisia ja täytäntöönpanokelpoisia oikeudellisia toimenpiteitä sekä sitovia tavoitteita, joilla parannetaan haavoittuvien ekosysteemien suojelua ja ennallistamista, myös kokonaisvaltaisia toimenpiteitä, joilla puututaan biologisen monimuotoisuuden vähenemisen syihin; korostaa, että on tärkeää lisätä suojelualueverkostojen vaikuttavuutta ja kattavuutta, jotta voidaan hillitä ilmastonmuutosta ja sopeutua siihen ja mahdollistaa biologisen monimuotoisuuden palautuminen; kehottaa komissiota sisällyttämään biologista monimuotoisuutta koskevaan strategiaan tavoitteen vaarallisten kemikaalien poistamiseksi käytöstä ja nivomaan sen yhteen myrkytöntä ympäristöä koskevan strategian kanssa; panee merkille komission suunnitelmat määrittää toimenpiteitä vahingoittuneiden ekosysteemien parantamiseksi ja ennallistamiseksi sekä ehdottaa luonnon ennallistamissuunnitelmaa; katsoo, että biologisesti monimuotoiset kaupunkien vihreän infrastruktuurin alueet auttavat käsittelemään ilman pilaantumista, melua, ilmastonmuutoksen vaikutuksia, lämpöaaltoja, tulvia sekä kansanterveyteen liittyviä ongelmia; pitää myönteisenä, että komissio aikoo tehdä ehdotuksia Euroopan kaupunkien viherryttämisestä ja kaupunkialueiden biologisen monimuotoisuuden lisäämisestä;

69. korostaa, että politiikkatoimien johdonmukaisuus niin EU:n kuin kansallisella tasolla on avainasemassa luonnon ja biologisen monimuotoisuuden suojelemista koskevan toimintapolitiikan onnistumiseksi; katsoo, että täytäntöönpanon osalta on tärkeää vaihtaa parhaita käytäntöjä ja kokemuksia jäsenvaltioiden keskuudessa; kehottaa komissiota käynnistämään rikkomusmenettelyjä niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudata luonnonsuojelulainsäädäntöä; kehottaa komissiota lujittamaan ympäristövastuudirektiiviä Euroopan parlamentin 26. lokakuuta 2017 antamassa päätöslauselmassa esittämien suositusten mukaisesti;

70. katsoo, että biologisen monimuotoisuuden vähenemistä kiihdyttävät tekijät ovat maailmanlaajuisia eivätkä ne pysähdy kansallisiin rajoihin; tukee sen vuoksi komission ehdotusta biologisen monimuotoisuuden suojelua ja ennallistamista koskevan sitovan maailmanlaajuisen tavoitteen asettamisesta YK:n biodiversiteettikokouksessa lokakuussa 2020; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sopimaan yhdessä maailmanlaajuisia suojelualueita koskevasta kunnianhimoisesta tavoitteesta meri- ja maa-alueiden osalta;

71. muistuttaa, että metsät ovat välttämättömiä maapallon ja biologisen monimuotoisuuden kannalta; on tyytyväinen siihen, että komissio aikoo puuttua globaaliin metsäkatoon, ja pyytää sitä tehostamaan toimiaan; kehottaa komissiota esittämään viipymättä ehdotuksen EU:n oikeudelliseksi kehikseksi, joka perustuu due diligence -velvoitteisiin ja jolla varmistetaan kestävä ja metsäkatoa aiheuttamattomat toimitusketjut EU:n markkinoille saatetuille tuotteille ja jossa erityisesti yhtenä painopisteenä puututaan metsäkatotuonnin tärkeimpiin syihin ja kannustetaan sellaiseen tuontiin, joka ei johda ulkomailla metsäkatoon;

72. kehottaa komissiota esittämään uuden kunnianhimoisen EU:n metsästrategian, jossa tunnustetaan asianmukaisesti Euroopan metsillä niiden monikäytön vuoksi oleva monialainen merkitys sekä metsäalan ja kestävä metsänhoidon merkitys ilmastonmuutoksen ja biologisen monimuotoisuuden vähenemisen torjunnassa ja jossa otetaan huomioon myös sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristöön liittyvät seikat; toteaa jälleen, että Euroopassa on puututtava laittomaan puunkorjaukseen; korostaa, että metsitys-, uudelleenmetsitys- ja ennallistamishankkeilla olisi tähdittävä biologisen monimuotoisuuden lisäämiseen sekä hiilen varastointiin;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

73. korostaa, että biologisen monimuotoisuuden vähenemisen taustalla on usein luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laiton kauppa; huomauttaa, että EU:n vuoden 2016 toimintasuunnitelma luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan torjumiseksi päättyy vuoteen 2020; kehottaa komissiota uusimaan sen kirjaukset ja lujittamaan niitä, sisällyttämään ne kaikilta osin vuoteen 2030 ulottuvaan biodiversiteettistrategiaan ja varmistamaan riittävän rahoituksen; kehottaa komissiota ottamaan kumppanimaiden kanssa tehtävän yhteistyön keskeiseksi osaksi luonnonvaraisiin eläimiin ja kasveihin liittyvän rikollisuuden ja biologisen monimuotoisuuden vastaista taistelua;

74. panee merkille sinisen talouden merkityksen ilmastonmuutoksen torjumisessa; korostaa, että sinisen talouden, mukaan lukien uusiutuva energia, matkailu ja teollisuus, on oltava aidosti kestävä, koska meren luonnonvarojen käyttö on suoraan tai välillisesti riippuvaista valtamerten laadusta ja kestävydestä pitkällä aikavälillä; katsoo, että valtameret olisi nostettava korkealle Euroopan vihreän kehityksen ohjelman asialistalla; kehottaa komissiota antamaan vihreän kehityksen ohjelmalle "sinisen" ulottuvuuden ja sisällyttämään tämän meriulottuvuuden kokonaan sen keskeiseksi osatekijäksi sekä tunnustamaan täysin merten tarjoamat ekosysteemipalvelut laatimalla meriä ja vesiviljelyä koskevan toimintasuunnitelman, johon sisältyy konkreettisia toimia integroidun strategisen vision kehittämiseksi meripolitiikkaan liittyviin asioihin, kuten liikenteeseen, innovointiin ja tietoon, biologiseen monimuotoisuuteen, siniseen talouteen, päästöihin ja hallintotapaan;

75. katsoo, että YKP:n tavoitteena olisi oltava lopettaa liikalastus ja palauttaa kalakannat yli kestävästä enimmäistuotosta, kehittää kestäviä merten ja makean veden vesiviljelyjärjestelmiä ja ottaa käyttöön tehokas ja integroitu ekosysteemi-perustainen hallinnointijärjestelmä, jossa otetaan huomioon kaikki kalakantoihin ja meriekosysteemiin vaikuttavat tekijät, mukaan lukien ilmastonmuutos ja saastuminen; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen YKP:n tämänsuuntaisesta uudistamisesta;

76. pitää välttämättöminä valtamerten ja rannikoiden suojelutoimia, jotka paitsi hillitsevät ilmastonmuutosta myös edistävät siihen sopeutumista, merten ja rannikoiden ekosysteemien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi, ja peräänkuuluttaa ehdotusta, jossa asetetaan sitova tavoite merellisten suojelualueiden verkoston laajentamisesta vähintään 30 prosenttia EU:n tasolla vuoteen 2030 ulottuvassa biodiversiteettistrategiassa, jotta voidaan tehostaa valtamerten suojelua; korostaa tarvetta tehostaa taloudellisia ja valmiusresursseja biologista monimuotoisuutta, ilmastoa ja saastumista koskevan meriosaamisen parantamiseksi, jotta voidaan ymmärtää paremmin toiminnan meriekosysteemiin ja kalakantojen tilaan kohdistuvia vaikutuksia ja laatia tarkoituksenmukaisia toimintasuunnitelmia sopeutumista ja hillitsemistä varten,

77. korostaa, että on tärkeää vaalia EU:n roolia edelläkävijänä valtamerten hallinnoinnissa, kauppaa koskeva ulottuvuus mukaan lukien, edistämällä sellaisen YK:n merioikeusyleissopimuksen alaisen kansainvälisen mekanismin käyttöönottoa, jolla biologista monimuotoisuutta ja meriekosysteemejä suojellaan kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolisilla alueilla, sekä nollatoleranssipolitiikan käyttöönottoa laittoman kalastuksen yhteydessä, mukaan lukien naapurimaiden kanssa yhteinen strategia pilaantumisen estämiseksi ja vähentämiseksi; huomauttaa, että on tarpeen vahvistaa EU:n osallistumista YK:n Decade of Ocean Science for Sustainable Development -hankkeeseen, jotta voidaan entistä paremmin tehdä valtameritutkimusta ja edistää kestävästä kehityksestä tavoitteiden saavuttamista;

Myrkyttömään ympäristöön tähtäävä nollapäästötavoite

78. on tyytyväinen komission suunnitelmiin esittää nollapäästötoimintasuunnitelma ilman, veden ja maaperän suojelemiseksi ja toteaa, että siinä olisi käsiteltävä myös maalta vesistöihin kulkeutuvia saasteita, siihen olisi sisällytettävä tehostettu seuranta ja siinä olisi keskityttävä toimiin pilaantumisen ehkäisemiseksi; pitää valittavana, että myrkyttömyyden ympäristöä koskevan strategian esittäminen on viivästynyt, ja kehottaa komissiota viipymättä esittämään kunnianhimoisen ja monialaisen myrkyttömyyden ympäristöä koskevan strategian mahdollisimman pian vuonna 2020, jotta varmistetaan, että kaikkia eurooppalaisia, mukaan lukien kuluttajat, työntekijät ja haavoittuvat väestöryhmät, suojellaan asianmukaisesti haitallisilta aineilta;

79. katsoo, että myrkyttömyyden ympäristöä koskevan strategian olisi korjattava kaikki EU:n kemikaalilainsäädännön sääntelypuutteet ja myötävaikutettava tehokkaasti erityistä huolta aiheuttavien aineiden ja muiden vaarallisten kemikaalien, kuten hormonaalisten haitta-aineiden, erittäin hitaasti hajoavien kemikaalien, neurotoksisten aineiden ja immuunitorjuntainnisten aineiden, nopeaan korvaamiseen ja että siinä olisi puututtava kemikaalien yhteisvaikutuksiin, aineiden nanomuotoihin ja altistumiselle tuotteissa oleville vaarallisille kemikaaleille; toistaa, että kaikissa näiden kemikaalien kielloissa olisi otettava huomioon kaikki kestävyden osa-alueet; korostaa, että tarvitaan selkeää sitoutumista, jolla turvataan varat turvallisempia vaihtoehtoja koskevan tutkimuksen parantamiseen ja edistetään korvaavia ratkaisuja vaarallisille kemikaaleille, puhdasta tuotantoa sekä kestävästi innovointia; korostaa tarvetta vähentää elinkokeita riskinarvioinnissa ja kehottaa lisäämään tätä koskevaa panostusta ja rahoitusta;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

80. kehottaa esittämään viimeistään kesäkuussa 2020 kunnianhimoisen lainsäädäntöehdotuksen, joka koskee hormonaalisia haitta-aineita kosmetiikassa, leluissa ja elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuviissa materiaaleissa, sekä toimintasuunnitelman, jossa esitetään kattava kehys tavoitteineen ja määräaikoineen niin, että voidaan minimoida ihmisten altistuminen hormonaalisille haitta-aineille; huomauttaa, että hormonaalisia haitta-aineita koskevassa uudessa kattavassa kehyksessä on varmistettava, että sekavaikutukset ja yhteisaltistuminen otetaan huomioon;

81. kehottaa komissiota toteuttamaan selkeitä lainsäädäntötoimia, joilla puututaan sekä valmistusprosessin että lääkkeiden käytön ja hävittämisen tuloksena ympäristöön joutuviin lääkkeisiin; panee huolestuneena merkille lääkeaineiden roolin mikrobilääkeresistenssin yleistymisessä, kun niitä vapautuu ympäristöön eläinten lannasta;

82. huomauttaa, että ilman, veden ja maaperän suojelemiseksi laadittavan nollapäästötoimintasuunnitelman on oltava kattava ja monialainen strategia kansalaisten terveyden suojelemiseksi ympäristön pilaantumiselta ja saastumiselta; kehottaa komissiota nostamaan ilmanlaatumme suojelun tasoa viimeisimpien tieteellisten havaintojen ja Maailman terveysjärjestön (WHO) suuntaviivojen mukaisesti; kehottaa parantamaan ilman epäpuhtauksien seurantaan jäsenvaltioissa vankkojen ja yhdenmukaistettujen mittausmenetelmien täytäntöönpanon kautta sekä helpottamaan EU:n kansalaisten tiedonsaantia; kehottaa ryhtymään kattaviin toimiin kaikkien merkityksellisten epäpuhtauksien suhteen pohja- ja pintavesien luonnollisten toimintojen palauttamiseksi; korostaa, että teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin tarkistuksessa olisi painotettava pilaantumisen ehkäisemistä, johdonmukaisuutta kiertotaloutta koskevien politiikkojen kanssa ja hiilestä irtautumista; kehottaa lisäksi tarkistamaan Seveso-direktiiviä;

Euroopan vihreän kehityksen ohjelman rahoittaminen ja oikeudenmukaisen siirtymän turvaaminen

83. panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat huomattavat rahoitustarpeet tunnustetaan; pitää lisäksi myönteisenä, että tiedonannossa tunnustetaan, että kestävyys olisi sisällytettävä tiiviimmin kaikille aloille; katsoo, että komission olisi esitettävä kattava rahoitussuunnitelma, joka perustuu yhtenäiseen ehdotuskokonaisuuteen, jolla olisi pyrittävä tehostamaan julkisia ja yksityisiä investointeja kaikilla tasoilla; katsoo, että tällainen suunnitelma on tarpeen, jotta voidaan toteuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat mittavat rahoitustarpeet ja lisäinvestoinnit, jotka ylittävät selvästi komission esittämän varovaisen 260 miljardin euron arvion, ja toteaa, että komission arvioissa ei oteta huomioon esimerkiksi investointitarpeita, joita tarvitaan ilmastonmuutokseen sopeutumiseen ja muihin ympäristöhaasteisiin, kuten biologiseen monimuotoisuuteen, tai sosiaalisten kustannusten kattamiseksi tarvittavia julkisia investointeja; korostaa, että merkittävän hiilestä irtautumisen kustannukset ovat nyt paljon pienemmät kuin ilmastonmuutoksesta aiheutuvat kustannukset;

84. tukee suunnitelmia Kestävä Eurooppa -investointiohjelmasta, jolla autettaisiin poistamaan investointivaje, rahoitettaisiin osittain siirtymistä hiilineutraaliin talouteen ja varmistettaisiin oikeudenmukainen siirtymä kaikilla EU:n alueilla; painottaa, että ohjelmassa olisi otettava huomioon aiemmista ohjelmista (Euroopan investointiohjelma eli ns. Junckerin suunnitelma) saadut kokemukset ja siinä olisi erityisesti painotettava aitoja lisäinvestointeja, joista saadaan unionin lisäarvoa; peräänkuuluttaa koordinoituja toimia, joilla puututaan investointivajeeseen koko EU:ssa, myös EU:n talousarvion, EIP:n ja muiden rahoituslaitosten rahoituksen sekä EU:n ohjelmien kautta, esimerkiksi InvestEU-rahaston kautta;

85. pitää uutta energia-alan lainanantopolitiikkaa sekä ilmastotoimia ja ympäristökestävyyttä koskevaa uutta strategiaa, jotka EIP hyväksyi 14. marraskuuta 2019, myönteisenä panoksena Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteuttamiseen; on ilahtunut siitä, että EIP on tarkoitus muuttaa EU:n uudeksi ilmastopankiksi, jonka toimista 50 prosenttia keskittyy ilmastotoimiin ja ympäristökestävyyteen vuoteen 2025 mennessä, joka lopettaa tukensa fossiilisia polttoaineita koskeville hankkeille vuoteen 2021 mennessä ja jonka kaikki rahoitustoimet ovat Pariisin sopimuksen periaatteiden ja tavoitteiden mukaisia vuoteen 2020 mennessä; kannustaa EIP:tä aktiivisesti tukemaan hankkeita, jotka tukevat oikeudenmukaista siirtymää, kuten tutkimus, innovointi ja digitalisaatio, pk-yritysten rahoituksen saanti sekä sosiaaliset investoinnit ja taidot; kehottaa EIP:n investointipolitiikkaa tarjoamaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan sisältyville aloitteille ensi tilassa kohdennettua rahoitusta ja ottamaan samalla huomioon, miten EIP:n rahoitus voi täydentää muista lähteistä saatavaa rahoitusta; korostaa, että koordinointi muiden rahoitusvälineiden kanssa on ratkaisevan tärkeää, koska EIP ei voi yksin rahoittaa kaikkia Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaan sisältyviä aloitteita; panee tyytyväisenä merkille Euroopan keskuspankin (EKP) uuden pääjohtajan äskettäiset lausunnot, joiden mukaan EKP:n olisi sekä rahapoliittisissa että pankkitoiminnan valvontatehtävissään osallistuttava ilmastonmuutoksen torjuntaan; kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä EKP:n kanssa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa koskevassa tiedonannossa luvattujen toimien johdonmukaisuuden varmistamiseksi, vaikuttamatta kuitenkaan EKP:n perussopimusten mukaiseen toimeksiantoon;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

86. korostaa, että on paneuduttava kestävien rahoitustuotteiden alhaisen tarjonnan ja suuren kysynnän väliseen nykyiseen markkinaepätasapainoon; painottaa jälleen kestävä rahoituksen merkitystä ja pitää välttämättömänä, että tärkeimmät kansainväliset rahoituslaitokset ottavat käyttöön ja kehittävät nopeasti kestävä rahoitusta, jotta varmistetaan EU:n rahoitusjärjestelmän kestävyden astetta koskeva täysi avoimuus ja saadaan aikaan onnistunut maailmantalouden hiilestä irtautuminen; peräänkuuluttaa tarvetta edetä kestävä rahoitusta koskevan strategian saavutusten pohjalta ja korostaa, että on pikaisesti pantava täytäntöön kestävä rahoitusta koskeva EU:n toimintasuunnitelma, mukaan lukien finanssituotteiden ympäristömerkki, vihreiden joukkovelkakirjojen standardi sekä ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien tekijöiden sisällyttäminen pankkien vakavaraisuuskehukseen, ja pitää tervetulleena kestävä rahoitusta koskevan kansainvälisen foorumin perustamista;

87. korostaa tarvetta tukea oikeudenmukaista siirtymää ja suhtautuu myönteisesti tätä koskeviin komission sitoumuksiin; uskoo, että hyvin suunniteltu oikeudenmukaisen siirtymän mekanismi, oikeudenmukaisen siirtymän rahasto mukaan lukien, on tärkeä väline helpotettaessa tällaista siirtymää ja tavoiteltaessa kunnianhimoisia ilmastotavoitteita ottaen samalla huomioon sosiaaliset vaikutukset; korostaa, että tämän välineen vankka rahoitus, talousarvion lisäresurssit mukaan lukien, on keskeinen tekijä siinä, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelma pannaan menestyksekkäästi täytäntöön; katsoo, että oikeudenmukaisessa siirtymässä on kyse muustakin kuin rahastosta ja että se on toimintapoliittisesti kokonaisvaltainen, investoinnin tuettu toimintamalli, jolla on varmistettava, ettei ketään jätetä jälkeen, ja korostaa jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikan merkitystä tässä yhteydessä; katsoo, että mekanismi ei saisi olla pelkästään nettosiirto kansallisille hallituksille tai yrityksille eikä sitä saisi käyttää yritysten vastuiden maksamiseen vaan että sillä olisi konkreettisesti autettava kaikkien alojen työntekijöitä ja yhteisöjä niillä EU:n alueilla, joihin hiilestä irtautuminen eniten vaikuttaa, kuten hiilikaivosalueet ja hiilivaltaiset alueet, toteuttamaan siirtymä tulevaisuuden puhtaaseen talouteen, ilman että se estää toteuttamasta ennakoivia hankkeita ja aloitteita; katsoo, että rahaston olisi muun muassa edistettävä täydennys- ja uudelleen koulutusta, jotta työntekijät voivat valmistautua ja sopeutua työllistymisen alan uusiin näkymiin, vaatimuksiin ja pätevyyksiin ja jotta voidaan tukea laadukkaiden ja kestävien työpaikkojen luomista; tähdentää painokkaasti, että oikeudenmukaiseen siirtymään myönnettävän rahoituksen ehdoksi on asetettava edistymisen konkreettisia ja sitovissa suunnitelmissa hiilestä irtautumiseksi Pariisin sopimuksen mukaisesti ja erityisesti luopuminen kivihiilestä sekä murros hiili-intensiivisillä talousalueilla; pitää tärkeänä varmistaa asianmukainen seuranta- ja seuranta, jotta voidaan seurata tällaisten varojen käyttöä jäsenvaltioissa; korostaa kuitenkin, että rahastot eivät yksin voi taata siirtymää ja että tarvitaan kokonaisvaltainen EU:n strategia, joka perustuu aitoon vuoropuheluun ja kumppanuuteen asianomaisten ihmisten ja yhteisöjen kanssa, ammattiliitot mukaan lukien;

88. korostaa, että vuosien 2021–2027 monivuotisella rahoituskehityksellä on keskeinen rooli Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteuttamisessa ja että tarvitaan kiireesti uutta kvanttiloikkaa poliittisissa ja taloudellisissa ponnistuksissa, uudet talousarviovarat mukaan lukien, jotta voidaan saavuttaa ohjelman tavoitteet sekä toteuttaa oikeudenmukainen siirtymä hiilineutraaliin talouteen sosiaalista oikeudenmukaisuutta koskevien korkeimpien kriteerien pohjalta niin, ettei ketään eikä mitään aluetta jätetä jälkeen; odottaa, että seuraavan ohjelmakauden aikana määrärahat ovat tämän tavoitteen mukaisia, ja korostaa, että monivuotisen rahoituskehityksen vähentäminen olisi selvästi askel taaksepäin;

89. kehottaa laatimaan mekanismin, jolla taataan hyvä koordinointi, johdonmukaisuus ja yhtenäisyys kaikkien käytettävissä olevien EU:n politiikkatoimien, rahoitusvälineiden ja investointien välillä, EIP mukaan lukien, jotta vältetään päällekkäisyydet, lisätään niiden rahoituksen synergioita ja täydentävyyttä, vivutetaan kestäviä yksityisiä ja julkisia investointeja ja näin optimoidaan ja valtavirtaistetaan rahoitustuki Euroopan vihreän kehityksen ohjelmalle; korostaa tältä osin tukevana periaatetta, jonka mukaan tavoitteet valtavirtaistetaan monivuotiseen rahoituskehukseen, jotta toimintapolitiikka olisi johdonmukaista; katsoo, että veropetosten, verojen välttelyn, aggressiivisen verosuunnittelun ja rahanpesun torjunta on tärkeässä asemassa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa sekä oikeudenmukaisen yhteiskunnan ja vahvan talouden luomisessa;

90. kehottaa vahvistamaan biologiseen monimuotoisuuteen käytettäviä menoja ja ilmastotoimien valtavirtaistamista koskevia kunnianhimoisia ja sitovia tavoitteita, jotka ylittävät monivuotisesta rahoituskehityksestä annetussa parlamentin väliaikaisessa mietinnössä esitetyt kohdennettujen menojen osuukien tasot, mukaan lukien tiukka ja kattava menetelmä ilmastoon ja biologiseen monimuotoisuuden liittyvien merkityksellisten menojen määrittämiseksi ja jäljittämiseksi; vaatii komissiota varmistamaan, ettei mikään EU:n julkinen rahoitus mistään EU:n toimintapolitiikoista ole ristiriidassa Pariisin sopimuksen päämäärän ja EU:n muiden ympäristötavoitteiden sekä kansainvälisten sitoumusten ja velvoitteiden kanssa;

91. kannattaa, että käyttöön otetaan joukko hyvin kohdennettuja uusia vihreitä omia resursseja, jotka vastaavat Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteita ja joilla edistetään ja helpotetaan vihreää ja sosiaalisesti oikeudenmukaista siirtymää, mukaan lukien ilmastomuutoksen torjunta ja ympäristön suojelu; pitää tätä koskevia komission ehdotuksia yhtenä lähtökohana;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

92. katsoo, että valtioneukisääntöjen suunnitellussa tarkistamisessa olisi otettava huomioon Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toimintapoliittiset tavoitteet ja pyrittävä vahvistamaan ja yksinkertaistamaan investointeja kestäviin ratkaisuihin, jotta varmistetaan kivihiilen ja fossiilisten polttoaineiden suorien ja välillisten tukien nopea lopettaminen EU:ssa ja annetaan suuntaviivoja, jotka ovat täysin sopusoinnussa kasvihuonekaasujen vähentämistä ja ympäristöä koskevien tavoitteiden kanssa, kansallisille, alueellisille ja paikallisille viranomaisille, joilla on keskeinen rooli Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tehokkaassa ja innovatiivisessa täytäntöönpanossa; katsoo, että tarkistuksessa olisi sallittava kansallinen tuki kivihiilen käytöstä poistamiseen liittyville rakennemuutoksille samoin ehdoin kuin oikeudenmukaisen siirtymän rahastossa; korostaa, että tällaisen tarkistuksen yhteydessä ei saa heikentää EU:n vahvaa kilpailusääntökokonaisuutta;

93. korostaa, että huomattavan osan vihreän kehityksen ohjelman edellyttämästä rahoituksesta on tultava jäsenvaltioiden talousarvioista; on tyytyväinen, että komissio aikoo tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa kansallisten talousarvioiden viherryttämiseksi; on huolissaan siitä, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tuleva rahoitusmalli saattaa vaarantua, jos ei noudateta kestävästä finanssipolitiikkaa ja jos jäsenvaltioiden taloudellinen tilanne ei herätä luottamusta; kehottaa siksi luomaan suotuisat edellytykset kestäville julkisille investoinneille, jotta voidaan saavuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetetut tavoitteet, mutta korostaa, että valittu rahoitusmalli ei saa vaarantaa julkisen talouden kestävyttä EU:ssa; korostaa kuitenkin, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa toteutettavien kestävien investointien olisi oltava aidosti täydentäviä eivätkä ne saisi johtaa markkinarahoituksen syrjäyttämiseen; korostaa tässä yhteydessä, että yksityiset ja julkiset investoinnit voivat hyötyä tämänhetkisistä matalista koroista;

94. vaatii, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman muutosohjelma näkyy myös ympäristötietoisemmassa eurooppalaisessa ohjausjaksossa; korostaa, että eurooppalaista ohjausjaksoa, siten kuin se nykyisin toimii, ei saisi vesittää; katsoo, että YK:n kestävä kehityksen tavoitteet olisi sisällytettävä eurooppalaiseen ohjausjaksoon, jotta prosessista tulisi vahva muutosvoima kohti kestäväpohjaisen hyvinvoinnin varmistamista kaikille Euroopassa; tukeekin sosiaalisten ja ympäristöä koskevien indikaattorien ja tavoitteiden pidemmälle menevää sisällyttämistä ohjausjaksolle siten, että jäsenvaltiot veloitetaan esittämään kansallisia suunnitelmia tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa komissiota lisäksi tekemään arvioita siitä, miten johdonmukaisia jäsenvaltioiden talousarviot ovat EU:n päivitettyjen ilmastotavoitteiden kanssa;

Tutkimustyön hyödyntäminen ja innovoinnin edistäminen

95. korostaa, että maailmanlaajuisesti kärkitason tutkimus ja innovointi ovat ratkaisevia Euroopan tulevaisuudelle ja välttämättömiä sen ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamiselle, ne takaavat tieteesen perustuvan strategian hiilineutraalin Euroopan saavuttamiseksi viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja yhteiskunnan puhtaan siirtymän ja turvaavat lisäksi talouden kilpailukyvyyn ja kukoistukseen; pitää ilahduttavana, että komissio korostaa tarvetta eri alojen ja tieteenalojen yhteistyöhön; korostaa, että kaikissa EU:n tutkimus- ja innovointiohjelman ohjelmissa on järjestelmällisesti valtavirtaistettava ilmastotoimet ja varmistettava ilmastokestävyys; panee merkille uusien teknologioiden merkityksen lisähyötyjen tuottajana siirryttäessä kestäväan talouteen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään sopeutumiseen liittyviä teknologioita koskevaa tutkimusta;

96. pitää tärkeänä vuosien 2021–2027 tehtävälähtöistä Horisontti Eurooppa -ohjelmaa, joka tarjoaa tilaisuuden osallistaa monenlaisia toimijoita, EU:n kansalaiset mukaan lukien, ilmastonmuutosta koskevan pakottavan globaalien haasteiden ratkaisemiseen ja siirtyä entistä enemmän yhteistyöhön perustuviin tutkimus- ja innovointikäytäntöihin toteutettaessa Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa; korostaa, että Horisontti Eurooppa -puiteohjelman kunnianhimoinen talousarvio, joka on 120 miljardia euroa käyppinä hintoina, on säilytettävä, jotta voidaan vastata ilmastoneutraaliuteen liittyviin merkittäviin innovointihaasteisiin, ottaen huomioon, että vähintään 35 prosenttia Horisontti Eurooppa -puiteohjelman määrärahoista olisi kohdennettava ilmastotavoitteiden saavuttamiseen; korostaa, että muiden EU:n rahastojen määrärahoista olisi varata nykyistä suurempi osuus puhtaan teknologian alan tutkimukseen ja innovointiin; pyytää komissiota maksimoimaan laajemman innovointiympäristön synnyttämät mahdollisuudet, koska monet uudet keskeiset mahdollistavat teknologiat ovat ratkaisevan tärkeitä ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä;

97. korostaa, että EU:n on ylläpidettävä ja edelleen kehitettävä avaruusalan siviilisovellusten lippulaivaohjelmiaan Copernicusta ja Galileota sekä Euroopan avaruusohjelmavirastoa, joista saadaan arvokas panos ympäristön seurantaan ja tiedonkeruuseen; korostaa, että Copernicuksen ilmastonmuutosta koskevien palvelujen olisi oltava täysin operatiivisia mahdollisimman pian ja tarjottava näin jatkuvasti tarpeellista tietoa ilmastonmuutoksen hillintää ja siihen sopeutumista koskeville tehokkaille toimille;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

98. painottaa, että on tärkeää lisätä teknologian siirtoa ja tietämyksen jakamista ilmastonmuutoksen hillitsemisen, siihen sopeutumisen, biologisen monimuotoisuuden suojelun ja palauttamisen, resurssitehokkuuden ja kiertotalouden sekä vähähiilisten ja päästöttömien teknologioiden aloilla samoin kuin tiedonkeruuta, jotta voidaan tukea Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista; korostaa, että on tärkeää tukea markkinoille saattamista, joka on keskeinen tekijä muunnettaessa EU:n merkittäviä osaamisresursseja innovaatioiksi; on sitä mieltä, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelma tarjoaa myös mahdollisuuden luoda yhteyksiä siihen osallistuvien alojen välille, minkä pitäisi tuottaa yhteistoimintahyötyjä; uskoo, että biotalous antaa EU:lle mahdollisuuden tuottaa tällaisia yhteistoimintahyötyjä eri aloilla ja täydentää kiertotaloutta;

99. toistaa, että EU:n politiikkatoimilla olisi tuettava tieteellistä huippuosaamista ja osallistuvaa tiedettä, lujitettava yhteistyötä tiedemaailman ja elinkeinoelämän välillä sekä edistettävä innovointia ja näyttöön perustuvaa päätöksentekoa lisäten alan kansainvälistä yhteistyötä, myös helpottamalla hyvien käytäntöjen vaihtoa, jotta voidaan vahvistaa ekologiseen siirtymään liittyviä taitoja siihen liittyvissä uusissa ammateissa, työntekijöiden, opettajien ja nuorten keskuudessa; on tyytyväinen komission aikomukseen päivittää osaamisohjelmaa ja nuorisotakuuta, jotta voidaan parantaa työllistettävyyttä vihreässä taloudessa, ja kannustaa jäsenvaltioita investoimaan koulutusjärjestelmiin, ammatilliseen koulutukseen liittyvät toimet mukaan lukien; pitää tiedonannon tavoitteiden kanssa johdonmukaisena edistää ympäristöstävällistä liikkuvuutta vuosien 2021–2027 Erasmus+-ohjelmassa;

Vältetään vahinkoa – kestävyys sisällyttäminen kaikkiin EU:n politiikkoihin

100. pitää myönteisenä vahingon välttämisen periaatteen perusajatusta ja komission sitoumusta varmistaa, että kaikki EU:n toimet auttavat EU:ta toteuttamaan oikeudenmukaisen siirtymän kohti kestävää tulevaisuutta, myös vihreän budjetoinnin välineitä hyödyntäen, ja päivittää vastaavasti paremman sääntelyn suuntaviivojaan; vaatii yhtenäistä lähestymistapaa Pariisin sopimuksen, biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen ja kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpanoon sekä sisäisessä että ulkoisessa politiikassa; kehottaa komissiota avustamaan jäsenvaltioita nykyisen ja tulevan ympäristö- ja ilmastolainsäädännön täysimääräisessä ja asianmukaisessa täytäntöönpanossa jäsenvaltioissa sekä varmistamaan, että sääntöjen noudattamatta jättämisestä koituu seuraamuksia;

101. korostaa, että ennalta varautumisen periaate ohjaa keskeisellä tavalla EU:n toimia kaikilla politiikan aloilla yhdessä vahingon välttämisen periaatteen kanssa siten, että otetaan mahdollisimman tarkasti huomioon politiikkatoimien johdonmukaisuuden periaate; katsoo, että kaikkien Euroopan vihreän kehityksen ohjelman yhteydessä terveyden ja ympäristön suojelemiseksi toteutettavien toimien olisi perustuttava ennalta varautumisen periaatteeseen; vaatii EU:ta soveltamaan saastuttaja maksaa -periaatetta, kun se tekee ehdotuksia oikeudenmukaisiksi ja koordinoituiksi toimiksi, joilla vastataan ilmasto- ja ympäristöhaasteisiin;

102. korostaa tarvetta perustaa kaikki tulevat lainsäädäntöehdotukset kattaviin vaikutustenarviointeihin, joissa on määritetty eri vaihtoehtojen sosioekonomiset, ympäristö- ja terveysvaikutukset, mukaan lukien kaikki ilmasto- ja ympäristövaikutukset sekä toimimatta jättämisen kustannukset, sekä vaikutukset EU:n yritysten, myös pk-yritysten, kansainväliseen kilpailukykyyn ja tarve välttää hiilivuotoa, vaikutukset eri jäsenvaltioihin, alueisiin ja aloihin, työllisyysvaikutukset ja vaikutukset pitkän aikavälin investointivarmuuteen; painottaa tarvetta osoittaa ihmisille kunkin ehdotuksen hyödyt samalla kun varmistetaan, että toimintapolitiikat vastaavat kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteita ja tavoitetta pysäyttää ilmaston lämpeneminen 1,5 celsiusasteeseen ja että ne eivät edistä biologisen monimuotoisuuden häviämistä; pitää kannatettavana sisällyttää kaikkien säädösehdotusten ja delegoitujen säädösten perusteluihin erityinen osio, jossa selitetään, miten kussakin aloitteessa varmistetaan vahingon välttämisen periaatteen noudattaminen; kehottaa toimimaan samoin myös täytäntöönpanosäädösten ja valvonnan käsittelevän sääntelymenettelyn mukaisten toimenpiteiden tapauksessa;

103. muistuttaa, että on olennaisen tärkeää turvata EU:n kansalaisille Århusin yleissopimuksessa taattu todellinen muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus ja oikeus tutustua asiakirjoihin; vaatii komissiota varmistamaan, että EU noudattaa yleissopimusta, ja pitää myönteisenä, että komissio harkitsee Århus-asetuksen tarkistamista;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

104. pyytää komissiota toteuttamaan pohdinta-asiakirjaan ”Kohti kestävä Eurooppaa vuoteen 2030 mennessä” sisältyvän skenaarion 1, kuten parlamentti vaati vuotuisesta strategisesta mietinnöstä kestävä kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanosta ja tuloksista 14. maaliskuuta 2019 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁵⁾, ja toteaa, että tässä skenaariossa edellytetään muun muassa, että Kestävyys ensin” -periaate sisällytetään EU:n ja jäsenvaltioiden paremman sääntelyn toimintaohjelmiin;

105. korostaa, että kahdeksannen ympäristöohjelman on heijastettava Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa esitettyjä tavoitteita ja että sen on oltava täysin yhdenmukainen kestävä kehityksen tavoitteiden kanssa ja edistettävä niiden täytäntöönpanoa;

106. kiinnittää huomiota EU:n kulutuksen suureen ilmasto- ja ympäristöjalanjälkeen EU:n ulkopuolisissa maissa; kehottaa komissiota laatimaan tavoitteen EU:n kulutuksen ja tuotannon maailmanlaajuisen jalanjäljen pienentämiseksi maapallon kantokykyä kunnioittaen; panee tyytyväisenä merkille komission aikomuksen edistää kestäviä toimitusketjuja kiertotalouden hyötyjen lisäämiseksi sekä paikallisesti että maailmanlaajuisesti;

EU edelläkävijänä

107. painottaa, että maailman suurimpana sisämarkkina-alueena EU voi asettaa normeja, joita sovelletaan globaaleissa arvoketjuissa, ja katsoo, että EU:n olisi vahvistettava toimintapolitiikkansa vaikutusta ”vihreän kehityksen diplomatian” ja ilmastodiplomatian keinoin; katsoo, että EU:n olisi herätettävä keskustelua muissa maissa, jotta ne asettaisivat kunnianhimoisempia ilmastotavoitteita, ja nostettava tavoitetasoaan uusien normien asettamisessa kestävälle kasvulle ja käytettävä taloudellista painoarvoaan EU:n ympäristö- ja ilmastotavoitteiden mukaisten kansainvälisten normien muovaamiseksi; korostaa, että EU:n on osaltaan varmistettava oikeudenmukainen ja hallittu siirtymä kaikkialla maailmassa ja erityisesti alueilla, jotka ovat erittäin riippuvaisia fossiilista polttoaineista;

108. pitää myönteisinä maailmanlaajuisia ilmastoliikkeitä, kuten Fridays for Future -liikettä, jotka tuovat ilmastokriisin julkisen keskustelun keskiöön ja yleiseen tietoisuuteen;

109. pitää Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa mahdollisuutena antaa uutta pontta julkiselle keskustelulle Euroopassa; painottaa, että kansalaiset, kansalliset ja alueelliset parlamentit, kansalaisyhteiskunta ja sidosryhmät, kuten kansalaisjärjestöt, ammattiyhdistykset ja yritykset, on otettava täysin mukaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelman laatimiseen ja toteuttamiseen;

110. korostaa, että kauppa voi olla tärkeä väline edistettäessä kestävä kehitystä ja torjuttaessa ilmastomuutosta; katsoo, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmalla olisi varmistettava, että kaikkiin kansainvälisiin kauppa- ja investointisopimuksiin sisältyy vahvoja, sitovia ja täytäntöönpanokelpoisia lukuja kestävästä kehityksestä, myös ilmastosta ja ympäristöstä, jotka ovat täysin kansainvälisten sitoumusten, etenkin Pariisin sopimuksen, ja WTO:n sääntöjen mukaisia; pitää myönteisenä komission aikomusta tehdä Pariisin sopimuksen noudattamisesta olennainen osa kaikkia tulevia kauppa- ja investointisopimuksia ja varmistaa, kaikki Euroopan markkinoille saatettavat kemikaalit, materiaalit, elintarvikkeet ja muut tuotteet ovat täysin asiaa koskevien EU:n säännösten ja standardien mukaisia;

111. katsoo, että Madridin COP25-kokouksen epäonnistuminen tiukempaa maailmanlaajuisista ilmastotavoitetta koskevan yhteisymmärryksen saavuttamisessa samoin kuin Yhdysvaltojen vetäytyminen Pariisin sopimuksesta vain lisäävät tarvetta EU:n maailmanlaajuiselle johtoasemalle ja edellyttävät, että EU tehostaa ilmasto- ja ympäristödiplomatiaansa ja tiivistää kahdenvälisiä yhteyksiä kumppanimaihin, etenkin Glasgow'n COP26-kokouksen edellä ja Kunmingissa Kiinassa pidettävää COP15-kokousta silmällä pitäen; pitää COP26-kokousta ratkaisevana hetkenä, joka joko heikentää tai vahvistaa Pariisin sopimuksen eheyttä;

112. pitää ilmastodiplomatian painottamista myönteisenä ja vaatii, että tulosten aikaansaamiseksi EU:n on puhuttava yhdellä äänellä ja varmistettava kaikkien politiikkojensa ja koko toimintapoliittisen syklin johdonmukaisuus ja yhdenmukaisuus kestävä kehitystä tukevan politiikkajohdonmukaisuuden periaatteen mukaisesti sekä lähestyttävä EU:n ilmasto- ja ympäristödiplomatiaa kokonaisvaltaisesti luomalla yhteyksiä ilmastomuutoksen, biologisen monimuotoisuuden suojelun, kestävä kehityksen, maatalouden, konfliktien ratkaisemisen ja turvallisuuden, muuttoliikkeen, ihmisoikeuksien sekä humanitaaristen ja sukupuolienäkökohtien välille; korostaa, että kaiken EU:n ulkoisen toiminnan ympäristönäkökohdat olisi arvioitava;

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0220.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

113. pyytää, että samalla kun komissio pyrkii nostamaan EU:n johtoasemaan kansainvälisissä ilmasto- ja biodiversiteettineuvotteluissa, se laatisi konkreettisen toimintasuunnitelman, jolla täytetään COP25-kokouksessa hyväksytyt uudistetun viisivuotisen sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan toimintasuunnitelman (tehostettu Liman työohjelma) sitoumukset, edistäisi sukupuolten tasa-arvoa ilmastopöytäkirjan prosessissa sekä nimeäisi tasa-arvoasioista ja ilmastomuutoskysymyksistä vastaavan EU:n pysyvän yhteyspisteen, jolle osoitetaan riittävät määrärahat, toteuttamaan ja seuraamaan sukupuolinäkökulman huomioon ottavia ilmastotoimia EU:ssa ja maailmanlaajuisesti;

114. muistuttaa, että ilmastomuutos vie pohjaa kehityksessä ja köyhyyden vähentämisessä tapahtuvalta edistymiseltä ja saattaa ajaa miljoonat ihmiset äärimmäiseen köyhyyteen vuoteen 2030 mennessä; korostaa siksi, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja Agenda 2030:n täytäntöönpanon on oltava tiiviisti sidoksissa toisiinsa;

115. muistuttaa, että on puututtava dramaattisiin seurauksiin, joita ilmastomuutos aiheuttaa kehitysmaiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden ja pienten kehittyvien saarivaltioiden pitkän aikavälin taluskehitykselle; katsoo, että valtioilla, joiden hiilidioksidipäästöt ovat suuret, kuten EU:n jäsenvaltioilla, on moraalinen velvollisuus auttaa kehitysmaita sopeutumaan ilmastomuutokseen; katsoo, että ilmastostrategiat on sisällytettävä olennaisena osana EU:n yhteistyöhön kehitysmaiden kanssa siten, että noudatetaan rätätalöitä ja tarveperusteista lähestymistapaa, ja että yhteistyössä on varmistettava paikallisten ja alueellisten sidosryhmien, kuten viranomaisten, yksityisen sektorin ja kansalaisyhteiskunnan, osallistuminen ja siinä on otettava huomioon kumppanimaiden kansalliset suunnitelmat ja ilmastostrategiat;

116. korostaa, että EU:n olisi annettava rahoitusapua ja teknistä apua kehitysmaiden auttamiseksi vihreässä siirtymässä; kehottaa EU:ta erityisesti lisäämään ilmastorahoitustaan kehitysmailla ja etenkin vähiten kehittyneille maille, pienille kehittyville saarivaltioille ja hauraille maille sekä asettamaan etusijalle investoinnit selviytymiskyvyn parantamiseen, innovointiin, sopeutumiseen ja vähähiilisiin teknologioihin sekä ilmastoystävälliseen ja häiriönkestävään infrastruktuuriin, jotta voidaan vastata luonnonkatastrofien voimistumiseen; katsoo, että tarvitaan lisätoimia tietämyksen jakamiseksi, valmiuksien kehittämiseksi ja teknologian siirtämiseksi kehitysmaihin;

117. korostaa, että kattava Afrikka-strategia ja tuleva AKT:n ja EU:n kumppanuussopimus tarjoavat ainutlaatuisia mahdollisuuksia antaa konkreettinen muoto Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ulkoisille näkökohdille, tarkastella uudelleen EU:n kumppanuutta kehitysmaiden kanssa ilmaston ja ympäristön kannalta sekä saattaa EU:n politiikat vastaamaan sen viimeisimpiä kansainvälisiä sitoumuksia;

118. tukee komission pyrkimyksiä lopettaa jäteresurssien vienti EU:sta ja tehostaa kiertotaloutta maailmanlaajuisesti; kehottaa ottamaan käyttöön kertakäyttömuovin maailmanlaajuisen kiellon;

119. kehottaa komissiota tekemään aloitteen kansainvälisestä sopimuksesta mikrobilääkeresistenssin leviämisen ja tartuntatautien paluun torjumiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan asianmukaisesti lääkepuolan riskiin;

o

o o

120. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

P9_TA(2020)0006

Erosopimuksen kansalaisten oikeuksia koskevien määräysten täytäntöönpano ja seuranta**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 Yhdistyneen kuningaskunnan erosopimuksen kansalaisten oikeuksia koskevien määräysten täytäntöönpanosta ja seurannasta (2020/2505(RSP))**

(2021/C 270/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2000 allekirjoitetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan, josta annettiin juhlallinen julistus 12. joulukuuta 2007 Strasbour­gissa ja joka tuli voimaan yhdessä Lissabonin sopimuksen kanssa joulukuussa 2009,
- ottaa huomioon päätöslauselmansa 5. huhtikuuta 2017 neuvotteluista Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sen Euroopan unionista eroamista koskevasta aikomuksesta antaman ilmoituksen johdosta ⁽¹⁾, 3. lokakuuta 2017 Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa käytävien neuvottelujen tämänhetkisestä tilanteesta ⁽²⁾, 13. joulukuuta 2017 Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa käytävien neuvottelujen tämänhetkisestä tilanteesta ⁽³⁾, 14. maaliskuuta 2018 EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevien suhteiden puitteista ⁽⁴⁾ ja 18. syyskuuta 2019 Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionista eroamisen tämänhetkisestä tilanteesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon suuntaviivat, jotka hyväksyttiin Eurooppa-neuvostossa (50 artikla) 29. huhtikuuta 2017 Yhdistyneen kuningaskunnan annettua SEU-sopimuksen 50 artiklan mukaisen ilmoituksen, sekä 22. toukokuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen liitteen, jossa annetaan ohjeet sopimuksen neuvottelemiseksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa sen Euroopan unionista eroamiseen sovellettavista yksityiskohtaisista määräyksistä,
- ottaa huomioon suuntaviivat, jotka hyväksyttiin Eurooppa-neuvostossa (50 artikla) 15. joulukuuta 2017, sekä luvan antamisesta aloittaa neuvottelut Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kanssa kyseisen jäsenvaltion Euroopan unionista eroamiseen sovellettavia yksityiskohtaisia määräyksiä koskevan sopimuksen tekemiseksi 22. toukokuuta 2017 annetun neuvoston päätöksen täydentämisestä 29. tammikuuta 2018 annetun neuvoston päätöksen liitteen,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen neuvottelijoiden 8. joulukuuta 2017 antaman yhteisen raportin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta eroasta Euroopan unionista SEU-sopimuksen 50 artiklan nojalla käytävien neuvottelujen ensimmäisen vaiheen edistymisestä,
- ottaa huomioon luonnoksen sopimukseksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä, sellaisena kuin Eurooppa-neuvosto sen vahvisti 25. marraskuuta 2018, sekä kyseisen päivän Eurooppa-neuvoston kokouksen pöytäkirjaan merkityt lausumat,
- ottaa huomioon luonnoksen sopimukseksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä, sellaisena kuin Eurooppa-neuvosto sen vahvisti 17. lokakuuta 2019, jäljempänä "erosopimus" ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon erosopimusta koskevan lakiesityksen, joka esitettiin Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentille 19. joulukuuta 2019,
- ottaa huomioon poliittisen julistuksen kehyksestä Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevalle suhteelle ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL C 298, 23.8.2018, s. 24.⁽²⁾ EUVL C 346, 27.9.2018, s. 2.⁽³⁾ EUVL C 369, 11.10.2018, s. 32.⁽⁴⁾ EUVL C 162, 10.5.2019, s. 40.⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0016.⁽⁶⁾ EUVL C 384 I, 12.11.2019, s. 1.⁽⁷⁾ EUVL C 384 I, 12.11.2019, s. 178.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

- A. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti edustaa kaikkia Euroopan unionin kansalaisia ja toimii heidän etujensa suojelemiseksi sekä ennen Yhdistyneen kuningaskunnan eroa EU:sta että sen jälkeen;
- B. toteaa, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuu nykyisin noin 3,2 miljoonaa unioniin jäävien 27 jäsenvaltion, jäljempänä ”EU27”, kansalaista ja EU27:ssä asuu puolestaan 1,2 miljoonaa Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaista; toteaa, että nämä kansalaiset ovat muuttaneet toiseen jäsenvaltioon asumaan heille unionin oikeuden mukaan kuuluvia oikeuksia hyödyntäen ja siinä uskossa, että he voivat hyödyntää kyseisiä oikeuksia koko elämänsä ajan;
- C. toteaa, että lisäksi 1,8 miljoonalla Pohjois-Irlannissa syntyneellä kansalaisella on pitkänperjantain sopimuksen nojalla oikeus Irlannin kansalaisuuteen ja näin ollen myös unionin kansalaisuuteen ja unionin kansalaisille kuuluviin oikeuksiin asuinmaassaan;
- D. panee merkille, että EU ja Yhdistynyt kuningaskunta ovat erosopimuksen toisessa osassa sopineet kattavasta ja vastavuoroisesta lähestymistavasta Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvien EU27:n kansalaisten ja EU27:ssä asuvien Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten oikeuksien suojelemiseksi;
- E. panee merkille, että Yhdistynyt kuningaskunta on ennakoinut oleskeluasiakirjojen myöntämistä koskevien erosopimuksen määräysten soveltamista perustamalla EU:n oleskelustatusjärjestelmän;
- F. toteaa, että useiden EU27:n jäsenvaltioiden on vielä annettava lainsäädäntöä siitä, miten ne aikovat panna täytäntöön erosopimuksen 18 artiklan, joka koskee oleskeluasiakirjojen myöntämistä;
- G. huomauttaa, että erosopimuksessa määrätyn siirtymäkauden päättyessä Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilla ei enää ole SEUT-sopimuksen 20 artiklaan perustuvia oikeuksia eikä etenäkään oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen, elleivät EU ja Yhdistynyt kuningaskunta sovi toisin mahdollisessa tulevassa suhdettaan koskevassa sopimuksessa;
- H. ottaa huomioon, että erosopimuksen 132 artiklan mukaan siirtymäkautta voidaan pidentää ainoastaan sekakomitean yhdellä päätöksellä ennen 1. päivää heinäkuuta 2020;

Erosopimuksen toinen osa

1. pitää erosopimuksen toista osaa oikeudenmukaisena ja tasapainoisena;
2. panee merkille, että erosopimuksen toisessa osassa määrätään, että
 - kaikilla EU27:n kansalaisilla, jotka oleskelevat laillisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilla, jotka oleskelevat laillisesti jossakin EU27:n jäsenvaltiossa, ja heidän perheenjäsenillään on eroajankohtana kaikki erosopimuksessa vahvistetut oikeudet, sellaisina kuin ne on vahvistettu EU:n oikeudessa ja niitä on tulkittu Euroopan unionin tuomioistuimessa,
 - erosopimus suojelee kansalaisten lähimpiä perheenjäseniä ja heidän kanssaan pysyvässä suhteessa eläviä henkilöitä, jotka asuvat tällä hetkellä vastaanottavan valtion ulkopuolella, ja sama koskee heille tulevaisuudessa vastaanottavan valtion ulkopuolella syntyviä lapsia,
 - kaikki EU:n oikeuden mukaiset sosiaaliturvaoikeudet säilytetään, kaikkien siirrettävien etuuksien siirtäminen mukaan lukien,
 - kansalaisten oikeuksien jatkuminen taataan koko eliniän ajan,
 - erosopimuksen toisen osan hallinnollisten täytäntöönpanomenettelyjen on oltava avoimia, sujuvia ja yksinkertaisia ja lomakkeiden on oltava lyhyitä, yksinkertaisia ja käyttäjäystävällisiä,
 - kansalaisten oikeuksia koskevat erosopimuksen määräykset sisällytetään Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntöön ja kyseiset oikeudet tuottavat välittömiä oikeusvaikutuksia;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

Kansalaisten oikeudet siirtymäkauden aikana

3. huomauttaa, että 31. joulukuuta 2020 päättyvän siirtymäkauden aikana komission tehtävänä on erosopimuksen 131 artiklan nojalla valvoa erosopimuksen toisen osan, erosopimuksen 19 artiklan mukaisesti perustetut hakemusmenettelyt mukaan lukien, täytäntöönpanoa sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa että EU27:n jäsenvaltioissa;
4. huomauttaa, että siirtymäkauden aikana EU27:n kansalaisilla on edelleen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen Yhdistyneessä kuningaskunnassa SEUT-sopimuksen 20 artiklan ja asiaankuuluvan EU:n oikeuden nojalla samoin kuin Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilla on EU27:ssä;
5. palauttaa mieliin, että siirtymäkauden aikana komission tehtävänä on varmistaa, että oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen kunnioitetaan sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa että EU27:ssä, ja pyytää komissiota osoittamaan riittävästi resursseja sellaisten tapausten tutkimiseen ja oikaisemiseen, joissa kyseistä oikeutta ei ole kunnioitettu ja etenkin joissa EU27:n tai Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisia on syrjitty;
6. korostaa, että siirtymäkausi on odotettua lyhyempi; kehottaa siksi EU:ta ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa panemaan ensisijaisesti täytäntöön ne erosopimuksen toisen osan määräykset, jotka liittyvät kansalaisiin ja heidän oikeuksiinsa;

Erosopimuksen toisen osan täytäntöönpano

7. korostaa, että parlamentin päätöksessä erosopimuksen hyväksynnästä otetaan huomioon erosopimuksen keskeisten määräysten täytäntöönpanosta saadut kokemukset ja annetut vakuutukset erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan EU:n oleskelustatusjärjestelmän osalta;
8. panee merkille, että hyvin monille oleskelustatusta hakeneille EU:n kansalaisille on myönnetty vain väliaikainen oleskelustatus; muistuttaa, että tämä voidaan välttää, jos Yhdistynyt kuningaskunta tekee hallinnollisesta menettelystä ilmoitusluonteisen, mikä on mahdollista erosopimuksen 18 artiklan 4 kohdan nojalla; kehottaa siksi Yhdistynyttä kuningaskuntaa tarkistamaan menettelytapansa ja kehottaa EU27:n jäsenvaltioitakin valitsemaan ilmoitusmenettelyn 18 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
9. on erittäin huolissaan viimeaikaisista ristiriitaisista tiedoksiannoista, jotka koskevat sellaisia Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvia EU27:n kansalaisia, jotka eivät hae EU:n oleskelustatusta asetetussa määräajassa eli 30. kesäkuuta 2021 mennessä; toteaa, että nämä tiedoksiannot ovat aiheuttaneet tarpeetonta epävarmuutta ja ahdistusta asianomaisille kansalaisille; kehottaa Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusta tekemään selväksi, miten se aikoo soveltaa erosopimuksen 18 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan d alakohtaa ja erityisesti mitä se pitää ”perusteltuna syynä määräajan noudattamatta jättämiselle”;
10. huomauttaa, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvat EU27:n kansalaiset tunsivat asemansa varmemmaksi ja turvallisemmaksi, jos he saivat fyysisen asiakirjan todisteeksi oikeudestaan oleskella Yhdistyneessä kuningaskunnassa siirtymäkauden päätyttyä; toteaa vielä, että tällaisen fyysisen asiakirjatodisteen puuttuminen lisää entisestään EU27:n kansalaisten riskiä tulla syrjityksi, mikäli mahdolliset työnantajat tai vuokranantajat haluavat välttää verkossa tehtävästä tarkistamisesta aiheutuvan ylimääräisen hallinnollisen rasitteen tai pelkäävät erheellisesti ajautuvansa lainvastaiseen tilanteeseen;
11. on edelleen huolissaan EU:n oleskelustatusjärjestelmän henkilötodistusten skannauspalvelujen rajallisesta määrästä, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tarjottavien avustuspalvelujen suppeasta maantieteellisestä kattavuudesta sekä iäkkäille ja haavoittuvassa asemassa oleville kansalaisille, mukaan lukien henkilöt, joilla voi olla vaikeuksia käyttää digitaalisia sovelluksia, tarjottavien avustuspalvelujen tasosta;
12. on huolissaan erosopimuksen 159 artiklassa tarkoitettua Yhdistyneen kuningaskunnan riippumatonta viranomaista varten ehdotetuista järjestelyistä; odottaa Yhdistyneen kuningaskunnan varmistavan, että viranomainen on aidosti riippumaton; muistuttaa tältä osin, että viranomaisen olisi oltava toimintavalmis ensimmäisestä siirtymäkauden päättymistä seuraavasta päivästä alkaen;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

13. odottaa Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen selventävän Yhdistyneen kuningaskunnan perustaman EU:n oleskelustatusjärjestelmän sovellettavuutta Pohjois-Irlannissa asuviin EU27:n kansalaisiin, jotka eivät ole hakeneet Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisuutta pitkänperjantain sopimuksen ehtojen mukaisesti;
14. vahvistaa sitoumuksensa seurata tiiviisti, miten EU27:n jäsenvaltiot panevat täytäntöön erosopimuksen toisen osan ja erityisesti sen 18 artiklan 1 ja 4 kohdan, jotka koskevat jäsenvaltioiden alueella asuvien Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten oikeuksia;
15. kannustaa EU27:ää hyväksymään toimenpiteitä, joilla taataan oikeusvarmuus jäsenvaltioissa asuville Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisille; palauttaa mieliin kantansa, että EU27:n olisi suhtauduttava johdonmukaisesti ja suopeasti jäsenvaltioissa asuvien Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten oikeuksien suojelemiseen;
16. kehottaa Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja EU27:n jäsenvaltioita lisäämään kansalaisten tietoisuutta Yhdistyneen kuningaskunnan EU-eron vaikutuksista ja käynnistämään tai tehostamaan kohdennettuja tiedotuskampanjoita, joilla tiedotetaan kaikille erosopimuksen piiriin kuuluville kansalaisille heidän oikeuksistaan ja mahdollisista muutoksista heidän asemaansa;

Kansalaisten oikeudet EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevan suhteen puitteissa

17. pitää myönteisenä EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevan suhteen kehyksestä annettuun poliittiseen julistukseen sisältyvää sitoumusta, jonka mukaan ”sen olisi oltava suhde, joka toimii unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten eduksi nyt ja tulevaisuudessa”;
18. pitää tässä yhteydessä valitettavana Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoitusta, jonka mukaan henkilöiden vapaan liikkuvuuden periaatetta ei enää aiota soveltaa EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä; katsoo, että mahdolliseen sopimukseen EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevasta suhteesta olisi sisällyttävä kunnianhimoisia määräyksiä henkilöiden liikkuvuudesta; toistaa, että näiden oikeuksien olisi oltava oikeassa suhteessa muilla aloilla tulevaisuudessa tehtävän yhteistyön laajuuteen; muistuttaa, että oikeus vapaaseen liikkuvuuteen liittyy suoraan niihin kolmeen muuhun vapauteen, jotka ovat erottamaton osa sisämarkkinoita, ja niillä on erityistä merkitystä palvelujen ja ammattipätevyyden saralla;
19. kehottaa varmistamaan, että erosopimuksen piiriin kuuluvilla Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilla on tulevaisuudessa oikeus vapaaseen liikkuvuuteen kaikkialla EU:ssa ja että erosopimuksen piiriin kuuluvilla kansalaisilla on elinikäinen oikeus palata Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tai EU:hun; kehottaa EU27:n jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikilla erosopimuksen piiriin kuuluvilla kansalaisilla on äänioikeus asuinmaansa paikallisvaaleissa;
20. muistuttaa, että monet Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset, sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa asuvat että EU27:ssä asuvat, ovat ilmaisseet vastustavansa voimakkaasti SEUT-sopimuksen 20 artiklaan perustuvien oikeuksiensa menettämistä; ehdottaa, että EU27 tutkii, miten tästä aiheutuvia vaikutuksia voitaisiin lieventää EU:n primaarioikeuden rajoissa kunnioittaen samalla täysimääräisesti vastavuoroisuuden, tasapuolisuuden, symmetrian ja syrjimättömyyden periaatteita;
21. muistuttaa, että erosopimuksen 164 artiklassa tarkoitettu sekakomitea vastaa erosopimuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta;
22. uskoo, että Euroopan parlamentin ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin olisi hyödyllistä valvoa yhdessä erosopimuksen täytäntöönpanoa ja soveltamista, ja pitäisi kannatettavana perustaa tätä varten yhteisiä rakenteita;

o

o o

23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden parlamenteille ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukselle.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0007

Vuosikertomus ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2018 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2018 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla (2019/2125(INI))**

(2021/C 270/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja YK:n muut ihmisoikeussopimukset ja -välineet,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2, 3, 8, 21 ja 23 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 17 ja 207 artiklan,
- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2016 julkaistun Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan toimintasuunnitelman 2015–2019, jonka neuvosto hyväksyi 20. heinäkuuta 2015, ja sen kesäkuussa 2017 tehdyn väliarvioinnin,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2013 hyväksytyt EU:n suuntaviivat uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämiseksi ja suojelemiseksi,
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2013 hyväksytyt EU:n suuntaviivat homo- ja biseksuaalisten sekä trans- ja intersukupuolisten henkilöiden (hlbti) kaikkien ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi,
- ottaa huomioon kuolemanrangaistusta, sananvapautta verkossa ja verkon ulkopuolella ja ihmisoikeuksien puolustajia koskevat EU:n suuntaviivat,
- ottaa huomioon tarkistetut EU:n politiikan suuntaviivat suhteissa kolmansiin maihin kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rangaistukseen liittyvissä kysymyksissä, jotka hyväksyttiin 16. syyskuuta 2019,
- ottaa huomioon turvallista juomavettä ja sanitaatiota koskevat EU:n ihmisoikeussuuntaviivat, jotka hyväksyttiin 17. kesäkuuta 2019,
- ottaa huomioon 11. toukokuuta 2011 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta (jäljempänä ”Istanbulin yleissopimus”), jota kaikki jäsenvaltiot eivät ole ratifioineet,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta (CETS nro 197) sekä yleissopimuksen lasten suojelemisesta seksuaalista riistoa ja seksuaalista hyväksikäyttöä vastaan (CETS nro 201),
- ottaa huomioon kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan Euroopan neuvoston puiteyleissopimuksen sekä alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan,

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon YK:n 17 kestävä kehityksen tavoitetta ja kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2015 julkistetun toisen sukupuolten tasa-arvoa koskevan EU:n toimintasuunnitelman ”Sukupuolten tasa-arvo ja naisten vaikutusmahdollisuuksien lisääminen: tyttöjen ja naisten elämän muuttaminen EU:n ulkosuhteiden avulla (2016–2020)”,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 1989 lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen ja siihen liitetyt kaksi valinnaista pöytäkirjaa,
- ottaa huomioon 30. maaliskuuta 2007 tehdyn YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista,
- ottaa huomioon YK:n julistukset kansallisiin tai etnisiin, uskonnollisiin ja kielellisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksista sekä alkuperäiskansojen oikeuksista,
- ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan YK:n ihmisoikeusneuvostolle 8. elokuuta 2017 antaman raportin alkuperäiskansojen oikeuksista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2011 annetut yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat,
- ottaa huomioon 9. joulukuuta 1998 annetun YK:n julistuksen yksilöiden, ryhmien ja yhteiskuntaelinten oikeudesta ja velvollisuudesta edistää ja suojella yleismaailmallisesti tunnustettuja ihmisoikeuksia ja perusvapauksia,
- ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (CEDAW), Pekingin toimintaohjelman ja kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin toimintaohjelman sekä niiden tarkistuskonferenssien tulokset,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun julkilausuman YK:n yleiskokouksen kolmannen komitean New Yorkissa 15. lokakuuta 2019 pidetyssä istunnossa,
- ottaa huomioon marraskuussa 2006 hyväksytyt Yogyakartaan periaatteet, jotka koskevat ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden soveltamista seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin, ja 10. marraskuuta 2017 hyväksytyt kymmenen lisäperiaatetta,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 28. toukokuuta 2019 tekemän päätöksen nimetä 22. elokuuta uskontoon tai vakaumukseen liittyvien väkivallantekojen uhrien kansainväliseksi muistopäiväksi,
- ottaa huomioon Kansainvälisen työjärjestön (ILO) keskeiset yleissopimukset,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 10. ja 11. joulukuuta 2018 hyväksymän muuttoliikettä koskevan Global Compact -aloitteen,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 17. joulukuuta 2018 vahvistaman pakolaisia koskevan Global Compact -aloitteen,
- ottaa huomioon luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27. huhtikuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (yleinen tietosuojasetus) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2018 annetun Euroopan neuvoston pöytäkirjan, jolla muutetaan yleissopimusta yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä,

⁽¹⁾ <https://undocs.org/A/HRC/36/46/Add.2>

⁽²⁾ EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2018 annetut neuvoston päätelmät EU:n painopisteistä Yhdistyneissä kansakunnissa ja Yhdistyneiden kansakuntien 73. yleiskokouksessa,
- ottaa huomioon 17. heinäkuuta 2018 annetut neuvoston päätelmät Kansainvälisestä rikostuomioistuimesta Rooman perussäännön hyväksymisen 20. vuosipäivänä,
- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä: apuriippuvuudesta omaehtoiseen selviytymiseen” (COM(2016)0234) ja 12. toukokuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät EU:n lähestymistavasta pakkomuuttoon ja kehitykseen,
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät demokratiasta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan sekä 13 osallistuvan YK:n jäsenvaltion ulkoministerin tai edustajan 27. syyskuuta 2018 antaman yhteisen julkilausuman ”Hyviä ihmisoikeustarinoita” -aloitteesta,
- ottaa huomioon EU:n vuosikertomuksen ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2018,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2017 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla ⁽³⁾, sekä aiemmat päätöslauselmansa aiemmista vuosikertomuksista,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n strategisesta viestinnästä kolmansien osapuolten levittämän EU:n vastaisen propagandan torjumiseksi ⁽⁴⁾ ja 13. maaliskuuta 2019 antamansa suosituksen neuvostolle sekä komission varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle Euroopan ulkosuhdehallinnon toteuttaman seurannan tarkastelusta kahden vuoden kuluttua Euroopan parlamentin mietinnöstä, joka laadittiin EU:n strategisesta viestinnästä kolmansien osapuolten levittämän EU:n vastaisen propagandan torjumiseksi ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2019 antamansa päätöslauselman uskonnon- ja vakaumuksenvapautta EU:n ulkopuolella edistävää EU:n erityislähettilästä koskevista EU:n suuntaviivoista ja toimeksiannosta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2018 antamansa päätöslauselman maailman alkuperäiskansojen oikeuksien loukkaamisesta, maakaappaus mukaan lukien ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 14. helmikuuta 2019 antamansa päätöslauselman hlbt-ihmisten tasa-arvon edistämistä koskevien toimien luettelon tulevaisuudesta (2019–2024) ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 13. helmikuuta 2019 antamansa päätöslauselman naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon heikentämispyrkimyksistä EU:ssa ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 144 artiklan mukaisesti ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksista vuonna 2018 antamansa päätöslauselmat (niin kutsutut kiireelliset päätöslauselmat),
- ottaa huomioon Saharov-mielipiteenvapauspalkintonsa, joka myönnettiin vuonna 2018 ukrainalaiselle elokuvaohjaajalle ja Venäjällä vangitulle poliittiselle vangille Oleg Sentsoville,

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0515.

⁽⁴⁾ EUVL C 224, 27.6.2018, s. 58.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0187.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0013.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0279.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0129.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0111.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A9-0051/2019),
- A. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 70-vuotisjuhlien aikana vuonna 2018 EU korosti ihmisoikeuksien kunnioittamiseen perustuvan maailmanjärjestyksen rakentamisen poliittista merkitystä ja vahvisti uudelleen olevansa syvästi ja vakaasti sitoutunut ihmisoikeuksien edistämiseen ja suojelemiseen kaikkialla maailmassa; toteaa, että Euroopan parlamentti järjesti marraskuussa 2018 ensimmäisen ihmisoikeusviikkonsa, jonka aikana tuotiin esille ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen jälkeen saavutetut virstanpylväät sekä nykyiset ihmisoikeushaasteet;
- B. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien kunnioitus, edistäminen, jakamattomuus ja yleismaailmallisuuden turvaaminen sekä demokraattisten periaatteiden ja arvojen, myös oikeusvaltioperiaatteen, edistäminen, ihmisarvon kunnioittaminen sekä yhdenvertaisuus- ja solidaarisuusperiaatteiden noudattaminen ovat EU:n eettisen ja oikeudellisen säännösten ja sen yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) ja unionin kaiken ulkoisen toiminnan kulmakiviä; ottaa huomioon, että EU:n pitäisi pyrkiä edelleen johtavaan asemaan ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa edistämässä ja suojelussa myös monenvälisen yhteistyön tasolla, erityisesti toimimalla YK:n eri elimissä aktiivisesti ja rakentavasti sekä YK:n peruskirjan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan, kansainvälisen oikeuden ja vuoteen 2030 ulottuvassa kestävässä kehityksen ohjelmassa hyväksytyjen sitoumusten ja kestävässä kehityksen tavoitteiden mukaisesti;
- C. toteaa, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisella julistuksella, joka on YK:n jäsenvaltioita ohjaavien yleismaailmallisten arvojen, periaatteiden ja normien kokoelma, ihmisoikeuksien suojeleminen asetetaan hyvän hallintotavan ytimeen; ottaa huomioon, että EU on ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja SEU:n 21 artiklan hengessä ihmisoikeuksiin perustuvia politiikkoja noudattavien toimijoiden eturintamassa ja pyrkii jatkuvasti puuttumaan ihmisoikeusloukkauksiin;
- D. toteaa, että EU jatkoi ihmisoikeuksien edistämisen tukemista vuonna 2018 kahden- ja monenvälisen toimien avulla, erityisesti vahvistamalla poliittista vuoropuhelua EU:n ulkopuolisten maiden kanssa, myös EU:n jäsenyyttä tavoittelevien maiden ja Afrikan unionin kaltaisten muiden alueellisten organisaatioiden kanssa, ja tekemällä uusia kansainvälisiä sopimuksia, kuten kauppaa- ja talouskumppanuuksia; toteaa kunnianhimoisen sitoutumisen edellyttävän, että EU on johdonmukainen ja näyttää esimerkkiä;
- E. toteaa, että EU:n politiikoilla on varmistettava kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ryhmien, kuten etnisten, kielellisten tai uskonnollisten vähemmistöjen, vammaisten henkilöiden, hlbt-yhteisön, naisten, lasten, turvapaikanhakijoiden ja maahanmuuttajien, ihmisoikeuksien suojeleminen; toteaa, että ihmisoikeuksien puolustajia koskevan YK:n julistuksen juhlinnan yhteydessä EU antoi tunnustusta ihmisoikeuksien puolustajien keskeiselle roolille demokratian ja oikeusvaltion vahvistamisessa; toteaa, että ihmisoikeuksien puolustajien vuoden 2018 huippukokouksessa laadittiin toimintasuunnitelma, joka sisältää ihmisoikeuksien puolustamista koskevat painopisteet; toteaa, että vuonna 2018 monet ihmisoikeuksien puolustajat joutuivat hyökkäysten, uhkailun ja vainon kohteeksi ja jotkut jopa murhattiin; toteaa, että eräät yksityiset sotilas- ja turvallisuusalan yritykset ovat olleet osallisina monissa ihmisoikeusloukkauksissa, jotka on tutkittava asianmukaisesti ja joista vastuussa olevat on saatettava oikeuden eteen;
- F. toteaa, että jopa tällä vuosikymmenellä on voitu havaita kansainvälisellä tasolla näkyviä rajoituksia ja pyrkimyksiä hyökätä sukupuolten tasa-arvoa ja naisten oikeuksia vastaan; toteaa, että seksuaali- ja lisääntymisterveys ja -oikeudet pohjautuvat perusihmisoikeuksiin ja ovat olennainen osa ihmisarvoa; toteaa, että naisiin ja tyttöihin kohdistuva väkivalta on yksi maailman yleisimmistä ihmisoikeusloukkauksista ja että se vaikuttaa naisiin yhteiskunnan kaikilla tasoilla ja on merkittävä este sukupuolten tasa-arvon saavuttamiselle; toteaa, että parlamentti on vaatinut kattavaa ja sitovaa sukupuolten tasa-arvoa koskevaa EU:n strategiaa, jonka on mahdollistettava sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen kaikkeen EU:n toimintapolitiikkaan ja vahvistettava tulevan sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan kolmannen EU:n toimintasuunnitelman vaikutusta;
- G. toteaa, että kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden edistäminen on osa EU:n perimmäistä tarkoitusta; toteaa, että EU on sitoutunut toimimaan kansainvälisellä näyttämöllä perustamisensa johtajatuksena olevien periaatteiden mukaisesti sekä YK:n peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaisesti ja niitä tukien;
- H. ottaa huomioon, että ympäristöön liittyvät hätätilanteet, kuten ilmaston lämpeneminen ja metsäkato, ovat seurausta ihmisen toiminnasta ja aiheuttavat ihmisoikeusloukkauksia suoraan niiden vaikutuksille altistuneille, koska he menettävät kotinsa ja elinympäristönsä, mutta myös koko ihmiskunnalle; katsoo, että on tärkeää tunnustaa ihmisoikeuksien, terveyden ja ympäristönsuojelun välinen yhteys; katsoo, että veden saatavuuden varmistaminen on erittäin tärkeää, jotta voidaan ehkäistä jännitteitä tietyillä alueilla;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

- I. katsoo, että EU:n sisäisen ja ulkoisen politiikan ja EU:n ulkoisen politiikan eri toimien keskinäistä johdonmukaisuutta on lisättävä, jotta unioni voi toteuttaa menestyksellistä ja vaikuttavaa ihmisoikeuspolitiikkaa; katsoo, että ihmisoikeuksia ja demokratiaa tukevat toimintapolitiikat olisi sisällytettävä osaksi EU:n kaikkia muita politiikkoja, joilla on ulkoinen ulottuvuus, kuten kehitysyhteistyötä, muuttoliikettä, turvallisuutta, terrorismin torjuntaa, naisten oikeuksia, sukupuolten tasa-arvoa, laajentumista ja kauppaa koskevia politiikkoja, erityisesti sisällyttämällä ihmisoikeuslausekkeita EU:n ja EU:n ulkopuolisten maiden välisiin sopimuksiin; katsoo, että johdonmukaisuuden lisäämisen pitäisi mahdollistaa se, että EU voi reagoida nopeammin ihmisoikeusloukkausten varhaisessa vaiheessa ja toimia aktiivisempänä ja uskottavampana ihmisoikeustoimijana maailmanlaajuisesti;
- J. ottaa huomioon, että demokratiaan siirtyminen ja oikeusvaltion perustaminen tai vakiinnuttaminen ovat monissa maissa pitkiä ja raskaita prosesseja ja että niiden onnistumisen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että niihin saadaan tukea ulkopuolelta, myös EU:lta, pitkän ajan kuluessa;

Ihmisoikeudet ja demokratia: yleiset suuntaukset ja keskeiset haasteet

1. ilmaisee syvän huolestumisensa demokratiaa ja oikeusvaltiota vastaan eri puolilla maailmaa vuonna 2018 tehdyistä hyökkäyksistä, jotka osoittavat, että autoritaarisuus on nousussa poliittisena hankkeena, johon kuuluvat ihmisoikeuksien laiminlyöminen, eriävien mielipiteiden tukahduttaminen, oikeuslaitoksen politisoituminen, ennalta määritetyt vaalitulokset, kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksien kaventuminen ja kokoontumisvapautteen ja sananvapautteen kohdistuvat rajoitukset; korostaa, että kansalaisyhteiskunnan on tärkeää mahdollistaa joustavat, oikea-aikaiset ja tehokkaat toimet sellaisia hallintoja vastaan, jotka rikkovat kansainvälistä oikeutta, ihmisoikeuksia ja demokratian periaatteita;

2. katsoo, että autoritaarisesti johdetut maat ovat aiempaa alttiimpia epävakaudelle, konflikteille, korruptiolle, väkivaltaisille ääriliikkeille ja ulkomaisiin sotilaallisiin konflikteihin osallistumiselle; ilmaisee huolensa siitä, että yhä on hallintoja, jotka kiistävät kansainväliseen oikeuteen kirjattujen yleismaailmallisten ihmisoikeuksien olemassaolon; pitää kuitenkin myönteisenä, että useat maat ovat käynnistäneet rauhan- ja demokratisointiprosesseja, toteuttaneet perustuslaillisia ja oikeudellisia uudistuksia ja käyneet kansalaisyhteiskunnan kanssa avoimia ja julkisia keskusteluja, joilla on pyritty edistämään perusvapauksia ja ihmisoikeuksia, kuolemanrangaistuksen lakkauttaminen mukaan luettuna; pitää valitettavana, että vaikka kuolemanrangaistuksen lakkauttaminen on yleistymässä maailmanlaajuisesti, useat maat eivät ole vielä keskeyttäneet kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoa;

3. tähdentää, että kaikkien valtioiden, jotka pitävät yllä kansainvälisesti tunnustettuja perusvapauksia demokratian kulmakivinä, on näytettävä esimerkkiä ihmisoikeuksiin ja oikeusvaltioperiaatteeseen perustuvien demokraattisen hallinnon käytäntöjen levittämisessä ympäri maailman sekä ihmisoikeuksien suojelemiseen tähtäävien kansainvälisten oikeudellisten välineiden vahvistamisessa; painottaa, että haitallisesta vaikuttamisesta aiheutuvat haasteet heikentävät demokraattista hallintotapaa ja ihmisoikeuksien perustavia arvoja ja siten vaikeuttavat demokraattisten valtioiden myönteisiä pyrkimyksiä; on erittäin huolissaan autoritaaristen hallintojen ja populististen kansallismielisten puolueiden ja hallitusten välisistä yhteyksistä; katsoo, että tällaiset yhteydet heikentävät perusarvojen edistämiseen tähtäävien EU:n toimien uskottavuutta;

4. palauttaa mieliin, että ihmisoikeudet eivät ole hierarkkisia; korostaa tarvetta varmistaa, että noudatetaan täysimääräisesti periaatetta, jonka mukaan ihmisoikeudet ovat yleismaailmallisia ja luovuttamattomia, jakamattomia, toisiaan tukevia ja toisiinsa liittyviä; korostaa, että yrityksiä oikeuttaa tiettyjen ryhmien syrjäytyminen toisten ryhmien oikeuksien ajamisella ei voida mitenkään hyväksyä;

5. korostaa, että muun muassa etnisiin puhdistuksiin tähtäävät aseelliset konfliktit ja sotilaalliset iskut ovat vitsaus, joka vaatii edelleen siviiliuhreja ja aiheuttaa laajamittaisia pakkomuuttoja, ja että niiden yhteydessä valtiot ja muut kuin valtiolliset toimijat laiminlyövät vastuunsa noudattaa kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja ihmisoikeuksia koskevaa kansainvälistä oikeutta; korostaa, että sotatilassa tai konfliktitilanteessa olevat alueet joutuvat kärsimään vakavista ihmisoikeusrikkomuksista, jotka ovat luonteeltaan poikkeuksellisia, joilla pyritään kieltämään uhrien ihmisarvo ja jotka ovat tuhoisia uhrien kannalta ja niihin syyllistyneiden ihmisarvoa alentavia; korostaa esimerkkinä kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen ja halventavan kohtelun, tahdonvastaisten katoamisten, laittomien teloitusten, väkivallan ja tahallisen nälkään näännyttämisen käyttöä yksittäisten henkilöiden, perheiden, yhteisöjen ja yhteiskuntien, etenkin lasten, tuhoamiseen, horjuttamiseen ja lannistamiseen tarkoitettuna sota-aseena; korostaa etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluvien naisten, erityisesti käännyttäneiden, erityistä alttiutta seksuaaliselle väkivallalle; tuomitsee jyrkästi kuolonuhreja vaatineet hyökkäykset sairaaloita, kouluja ja muita siviilikohteita vastaan aseellisissa konflikteissa maailmanlaajuisesti vuonna 2018; palauttaa mieliin, että oikeus elämään on tärkeä ihmisoikeus ja että laittomat sotatoimet on siksi aina tuomittava yksimielisesti ja niihin on puututtava tehokkaasti;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

6. tuomitsee monenvälisyyden ja sääntöihin perustuvan kansainvälisen järjestyksen horjuttamisen, mikä muodostaa vakavan haasteen ihmisoikeuksille ympäri maailman; uskoo vakaasti siihen, että monenvälisessä kehityksessä ja erityisesti YK:n elimissä yhdessä sovitut yhteiset lähestymistavat ja päätökset ja alueellisten järjestöjen, kuten Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj), nykyiset sovitut neuvottelumuodot tarjoavat tehokkaimman keinon palvella ihmiskunnan etua, löytää kestäviä ratkaisuja konflikteihin kansainvälisen oikeuden, YK:n peruskirjan ja Helsingin päätöksiäkirjan normien ja periaatteiden mukaisesti ja vauhdittaa edistystä ihmisoikeuksien alalla; on erittäin huolissaan siitä, että monissa YK:n ihmisoikeuselimissä, kuten YK:n ihmisoikeusneuvostossa, on edustettuna maita, joiden on osoitettu syyllistyneen vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin;

7. pitää hyvin huolestuttavana, että niiden tapausten määrä, joissa ihmisoikeuksien puolustajia, erityisesti toimittajia, tutkijoita, asianajajia, poliitikkoja ja kansalaisyhteiskunnan aktivisteja, muun muassa naisten oikeuksien puolustajia, ympäristönsuojelijoita, maitaan puolustavia henkilöitä ja uskonnollisia vähemmistöjä puolustavia henkilöitä, on murhattu, heitä vastaan on hyökätty sekä fyysisesti että sanallisesti, heitä on tuomittu kuolemaan, heitä on vainottu, vangittu, ahdisteltu ja peloteltu, on lisääntynyt ympäri maailman ja eritoten maissa, joissa korruptio on yleistä ja oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen ja oikeudellinen valvonta on heikkoa; on erityisen huolissaan yhä röyhkeämmistä toisen maan maaperällä tehdyistä hyökkäyksistä, jotka ovat joissakin tapauksissa diplomaattisia erioikeuksia ja vapauksia koskevien lakien ja käytäntöjen vastaisia; vaatii oikeutta ja vastuuvollisuutta näitä hyökkäyksiä koskevan päätöksenteon korkeimmalla tasolla; toteaa, että kaikki ihmisoikeuksien puolustajat, erityisesti naiset, kohtaavat erityisiä riskejä ja tarvitsevat asianmukaista suojelua; pitää tuomittavana, että jotkut hallitukset ovat hyväksyneet lainsäädäntöä, jolla rajoitetaan kansalaisyhteiskunnan toimintaa ja yhteiskunnallisia liikkeitä, esimerkiksi lopettamalla kansalaisjärjestöjä tai jäädyttämällä niiden varoja; on syvästi huolissaan kyberturvallisuutta ja terrorismin torjuntaa koskevan sortavan lainsäädännön käyttämisestä ihmisoikeuksien puolustajien hiljentämiseksi;

8. korostaa sukupuolten tasa-arvon ja naisten ja tyttöjen oikeuksien maailmanlaajuisen edistämisen tärkeyttä; korostaa, että vaikka asiassa on tapahtunut edistystä, naiset ja tytöt kärsivät edelleen syrjinnästä ja väkivallasta; painottaa, että valtaosassa yhteiskunnista naisilla ja työttöillä on edelleen vaikeuksia saada lain mukaista tasa-arvoista kohtelua, käyttää yhtäläisiä mahdollisuuksia saada koulutusta, terveydenhuoltopalveluja, kunnollisia työpaikkoja ja sama palkka samasta työstä sekä huolehtia tasapuolisesta edustuksestaan poliittisissa ja taloudellisissa elimissä; ilmaisee huolensa laajalle levinneistä jatkuvista hyökkäyksistä, jotka kohdistuvat naisten oikeuksiin sekä seksuaali- ja lisääntymisterveyteen ja -oikeuksiin, sekä lainsäädännöstä, joka rajoittaa näitä oikeuksia monissa maailman osissa; korostaa, että naisten sukuelinten silpominen ja lapsiavioliitot ovat yleisimpiä ihmisoikeusloukkauksia; ilmaisee huolensa siitä, että uskontoa tai vakaumusta ilmaisevat naiset ovat erityisen alttiita vainolle; pitää myönteisenä EU:n ja YK:n Spotlight-aloitetta naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi ja kehottaa vahvistamaan sitä;

9. korostaa, että ihmiskunnan tulevaisuuden kannalta on keskeisen tärkeää kunnioittaa ja edistää lapsen oikeuksia, torjua kaikkia lapsiin kohdistuvan hyväksikäytön, laiminlyönnin, kaltoinkohtelun, kaupan ja riiston ilmenemismuotoja, mukaan lukien pakkoavioliitot ja lapsisotilaiden rekrytointi aseellisiin konflikteihin, sekä tarjota lapsille hoivaa ja koulutusta; tukee tässä yhteydessä seuranta- ja raportointimekanismeja, joka perustettiin lapsia aseellisissa selkkauksissa koskevalla YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmalla 1612;

10. painottaa, että on tärkeää ottaa täysin huomioon vammaisten henkilöiden erityistarpeet; kehottaa EU:ta sisällyttämään vammaisuuden perusteella tapahtuvan syrjinnän torjumisen ulkosuhde- ja kehitysapupolitiikkaansa sekä edistämään yhtäläistä työmarkkinoille pääsyä ja koulutukseen pääsyä sekä edistämään ratkaisuja, jotka helpottavat vammaisten henkilöiden toimintaa yhteiskunnassa;

11. kiinnittää huomiota etniseen alkuperään, kansallisuuteen, yhteiskuntaluokkaan, kastiin, uskuntoon, vakaumukseen, kieleen, ikään, sukupuoleen, seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvaan vainoon ja syrjintään, jotka ovat edelleen yleisiä monissa maissa ja monissa yhteiskunnissa; on vakavasti huolissaan yhä suvaitsemattomammista ja vihantäyteisistä reaktioista, jotka kohdistuvat tällaisten ihmisoikeusloukkausten uhreiksi joutuneisiin ihmisiin; kehottaa saattamaan tällaisiin ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneet vastuuseen teoistaan;

12. toteaa, että vuonna 2018 pakko siirtolaisten määrä ylitti 70 miljoonaa ihmistä, joista 26 miljoonaa oli pakolaisia, 41 miljoonaa maan sisäisesti siirtymään joutuneita henkilöitä ja 3,5 miljoonaa turvapaikanhakijoita⁽¹⁰⁾; panee lisäksi merkille, että maailmassa on noin 12 miljoonaa kansalaisuudetonta henkilöä; katsoo, että sodat, konfliktit, terrorismi, väkivalta, poliittinen sorto, uskuntoon tai vakaumukseen perustuva vaino, köyhyys sekä puutteellinen vesi- ja elintarviketurva uhkaavat ruokkia uusia konflikteja ja lisätä väestön siirtymistä muualle; toteaa, että ilmastomuutoksen ympäristövaikutukset, kuten turvallisen juomaveden aikaisempaa rajallisempi saatavuus, voivat pahentaa väestön siirtymistä;

⁽¹⁰⁾ UNHCR – Global Trends 2018 -raportti (19. kesäkuuta 2019).

13. korostaa, että ilmastohätätila ja biologisen monimuotoisuuden laajamittainen häviäminen aiheuttavat vakavan uhan väestölle; muistuttaa, että ihmisten perusoikeudet elämään, terveyteen, ravintoon ja turvalliseen veteen ovat uhattuina ilman tervettä ympäristöä; kiinnittää huomiota vaikutuksiin, joita ympäristön tuhoutumisella on ihmisoikeuksiin, kun otetaan huomioon asianomaisten väestöryhmien oikeudet ja koko ihmiskunnan oikeus ympäristöön; korostaa valtioiden ja muiden päättäjien olennaisia velvoitteita ja vastuita, jotta ne voivat noudattaa vuoden 2015 Pariisin sopimuksen tavoitteita ilmastomuutoksen ja sen vaikutusten torjumiseksi, ilmastomuutoksen kielteisten ihmisoikeusvaikutusten torjumiseksi ja asianmukaisten toimintapolitiikkojen edistämiseksi ihmisoikeusvelvoitteiden mukaisesti; muistuttaa, että valtioilla on velvollisuus suojella biologista monimuotoisuutta ja tarjota mahdollisuus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin biologisen monimuotoisuuden häviämisen ja heikkenemisen tapauksessa; ilmaisee tukevansa ympäristöratkaisuja koskevia uusia lainsäädäntötoimia kansainvälisellä tasolla;

14. painottaa, että sanan- ja ilmaisunvapaus sekä tiedotusvälineiden moniarvoisuus sekä verkossa että sen ulkopuolella ovat kestävien demokraattisten yhteiskuntien ytimessä; tuomitsee terrorismin torjunnan, valtion turvallisuuden ja lainvalvonnan kaltaisten oikeutettujen tavoitteiden väärinkäytön sananvapauden rajoittamiseen; tuomitsee vähemmistöihin kohdistuvan tiedotusvälineiden propagandan ja väärän tiedon levittämisen; kehottaa ottamaan käyttöön parhaat mahdolliset suojatoimet vihapuhetta ja radikalisoitumista, disinformaatiokampanjoita ja vihamielistä propagandaa vastaan, erityisesti kun niitä levittävät autoritaariset valtiot ja muut kuin valtiolliset toimijat, kuten terroristiryhmät, kehittämällä sekä EU:n että kansainvälisen tason oikeudellisen kehyksen hybridiuhkien torjumiseksi, kyber- ja informaatioodankäynti mukaan lukien, vaarantamatta kuitenkaan perusoikeuksia; muistuttaa, että tiedotusvälineiden olisi heijastettava moninaisia mielipiteitä ja tuettava ja noudatettava syrjimättömyyden periaatetta; korostaa tässä yhteydessä, että vähemmistöihin kuuluvilla henkilöillä olisi oltava syrjimätön pääsy lähetystoimintaa harjoittaviin viestimiin, myös heidän omalla kielellään;

EU:n ihmisoikeuksia koskevan ulkopolitiikan tehostaminen

15. muistuttaa, että EU on sitoutunut asettamaan ihmisoikeudet ja demokratian keskeiselle sijalle suhteissaan kolmansien maihin; korostaa siksi, että tavoite edistää ihmisoikeuksia ja demokratiaa kaikkialla maailmassa edellyttää, että se valtavirtaistetaan kaikkeen EU:n politiikkaan, jolla on ulkoinen ulottuvuus; kehottaa EU:ta täyttämään nämä sitoumukset ja varmistamaan, että sen toimilla ei tahattomasti vahvisteta autoritaarisia hallintoja;

16. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään uuden, kunnianhimoisen, kattavan ja sitovan ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan toimintasuunnitelman seuraaviksi viideksi vuodeksi; vaatii, että tulevassa toimintasuunnitelmassa käsitellään asianmukaisesti kaikkia ihmisoikeushaasteita, mukaan lukien digitaaliset oikeudet, ympäristöoikeudet, ikääntyneiden oikeudet, urheilu ja ihmisoikeudet sekä muuttajien oikeudet; kehottaa luomaan vahvan seurantamekanismin toimintasuunnitelman täytäntöönpanon ja vaikutusten arvioimiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan enemmän vastuuta toimintasuunnitelman toteuttamisesta ja raportoimaan sen täytäntöönpanosta;

17. panee merkille ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksista antamiensa päätöslauselmien sekä ihmisoikeuksien alivaliokunnan työn merkityksen; suosittelee painokkaasti, että komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinto tehostavat yhteistyötään parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan kanssa, jotta se voi osallistua tulevaan toimintasuunnitelmaan ja seurata sen täytäntöönpanoa; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa raportoimaan parlamentille säännöllisesti seurantatoimista, joita se on toteuttanut kaikkien kiireellisten päätöslauselmien ja/tai niitä koskevien suositusten johdosta;

18. korostaa, että kauppa, EU:n politiikka kaupan alalla ja ihmisoikeudet voivat tukea ja niiden olisi tuettava toisiaan ja että elinkeinoelämällä on tärkeä rooli myönteisten kannustimien tarjoajana ihmisoikeuksien, demokratian ja yritysten yhteiskuntavastuun edistämiseksi; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa hyödyntämään tehokkaasti kansainvälisiin sopimuksiin sisältyviä ihmisoikeuslausekkeita sekä poliittisen vuoropuhelun, säännöllisen edistymisen arvioinnin ja pyynnöstä toteutettavien kuulemismenettelyjen avulla että luomalla tehokkaan seurantamekanismin liiketoiminnan yhteydessä mahdollisesti tapahtuvien vakavien ihmisoikeusloukkausten varalta; kehottaa panemaan ihmisoikeuslausekkeet asianmukaisesti täytäntöön ja valvomaan niitä, myös mitattavissa olevien vertailuarvojen avulla, yhdessä parlamentin, kansalaisyhteiskunnan ja asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen kanssa; kehottaa perustamaan tehokkaan ja riippumattoman valitusmekanismin sellaisia kansalaisryhmiä ja sidosryhmiä varten, joihin ihmisoikeusloukkaukset kohdistuvat; korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on estettävä kaikenlaiset yritysten ihmisoikeusrikkomukset ja liiketoiminnan kielteiset vaikutukset;

19. tukee ihmisoikeusvuoropuhelua EU:n ulkopuolisten maiden kanssa keskeisenä välineenä kahdenväisessä kanssakäymisessä ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi; palauttaa mielin, että ihmisoikeuksista kolmansien maiden kanssa käytäviä vuoropuheluita koskevat EU:n suuntaviivat sisältävät monia kriteerejä vuoropuhelun aloittamiselle, kuten ihmisoikeustilanteen kehittyminen, hallituksen halukkuus parantaa tilannetta, hallituksen sitoutuminen ihmis-

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

oikeuksia koskeviin kansainvälisiin yleissopimuksiin, hallituksen halukkuus tehdä yhteistyötä ihmisoikeuksia koskevissa YK:n menettelyissä ja järjestelmissä sekä hallituksen suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa arvioimaan säännöllisesti kutakin vuoropuhelua edellä mainittujen suuntaviivojen mukaisesti ja varmistamaan, että jos konkreettista edistystä ei ole saavutettu, EU mukauttaa tavoitteitaan ja harkitsee uudelleen lähestymistapaansa; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa ottamaan kansalaisyhteiskunnan ryhmät ja asiaankuuluvat kansainväliset järjestöt voimakkaammin mukaan ja yhdistämään voimansa ihmisoikeuksien ja niihin liittyvien velvoitteiden käsittelemiseksi vuoropuheluissa ja neuvotteluissa kaikilla politiikan ja talouden aloilla EU:n ulkopuolisten maiden hallitusten kanssa ihmisoikeusvuoropuhelujen vaikutusten tehostamiseksi; suosittelee, että näiden maiden ihmisoikeus-tilanteesta esitetyt huolenaiheet otetaan huomioon ja että ryhdytään asianmukaisiin toimiin, myös ottamalla yksittäisiä tapauksia esille ihmisoikeusvuoropuhelujen yhteydessä; kehottaa parlamenttia osallistumaan aktiivisemmin ihmisoikeusvuoropuhelujen asialistojen laatimiseen; korostaa, että maakohtaiset ihmisoikeusstrategiat ja niiden vuotuiset täytäntöönpanokertomukset ovat keskeinen väline, jolla varmistetaan politiikan johdonmukaisuus, määritetään keskeiset strategiset painopisteet, määritellään pitkän ja lyhyen aikavälin tavoitteet ja esitetään konkreettisia toimia ihmisoikeuksien edistämiseksi; toistaa kehotuksensa antaa parlamentin jäsenille oikeus tutustua maakohtaisten ihmisoikeusstrategioiden sisältöön; suhtautuu myönteisesti ihmisoikeusvuoropuhelujen edeltäviin kansalaisyhteiskunnan seminaareihin ja kehottaa seuraamaan niiden päätelmiä siten, että kansalaisyhteiskunnan järjestöt osallistuvat niihin aktiivisesti;

20. kehottaa painokkaasti EU:ta puuttumaan johdonmukaisesti syrjintään hyödyntämällä parhaalla mahdollisella tavalla EU:n ihmisoikeusvälineitä, myös vuoropuhelun avulla, antamalla tuomitsemalla loukkauksia ja tukemalla kansalaisyhteiskuntaa ja yhteisiä aloitteita YK:n tasolla EU:n vastikään hyväksymien syrjimättömyyttä ulkoisessa toiminnassa koskevien suuntaviivojen ja vuonna 2017 julkaistun syntyperään perustuvaa syrjintää koskevan YK:n uuden ohjauksivälineen mukaisesti;

21. tukee voimakkaasti ihmisoikeuksista vastaavan Euroopan unionin erityisedustajan työtä ihmisoikeuksien suojelemiseksi ja edistämiseksi kaikkialla maailmassa; korostaa EU:n erityisedustajan toimeksiannon mukaista tärkeää tavoitetta parantaa EU:n tehokkuutta tällä alalla; kehottaa EU:n erityisedustajaa toimimaan toimeksiannotensa mukaisesti, jotta voidaan tehostaa EU:n pyrkimyksiä vahvistaa demokratiaa; toistaa kehotuksensa tarkistaa EU:n erityisedustajan toimeksiantoa siten, että se muutetaan pysyväksi ja lisäään sitä koskevaa vastuuvollisuutta ja että erityisedustajalle annetaan aloiteoikeus, riittävästi resursseja ja oikeus esiintyä julkisuudessa, jotta voidaan raportoida kolmansiin maihin tehtyjen vierailujen tuloksista ja tiedottaa EU:n kannoista ihmisoikeuksia koskevissa asioissa; toistaa kehotuksensa lisätä EU:n erityisedustajan toiminnan ja tehtävien avoimuutta ja vaatii, että hänen säännölliset raporttinsa neuvostolle toimitetaan myös parlamentille; pitää myönteisenä EU:n erityisedustajan toimeksiannon laajentamista siten, että siihen sisältyy kansainvälisen rikosoikeuden tukeminen, ja odottaa, että EU:n erityisedustaja on erityisen aktiivinen tällä alalla;

22. pitää myönteisinä Euroopan ulkosuhdehallinnon ja komission pyrkimyksiä vahvistaa jatkuvasti EU:n virkamiesten tietoisuutta ihmisoikeuksista; pitää myönteisenä, että kaikissa EU:n edustustoissa on nyt ihmisoikeusalan yhteyspisteet ja ihmisoikeuksien puolustajien yhteyshenkilöt; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa antamaan parlamentille yksityiskohtaisen kertomuksen tämän yhteyspisteiden verkoston loppuunsaattamisesta, jotta sitä voidaan arvioida ja varmistaa, että se toteutetaan johdonmukaisesti kaikissa EU:n edustustoissa; kehottaa kaikkia EU:n edustustoja ja niiden ihmisoikeusalan yhteyspisteitä noudattamaan johdonmukaisesti velvoitetaan tavata ihmisoikeuksien puolustajia, vieraila pidettyjen aktivistien luona, seurata heidän oikeudenkäyntejään ja edistää heidän suojeluaan paikan päällä;

23. panee merkille, että EU:n vuosikertomuksen ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2018 menetelmän ja muodon osalta on saavutettu edistymistä, mutta odottaa neuvoston ja komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan ottavan huomioon vielä paremmin parlamentin asiaa koskevissa päätöslauselmissa ja/tai suosituksissa esittämät kannat, jotta voidaan varmistaa syvempi ja tehokkaampi vuorovaikutus EU:n toimielinten välillä ihmisoikeuskysymyksissä; pyytää neuvostoa jatkamaan pyrkimyksiään saada nämä vuosikertomukset valmiiksi aikaisemmin; kannustaa neuvostoa varmistamaan, että seuraavan vuosikertomuksen hyväksyntä perustuu riittävään kuulemisprosessiin;

Ratkaisujen kehittäminen ihmisoikeuksien ja demokratian edistämiseksi ja suojelemiseksi

Demokraattinen hallinto ja kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksien parantaminen

24. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita seuraamaan edelleen tiiviisti kehitystä, joka vaikuttaa kielteisesti hallintoon ja kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksiin maailmanlaajuisesti ilman poikkeuksia, ja vastaamaan järjestelmällisesti kaikilla asianmukaisilla keinoilla autoritaaristen hallitusten johdolla toteutettuihin toimiin ja lainsäädännön muutoksiin,

joilla pyritään heikentämään demokraattisiin peruseräpäätteisiin nojautuvaa hallintoa ja kaventamaan kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksia; katsoo, että komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja parlamentin välistä synergiaa tässä asiassa olisi lisättävä; pitää myönteisenä kansalaisyhteiskunnan järjestöille maailmanlaajuisesti korvaamattomia apua antavaa demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevaa eurooppalaista rahoitusvälinettä (EIDHR), joka on edelleen EU:n lippulaivaväline sen ulkoisen ihmisoikeuspolitiikan täytäntöönpanossa; kehottaa lisäämään edelleen rahoitusta kansalaisyhteiskunnalle ja ihmisoikeuksille EIDHR:n seuraajan puitteissa; korostaa, että vuonna 2018 satoja rauhanomaisia kansalaisyhteiskunnan mielenosoittajia pidätettiin, heitä kohdeltiin kaltoin, heitä vangittiin mielivaltaisesti ja he joutuivat maksamaan sakkoja oikeudenkäyntien seurauksena;

EU:n lähestymistapa konflikteihin ja vastuuseen ihmisoikeusloukkauksista

25. korostaa ihmisoikeusloukkausten lisääntymisen ja laajalle levinneen rankaisemattomuuden ja vastuuvälittömyyden puuttumisen välistä yhteyttä alueilla ja maissa, joita konfliktit ravistelevat tai joissa esiintyy poliittisin perustein tapahtuvaa pelottelua, syrjintää, häirintää ja väkivaltaa, ihmisryöstöjä, väkivaltaisia poliisitoimia, mielivaltaisia pidätyksiä, kidutusta ja surmia; kehottaa kansainvälistä yhteisöä tukemaan toimia, joilla pyritään torjumaan rankaisemattomuutta ja edistämään vastuuvälittömyyttä, erityisesti niillä alueilla ja niissä maissa, joissa rankaisemattomuuden dynamiikka hyödyttää suurimman vastuun kantajia ja heikentää uhrien vaikutusmahdollisuuksia; korostaa lisäksi, että konfliktit vaikuttavat usein erityisesti vähemmistöihin ja syrjäytyneisiin ryhmiin;

26. palauttaa mieliin päätöslauselmansa, joissa tuomitaan konfliktit, joiden vuoksi vuonna 2018 sadat lapset ovat joutuneet selkkausten uhreiksi, usein siviiliväestöön ja humanitaariseen infrastruktuuriin tarkoituksellisesti kohdistettujen hyökkäysten seurauksena; kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita noudattamaan tinkimättä EU:n käytännesääntöjä aseiden viennistä ja erityisesti lopettamaan kaikkien sellaisten aseiden ja valvonta- ja tiedustelulaitteiden siirrot, joita hallitukset voisivat käyttää ihmisoikeuksien rajoittamiseen erityisesti aseellisten konfliktien yhteydessä; korostaa, että EU:n jäsenvaltioiden on toimittava täysin avoimesti ja raportoitava säännöllisesti aseiden siirroistaan; muistuttaa 27. helmikuuta 2014 antamastaan päätöslauselmasta aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käytöstä⁽¹⁾; ilmaisee vakavan huolensa aseistettujen miehittämättömien ilma-alusten käyttämisestä kansainvälisen oikeudellisen kehityksen ulkopuolella; kehottaa komissiota lisäksi tiedottamaan parlamentille asianmukaisesti unionin varojen käytöstä kaikkiin miehittämättömien ilma-alusten rakentamiseen liittyviin tutkimus- ja kehityshankkeisiin; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kieltämään sellaisten täysin itsenäisesti toimivien aseiden kehittämisen, tuotannon ja käytön, jotka mahdollistavat iskut ilman ihmisten osallistumista;

27. tuomitsee jyrkästi kaikki hirvittävät rikokset ja ihmisoikeusloukkaukset, joihin valtiolliset toimijat sekä valtiosta riippumattomat toimijat syyllistyvät myös ihmisoikeuksia rauhanomaisesti harjoittavia kansalaisia vastaan; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita käyttämään koko poliittista vaikutusvaltaansa ehkäistäkseen kaikkia kansanmurhina, sotarikoksina tai rikoksina ihmisyyttä vastaan pidettäviä toimia tapahtumasta, vastatakseen tehokkaasti ja koordinoitusti tapauksiin, joissa tällaisia rikoksia tapahtuu, ottaakseen käyttöön kaikki tarvittavat resurssit kaikkien rikoksista vastuussa olevien saattamiseksi oikeuden eteen, avustaakseen uhreja ja tukeakseen vakauttamis- ja sovinnontekoprosesseja; kehottaa kansainvälistä yhteisöä kehittämään EU:n konfliktien varhaisvaroitusjärjestelmän kaltaisia välineitä, joilla voidaan minimoida varoituksen ja reagoinnin välinen aika väkivaltaisen konfliktin syntymisen, uudelleen puhkeamisen tai kärjistyksen estämiseksi; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja komissiota sisällyttämään rankaisemattomuuden torjuntaa koskevan kunnianhimoisen strategian ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevaan EU:n kolmanteen toimintasuunnitelmaan; suosittaa painokkaasti, että perustetaan ennaltaehkäisyyn, vastuuvälittömyyden ja rankaisemattomuuden torjunnan eurooppalainen seurantakeskus; kehottaa jälleen komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa nimittämään kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja kansainvälistä oikeudenkäyttöä käsittelevän EU:n erityisedustajan, jonka tehtävänä on edistää, valtavirtaistaa ja edustaa EU:n sitoutumista rankaisemattomuuden torjuntaan;

28. panee tyytyväisenä merkille EU:n pyrkimykset edistää Rooman perussäännön maailmanlaajuisia soveltamista vuonna 2018, kun juhlittiin sen hyväksymisen 20. vuosipäivää, ja vahvistaa horjumattoman tukensa kansainväliselle rikostuomioistuimelle (ICC); panee merkille, että kansainväliseen oikeuteen kohdistuu tällä hetkellä vakavia paineita; on huolissaan siitä, että ICC:n laajasta tuomiovallasta johtuen YK:n 193 jäsenvaltiosta vain 122 on ICC:n jäseniä ja vain 38 on ratifioinut Kampalan tarkistuksen, joka antaa ICC:lle valtuudet nostaa syytteitä hyökkäysrikoksesta; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita kannustamaan kaikkia YK:n jäsenvaltioita ratifioimaan ja panemaan täytäntöön Rooman perussäännön ja pitää tyrmistyttävänä tapauksia, joissa perussäännöstä on irrottauduttu tai irrottautumisella on uhattu; kehottaa myös kaikkia Rooman perussäännön allekirjoittajia toimimaan koordinoitusti ja yhteistyössä ICC:n kanssa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan järjestelmällisesti ICC:n tutkintatoimia, tutkimuksia ja päätöksiä sekä ryhtymään tarvittaviin toimiin estääkseen tapaukset, joissa ICC:n kanssa ei tehdä yhteistyötä; kehottaa tarjoamaan taloudellista tukea järjestöille, jotka keräävät, säilyttävät ja suojaavat digitaalisesti tai muilla tavoin todisteita konfliktien kaikkien osapuolten tekemistä

⁽¹⁾ EUVL C 285, 29.8.2017, s. 110.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

rikoksista kansainvälisen syytteenpanon helpottamiseksi; kehottaa EU:n jäsenvaltioita ja joukkotuhontaa käsittelevää EU:n verkostoa tukemaan YK:n tutkintaryhmää parhaillaan tapahtuvia tai aivan äskettäin tehtyjä rikoksia koskevien todisteiden keräämisessä, tallentamisessa ja säilyttämisessä, jotta niitä ei menetettäisi; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa selvittämään keinoja ja esittämään uusia välineitä, joilla voidaan auttaa kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkausten uhreja saamaan kansainvälistä oikeussuojaa, hyvitystä ja korvauksia esimerkiksi kehittämällä EU:n ulkopuolisten maiden valmiuksia soveltaa tuomioistuimen yleistoimivallan periaatetta kansallisissa oikeusjärjestyksissään;

29. suhtautuu myönteisesti neuvostossa käytyihin alustaviin keskusteluihin EU:n ihmisoikeusloukkauksia koskevan globaalien pakotemekanismin eli niin kutsutun ”Magnitskin listan” perustamisesta, jotta vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin osallistuneille henkilöille voidaan määrätä kohdennettuja pakotteita, kuten parlamentti on pyytänyt useissa yhteyksissä ja erityisesti maaliskuussa 2019; kehottaa neuvostoa nopeuttamaan keskustelujaan, jotta se voi hyväksyä tarvittavan lainsäädännön, perustaa tämän mekanismin ja rahoittaa sitä asianmukaisesti mahdollisimman pian; korostaa, että tämän järjestelmän on oltava EU:n tuomioistuinvallontamekanismin mukainen; korostaa myös esimerkkinä sitä, että jotkin EU:n jäsenvaltiot ovat säättäneet lakeja, joissa säädetään seuraamuksista henkilöille, joiden katsotaan olevan vastuussa ihmisoikeusloukkauksista;

30. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja neuvostoa kiinnittämään erityistä huomiota ihmisoikeustilanteeseen laittomasti miehityillä alueilla; toistaa, että alueen tai sen osan laitton miehitys on kansainvälisen oikeuden vastainen teko; korostaa miehitysvallan vastuuta siviiliväestöä kohtaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaisesti; pitää valitettavana, että Euroopan neuvoston parlamentaariseen yleiskokoukseen on otettu uudestaan edustajia maasta, joka on miehittänyt toisen valtion alueen;

Ihmisoikeuksien puolustajat

31. korostaa, että ihmisoikeuksien puolustajat ja erityisesti naisten ihmisoikeuksien puolustajat tekevät henkensä uhalla korvaamatonta ja olennaista työtä; korostaa, että tarvitaan tehokasta EU:n koordinoitua ihmisoikeuksien puolustajia koskevassa yhteistyössä kolmansien maiden viranomaisten kanssa; korostaa, että vuonna 2018 vietettiin ihmisoikeuksien puolustajia koskevan YK:n julistuksen 20-vuotispäivää; suosittelee vahvistamaan EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, jotta ne voivat antaa jatkuvaa tukea ja suojaa ihmisoikeuksien puolustajille; arvostaa ”protectdefenders.eu” -mekanismia, joka on perustettu vakavassa vaarassa olevien ihmisoikeuksien puolustajien suojelemiseksi, ja pyytää sen vahvistamista;

32. korostaa, että ihmisoikeuksien puolustajien suojelemiseksi tarvitaan strategista, näkyvää ja vaikutuslähtöistä EU:n lähestymistapaa; kehottaa neuvostoa antamaan vuosittain ulkoasiainneuvoston päätelmät EU:n toimista ihmisoikeuksien puolustajien tukemiseksi ja suojelemiseksi EU:n ulkopoliitikassa; kehottaa neuvostoa ja komissiota ottamaan käyttöön koordinoitun menettelyn viisumien myöntämiseksi ihmisoikeuksien puolustajille ja tarvittaessa hätämajoituksen järjestämisen helpottamiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan riittävän rahoituksen ihmisoikeuksien puolustajien suojelemiseksi naapuruu-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen (NDICI) asiaankuuluissa aihekohtaisissa ohjelmissa ja varmistamaan, että ne ovat saatavilla ja saavuttavat apua eniten tarvitsevat, jotka ovat kaikkein syrjäytyneimpiä; kehottaa komissiota hyödyntämään tätä välinettä täysimääräisesti tulevaisuudessa ja vaatii, että EU:n edustustojen ja jäsenvaltioiden olisi lisättävä rahoitustaan ja valmiuksiaan suojella ja tukea vaarassa olevia ihmisoikeuksien puolustajia; tuomitsee matkustuskieltojen jatkuvan asettamisen ihmisoikeusaktivisteille, jotka haluavat osallistua Genevessä YK:n ihmisoikeusneuvoston ja muiden kansainvälisten toimielinten istuntoihin; kehottaa asianomaisia hallituksia poistamaan nämä kiellot;

Naisten oikeudet ja sukupuolten välinen tasa-arvo

33. tukee voimakkaasti EU:n strategista sitoutumista sukupuolten tasa-arvoon ja sen jatkuvia pyrkimyksiä parantaa naisten ja tyttöjen ihmisoikeustilannetta vuoden 2030 kestävä kehityksen tavoitteiden mukaisesti; korostaa, että sukupuolten tasa-arvon olisi oltava keskeinen painopiste kaikissa EU:n suhteissa, politiikoissa ja ulkoisissa toimissa, koska se on perussopimusten mukaan EU:n ja sen jäsenvaltioiden periaate; kehottaa EU:ta hyväksymään kattavan sukupuolten tasa-arvostrategian strategisen sitoumuksen päätyttyä; kehottaa komissiota laatimaan ja hyväksymään tiedonannon sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan toimintasuunnitelman uudistamiseksi vuoden 2020 jälkeen, koska se on tärkeä EU:n väline naisten ja tyttöjen oikeuksien edistämiseksi maailmanlaajuisesti; kehottaa jäsenvaltioita hyväksymään sukupuolten tasa-arvon edistämistä koskevan kolmannen toimintasuunnitelman neuvoston päätelmissä; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa edistämään edelleen sukupuolten tasa-arvoa ja naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien parantamista tekemällä tiivistä yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen, EU:n ulkopuolisten maiden ja kansalaisyhteiskunnan kanssa, jotta voidaan kehittää ja panna täytäntöön sukupuolten tasa-arvoa koskevia uusia oikeudellisia kehyksiä;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

34. korostaa naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan hälyttävää lisääntymistä; tuomitsee kaikenlaisen sukupuoleen perustuvan, fyysisen, seksuaalisen ja henkisen väkivallan; ilmaisee vakavan huolensa kidutuksen lisääntyneestä käytöstä sota-aseena seksuaalisen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan muodossa; korostaa, että seksuaalirikoksia ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa pidetään Rooman perussäännössä sotarikoksina, rikoksina ihmisyyttä vastaan tai kansanmurhan tai kidutuksen tunnusmerkistönä; kehottaa maita parantamaan lainsäädäntöään näiden ongelmien ratkaisemiseksi; kehottaa jälleen niitä jäsenvaltioita ja Euroopan neuvoston jäseniä, jotka eivät ole vielä sitä tehneet, ratifioimaan Istanbulin yleissopimuksen ja panemaan sen täytäntöön mahdollisimman pian; kehottaa toteuttamaan lisätoimia kaikenlaisen naisiin ja tyttöihin kohdistuvan sukupuoleen perustuvan väkivallan ja haitallisten käytäntöjen kitkemiseksi, kuten pakko- ja varhaisavioliitot, naisten sukuelinten silpominen, seksuaalinen väkivalta ja uskonnon vaihtamiseen pakottaminen; tukee EU:n ja YK:n yhteisen Spotlight-aloitteen jatkamista; kehottaa unionin edustustoja varmistamaan tiedonkeruun naisiin ja tyttöihin kohdistuvasta väkivallasta, laatimaan maakohtaisia suosituksia ja edistämään suojausmekanismeja ja tukirakenteita uhrien hyväksi;

35. vahvistaa, että terveydenhuollon saatavuus on ihmisoikeus, että seksuaali- ja lisääntymisterveys ja -oikeudet pohjautuvat perusihmisoikeuksiin ja että ne ovat olennainen osa ihmisarvoa; huomauttaa, että elintärkeiden hyödykkeiden ja sosiaalipalvelujen (kuten veden, ravinnon, terveydenhuollon, koulutuksen ja sanitation) riittämätön saatavuus sekä seksuaali- ja lisääntymisterveydenhuollon saatavuuteen liittyvät vaikeudet loukkaavat ihmisoikeuksia tavalla, jota ei voida hyväksyä; tuomitsee naisten seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien loukkaukset, mukaan lukien pääsyn epääminen asiaankuuluviin palveluihin; painottaa, että kaikille naisille olisi taattava asianmukainen ja kohtuuhintainen terveydenhuolto, myös psykologisen tuen kaltaiset mielenterveyspalvelut, sekä seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien yleismaailmallinen kunnioittaminen ja mahdollisuudet niiden toteuttamiseen sekä koulutukseen ja että kaikilla naisilla olisi oltava mahdollisuus päättää vapaasti ja vastuullisesti omasta terveydestään, myös seksuaali- ja lisääntymisterveydestään; toteaa, että nämä palvelut ovat tärkeitä tekijöitä naisten henkien pelastamiseksi ja imeväis- ja lapsikuolleisuuden vähentämiseksi; paheksuu sitä, että naisten ja tyttöjen seksuaali- ja lisääntymisterveys ja -oikeudet muodostavat vielä nykyäänkin kiistakapulan myös monenvälisissä yhteyksissä; korostaa, että aseellisten konfliktien uhreiksi joutuneilla naisilla ja tytöillä on oikeus saada tarvitsemaansa hoitoa; korostaa naisten roolia konfliktien ehkäisemisessä ja ratkaisemisessa, rauhanturvaamisessa, humanitaarisessa avussa ja konfliktien jälkeisissä jälleenrakennustoimissa sekä ihmisoikeuksien ja demokraattisten uudistusten edistämiseksi;

36. pyytää EU:ta tekemään yhteistyötä muiden maiden kanssa niiden toimien tehostamiseksi koulutuksen, terveydenhuollon ja sosiaalipalvelujen, tiedonkeruun, rahoituksen ja ohjelmasuunnittelun aloilla, jotta voidaan ehkäistä entistä paremmin seksuaalista ja sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja toteuttaa toimia sen johdosta kaikkialla maailmassa; huomauttaa, että koulutus on keskeinen keino torjua syrjintää sekä naisiin ja lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa; kehottaa toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan naisten ja tyttöjen pääsyä koulutukseen ja työmarkkinoille, ja kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota sukupuolten tasapuoliseen edustukseen yritysten johtotehtävissä; kehottaa myös sisällyttämään tyttöjen koulutuksen EU:n kehitysmaiden kanssa tekemiin sopimuksiin;

Lapsen oikeudet

37. painottaa, että alaikäiset altistuvat usein erityiselle väärinkäytölle, kuten lasten pakkoavioliitoille, lapsiprostituutiolle, lapsisotilaina käytölle, sukuelinten silpomiselle, lapsityövoimana käytölle ja lapsikaupalle erityisesti humanitaaristen kriisien ja aseellisten konfliktien yhteydessä, joten heidän suojeluaan on vahvistettava; kiinnittää erityistä huomiota kansalaisuudettomiin lapsiin sekä muuttaja- ja pakolaislapsiin; kehottaa EU:ta tekemään yhteistyötä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa varhais-, lapsi- ja pakkoavioliittojen lopettamiseksi asettamalla 18 vuoden iän avioliiton lailliseksi vähimmäisiäksi ja edellyttämällä molempien puolisoitten iän sekä täysimääräisen ja vapaan suostumuksen tarkistamista, avioliittojen pakollista kirjaamista ja sen varmistamista, että näitä sääntöjä noudatetaan; pyytää unionilta uusia aloitteita, joilla edistetään ja suojellaan lapsen oikeuksia, mukaan lukien hyväksikäytön ehkäiseminen ja torjuminen maailmassa, konflikteista kärsimään joutuneiden lasten, erityisesti ääriryhmien uhrien ja moninkertaisesta ja moniperusteisesta syrjinnästä kärsivien lasten, kuntouttaminen ja yhteiskuntaan sopeuttaminen sekä suojatun, perhe- ja yhteisöperustaisen ympäristön tarjoaminen heille heidän elämänsä luonnollisena ympäristönä, jossa hoito ja koulutus ovat olennaisen tärkeässä asemassa; kehottaa EU:ta käynnistämään kansainvälisen liikkeen lapsen oikeuksien puolustamiseksi muun muassa järjestämällä lasten suojelua epävakaisissa ympäristöissä käsittelevä kansainvälinen konferenssi; kehottaa jälleen kerran ratifioimaan yleismaailmallisesti YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen ja sen valinnaiset lisäpöytäkirjat ja panemaan ne tehokkaasti täytäntöön;

Homojen, lesbojen, biseksuaalien, transihmisten ja intersukupuolisten henkilöiden (hlbti) oikeudet

38. tuomitsee hlbti-henkilöiden mielivaltaiset pidätykset, kidutuksen, vainoamisen ja surmat; huomauttaa, että monissa maissa ympäri maailmaa hlbti-henkilöihin kohdistuu vieläkin vainoa ja väkivaltaa heidän seksuaalisen suuntautumisen perusteella; pitää valitettavana, että monissa maissa homoseksuaalisuus kriminalisoidaan edelleen ja että joissakin maissa homoseksuaalisuudesta määrätään kuolemanrangaistus; katsoo, että henkilöihin heidän seksuaalisen suuntautumisen

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

perusteella kohdistuvat väkivallanteot ja -käytännöt eivät saa jäädä rankaisematta ja että ne on poistettava; pyytää, että pannaan täytäntöön EU:n suuntaviivat homojen, lesbojen, biseksuaalien, transihmisten ja intersukupuolisten henkilöiden kaikkien ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi;

Vammaisten henkilöiden oikeudet

39. panee tyytyväisenä merkille vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen ratifioinnit; korostaa jälleen, että sekä EU:n jäsenvaltioiden että EU:n toimielinten on huolehdittava sen tehokkaasta täytäntöönpanosta; korostaa syrjimättömyyden merkitystä ja tarvetta valtavirtaistaa uskottavasti yleisen esteettömyyden periaate ja varmistaa kaikki vammaisten henkilöiden oikeudet kaikissa EU:n asiaankuuluvissa politiikkatoimissa, kehityspolitiikka mukaan lukien; kehottaa perustamaan maailmanlaajuisen osaamiskeskuksen, joka ottaa huomioon vammaisten henkilöiden tulevaisuuden tarpeet ja yrittäjätaidot;

Kastijärjestelmään perustuvan syrjinnän torjunta

40. panee erittäin huolestuneena merkille kastihierarkian laajuuden ja seuraukset, kastijärjestelmään perustuvan syrjinnän ja kastiin perustuvien ihmisoikeusloukkausten jatkumisen, mukaan lukien oikeusjärjestelmään tai työpaikkaan pääsyn epääminen, erottelun jatkuminen, köyhyys ja leimautuminen sekä kastiin liittyvät esteet perusihmisoikeuksien harjoittamiselle ja inhimillisen kehityksen edistämiseksi; toistaa kehoituksensa kehittää kastisyrjintää koskeva EU:n politiikka ja kehottaa EU:ta toimimaan kastisyrjintää koskevien vakavien huolenaiheidensa mukaisesti; kehottaa unionia luomaan EU:n välineen kastijärjestelmään perustuvan syrjinnän estämiseksi ja poistamiseksi; toistaa kehoituksensa EU:lle ja sen jäsenvaltioille tehostaa toimiaan ja tukea aloitteita YK:n ja edustustojen tasolla kastijärjestelmään perustuvan syrjinnän poistamiseksi; toteaa, että tällaisiin aloitteisiin olisi sisällyttävä erityisten indikaattoreiden, eriteltyjen tietojen ja erityistoimenpiteiden edistäminen kastijärjestelmään perustuvaan syrjintään puuttumiseksi vuoden 2030 kestävä kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanon ja seurannan yhteydessä ja syntyperään perustuvaa syrjintää koskevan YK:n uuden ohjauksivälineen noudattaminen sekä tuki valtioille;

Alkuperäiskansat

41. on syvästi huolissaan siitä, että alkuperäiskansoihin kohdistuu maailmanlaajuisesti laajamittaista ja järjestelmällistä syrjintää ja vainoa, mukaan lukien ihmisoikeuksien puolustajien mielivaltaiset pidätykset ja surmat, pakkosiirrot, maananastus ja yritysten tekemät ihmisoikeusloukkaukset; panee merkille, että useimmat alkuperäiskansat elävät köyhyysrajan alapuolella; kehottaa kaikkia valtioita ottamaan alkuperäiskansat mukaan ilmastonmuutoksen torjuntastrategioita koskevaan päätöksentekoprosessiin; kehottaa maita ratifioimaan alkuperäis- ja heimokansoja koskevan ILO:n yleissopimuksen nro 169 määräykset;

Ajatuksen-, omantunnon-, uskonnon- ja uskonvapaus

42. korostaa, että ajatuksen-, omantunnon-, uskonnon- ja uskonvapaus (joka tunnetaan yleisemmin uskonnon- tai vakaumuksenvapautena), johon sisältyy oikeus olla uskomatta, omaksua teistisiä, ei-teistisiä, agnostisia tai ateistisiä näkemyksiä ja oikeus hylätä uskonto ja olla tunnustamatta mitään uskontoa, on taattava kaikkialla maailmassa ja säilytettävä ehdoitta; kehottaa komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita tehostamaan uskonnon- tai vakaumuksenvapauden puolustamista ja käynnistämään vuoropuhelun valtioiden ja kansalaisyhteiskunnan sekä uskonnollisten, ei-tunnustuksellisten, humanististen ja elämäntutkimuksellisten ryhmien ja kirkkojen, uskonnollisten yhdistysten ja yhdyskuntien edustajien kanssa, jotta voidaan estää ihmisten ajatuksiin, omaantuntoon, elämäntutkimukseen, uskontoon tai vakaumukseen perustuva väkivalta, vaino, suvaitsemattomuus ja syrjintä; pitää valitettavana kääntymisen kieltämistä ja jumalanpilkkua koskevia lakeja, koska niillä tosiasiaa rajoitetaan uskonnollisten vähemmistöjen ja ateistien uskonnon- ja vakaumuksenvapautta ja jopa kumotaan se; kehottaa myös komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevat EU:n suuntaviivat;

43. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita muodostamaan edelleen liittoutumia ja tehostamaan yhteistyötä monien eri maiden ja alueellisten järjestöjen kanssa, jotta saadaan aikaan myönteinen muutos uskonnon- ja vakaumuksenvapautteen liittyvissä asioissa erityisesti konfliktialueilla, joilla uskonnolliset ryhmät, kuten Lähi-idän kristityt, ovat haavoittuvimpia; tukee täysin EU:n käytäntöä, jossa se ottaa johtavan roolin temaattisissa päätöslauselmissa YK:n ihmisoikeusneuvostossa ja uskonnon- ja vakaumuksenvapautta koskevissa päätöslauselmissa YK:n yleiskokouksessa;

44. tukee uskonnon- ja vakaumuksenvapautta EU:n ulkopuolella edistävän erityislähettilään työtä ja toimia; kehottaa jälleen neuvostoa ja komissiota tekemään avoimen ja kattavan arvioinnin erityislähettiläiden tehtävän vaikuttavuudesta ja lisäarvosta komission uudistaessa ja vahvistaessa erityislähettiläiden toimeksiantoa ja tehtävää; vaatii, että erityislähettiläiden työhön osoitetaan riittävästi resursseja, jotta voidaan parantaa EU:n tehokkuutta tällä alalla; muistuttaa neuvostoa ja

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

komissiota tarpeesta tukea asianmukaisesti ja uskonnollisia ja elämänkatsomuksellisia järjestöjä tiiviisti kuullen uskonnon- ja vakaumuksen vapautta EU:n ulkopuolella edistävän EU:n erityislähettilään institutionaalista toimeksiantoa, valmiuksia ja tehtäviä tutkimalla mahdollisuutta ottaa käyttöön monivuotinen toimikausi, jota tarkastellaan vuosittain, ja kehittämällä työverkostoja kaikissa asiaankuuluvissa EU:n toimielimissä uskonnon- ja vakaumuksen vapautta EU:n ulkopuolella edistävää EU:n erityislähettilästä koskevista EU:n suuntaviivoista ja toimeksiannosta 15. tammikuuta 2019 antamansa päätöslauselman mukaisesti;

Oikeus sananvapauteen ja tiedotusvälineiden vapauteen sekä tiedonsaantiin

45. tuomitsee jyrkästi monien toimittajien, bloginpitäjien ja väärinkäytösten paljastajien surmaamisen, sieppaukset, vangitsemisen, pelottelun sekä heihin kohdistetut fyysiset ja oikeudelliset keinoin toteutetut hyökkäykset ja uhkaukset vuonna 2018; kehottaa EU:ta tekemään kaikkensa suojellakseen heitä tulevaisuudessa; muistuttaa, että sananvapaus ja tiedotusvälineiden vapaus edistävät moniarvoisuuden kulttuuria ja ovat olennainen osa demokraattisen yhteiskunnan perustaa; muistuttaa, että toimittajien olisi voitava harjoittaa ammattiaan vapaasti ilman syytteenpanon tai vangitsemisen pelkoa; korostaa, että sananvapauden ja tiedotusvälineiden vapauden käytön kaikkien rajoitusten, kuten verkkosisällön poistamisen, on oltava poikkeuksellisia ja niissä on kiinnitettävä erityistä huomiota tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteisiin ja niistä on säädettävä laissa ja ne on ratkaistava tuomioistuimissa;

46. kehottaa EU:ta, sen jäsenvaltioita ja erityisesti sen erityisedustajaa kiinnittämään erityistä huomiota sananvapauden ja tiedotusvälineiden vapauden, riippumattomuuden ja moniarvoisuuden suojeluun maailmanlaajuisesti, valvomaan paremmin kaikkia sananvapauden ja tiedotusvälineiden vapauden rajoitusten kaikkia muotoja verkossa ja sen ulkopuolella, tuomitsemaan järjestelmällisesti tällaiset rajoitukset ja käyttämään kaikkia käytettävissä olevia diplomaattisia keinoja ja välineitä niiden lopettamiseksi; korostaa, että on tärkeää tuomita ja torjua vihapuhetta ja väkivaltaan yllyttämistä verkossa ja sen ulkopuolella, sillä ne muodostavat välittömän uhan oikeusvaltioperiaatteelle ja ihmisoikeuksien ilmentämille arvoille; tukee aloitteita, jotka auttavat erottamaan toisistaan valeutiset ja propagandistiset väärät tiedot sekä aidon ja riippumattoman journalismin puitteissa kerätyt tiedot; pitää erittäin tärkeänä, että EU:n suuntaviivat sananvapaudesta verkossa ja verkon ulkopuolella pannaan tehokkaasti ja järjestelmällisesti täytäntöön ja että niiden vaikutuksia seurataan säännöllisesti;

Kuolemanrangaistus, kidutus ja muunlainen kaltoinkohtelu

47. tuomitsee kidutuksen, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun ja kuolemanrangaistuksen käytön, joita sovelletaan edelleen monissa maissa kaikkialla maailmassa; on huolissaan siitä, että niin monia tuomioita ja rangaistuksia langetaan teoista, jotka eivät vastaa vakavien rikosten määritelmää, mikä on vastoin kansainvälistä oikeutta; kehottaa maita, jotka eivät ole vielä tehneet sitä, keskeyttämään välittömästi kuolemanrangaistusten täytäntöönpanon askeleena kohti sen lakkauttamista; kehottaa EU:ta tehostamaan pyrkimyksiään kidutuksen ja kuolemanrangaistuksen lopettamiseksi; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita olemaan erityisen valppaita niiden valtioiden suhteen, jotka uhkaavat palauttaa kuolemanrangaistuksen lainsäädäntöön tai käytäntöön; kehottaa lopettamaan kidutukseen ja kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon käytettävien tavaroiden maailmanlaajuisen kaupan;

48. pitää tärkeänä torjua kaikenlaista kidutusta ja kaltoinkohtelua, myös psykologista kaltoinkohtelua, vankiloissa ja muissa pidätyspaikoissa ja tehostaa pyrkimyksiä varmistaa asiaa koskevien kansainvälisen oikeuden säännösten noudattaminen sekä varmistaa korvausten suorittaminen uhreille; on erittäin huolissaan vankiloitten tilasta ja pidätysoloista useissa maissa, mukaan lukien hoidon ja lääkkeiden saatavuus erityisesti hepatiitin ja hivin kaltaisten sairauksien osalta; muistuttaa, että hoidon saannin epäämistä vangeilta pidetään kaltoinkohteluna tai jopa kidutuksena ja että sitä voidaan pitää vaarassa olevan henkilön heitteillejättämisenä; panee tyytyväisenä merkille EU:n tarkistetun politiikan suhteissa kolmansiin maihin kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rangaistukseen liittyvissä kysymyksissä; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään kidutuksen ja muun kaltoinkohtelun vastaiset takeet kaikkiin toimiin ja politiikkoihin;

49. panee tyytyväisenä merkille vuonna 2017 perustetun EU:n kidutuksen vastaisen koordinaatiryhmän; on tämän osalta tyytyväinen EU:n lainsäädännön päivitykseen, jota se pyysi 29. marraskuuta 2018 antamassaan lainsäädäntöpäätöslauselmassa tiettyjen sellaisten tavaroiden kaupasta, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen tai muuhun julmaan kohteluun tai rankaisemiseen⁽¹²⁾; korostaa, että on tärkeää vahvistaa edelleen yhteistyötä YK:n mekanismien, alueellisten elinten ja asiaankuuluvien toimijoiden, kuten kansainvälisen rikostuomioistuimen, kansalaisjärjestöjen ja ihmisoikeuksien puolustajien, kanssa kidutuksen ja muun kaltoinkohtelun torjunnassa;

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0467.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020*Yritystoiminta ja ihmisoikeudet*

50. vahvistaa, että kaikkien yritysten, riippumatta siitä, toimivatko ne kotimaassaan vai yli rajojen, on noudatettava toiminnassaan täysimääräisesti kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja; vahvistaa lisäksi, että on tärkeää edistää yritysten yhteiskuntavastuuta; pitää tärkeänä, että eurooppalaiset yritykset näyttäisivät esimerkkiä yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien kansainvälisten normien edistämisessä; muistuttaa yritysten vastuusta varmistaa, että niiden toiminta ja toimitusketjut eivät ole osallisina ihmisoikeusloukkauksissa, kuten pakko- ja lapsityövoiman käytössä, alkuperäiskansojen oikeuksien loukkaamisessa, maananastuksessa, ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistuvissa uhkauksissa ja hyökkäyksissä ja ympäristön pilaantumisessa;

51. korostaa, että on luotava kansainvälisesti sitova väline, jolla säännellään monikansallisten yhtiöiden ja muiden yritysten toimintaa kansainvälisessä ihmisoikeuslainsäädännössä; kehottaa antamaan lainsäädäntöehdotuksen yritysten ihmisoikeuksista ja due diligence -periaatteista, jotta voidaan estää väärinkäytökset yritysten maailmanlaajuisissa toiminnoissa ja parantaa yritysten väärinkäytösten uhrien mahdollisuuksia käyttää oikeussuojakeinoja; pitää erittäin tärkeänä, että kaikki maat panevat täytäntöön YK:n yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat ohjaavat periaatteet, ja kehottaa niitä EU:n jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä hyväksyneet yritystoimintaa koskevia kansallisia toimintasuunnitelmia, hyväksymään ne mahdollisimman pian; kannustaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita osallistumaan rakentavasti YK:n monikansallisten yhtiöiden ja muiden likeyritysten vastuuta ihmisoikeuksista tarkastelevan hallitustenvälisen työryhmän työhön; pitää tätä välttämättömänä edistysaskeleena ihmisoikeuksien edistämisessä ja suojelussa;

52. kehottaa komissiota varmistamaan, että Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) tukemat hankkeet ovat EU:n ihmisoikeuspolitiikan ja -sitoumusten mukaisia ja että on olemassa vastuuvastuuvelvollisuusmekanismeja, joiden avulla yksittäiset henkilöt voivat julkistaa EIP:n ja EBRD:n toimintaan liittyvät rikkomukset; katsoo, että EU:n toimielinten välinen yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia käsittelevä työryhmä olisi hyödyllinen lisäväline; kehottaa yksityistä sektoria, erityisesti rahoitus-, vakuutus- ja kuljetusyrityksiä, tarjoamaan palvelujaan avustustoimintaa harjoittaville humanitaarisille toimijoille noudattaen täysin EU:n lainsäädännössä säädettyjä humanitaarisia poikkeuksia ja vapautuksia; suhtautuu myönteisesti riippumattoman yritysvastuuvalluutuksen perustamiseen Kanadassa;

53. suhtautuu myönteisesti yleisen tullietuusjärjestelmän GSP+ -kannustusmenettelyyn keinona vauhdittaa ihmisoikeuksia ja työnormeja koskevien 27 keskeisen kansainvälisen sopimuksen tehokasta täytäntöönpanoa; toteaa, että globaalit arvoketjut vaikuttavat osaltaan keskeisten kansainvälisten työ-, ympäristö- ja sosiaalinenormien parantamiseen ja tarjoavat mahdollisuuden kestäväan edistykseen etenkin kehitysmaissa ja ilmastonmuutokselle riskialttiina olevissa maissa; korostaa, että EU:n ulkopuolisten GSP+ -edunsaajajamain olisi osoitettava edistyneensä ihmisoikeuksien kaikilla osa-alueilla; toteaa, että tehostetuilla ja tehokkailla seurantamekanismeilla voitaisiin vahvistaa kauppaetuusjärjestelmien vipuvaikutuspotentiaalia vastauksena ihmisoikeusloukkauksiin; tukee ihmisoikeuksia koskevien ehdollisuuslausekkeiden käyttöönottoa ja täytäntöönpanoa EU:n ja EU:n ulkopuolisten maiden välisissä kansainvälisissä sopimuksissa, mukaan lukien kaupan ja investointien alalla; kehottaa komissiota seuraamaan järjestelmällisesti näiden lausekkeiden täytäntöönpanoa sen varmistamiseksi, että edunsaajajamat noudattavat niitä, ja raportoimaan parlamentille säännöllisesti ihmisoikeuksien kunnioittamisesta kumppanimaisissa;

Uudet teknologiat ja ihmisoikeudet

54. korostaa, että on tärkeää laatia EU:n strategia, jolla uudet teknologiat, kuten tekoäly, saadaan palvelemaan ihmisiä, ja puututaan uusien teknologioiden ihmisoikeuksille mahdollisesti aiheuttamaan uhkaan, mukaan lukien disinformaatio, joukkovalvonta, valeuutiset, vihapuhe, valtion tukemat rajoitukset ja tekoälyn väärinkäyttö; korostaa lisäksi erityistä uhkaa, jonka nämä teknologiat voivat muodostaa valvottaessa, rajoitettaessa ja heikennettäessä laillisia toimia; korostaa, että on tärkeää löytää oikea tasapaino ihmisoikeuksien, erityisesti yksityisyyttä koskevan oikeuden ja muiden oikeutettujen näkökohtien, kuten turvallisuuden tai rikollisuuden, terrorismin ja ääriliikkeiden torjunnan, välillä; on huolissaan tiettyjen kaksikäyttöisten verkkovalvontateknologioiden lisääntyvästä käytöstä ihmisoikeusaktivisteja, toimittajia, poliittisia vastustajia ja asianajajia vastaan;

55. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä kolmansien maiden hallitusten kanssa kyberturvallisuutta ja terrorismin torjuntaa koskevan sortavan lainsäädännön käytäntöjen ja lainsäädännön lopettamiseksi; muistuttaa velvoitteesta saattaa vuosittain ajan tasalle neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009⁽¹³⁾ liite I, jossa luetellaan kaksikäyttötuotteet, joihin vaaditaan lupa; korostaa, että tarvitaan tehokasta digitaalista yhteistyötä hallitusten, yksityisen

⁽¹³⁾ EUVL L 134, 29.5.2009, s. 1.

sektorin, kansalaisyhteiskunnan, akateemisen ja teknisen alan yhteisöjen, työmarkkinaosapuolten ja muiden sidosryhmien kanssa, jotta voidaan varmistaa turvallinen ja osallistava digitaalinen tulevaisuus kaikille kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön mukaisesti;

Muuttajat ja pakolaiset

56. korostaa, että on kiireellisesti puututtava muuttovirtojen perimmäisiin syihin, kuten sotiin, konflikteihin, autoritaarisiin hallintoihin, vainoon, laittomiin muuttoverkostoihin, ihmiskauppaan, salakuljetukseen, köyhyyteen, taloudelliseen eriarvoisuuteen ja ilmastonmuutokseen, ja löydettävä pitkän aikavälin ratkaisuja, jotka perustuvat ihmisoikeuksien ja ihmisarvon kunnioittamiseen; korostaa, että on luotava laillisia maahanmuuttokanavia ja -väyliä ja helpotettava vapaaehtoista paluuta mahdollisuuksien mukaan myös palauttamiskiellon periaatteen mukaisesti;

57. kehottaa käsittelemään pakolaiskriisin ulkoista ulottuvuutta, esimerkiksi löytämään kestäviä ratkaisuja konflikteihin, kehittämällä yhteistyötä ja luomalla kumppanuuksia asianomaisten kolmansien maiden kanssa; katsoo, että kansainvälisen pakolais- ja ihmisoikeuslainsäädännön noudattaminen on tärkeä osatekijä kolmansien maiden kanssa tehtävässä yhteistyössä; korostaa, että muuttoliikettä ja pakolaisia koskevien Global Compact -aloitteiden mukaisesti on ryhdyttävä todellisiin toimiin pakolaisten omavaraisuuden lisäämiseksi, kolmansien maiden ratkaisujen saatavuuden laajentamiseksi, ihmisoikeuksien parantamiseksi muuttoliikkeen hallinnassa erityisesti lähtö- ja kauttakulkumaissa sekä turvallisen ja ihmisarvoisen paluun varmistamiseksi; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita toimimaan täysin avoimesti kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön ja kolmansille maille muuttoliikeasioissa tehtävää yhteistyötä varten myönnettävien varojen osalta; pitää tärkeänä, että kehitys- ja yhteistyöresursseja ei siirretä pois niiden tavoitteista ja että ne eivät hyödytä ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneitä; kehottaa EU:ta tukemaan UNHCR:n aloitetta kansalaisuudettomuuden poistamiseksi vuoteen 2024 mennessä EU:ssa ja sen ulkopuolella;

58. tuomitsee pakolaisten ja maahanmuuttajien kuolemantapaukset ja ihmisoikeusloukkaukset, joita he kohtaavat Välimerellä; tuomitsee myös hyökkäykset näitä ihmisiä auttavia kansalaisjärjestöjä vastaan; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita lisäämään humanitaarista apua asuinsijoiltaan siirtymään joutuneille henkilöille; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan pakolaisia vastaanottavia yhteisöjä; korostaa, että muuttoliikettä ja pakolaisia koskevien Global Compact -aloitteiden täytäntöönpanon on näin ollen kuljettava käsi kädessä strategisissa kehitystavoitteissa määritellyn YK:n Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpanon ja kehitysmaihin tehtävien investointien lisäämisen kanssa;

59. korostaa, että ilmastohätätila ja biologisen monimuotoisuuden laajamittainen häviäminen aiheuttavat vakavan uhan ihmisoikeuksille; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa työskentelemään sellaisen EU:n strategian laatimiseksi, jolla suojellaan terveellistä ympäristöä, tekemällä tiivistä yhteistyötä kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen, kuten UNHCR:n, kanssa, joka on äskettäin käynnistänyt yhteisen strategian YK:n ympäristöohjelman (UNEP) kanssa; painottaa, että YK:n arvion mukaan maailmassa on vuoteen 2050 mennessä paljon ympäristöpakolaisia; muistuttaa valtioiden ja muiden elinten velvoitteista ja vastuista, jotka koskevat ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämistä ja sen estämistä, että se vaikuttaa kielteisesti ihmisoikeuksiin; panee tyytyväisenä merkille kansainväliset toimet, joilla edistetään ympäristöasioiden, luonnonkatastrofien ja ilmastonmuutoksen yhdistämistä ihmisoikeuksiin; kehottaa EU:ta osallistumaan aktiivisesti kansainväliseen keskusteluun mahdollisesta normatiivisesta kehyksestä ”ympäristön ja ilmaston vuoksi siirtymään joutuneiden henkilöiden” suojelemiseksi;

Demokratiatuki

60. korostaa, että EU:n olisi edelleen tuettava aktiivisesti demokraattista ja tehokasta poliittista moniarvoisuutta ihmisoikeuselimissä, riippumattomissa tiedotusvälineissä, parlamenteissa ja kansalaisyhteiskunnassa niiden pyrkimyksissä edistää demokratiakehitystä taustat huomioon ottavalla tavalla siten, että otetaan huomioon kyseisten kolmansien maiden kulttuurinen ja kansallinen tausta, vuoropuhelun ja kumppanuuden vahvistamiseksi; muistuttaa, että ihmisoikeudet ovat demokratiakehityksen kulmakivi; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille eurooppalaisen demokratiarahaston (EED) johdonmukaisen sitoutumisen Länsi-Balkanin ja EU:n itäisten ja eteläisten naapurimaiden demokratiakehityksen ja perusoikeuksien ja -vapauksien edistämiseen; muistuttaa, että demokratiaan siirtymisestä laajentumis- ja naapuruuspolitiikan yhteydessä saadut kokemukset ja opit voisivat auttaa määrittelemään parhaita käytäntöjä, joilla voitaisiin tukea ja lujittaa maailman muita demokratisoitumisprosesseja; palauttaa mieliin, että EU:n laajentuminen osoittautui tehokkaimmaksi välineeksi demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien tukemisessa Euroopan mantereella ja että siksi EU:hun liittymisen olisi edelleen oltava mahdollista maille, jotka ovat halukkaita liittymään ja jotka ovat toteuttaneet uudistuksia SEU-sopimuksen 49 artiklan mukaisesti; kehottaa EU:ta seuraamaan tarkasti ihmisoikeuksien ja vähemmistöihin kuuluvien ihmisten oikeuksien turvaamista koskevien säännösten täytäntöönpanoa laajentumisprosessin kaikissa vaiheissa;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

61. panee tyytyväisenä merkille 14. lokakuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät demokratiasta alkuna prosessille, jolla päivitetään ja vahvistetaan EU:n lähestymistapaa demokratian vahvistamiseen; korostaa tässä yhteydessä ihmisoikeuksia ja demokratisoitumista koskevan koulutuksen merkitystä olennaisina välineinä näiden arvojen vakiinnuttamiseksi sekä EU:ssa että sen ulkopuolella; korostaa, että on tärkeää hyväksyä erityisiä EU:n demokratian tukiohjelmiä koskevia rahoitussääntöjä, joissa otetaan huomioon demokraattisten muutosten luonne; korostaa tarvetta panostaa riittäviin resursseihin, jotta voidaan paremmin koordinoida demokratian tukiohjelmiä ja poliittisia painopisteitä; tukee pyrkimyksiä varmistaa EU:n tuen avoimuus tällä alalla; sitoutuu edistämään demokraattisten prosessien avoimuutta, erityisesti valtiosta riippumattomien eri toimijoiden käyttämän poliittisen ja mielipidekampanjoinnin rahoittamisen suhteen;

62. panee taas tyytyväisenä merkille, että EU on jatkanut vaaliprosessien tukemista ja vaaliavun ja -tuen antamista paikallisille tarkkailijoille; pitää tässä yhteydessä myönteisenä parlamentin demokratiatuki- ja vaalikoordinoitiryhmän työtä ja tukee sitä täysin; muistuttaa, että on tärkeää seurata asianmukaisesti vaalitarkkailuvaluuskuntien raportteja ja suosituksia, sillä näin voidaan tehostaa niiden vaikutusta ja lujittaa EU:n tukea asianomaisten maiden demokraattisille normeille; korostaa, että demokratiaa on tuettava koko vaalisyklin ajan sellaisten pitkän aikavälin joustavien ohjelmien avulla, jotka heijastavat demokraattisen muutoksen luonnetta; kehottaa seuraamaan tarkasti tapauksia, joissa ehdokkaita ja erityisesti haavoittuviin ryhmiin tai vähemmistöihin kuuluvia ehdokkaita vastaan on tehty ihmisoikeusloukkauksia vaaliprosessien aikana;

o

o o

63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, ihmisoikeuksista vastaavalle EU:n erityisedustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n turvallisuusneuvostolle, YK:n pääsihteerille, YK:n yleiskokouksen 74. istunnon puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusneuvoston puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä EU:n edustustojen päälliköille.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0008

Vuosittainen kertomus yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus (2019/2136(INI))**

(2021/C 270/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta antaman vuosittaisen selvityksen,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan sekä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) Helsingin päätössiakirjan vuodelta 1975,
- ottaa huomioon Pohjois-Atlantin sopimuksen vuodelta 1949 ja 10. heinäkuuta 2018 annetun yhteisen julistuksen EU:n ja Naton yhteistyöstä,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julistuksen poliittisesta vastuusta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian vuodelta 2016,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Strateginen lähestymistapa selviytymiskykyyn EU:n ulkoisessa toiminnassa” (JOIN(2017)0021),
- ottaa huomioon 17. toukokuuta 2018 annetun Sofian julistuksen sekä 26. kesäkuuta 2018 ja 18. kesäkuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät laajentumisesta sekä vakautus- ja assosiaatioprosessista,
- ottaa huomioon 25. syyskuuta 2015 annetun Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselman A/RES70/1 ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325, jolla perustettiin naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskeva toimintaohjelma vuonna 2000,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle (EUH) itäisestä kumppanuudesta ennen marraskuussa 2017 pidettävää huippukokousta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A9-0054/2019),

⁽¹⁾ EUVL C 210, 3.8.2010, s. 1.⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0440.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

- A. toteaa, että parlamentin velvollisuutena ja vastuulla on harjoittaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) sekä yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) demokraattista valvontaa ja sen on saatava käyttöönsä tarvittavat ja tehokkaat keinot tämän tehtävän suorittamiseen;
- B. toteaa, että EU:n ulkoinen toiminta vaikuttaa suoraan sen kansalaisten hyvinvointiin sekä EU:ssa että sen ulkopuolella ja sillä pyritään varmistamaan turvallisuus ja vakaus sekä samalla edistämään vapauden, kansanvallan, tasa-arvon, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen eurooppalaisia arvoja; huomauttaa, että Euroopan unionin uskottavuus rauhaa ja turvallisuutta edistävänä maailmanlaajuisena toimijana perustuu siihen, että se toimii käytännössä omien arvojensa mukaisesti, ja tämän vuoksi arvopohjainen ulkopoliittikka on unionin välittömien etujen mukaista;
- C. katsoo, että Euroopan unioni ei voi edistää perusarvojaan, ellei niitä suojella ja kunnioiteta kaikissa sen jäsenvaltioissa;
- D. ottaa huomioon, että perinteiset kumppanit ovat vetäytymässä maailmannäyttämöltä, mikä lisää monenväliseen yhteistyöhön ja monenvälisiin instituutioihin kohdistuvaa painetta, ja että alueelliset suurvallat ovat voimistumassa;
- E. ottaa huomioon, että unionin strateginen ympäristö on jo jonkin aikaa heikentynyt, minkä vuoksi nyt tarvitaan enemmän kuin koskaan vahvempaa Eurooppaa, joka toimii ulkosuhteissaan yhtenäisellä tavalla, jotta voidaan vastata niihin moninlaisiin haasteisiin, jotka vaikuttavat suoraan tai välillisesti sen jäsenvaltioiden ja kansalaisten turvallisuuteen; toteaa, että EU:n kansalaisten turvallisuuteen vaikuttavat muun muassa aseelliset konfliktit Euroopan mantereiden itä- ja etelärajoilla sekä hauraat valtiot; terrorismi ja varsinkin jihadismi, kyberhyökkäykset ja disinformaatiokampanjat; ulkopuolinen sekaantuminen Euroopan poliittisiin prosesseihin ja vaaliprosesseihin; joukkotuhousteiden leviäminen ja asesulkusopimusten kyseenalaistaminen; pakkosiirtoihin ja hallitsemattomiin muuttovirtoihin johtaneiden alueellisten konfliktien paheneminen; jäsenvaltioiden energiahuoltoon kohdistuvat jännitteet; kilpailu luonnonvaroista, energiarippuvuus ja energiaturvallisuus; järjestäytyneen rikollisuuden kasvu rajoilla ja Euroopassa; aseistariisuntaponnistelujen heikentyminen; ilmastonmuutos;
- F. toteaa jihadismin olevan yksi suurimmista yleistä turvallisuutta EU:ssa tällä hetkellä uhkaavista haasteista ja katsoo, että sen johdosta on ryhdyttävä pikaisesti päättäväisiin ja koordinoituihin toimiin sekä EU:ssa että sen ulkopuolella;
- G. katsoo, että mikään yksittäinen jäsenvaltio ei yksinään pysty ratkaisemaan Euroopan mantereiden ja sen lähiympäristön nykyisiä haasteita; katsoo, että jäsenvaltioiden välisen tasa-arvon periaatetta on noudatettava ja se on taattava EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja sen toimien suunnittelussa; katsoo, että kansallisten parlamenttien omaan kansalliseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaansa liittyviä oikeuksia on kunnioitettava; katsoo, että kunnianhimoinen, uskottava ja tehokas yhteinen ulkopoliittikka vaatii tuekseen riittävät rahoitusvarat ja se edellyttää EU:lta oikea-aikaisia ja päättäväisiä toimia; katsoo, että EU:n ulkopoliittikan välineitä pitää käyttää johdonmukaisemmin ja yhtenäisemmin;
- H. toteaa monenvälisyyden olevan ainoa rauhan, turvallisuuden sekä kestävän ja osallistavan kehityksen taie erittäin polarisoituneessa kansainvälisessä ympäristössä; toteaa sen perusteiden olevan uhattuina, kun yleismaailmalliset säännöt ja arvot – muun muassa perusoikeudet, kansainvälinen oikeus ja humanitaarinen oikeus – joko kyseenalaistetaan tai niitä käytetään väärin; toteaa, että monenvälisyys on keskeinen osa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevaa Euroopan unionin toimintamallia, joka on vahvistettu Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa;
- I. ottaa huomioon, että valta-asetat maailmassa ovat vaihtumassa ja ulkopoliittikassa johtavana kehityssuuntauksena on geopolittinen kilpailu, mikä edellyttää nopeita, yhtenäisiä ja asianmukaisia reagointimekanismeja ja -valmiuksia; ottaa huomioon, että EU ei juurikaan ole mukana tässä valta-asetmien vaihtumisessa ja geopolittisessä kilpailussa, koska sen jäsenvaltiot eivät ole pystyneet toimimaan yhtenäisesti;
- J. ottaa huomioon, että nousevilla valtiollisilla toimijoilla ja uusilla talousmahdeilla on potentiaalisesti vakautta horjuttavia maailmanlaajuisia ja alueellisia tavoitteita ja ne vaarantavat rauhan ja vakauden Euroopan lähialueilla, millä on ennalta arvaamattomia seurauksia rauhan sekä Euroopan ja koko maailman turvallisuuden kannalta; toteaa, että Eurooppa on vaarassa jäädä sivuun päätöksenteosta ja se joutuu näin erittäin epäedulliseen asemaan; ottaa huomioon, että tämä maailmanjärjestyksen muutos helpottaa autokraattisten johtajien, väkivaltaisten valtiosta riippumattomien toimijoiden ja kansalaisten protestiliikkeiden esiintuloa;

Keski viikko 15. tammikuuta 2020

- K. ottaa huomioon, että EU:n turvallisuusympäristö, joka on riippuvainen rauhasta ja vakaudesta EU:n lähialueilla, on aiempaa epävakampi, arvaamattomampi, monimutkaisempi ja alttiimpi ulkoiselle painostukselle, jota siihen jo kohdistuu hybridisodankäynnin, muun muassa Venäjän ja muiden toimijoiden vihamielisen propagandan, muodossa, minkä lisäksi radikaalien terroristiryhmien aiheuttamat uhat ovat kasvussa; toteaa tämän estävän EU:ta käyttämästä itsemääräämisoikeuttaan ja ylläpitämästä strategista riippumattomuuttaan; toteaa, että epävakaus ja ennakoimattomuus EU:n rajoilla ja sen lähinaapurustossa muodostaa välittömän uhan maanosan turvallisuudelle; toteaa, ettei sisäistä ja ulkoista turvallisuutta voi erottaa toisistaan; ottaa huomioon, että ulkoista painostusta harjoitetaan sekä fyysisesti että verkossa; toteaa, että disinformaatio ja muu ulkopuolisten tahojen sekaantuminen muodostavat vakavan riskin Euroopan suvereniteetille ja uhkaavat vakavasti unionin vakautta ja turvallisuutta;
- L. toteaa, että sosioekonominen eriarvoisuus, sorto, ilmastonmuutos ja osallisuuden puute ovat maailmanlaajuisen konfliktin tärkeimpiä syitä; ottaa huomioon, että kaikki YK:n jäsenvaltiot hyväksyivät vuonna 2015 Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteet, jotka muodostavat etenemissuunnitelman tasapuolista, oikeudenmukaista, kestävä ja osallistavaa maailmanlaajuisuista yhteistyötä varten;
- M. toteaa, että ilmastonmuutos vaikuttaa yhä vakavammin ihmiselämän eri osa-alueisiin, kehitysmahdollisuuksiin sekä maailmanlaajuisen geopolittiseen järjestykseen ja globaaliin vakauteen; toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutuksesta joutuvat kärsimään eniten ne, joilla on muita vähemmän resursseja siihen sopeutumiseen; katsoo, että EU:n ulkopoliitikassa olisi keskityttävä nykyistä enemmän monenvälisen toiminnan edistämiseen tekemällä yhteistyötä ilmastoon liittyvissä erityiskysymyksissä, luomalla strategisia kumppanuuksia sekä vahvistamalla valtiollisten ja valtiosta riippumattomien toimijoiden, myös maailmanlaajuisesti suurimpien saastuttajien, yhteistyötä ja vuorovaikutusta;
- N. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien asema on heikentynyt maailmanlaajuisesti; toteaa, että ihmiset, jotka haluavat taata ihmisoikeuksiansa kunnioittamisen mutta eivät ole saaneet apua omalta hallitukseltaan, kääntyvät kaikista maailman kolkista unionin puoleen ja odottavat saavansa siltä tukea;
- O. toteaa EU:n laajentumispolitiikan olevan tehokas unionin ulkopoliitiikan väline; toteaa Euroopan naapuruuspolitiikan (ENP) olevan keskeinen EU:n itäisiin ja eteläisiin naapurimaihin liittyvä väline;
- P. ottaa huomioon, että yli puolet maailman väestönkasvusta vuoteen 2050 mennessä tapahtuu todennäköisesti Afrikassa ja että Afrikan osuuden maapallon väkiluvun 2,4 miljardin kasvusta odotetaan olevan 1,3 miljardia; toteaa, että tämän kasvun keskittyminen joihinkin kaikkein köyhimpiin maihin johtaa yhdessä ilmastonmuutoksen vaikutusten kanssa erinäisiin uusiin haasteisiin, joilla on erittäin ongelmallisia vaikutuksia sekä kyseisiin maihin että Euroopan unioniin, jollei niihin puututa välittömästi; ottaa huomioon, että YK:n kauppaa- ja kehityskonferenssin (UNCTAD) äskettäin julkaistun vuoden 2019 kauppaa- ja kehitysraportin lukujen mukaan vuodessa tarvitaan 2,5 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria lisää, jotta voidaan saavuttaa YK:n kestävä kehityksen toimintaohjelmassa Agenda 2030 esitetyt tavoitteet;
- Q. katsoo, että tärkeiden asevalvonta- ja aseistariisuntasopimusten menetettyä merkityksensä – ja kun otetaan huomioon myös uusi teknologia, kuten kyberteknologia ja autonomiset aseet – aseistariisunnasta, asevalvonnasta ja aseiden leviämisen estämisestä olisi tehtävä EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan tärkeä painopiste; katsoo, että neuvoston yhteistä kantaa 2008/944/YUTP⁽³⁾ on tarkistettava ja päivitettävä niin, että sen perusteita täytyy noudattaa ja soveltaa tiukasti, ja että on perustettava pakotejärjestelmä;

Monenvälisyys vaakalaudalla: tarvitaan kiireesti vahvempaa ja yhtenäistä Eurooppaa

1. muistuttaa, että nyt kun kilpailevat vallat kyseenalaistavat yhä enenevässä määrin sääntöihin perustuvan maailmanjärjestyksen, eurooppalaisina meidän on puolustettava yleismaailmallisia arvoja, sääntöjä ja periaatteita – etenkin monenvälisyyttä, kansainvälistä oikeutta, oikeusvaltioperiaatetta, kansanvaltaa, ihmisoikeuksien kunnioittamista, perusvapauksia, vapaata ja oikeudenmukaista kauppaa, väkivallatonta konfliktinratkaisua ja yhteisiä eurooppalaisia etuja – sekä EU:n ulkopuolella että EU:ssa; korostaa, että säilyttääkseen uskottavuutensa yleismaailmallisten arvojen, kuten kansanvallan, edustajana Euroopan unionin on toimittava periaatteidensa mukaisesti;

⁽³⁾ EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

2. korostaa, että monenvälisyyden on oltava keskeisessä osassa EU:n toimissa konfliktien ehkäisemiseksi, lieventämiseksi ja ratkaisemiseksi kansainvälisen oikeuden, YK:n peruskirjan ja Etyjin vuoden 1975 Helsingin päätöksiäkirjan normien ja periaatteiden pohjalta ja että se on paras tapa taata ylikansallinen poliittinen vuoropuhelu, rauha ja vakaa maailmanjärjestys; painottaa uskovansa vakaasti, että huomattavasti heikentyneessä strategisessa ympäristössä EU:lla ja sen jäsenvaltioilla on yhä suurempi vastuu kansainvälisen turvallisuuden edistämisestä;
3. esittää, että monenvälisyys on EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan kulmakivi ja että se on paras tapa varmistaa rauha, turvallisuus, ihmisoikeudet ja vauraus; korostaa, että tällainen toimintamalli hyödyttää ihmisiä Euroopassa ja kaikkialla maailmassa; toteaa monenvälisyyden olevan kolmitahoinen toimintamalli, joka perustuu seuraaviin pääkohtiin: kunnioitetaan kansainvälistä oikeutta ja varmistetaan, että EU:n toimet perustuvat kansainvälisen oikeuden sääntöihin ja normeihin ja yhteistyöhön, laajennetaan monenvälisyys uusiin globaaleihin realiteetteihin, jotka kannustavat kollektiiviseen lähestymistapaan ja joissa otetaan huomioon mahdollisuudet käyttää hyväksi EU:n normatiivista kykyä, autonomiaa ja vaikutusvaltaa kansainvälisissä järjestöissä, säilytetään kansainvälisten järjestöjen vaikutusvalta ja laajennetaan sitä sekä uudistetaan monenväliset organisaatiot tarkoituksenmukaisiksi; toteaa lisäksi, että monenvälisyys on tehokas toimintamalli vain, jos valtiollisten ja valtiosta riippumattomien toimijoiden vallan eriarvoiseen jakautumiseen puututaan ja tämä ongelma ratkaistaan; panee tyytyväisenä merkille toimet, joihin unioni on ryhtynyt tukeakseen määrätietoisesti Pariisin sopimusta, alueellisia rauhansopimuksia ja ydinaseriisuntaa;
4. pitää valitettavana Yhdysvaltojen asteittaista vetäytymistä monenvälisestä maailmanjärjestyksestä eli sen vetäytymistä Pariisin sopimuksesta, yhteisestä kattavasta toimintasuunnitelmasta, YK:n ihmisoikeusneuvostosta ja Unescosta sekä sen päätöstä keskeyttää YK:n Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimelle (UNRWA) antamansa rahoitus; tukee voimakkaasti yhteisen kattavan toimintasuunnitelman säilyttämistä ja sitä, että kaikki osapuolet panevat sen täysimääräisesti täytäntöön, sillä se on olennainen osa maailmanlaajuisesta monenvälisestä järjestystä ja asesulkujärjestelmää ja edistää alueellista turvallisuutta Lähi-idässä; torjuu yksipuoliset ekstraterritoriaaliset pakotteet, jotka Yhdysvallat asetti uudelleen vetäytyttyään yhteisestä kattavasta toimintasuunnitelmasta, sillä niiden palauttaminen haittaa vakavasti EU:n oikeutettuja talous- ja ulkopoliittisia etuja; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita vahvistamaan yhtenäisyytään sekä pelote- ja selviytymiskykyään kolmansien maiden asettamien toissijaisten pakotteiden suhteen sekä olemaan valmiita toteuttamaan vastatoimia kaikkia maita vastaan, jotka vahingoittavat EU:n oikeutettuja etuja toissijaisilla pakotteilla;
5. pitää valitettavana, että transatlanttisella kumppanuudella on edessään huomattava määrä haasteita ja häiriöitä, mutta toteaa sen olevan edelleen välttämätön turvallisuuden ja vaurauden takaamiseksi Atlantin molemmin puolin; pitää valitettavana Yhdysvaltojen asteittaista vetäytymistä monenvälisestä, sääntöihin perustuvasta maailmanjärjestyksestä;
6. kehottaa jälleen kerran jäsenvaltioita tukemaan turvallisuusneuvoston kokoonpanon ja toiminnan uudistamista; korostaa, että EU on sitoutunut vahvistamaan YK:n kansainvälistä roolia;
7. vaatii vahvempaa, yhtenäistä, tehokasta, proaktiivista ja strategisempaa Euroopan unionia varsinkin siksi, että uusi eurooppalainen poliittinen sykli on juuri alkanut ja EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikka on muutosten edessä; katsoo, että mikään yksittäinen jäsenvaltio ei yksinään pysty vastaamaan tehokkaasti nykyisiin maailmanlaajuisiin haasteisiin; painottaa, että kansainvälisen vaikutusvallan saamiseksi tarvitaan eurooppalaista yhteistyötä ja että tämä edellyttää yhtenäistä lähestymistapaa eikä ole mahdollista, jos EU on jakautunut; kehottaa EU:ta tehostamaan toimia etujen ja arvojen suojelemiseksi ja toimimaan samalla luotettavana kansainvälisenä kumppanina; pitää tärkeänä vahvistaa EU:n omaa kansainvälistä vaikuttavuutta ja täytäntöönpanovaltaa ja kehottaa EU:n toimielimiä keskittymään kansalaiskeskeisyyteen ja toimimaan ihmisten etujen mukaisesti; korostaa, että EU:n on tiedotettava toimintapolitiikan tavoitteista sekä asetettava painopisteitä ja tavoitteita, jotka puhuttelevat kansalaisia, joissa keskitytään ihmisiin prosessin sijaan, jotka tuottavat konkreettisia tuloksia ja jotka eivät lisää byrokratiaa; kehottaa EU:ta parantamaan vuoropuhelua kolmansien maiden valtiollisten ja valtiosta riippumattomien toimijoiden kanssa laatiessaan toimintapolitiittisia ehdotuksia, joilla on kansainvälinen ulottuvuus, jotta EU voi puhua yhdellä äänellä;
8. toteaa jälleen, että on kiireellisesti vahvistettava EU:n selviytymiskykyä ja riippumattomuutta vahvistamalla sellaista yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, jossa sitoudutaan rauhaan, alueelliseen ja kansainväliseen turvallisuuteen, ihmisoikeuksiin, sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen, perusvapauksiin ja oikeusvaltioperiaatteeseen EU:ssa, sen lähialueilla ja kaikkialla maailmassa; korostaa, että EU:n maailmanlaajuinen uskottavuus on kiinni siitä, että näitä periaatteita suojellaan ja noudatetaan; katsoo, että tämän vahvistetun YUTP:n on oltava johdonmukaisempaa ja siihen on perinteisen pehmeän vallan lisäksi sisällyttävä myös vahva YTPP, tehokas pakotepolitiikka ja rajatylittävä terrorismin vastainen yhteistyö; kehottaa jälleen hyväksymään pikaisesti ihmisoikeuksiin liittyvän EU:n pakotejärjestelmän (eli EU:n version Magnitski-laista), joka mahdollistaa kohdenetut pakotteet henkilöille, jotka ovat osallisina vakavissa ihmisoikeusloukkauksissa;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

9. katsoo, että Euroopan unionista on tultava uskottava ja tehokas maailmanlaajuinen toimija, jotta se voi ottaa maailmanlaajuisesti vastuullisen, konkreettisen, proaktiivisen ja näkyvän johtoaseman kansainvälisellä näyttämöllä ja hyödyntää poliittisen potentiaalinsa ajatella ja toimia kuin geopolitiittinen vallankäyttäjä, jolla on merkityksellistä vaikutusta, ja samalla puolustaa ja edistää SEU-sopimuksen 21 artiklan tavoitteita, sen yleismaailmallisia periaatteita ja sääntöjä, sen yhteisiä arvoja – alkaen rauhasta ja ihmisoikeuksista – ja etuja maailmassa sekä auttaa ratkaisemaan konflikteja ja vaikuttaa globaalihallintaan; vahvistaa tarpeen turvata EU:n strateginen riippumattomuus, etenkin parempi päätöksentekokyky, voimavarat ja riittävät puolustusvalmiudet, jotka on tunnustettu EU:n globaalistrategiassa, jonka 28 valtion- ja hallitusten päämiestä vahvistivat jälleen kesäkuussa 2018 ja jolla pyritään edistämään toimintakykyisempää ja riippumattomampaa EU:ta geopolitiittisen kilpailun lisääntyessä;

10. antaa täyden tukensa komission puheenjohtajan päätökselle tehdä EU:n toimeenpanovallan käyttäjästä ”geopolitiittinen komissio”, jonka painopisteenä on saada aikaan uskottava ulkoinen toimija, joka puuttuu järjestelmällisesti ulkoista toimintaa koskeviin kysymyksiin; panee tyytyväisenä merkille, että varapuheenjohtaja / korkea edustaja on luvannut koordinoita komission toiminnan ulkoisia ulottuvuuksia ja varmistaa, että unionin toimintapolitiikkojen sisäiset ja ulkoiset näkökohdat kytkeytyvät paremmin yhteen; korostaa, että geopolitiittisen komission odotettaisiin näin ollen toimivan maailmanlaajuisissa kysymyksissä pikemminkin ennakoivasti kuin reagoivasti ja ottavan tämän toimeksiannon huomioon seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä; katsoo myös, että Euroopan unionin on pyrittävä toimimaan jämäkämmin heikentämättä kuitenkaan asemaansa normatiivisena vallankäyttäjänä; korostaa, että geopolitiittisen komission on turvattava etunsa mutta sen on kuitenkin noudatettava tinkimättä kansainvälistä oikeutta ja toimittava omien arvojensa mukaisesti; korostaa, että EU:n on suhtauduttava kaikkiin valtoihin yhteistyön ja avoimuuden hengessä mutta varattava itselleen oikeus vastustaa tarvittaessa niiden aikeita;

11. vahvistaa olevansa sitoutunut EU:n globaalistrategiaan ja pitää sitä ratkaisevana askeleena tapauskohtaisesta kriisinhallinnasta kohti Euroopan unionin ulkopoliittikkaa koskevaa yhdenmukaista lähestymistapaa; katsoo, että nyt olisi aika ja tarve EU:n globaalistrategian strategiselle tarkistukselle ottaen etenkin huomioon jotkin sen hyväksymisen jälkeen tapahtuneet perustavanlaatuiset geopolitiittiset muutokset (esimerkiksi transatlanttisten kumppanien poliittiset erimielisyydet, Kiinan kaltaisten uusien, etujaan entistä päättäväisemmin ajavien suurvaltojen syntyminen ja ilmastokriisin paheneminen), joilla kaikilla on vakavia seurauksia unionin ulkopoliittisiin tavoitteisiin ja yleiseen turvallisuuspolitiikkaan; kehottaa näin ollen varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa aloittamaan kattavan ja osallistavan kuulemisprosessin, jossa kuullaan ensimmäiseksi jäsenvaltioita ja EU:n ulkopoliittikan johtavia asiantuntijoita EU:n toimielinten ulkopuolelta ja johon otetaan mukaan myös kansalaisyhteiskunnan järjestöjä;

12. katsoo, että EU:n olisi tukeuduttava nykyistä enemmän kauppaa- ja kehityspolitiikan välineisiin, kuten kahdensivuisiin sopimuksiin ja vapaakauppasopimuksiin kolmansien maiden kanssa, asettamalla Pariisin sopimuksen allekirjoittamisen ja unionin perusarvojen kunnioittamisen sopimusten ratifioinnin ehdoksi;

13. katsoo myös, että säilyttääkseen ulkoisen uskottavuutensa EU:n on asetettava ihmisoikeuslausekkeiden noudattaminen EU:n kolmansien maiden kanssa tekemien sopimusten keskiöön, tehtävä niistä ehdollisia ja sovellettava niitä tarvittaessa;

14. katsoo, että Euroopan unionin on pystyttävä reagoimaan kriiseihin nopeammin ja tehokkaammin kaikilla käytettävissään olevilla diplomaattisilla ja taloudellisilla välineillä sekä voitava sisällyttää entistä enemmän siviili- ja sotilasoperaatioita osaksi yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa; muistuttaa tämän vuoksi, että sen olisi pantava nykyistä enemmän painoa konfliktien ehkäisemiseen puuttumalla epävakauden perimmäisiin syihin ja luomalla välineitä niistä selviämiseksi; muistuttaa myös tarpeesta lisätä merkittävästi EU:n budjettivaroja seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä ja vähintäänkin kaksinkertaistaa konfliktinestoon, rauhanrakentamiseen ja välitystoimintaan osoitetut varat; muistuttaa EU:n keskeisestä roolista demokratian edistämiseksi unionin naapurimaissa etenkin eurooppalaisen demokraatirahaston tukiohjelmien kautta;

15. korostaa, että Euroopan unionin on muutettava reagoiva toimintamallinsa ennakoivaksi, ja pitää tärkeänä tehdä yhteistyötä EU:n samanmielisten strategisten kumppanien, etenkin Naton ja nousevan talouden maiden, kanssa kansainväliseen ja humanitaariseen oikeuteen ja monenvälisiin sopimuksiin perustuvan maailmanjärjestyksen puolustamiseksi; muistuttaa, että EU:n yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka perustuu kumppanuuteen ja monenvälisyyteen, joiden avulla voidaan tuoda yhteen kulloinkin tarvittavat alueelliset ja maailmanlaajuiset suurvallat; korostaa pikaista tarvetta tarkastella uusia joustavia liittoutumayhteistyön muotoja etenkin teknologia-, kauppaa- ja investointivirtojen seurannassa ja valvonnassa sekä löytää innovatiivisia ja osallistavia yhteistyömekanismeja ja kehittää älykästä monenvälisyyttä; kehottaa toteuttamaan yhteisiä toimia monenvälisten organisaatioiden uudistamiseksi siten, että ne ovat tarkoituksenmukaisia;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

16. tukee sellaista EU:n ulkopoliittikkaa, joka yhdistää EU:n toimielimet ja jäsenvaltiot yhteisen ja vahvan EU-tason ulkopoliittikan taakse ja antaa näin EU:lle lisää uskottavuutta; kannattaa ajatusta, että tällaisen politiikan olisi tuettava varauksetta varapuheenjohtajan / korkean edustajan keskeistä roolia; kannustaa perustamaan jäsenvaltioiden tilapäisiä yhteenliittymiä, jotka parantavat unionin ulkoisen toiminnan joustavuutta ja reagoitukykyä vähentämällä painetta, joka johtuu tarpeesta saavuttaa yhteisymmärrys jäsenvaltioiden kesken; kannustaa käynnistämään uudelleen varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja ulkoministerien tiiviimmän yhteistyön, jotta ulkoministerit voidaan valtuuttaa toimimaan EU:n puolesta EU:n yhteenkuuluvuuden ja demokraattisen legitimiuden vahvistamiseksi; kehottaa EU:ta tiedottamaan kansalaisille paremmin visiostaan ja YUTP:n tavoitteista;

17. vaatii lisäämään solidaarisuutta ja tehostamaan koordinoitua EU:n ja jäsenvaltioiden välillä; muistuttaa, että unionin ulkoisten toimien täytyy olla johdonmukaisia keskenään sekä muiden toimien kanssa, joihin sisältyy ulkoinen ulottuvuus, ja että toimet pitää koordinoita kansainvälisten kumppanien kanssa; on sitä mieltä, että jäsenvaltioiden välinen yhteistyö on olennaisen tärkeää EU:n demokratian, yhteisten arvojen, vapauksien sekä sosiaalisten normien ja ympäristönormien suojaamiseksi; painottaa tarvetta laajentaa jäsenvaltioiden, kumppanimaiden ja kansainvälisten järjestöjen välistä yhteistyötä; pitää tärkeänä SEU-sopimuksen 24 artiklan 3 kohtaa, jonka mukaan jäsenvaltiot tukevat varauksettomasti unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa uskollisuuden ja keskinäisen yhteisvastuullisuuden hengessä ja pidättyvät kaikista toimista, jotka ovat unionin etujen vastaisia; korostaa, että kuten perussopimuksessa määrätään, EU:n ulkoasiainneuvosto on se foorumi, jolla kansalliset ministerit esittävät näkemyksensä ja sopivat poliitikoista, ja että politiikan hyväksymisen jälkeen jäsenvaltioiden on tuettava täysipainoisesti varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kyseisen politiikan toteuttamisessa, myös omassa diplomaattitoiminnassaan;

18. korostaa, että unionin on pantava täysimääräisesti täytäntöön Lissabonin sopimuksen määräykset ja käytettävä olemassa olevia välineitä tehokkaammin; kehottaa EU:ta toimimaan yhdenmukaisemmin ja johdonmukaisemmin parantaakseen päätöksentekoprosessejaan ja tullakseen tehokkaaksi ja uskottavaksi ulkoiseksi toimijaksi ja toteaa, että EUH:lla on tässä ratkaiseva rooli;

Euroopan parlamentin vahvistaminen yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan pilarina

19. korostaa, että Euroopan unioni voi hyödyntää koko potentiaaliaan vain silloin, kun se puhuu yhdellä äänellä ja toimii yksimielisesti ja kun päätöksenteko on siirretty asteittain kansalliselta ylikansalliselle tasolle, jolloin voidaan hyödyntää täysipainoisesti EU:n perussopimusten, toimielinten ja niiden menettelyjen tarjoamia mahdollisuuksia noudattaen täysimääräisesti toissijaisuusperiaatetta ja kunnioittaen jäsenvaltioiden toimivaltaa; korostaa, että Euroopan unionin on käytettävä kaikkia saatavilla olevia keinoja tämän tavoitteen saavuttamiseksi, myös parlamentaarisen diplomatian keinoja;

20. muistuttaa, että parlamentti on vuosien kuluessa kehittänyt erilaisia ulkoisen toiminnan välineitä ja verkostoja, jotka toisaalta eroavat EU:n toimeenpanovallan käyttäjän keinoista ja toisaalta täydentävät niitä; toteaa, että esimerkkejä tästä ovat muun muassa parlamentaariset sekavaliokunnat ja parlamentaariset yhteistyövaliokunnat kolmansien maiden kanssa sekä parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien, tilapäisten valtuuskuntien ja vaalitarkkailuvalluuskuntien työ; painottaa parlamentin valvontavaltaa ja korostaa, että sen mietinnöt ja päätöslauselmat ansaitsevat suuremman huomion; painottaa parlamentaaristen edustajakokousten merkitystä yhteistyön ja institutionaalisen vuoropuhelun foorumeina ja korostaa niiden arvokasta panosta Euroopan unionin ulkoisessa toiminnassa sekä turvallisuuden ja puolustuksen alalla; korostaa tarvetta edistää niiden toimintaa ja taata niiden työn asianmukainen hoitaminen;

21. painottaa EU:n vaalitarkkailuvalluuskuntien keskeistä roolia; korostaa Euroopan parlamentin jäsenten keskuudesta nimitettävien päävaalitarkkailijoiden poliittista vastuuta; kehottaa siksi noudattamaan EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikassa yhdenmukaista lähestymistapaa, johon sisältyy parlamentaarinen ulottuvuus; kehottaa lisäämään toimielinten välistä yhteistyötä laadittaessa kolmansia maita ja alueita ja etenkin Länsi-Balkanin sekä itäisen kumppanuuden maita koskevia strategioita; muistuttaa parlamentaarisen diplomatian ja parlamenttien välisten suhteiden merkityksestä näiden tavoitteiden tukemisessa; toteaa, että parlamentin roolia YUTP:ssä ja kansainvälisissä yhteyksissä on vahvistettava; huomauttaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden täytyy kehittää yhdessä politiikan kokonaisstrategia parlamentaarisen diplomatian kohdentamiseksi uudelleen siten, että siihen sisältyy yhdenmukaista lähestymistapa EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan, sekä mukauttaa työskentelytapojaan;

22. korostaa kunkin YUTP:hen/YTPP:hen osallistuvan toimielimen roolia tarkasteltaessa sen toimintamenetelmiä ja arvioitaessa, mikä on paras tapa hoitaa sen perussopimusten mukainen tehtävä;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

23. kehottaa parantamaan toimielinten välistä yhteistyötä siten, että parlamentti saisi tietoa riittävän ajoissa, jotta se voi tarvittaessa ilmaista näkemyksensä ja komissio ja EUH voivat ottaa parlamentin näkemykset huomioon; kehottaa komissiota ja EUH:ta jakamaan tietoa tehokkaasti ja kattavasti, jotta parlamentti voi harjoittaa valvontatehtäväänsä tehokkaasti ja oikea-aikaisesti myös YUTP:n alalla; panee tyytyväisenä merkille, että varapuheenjohtaja / korkea edustaja on sitoutunut siihen, että parlamentille annetaan tietoa, se otetaan mukaan ja sitä kuullaan nykyistä paremmin ja aikaisemmin käsiteltäessä YUTP:n perusvalintoja;

24. kehottaa lujittamaan parlamentin roolia EU:n ulkoisen toiminnan valvonnassa muun muassa jatkamalla säännöllisiä kuulemisia varapuheenjohtajan / korkean edustajan, EUH:n ja komission kanssa; kehottaa saattamaan päätökseen neuvottelut, jotka koskevat parlamentin pääsyä neuvoston YUTP:tä ja YTPP:tä koskeviin arkaluonteisiin tietoihin;

25. toteaa, että jos/kun brexit toteutuu, EU:n toimeenpanovallan käyttäjän olisi annettava parlamentin ulkoasiainvaliokunnalle (AFET), joka on suhteista kolmansiin maihin vastaava johtava valiokunta, kaikki tarvittavat tiedot, jotta se voi valvoa parlamentin puolesta neuvotteluprosessia SEUT-sopimuksen 218 artiklan mukaisesti ja antaa oikea-aikaisesti panoksensa Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehtävään sopimukseen tai tehtäviin sopimuksiin, jotka edellyttävät parlamentin hyväksyntää; korostaa Euroopan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulevan yhteistyön merkitystä YUTP:n ja YTPP:n alalla ja toteaa, että on löydettävä luovia ratkaisuja;

26. toteaa EU:n pyrkivän tuomaan johdonmukaisesti esiin sen, että on tärkeää ylläpitää ja vahvistaa vapaata ja avointa kansainvälistä järjestystä, joka perustuu oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamiseen;

27. pyytää, että ennen kuin komissio ja EUH hyväksyvät YUTP:hen liittyvän strategian tai tiedonannon, otetaan käyttöön kuulemismekanismi ulkoasiainvaliokunnan ja asiaankuuluvien elinten kanssa;

28. kehottaa toimimaan strategisemmin ja lisäämään ulkoisen toiminnan rahoitusvälineiden ja YUTP:n välistä johdonmukaisuutta, yhdenmukaisuutta ja täydentävyyttä EU:n perussopimusten mukaisesti, jotta Euroopan unioni voi vastata kasvaviin turvallisuus- ja ulkopoliittisiin haasteisiin; korostaa, että uskottava ja tehokas YUTP edellyttää riittäviä rahoitusvaroja; kehottaa asettamaan EU:n ulkoihin toimiin tarvittavat varat saataville seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä (2021–2027) ja kehottaa unionia keskittämään voimavarojaan strategisiin painopisteisiin;

29. panee merkille komission ehdotuksen yhdistää suurin osa nykyisistä ulkoisen toiminnan välineistä yhdeksi naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineeksi (NDICI); toteaa, että ulkoisen toiminnan välineiden yhdistäminen yhteen rahastoon voi johtaa synergiaan, tehokkuuteen ja nopeuteen päätöksentekoprosesseissa ja varojen maksamisessa mutta se ei saisi viedä unionin rahoitusta pois sen yleisistä, pitkäaikaisista ulkopoliittisista tavoitteista, jotka ovat köyhyyden poistaminen, kestävä kehitys ja ihmisoikeuksien suojeleminen; pitää NDICI:n yhteydessä ehdotettua ulkoisten välineiden yksinkertaistettua rakennetta hyvänä; kehottaa huolehtimaan asianmukaisesta keskinäisestä valvonnasta, riittävästä avoimuudesta ja siitä, että parlamentti voi antaa politiikkaan strategisen panoksen ja toteuttaa soveltamisen säännöllistä valvontaa; korostaa, että on tärkeää noudattaa eriyttämisperiaatetta tuettaessa sellaisia naapurimaita, jotka ovat sitoutuneet muita enemmän eurooppalaisiin uudistuksiin, ”enemmällä enemmän” ja ”vähemmällä vähemmän” -periaatteen mukaisesti;

30. korostaa tarvetta kasvattaa parlamentin roolia kaikkien EU:n ulkoisten välineiden, myös liittymistä valmistelevan tukivälineen 2021–2027 (IPA III), valvonnassa ja ohjauksessa; korostaa vakautta ja rauhaa edistävän välineen roolia erityisesti rauhan ja vakauden tukemisessa koko maailmassa; odottaa, että vuoden 2020 jälkeiset välineet, myös Euroopan rauhanrahasto, hyväksytään hyvissä ajoin, jotta vältetään tarpeettomat rahoitusvajheet;

31. katsoo, että lähivuosina etusijalle olisi asetettava konfliktinesto, rauhanrakentaminen ja välitystoiminta sekä pitkittyneiden konfliktien rauhanomainen ratkaiseminen etenkin EU:n lähialueilla; korostaa, että tällainen toimintamalli tuottaisi runsaasti EU:n tason lisäarvoa poliittiselta, sosiaaliselta ja taloudelliselta kannalta sekä turvallisuuden kannalta; muistuttaa, että konfliktinesto ja välitystoiminta auttavat vahvistamaan EU:n kansainvälistä läsnäoloa ja uskottavuutta ja että niiden olisi muodostettava osa kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jossa yhdistyvät turvallisuus, diplomatia ja kehitys; huomauttaa, että Euroopan unionin asema vaikutusvaltaisena maailmanlaajuisena toimijana täytyy vakiinnuttaa ja että

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

konfliktinestoon ja välitystoimintaan pitää investoida; kehottaa EU:ta asettamaan konfliktineston ja välitystoiminnan nykyistä selvemmin etusijalle; tuo esiin parlamentin arvokkaan panoksen konfliktien ratkaisemisessa ja osallistumisen välitystoimintaan, vuoropuheluun sekä kansanvallan, oikeusvaltioperiaatteen, vähemmistöjen oikeuksien ja perusoikeuksien kunnioittamisen arvojen edistämiseen erityisesti Länsi-Balkanin maissa, itäisissä kumppanimaisissa ja eteläisessä naapurustossa sekä kehottaa kehittämään edelleen välitystoimintaa koskevaa toimielinten välistä yhteistyötä; panee tyytyväisenä merkille EU:n kasvaneen roolin konfliktinestossa ja luottamuksen lisäämisessä nykyisten sovittujen neuvottelumuotojen ja -periaatteiden puitteissa tai niiden tukemisen yhteydessä;

32. muistuttaa pitävänsä tärkeänä vahvaa Euroopan naapuruuspolitiikkaa, jossa EU sitoutuu yhteisiin yhteiskunnallisiin, poliittisiin ja taloudellisiin etuihin itäisten ja eteläisten kumppanimaiden kanssa; korostaa strategista roolia, joka unionilla voi olla ENP:n kautta EU:n kumppanien selviytymiskyvyn vahvistamisessa, ja toteaa sen olevan keskeinen painopiste, jotta voidaan vastata niiden kokemuksiin uhkiin ja paineisiin; toteaa, että voidakseen olla vahva globaali toimija Euroopan unionin on oltava merkityksellinen toimija EU:n naapurustossa;

33. muistuttaa, että nykyaikaiset demokratiat edellyttävät täysin toimivia lainsäädäntöelimiä, ja korostaakin pitävänsä tärkeänä, että tuetaan parlamenttien työtä sekä Länsi-Balkanin alueella että naapurustossa;

34. toteaa, että itäisen naapuruston vakaus on tärkeä unionin omalle vakaudelle ja EU:n mahdollisuuksille edistää naapurialueiden ja -maiden muutosta; antaa jälleen tukensa itäiselle kumppanuudelle, jonka alkamisesta tuli vuonna 2019 kuluneeksi kymmenen vuotta; korostaa kuitenkin, että toimiakseen paremmin itäinen kumppanuus tarvitsee uusia aloitteita ja sitoumuksia sekä EU:lta että kumppaneilta; kannustaa kehittämään vieläkin tiiviimpiä suhteita itäisen kumppanuuden maiden kanssa muun muassa laatimalla kohdennettuja strategioita Ukrainaa, Georgiaa ja Moldovaa varten ja pitää tärkeänä, että otetaan huomioon sellaiset ajatukset kuin triostrategia 2030 ja edistyneimpien EU:n assosioituneiden itäisten kumppanimaiden ajatukset; korostaa, että tällaisen toimintamallin olisi perustuttava ”enemmällä enemmän” ja ”vähemmällä vähemmän” -periaatteeseen ja sitä olisi toteutettava EU:n toimielinten ja samanmielisten jäsenvaltioiden koalition johdolla (eurooppalaisena trioprosessina) siten, että keskitytään konkreettisiin hankkeisiin ja ohjelmiin, jotta voidaan noudattaa Berliinin prosessin ja Euroopan talousalueen yhdentymisen parhaita käytäntöjä; katsoo, että muutoksen onnistuminen itäisissä kumppanimaisissa – etenkin EU:hun assosioituneissa Ukrainassa, Moldovassa ja Georgiassa – voi tuottaa myönteisiä tuloksia, joilla voi olla vaikutusta myös naapurimaan Venäjän yhteiskuntaan;

35. muistuttaa ja korostaa, että yhteistyön itäisten kumppanimaiden ja muiden EU:n naapurimaiden kanssa on oltava YUTP:ssä etusijalla, koska näiden maiden kehitys ja demokratisoituminen on EU:n kannalta elintärkeää; kehottaa komissiota ja EUH:ta vahvistamaan edelleen taloudellisia ja yhteyksiin liittyviä siteitä ja käyttämään tässä kauppa- ja assosiaatio sopimuksia, sisämarkkinoille pääsyä ja lisääntyneitä ihmisten välisiä yhteyksiä, myös viisumimenettelyjen helpottamista ja kaikkien vaatimusten täytyessä viisumivapautta; korostaa, että edellä mainitut keinot voisivat toimia kannustimina edistää demokraattisia uudistuksia ja EU:n sääntöjen ja normien hyväksymistä;

36. toteaa jälleen, että EU on sitoutunut tukemaan Ukrainan ja kaikkien itäisten kumppanimaiden itsemääräämisoikeutta, alueellista koskemattomuutta ja poliittista riippumattomuutta niiden kansainvälisesti tunnustettujen rajojen sisällä kansainvälisen oikeuden sekä kansainvälisten normien ja periaatteiden mukaisesti, jotta voidaan tukea nykyistä enemmän konflikteista kärsiviä asukkaita, maan sisällä siirtymään joutuneita henkilöitä ja pakolaisia ja torjua kolmansien maiden, erityisesti Venäjän, yrityksiä horjuttaa vakautta; torjuu voimankäytön tai voimankäytöllä uhkaamisen konfliktien ratkaisemisessa ja toistaa näkemyksensä, jonka mukaan nykyiset konfliktit kaikissa itäisissä kumppanimaisissa olisi ratkaistava kansainvälisen oikeuden normien ja periaatteiden mukaisesti; on edelleen täysin sitoutunut toimintaperiaatteeseen, jonka mukaan Krimin laitonta liittämistä ei tunnusteta; korostaa voimakkaasti sitä, että itäisten naapurimaiden pitkätyneisiin konflikteihin on tärkeää suhtautua proaktiivisesti kansainvälisen oikeuden pohjalta; tuomitsee lisäksi Georgian Abhasian ja Etelä-Ossetian miehitysalueiden jatkuvan militarisoinnin ja kehottaa Venäjää täyttämään kansainväliseen oikeuteen perustuvat velvoitteensa; korostaa, että yli kymmenen vuotta Venäjän Georgiaan kohdistaman aseellisen hyökkäyksen ja sitä seuranneen EU:n välittämän tulitauon jälkeen venäläiset rikkovat edelleen räikeästi joitakin omia määräyksiään ja hallinnollisten rajojen muuttuminen ”todelliseksi” rajoiksi jatkuu; kehottaa vahvistamaan Georgiassa toteutettavan Euroopan unionin tarkkailuoperaation (EUMM) toimeksiantoa ja parantamaan sen näkyvyyttä; vaatii Venäjän federaatiota miehitysvaltana noudattamaan kansainvälisiä velvoitteitaan ja myöntämään EUMM:lle esteettömän pääsyn miehitettyille alueille;

37. panee tyytyväisenä merkille, että komission puheenjohtaja on vahvistanut Länsi-Balkanin maiden eurooppalaiset tulevaisuudennäkymät, ja korostaa sitoutumistaan laajentumiseen, joka on edelleen keskeinen politiikka ja toimii EU:n liikkeelle-panevana voimana; painottaa, että EU:n suhtautumisen laajentumiseen on oltava kunnianhimoinen ja uskottava;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

38. kehottaa laatimaan Länsi-Balkanin maita varten uskottavan EU:n laajentumisstrategian, joka perustuu Kööpenhaminan kriteerien mukaisesti sovellettaviin tiukkoihin ja oikeudenmukaisiin ehtoihin ja joka on ulkopoliittisista syistä edelleen tärkeä väline turvallisuuden edistämiseksi, sillä se parantaa EU:lle strategisesti tärkeän alueen maiden selviytymiskykyä;

39. muistuttaa, että riippumatta YUTP:stä yleensä Länsi-Balkanin maita koskevan EU:n politiikan tavoitteena on ohjata niitä kohti liittymistä; korostaa, että tämä laajentumisprosessi perustuu ansioihin ja on riippuvainen siitä, noudattavatko maat Kööpenhaminan kriteerejä ja kunnioittavatko ne kansanvaltaa, perusoikeuksia, ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen oikeuksia ja noudattavatko ne oikeusvaltioperiaatetta, sekä siitä, miten yksittäiset maat täyttävät asetetut kriteerit;

40. korostaa pitävänsä tärkeänä jatkuvaa uudistusprosessia, joka liittyy ehdokasmaihin kohdistuvaan muutosvaikutukseen; on edelleen täysin sitoutunut EU:hun mukautumiseen tähtäävien uudistusten ja hankkeiden tukemiseen, erityisesti oikeusvaltion ja hyvän hallinnon vahvistamiseen entisestään, perusoikeuksien suojeluun sekä sovittelun, hyvien naapurussuhteiden ja alueellisen yhteistyön tukemiseen; pitää prosessin hidastumista valitettavana;

Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan vahvistaminen maailmanlaajuisten uhkien torjumiseksi

41. kehottaa vahvistamaan EU:n ja jäsenvaltioiden valmiuksia toimia itsenäisesti turvallisuuden ja puolustuksen alalla; korostaa, että tehokkaat ja läheiset kumppanuudet kumppanijärjestöjen, kuten YK:n tai Naton, kanssa ja muiden kansainvälisten elinten, kuten Afrikan unionin ja Etyjin, kanssa ovat nyt tärkeämpiä kuin koskaan; korostaa, että Nato on EU:n keskeinen turvallisuuskumppani; korostaa, että on tärkeää tehdä tiivistä yhteistyötä Naton kanssa kaikissa puolustukseen liittyvissä asioissa ja käsiteltäessä EU:n ja sen naapurialueiden kohtaamia turvallisuushaasteita, erityisesti niitä, jotka liittyvät hybridiuhkien torjumiseen;

42. panee tyytyväisenä merkille EU:n pyrkimykset vahvistaa EU:n turvallisuutta ja puolustusta, jotta unionia ja sen kansalaisia voidaan suojella paremmin ja jotta voidaan edistää rauhaa ja vakautta naapurustossa ja laajemmaltikin EU:n ja Naton yhteistyöstä 10. heinäkuuta 2018 annetun yhteisen julistuksen mukaisesti;

43. korostaa Naton roolia Euroopan turvallisuuden tärkeänä pilarina ja pitää myönteisenä meneillään olevaa Naton laajentumisprosessia, joka edistää Euroopan vakautta ja hyvinvointia;

44. katsoo, että määräänemmistöpäätösten käyttäminen tehostaisi EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja nopeuttaisi päätöksentekoprosessia; kehottaa neuvostoa käyttämään määräänemmistöpäätöksiä säännöllisesti SEU-sopimuksen 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ja kehottaa sitä tarttumaan tähän aloitteeseen hyödyntämällä SEU-sopimuksen 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua siirtymälauseketta; kannustaa neuvostoa harkitsemaan määräänemmistöpäätösten käytön ulottamista koskemaan myös muita YUTP:n aloja;

45. antaa tukensa sille, että EU:ssa käydään keskustelua uusista toimintamuodoista, kuten EU:n turvallisuusneuvostosta, laaja-alaisessa vuoropuhelussa ja yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa sekä keinoista tiivistää koordinoitua EU:n ja kansainvälisten viranomaisten kanssa, jotta voitaisiin edistää tehokkaampaa päätöksentekoa turvallisuuspolitiikan alalla;

46. panee tyytyväisenä merkille komission puheenjohtajan päätökseen kehittää viiden vuoden kuluessa aito ja toimiva Euroopan puolustusunioni ja kehottaa käymään avointa keskustelua parlamentin ja jäsenvaltioiden kanssa puolustusunionin perustamiseksi; katsoo, että EU:n olisi tässä yhteydessä hyödynnettävä parhaalla mahdollisella tavalla jo olemassa olevia mekanismeja ja välineitä, kuten pysyvää rakenteellista yhteistyötä, sotilaallista liikkuvuutta ja Euroopan puolustusrahastoa, jolla pyritään parantamaan kansallisia ja eurooppalaisia valmiuksia ja tukemaan Euroopan puolustus-teollisuuden tehostamista; kehottaa luomaan mekanismin kaikkien uusien puolustusalan välineiden parlamentaarista demokraattista valvontaa varten;

47. korostaa tarvetta varmistaa, että pysyvää rakenteellista yhteistyötä ja Euroopan puolustusrahastoa ja sitä, miten ne edistävät YUTP:n tavoitteiden saavuttamista, arvioidaan jatkuvasti, jotta voidaan varmistaa pysyvän rakenteellisen yhteistyön sitoumuksia vastaavat riittävät resurssit, sekä tarvetta panna EU:n päätökset tehokkaasti ja johdonmukaisesti täytäntöön – muun muassa integroidumman Euroopan puolustuksen teollisen ja teknologisen perustan avulla – siten, että taataan unionin pysyvän avoimena yhteistyölle;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

48. muistuttaa, että SEU-sopimuksen 20 artiklan 2 kohta, jossa määrätään tiiviimmistä yhteistyöstä, antaa jäsenvaltioille lisämahdollisuuksia edistyä YUTP:n alalla, joten sitä olisi myös käytettävä;

49. muistuttaa, että ilmastonmuutos vaikuttaa ihmiselämän kaikkiin osa-alueisiin ja että se muun muassa lisää konfliktien ja väkivallan todennäköisyyttä; korostaa, että ilmastoturvallisuuteen liittyvät huolenaiheet ja halukkuus panna täytäntöön kansainvälinen ympäristöhallinto olisi sisällytettävä EU:n ulkopoliittikkaan;

50. korostaa, että EU:n olisi kehitettävä valmiuksia seurata ilmastonmuutokseen liittyviä riskejä ja että tämän olisi katettava konfliktisensitiivisyyttä ja kriisinehkäisyä koskevat politiikat; toteaa, että ilmastonmuutokseen sopeutumista ja rauhanrakentamista koskevien toimien kytkeminen yhteen vahvistaa konfliktinestoa; korostaa, että ilmastonmuutokseen pitää kehittää kokonaisvaltainen ja ennakoiva lähestymistapa; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita toimimaan erittäin kunnianhimoisesti kansainvälisessä ilmastokonferenssissa ja panemaan velvoitteensa täytäntöön; korostaa ilmastodiplomatian merkitystä tässä suhteessa;

51. korostaa tarvetta kehittää ilmastonmuutosta ja turvallisuutta koskeva kattava kestävä kehityksen tavoitteiden ja etenkin tavoitteiden 13 ja 16 mukainen toimintamalli, jotta voidaan varmistaa, että Pariisin sopimuksen mukainen ilmatorahoitus on riittävä ja se jakautuu oikeudenmukaisesti, sekä tarvetta osoittaa enemmän rahoitusta tällaisille toimille nykyisen vakautta ja rauhaa edistävän välineen ja tulevan NDICI-välineen puitteissa;

52. korostaa arktisen alueen kasvavaa geopolittista merkitystä ja sen vaikutusta turvallisuustilanteeseen sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti; kehottaa EU:ta pyrkimään saamaan aikaan johdonmukaisemman EU:n sisä- ja ulkopoliittikan, arktisen strategian ja EU:n toimintaa arktisella alueella koskevan konkreettisen toimintasuunnitelman, jossa otetaan huomioon myös turvallisuus ja geostrateginen näkökulma; panee merkille EU:n mahdollisuudet vaikuttaa mahdollisten turvallisuushaasteiden ja geostrategisten haasteiden ratkaisemiseen;

53. kehottaa antamaan vahvempaa tukea EU:n merelliselle turvallisuusstrategialle, sillä merenkulun vapaus on kasvava haaste sekä maailmanlaajuisesti että EU:n naapurustolle; vaatii kunnioittamaan merenkulun vapautta kaikissa tilanteissa ja painottaa, että toimenpiteissä on keskityttävä tilanteen rauhoittamiseen ja aseellisten konfliktien ja sotilaallisten välikohtausten estämiseen;

54. pitää valitettavana sitä, että jännitteet ovat kasvussa ja kansainvälisen merioikeuden loukkaukset jatkuvat edelleen monissa maailman tärkeimmissä merenkulun solmukohdissa, kuten Etelä-Kiinan merellä, Hormuzinsalmessa, Adeninlahdella ja Guineanlahdella; muistuttaa Asovanmeren epävakasta tilanteesta; toteaa, että monet näistä jännitteistä ovat luonteeltaan geopolittisia;

55. kehottaa EU:ta toteuttamaan aktiivisia toimenpiteitä ja harkitsemaan rajoittavia toimenpiteitä merenkulun vapauden ja kansainvälisen merioikeuden vakavien rikkomusten johdosta;

56. muistuttaa, että tehokkaat kansainväliset asevalvonta-, aseistariisunta- ja asesulkujärjestelmät ovat Euroopan ja koko maailman turvallisuuden kulmakivi; toteaa, että vastuuttomat aseiden siirrot kolmansiin maihin horjuttavat ja heikentävät YUTP:tä ja erityisesti rauhaa, vakautta ja kestävä kehitystä koskevia EU:n toimia; kehottaa noudattamaan tiukasti aseiden viennin valvontaa koskevassa neuvoston yhteisessä kannassa 2008/944/YUTP vahvistettuja kahdeksaa perustetta ja kehottaa ottamaan käyttöön EU-tason seuranta- ja valvontamekanismin; korostaa, että tarvitaan puolustusteollisuutta, joka käyttää veronmaksajien rahoja vaikuttavasti ja tehokkaasti, ja lisäksi EU:n on edistettävä puolustustarvikkeiden yhdenmetympiä sisämarkkinoita ja koordinoitua politiikkaa puolustusalan tutkimus- ja kehittämistoiminnan tukemiseksi; kehottaa jäsenvaltioita tekemään monenvälisestä ydinaseriisunnasta EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan painopisteen; katsoo, että EU:n on jatkettava ponnistelujaan, jotta Iranin ydinsopimusta ei kuopattaisi; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa käyttämään kaikkia käytettävissä olevia poliittisia ja diplomaattisia keinoja yhteisen kattavan toimintasuunnitelman ja uuden strategisten aseiden vähentämissopimuksen (uusi START-sopimus) turvaamiseksi sekä käynnistämään johdonmukaisen ja uskottavan strategian monenvälisiä neuvotteluja varten, jotka koskevat alueellisen tilanteen rauhoittamista ja luottamusta lisääviä toimia Persianlahden alueella ja joihin kaikki alueen toimijat osallistuvat; korostaa, että EU:n kyky toimia diplomaattisessa yhteistyössä kaikkien toimijoiden kanssa on vahva valtti, jota olisi hyödynnettävä täysimääräisesti tähän tarkoitukseen;

Keski viikko 15. tammikuuta 2020

57. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan täysimääräisesti aseiden viennin valvontaa koskevaa neuvoston yhteistä kantaa 2008/944/YUTP, noudattamaan tinkimättä yhteisestä kannasta ja erityisesti alueellista rauhaa, turvallisuutta ja vakautta koskevasta perusteesta 4 johtuvia velvoitteitaan Turkia koskevassa asevientipolitiikassaan sekä määräämään Turkin asevientikieltoon siksi, että se on hyökännyt laittomasti Pohjois-Syyriaan ja toteuttanut laittomia toimia itäisellä Välimerellä ja erityisesti tunkeutunut Kyproksen tasavallan talousvyöhykkeelle ja aluevesille; toistaa kantansa, että yhteistä kantaa on tarkistettava ja päivitettävä niin, että sen perusteita täytyy noudattaa ja soveltaa tiukasti, ja että on perustettava pakotejärjestelmä; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ottamaan asian painopisteekseen;
58. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa edistämään moniulotteista kahden alueen välistä yhteistyöstrategiaa Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen kanssa turvallisuuden ja puolustuksen alalla, edistämään monenvälisen järjestyksen yhteistä puolustamista, yhteistyön vahvistamista terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi sekä ilmastonmuutoksen ja sen sosiaaliseen, poliittiseen ja taloudelliseen vakauteen kohdistuvien vaikutusten torjumiseksi sekä edistämään vuoropuhelua keinona saada aikaan rauhanomainen neuvotteluratkaisu käynnissä oleviin poliittisiin konflikteihin;
59. kehottaa tarkastelemaan mahdollisuutta luoda uusi läntisten liittolaisten eli EU:n, Yhdysvaltojen, Japanin, Kanadan, Etelä-Korean, Australian ja Uuden-Seelannin monenvälinen yhteistyöfoorumi hyödyntäen CoComista (Coordinating Committee for Multilateral Strategic Export Controls) saatuja kokemuksia; korostaa, että uuden foorumin tehtävänä olisi oltava muun muassa valvoa teknologian vientiä, kauppapavirtoja ja arkaluonteisia investointeja huolta aiheuttaviin valtioihin;
60. korostaa, että tiiviiden suhteiden vahvistaminen Itä- ja Kaakkois-Aasiaan on olennaisen tärkeää EU:n sääntöihin perustuvan, kattavan ja kestäväen yhteyksiä koskevan strategian kannalta ja päinvastoin; kannattaa siksi kestävyyttä, sääntöihin perustuvaa toimintamallia ja monivuotista rahoituskehystä ratkaisevana välineenä;
61. panee merkille sotilaallisen läsnäolon voimistumisen alueella ja kehottaa kaikkia osapuolia kunnioittamaan merenkulun vapautta, ratkaisemaan erimielisyydet rauhanomaisin keinoin ja pidättymään yksipuolisista toimista vallitsevan tilanteen muuttamiseksi, myös Itä- ja Etelä-Kiinan merellä ja Taiwaninsalmessa; on huolissaan siitä, että ulkomaisten itsevaltaisten hallintojen sekaantuminen disinformaation ja kyberhyökkäysten keinoin tuleviin parlamenttivaaleihin uhkaa Aasian demokratioita ja alueellista vakautta; antaa jälleen tukensa Taiwanin tarkoituksenmukaiselle mukanaololle kansainvälisissä järjestöissä, mekanismeissa ja toimissa;
62. korostaa, että komission olisi sisällytettävä kyberturvallisuusstrategia EU:n digitalisointipyrkimyksiin ja edistettävä tätä aloitetta kaikissa jäsenvaltioissa osana vahvaa poliittista ja taloudellista sitoutumista digitaaliseen innovointiin;
63. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan sellaisten kyber- ja hybridiuhkien torjumiseksi, jotka ovat yhdistelmiä tarkoituksellisesta monitulkintaisuudesta, lujittamalla EU:n ja sen jäsenvaltioiden kyberpuolustusmekanismeja ja niiden kykyä selviytyä hybridiuhkista sekä rakentamalla kyberhyökkäyksiä kestäviä kriittisiä infrastruktuureja; kehottaa kehittämään kattavia yhteisiä valmiuksia ja menetelmiä riskien ja haavoittuvuuksien analysointia varten; korostaa, että koordinoitua on tarpeen parantaa, jotta näihin haasteisiin voidaan vastata tehokkaasti; muistuttaa, että strategisella viestinnällä ja julkisuusdiplomatialla voitaisiin vahvistaa EU:n geopoliittista vaikutusvaltaa ja parantaa yleistä mielikuvaa siitä maailmalla sekä suojella EU:n etuja;
64. korostaa, että ulkopuolinen sekaantuminen EU:n asioihin on suuri riski EU:n turvallisuudelle ja vakaudelle; tukee voimakkaasti Euroopan unionin strategisten viestintävalmiuksien vahvistamista; kehottaa tukemaan edelleen kolmea strategisen viestinnän työryhmää (Itä-, Etelä- ja Länsi-Balkan); kehottaa antamaan EUH:n strategisen viestinnän osastolle sen keskeisen roolin vuoksi lisätukea muuttamalla se EUH:n täysivaltaiseksi yksiköksi, joka vastaa itäisestä ja eteläisestä naapurustosta ja jolla on asianmukainen henkilöstö ja riittävät budjettivarat, jotka mahdollisesti saadaan erillisestä uudesta budjettikohdasta;
65. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan valmiuksiaan ja kannustamaan yhteistyöhön ja tietojen jakamiseen, jotta estetään kolmansien maiden valtiollisia ja valtiosta riippumattomia toimijoita puuttumasta vihaisesti EU:n ja jäsenvaltioiden päätöksentekoon; katsoo, että EU:n strategisen viestinnän valmiuksien parantaminen voisi edistää tämän tavoitteen saavuttamista;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

66. korostaa, että vaaleihin sekaantuminen on osa laajempaa hybridisodankäynnin strategiaa ja että siihen vastaaminen on näin ollen edelleen keskeinen turvallisuus- ja ulkopoliittinen kysymys; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään kattavan strategian, jolla torjutaan ulkomaista vaalivaikuttamista ja disinformaatiota kansallisissa ja eurooppalaisissa demokraattisissa prosesseissa, valtion tukema venäläispropaganda mukaan luettuna;

67. toteaa, että Venäjä on EU:hun ja sen jäsenvaltioihin kohdistuvien hybridiuhkien ja tavanomaisten turvallisuusuhkien välittömin lähde ja se pyrkii aktiivisesti heikentämään Euroopan yhtenäisyyttä, riippumattomuutta, yleismaailmallisia arvoja ja kansainvälisiä normeja; on sitä mieltä, että vaikka aggressiiviseen politiikkaan ei olekaan odotettavissa muutosta nykyjohtajan ollessa vallassa Moskovassa, positiivinen muutos kohti demokraattisempaa ja eurooppalaistyylisempää maata on mahdollinen kaukaisemmassa tulevaisuudessa; kehottaa siksi tehostamaan toimia, joilla vahvistetaan EU:n ja sen jäsenvaltioiden selviytymiskykyä, ja luomaan EU:lle pitkän aikavälin Venäjä-strategian, jonka kolmena peruspilarina toimivat pelote, hillitseminen ja muutos;

68. kehottaa neuvostoa täydentämään ihmisoikeuksia ja ulkopoliittikkaa koskevaa EU:n välineistöä maailmanlaajuisella Magnitski-lain tyyppisellä pakotejärjestelmällä, jotta voidaan lujittaa olemassa olevaa järjestelmää mahdollistamalla varojen jäädyttäminen ja viisumikiellot vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin osallistuneille henkilöille;

69. korostaa tarvetta hyödyntää EU:n kilpailuetua, jotta EU voi päästä nopeasti strategiseen asemaan kansainvälisessä kilpailussa, joka liittyy kehittyviin teknologioihin, tieto- ja puolustusteollisuuteen, uusiutuvan energian alan teollisuuteen, 5G:n käyttöönottoon, Euroopan suurteholaskennan yhteisyrityksen (EuroHPC) ekosysteemiin sekä EU:n itsenäiseen, luotettavaan ja kustannustehokkaaseen avaruuteen pääsyyn, jotta estetään se, että EU:sta tulee riippuvainen kolmansien maiden Euroopan ulkopuolisista teknologia- ja digitaali-jäteistä; korostaa, että luotettavan tekoälyteknologian kehittäminen on olennaisen tärkeää EU:n strategisen riippumattomuuden varmistamiseksi etenkin päätöksenteon ja valmiuksien osalta; kehottaa siksi unionia pitämään yllä ja lisäämään investointejaan tällä alalla;

70. tunnustaa YTPP:hen kuuluvien siviili- ja sotilasoperaatioiden keskeisen roolin ja huomauttaa, että näille operaatioille on annettava tarvittavat henkilöresurssit ja aineelliset resurssit rauhan ylläpitämiseksi, konfliktien välttämiseksi, kansainvälisen turvallisuuden vahvistamiseksi sekä eurooppalaisen identiteetin ja EU:n strategisen riippumattomuuden vahvistamiseksi; pitää valittavana, että näiden YTPP-operaatioiden tehokkuutta heikentävät jatkuvat rakenteelliset heikkoudet, jäsenvaltioiden rahoitusosuuksissa olevat suuret erot ja niiden toimeksiantojen rajat;

71. on sitä mieltä, että EU ei ole vielä hyödyntänyt riittävästi runsaita YTPP-resurssiaan; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan YTPP-yhteistyön alalla, jotta voidaan vahvistaa YTPP:n siviili- ja sotilasoperaatioita, parantaa niiden operatiivisia valmiuksia lisäämällä joustavuutta, lisätä tehokkuutta ja vaikuttavuutta kentällä ja tehdä niiden toimeksiantoista kattavampia, virtaviivaisempia ja selkeämpiä; katsoo, että uudet välineet, kuten Euroopan rauhanrahasto, voisivat lisätä jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta ja vastuunjakoa, kun on kyse YTPP-operaatioihin osallistumisesta, ja ne voisivat yleisemmin osaltaan lisätä EU:n ulkoisen toiminnan tehokkuutta;

72. muistuttaa, että osallistava lähestymistapa konfliktien ehkäisemiseen, lieventämiseen ja ratkaisemiseen on ensiarvoisen tärkeä niiden pitkän aikavälin elinkelpoisuuden kannalta, ja muistuttaa, että konfliktinratkaisun onnistumismahdollisuudet kasvavat, kun sukupuolten tasapuolista edustusta ja tasa-arvoa kunnioitetaan koko prosessin ajan; kehottaa lisäämään naisten osallistumista tällaisiin operaatioihin ja nimittämään heitä nykyistä enemmän niiden johtotehtäviin, päätöksenteko ja neuvottelut mukaan lukien; korostaa, että sukupuolinäkökulma olisi otettava järjestelmällisemmin huomioon YTPP-operaatioissa ja olisi edistettävä aktiivisesti naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 ja sen pohjalta annettujen päätöslausemien sekä nuoria, rauhaa ja turvallisuutta koskevan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 2250 (2015) täytäntöönpanoa; kehottaa siksi komissiota huolehtimaan siitä, että naiset, nuoret, ihmisoikeuksien puolustajat sekä uskonnolliset, etniset ja muut vähemmistöt otetaan rakenteellisesti mukaan kaikkiin sen konfliktinhallintaan liittyviin toimiin;

73. kehottaa ottamaan sukupuolten tasa-arvon ja vähemmistöjen oikeudet tosiasiallisesti huomioon EU:n ulkoisen toiminnan strategisissa ja operatiivisissa näkökohdissa, mihin voisi sisältyä kohdennettu ohjelmasuunnittelu uudessa NDICI-rahoitusvälineessä; panee tyytyväisenä merkille varapuheenjohtajan / korkean edustajan sitoumuksen, että tavoite, jonka mukaan 40 prosenttia johtotehtävissä toimivista henkilöistä ja edustustojen päälliköistä on naisia, saavutetaan hänen toimikautensa loppuun mennessä; kehottaa EUH:ta antamaan parlamentille säännöllisesti ajantasaista tietoa kyseisen sitoumuksen toimeenpanosta;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

74. korostaa, että terrorismin uhka on edelleen olemassa sekä Euroopassa että sen ulkopuolella; uskoo vahvasti, että terrorismin torjunnan on säilyttävä yhtenä EU:n painopisteenä tulevina vuosina; kehottaa uutta komissiota esittämään terrorismin vastaisen EU:n toimintasuunnitelman;

75. korostaa, että on tärkeää vahvistaa tiedusteluyhteistyötä EU:ssa ja taata se, koska terrorismi uhkaa keskeisiä eurooppalaisia arvojamme sekä turvallisuuttamme ja edellyttää moniulotteista toimintamallia, johon osallistuvat EU:n ulkopuolisten maiden lisäksi kaikkien jäsenvaltioiden rajaviranomaiset, poliisivoimat, tuomioistuimet ja tiedustelupalvelut;

o

o o

76. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle, neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä jäsenvaltioille.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0009

Vuosittainen kertomus yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta – vuosittainen kertomus (2019/2135(INI))**

(2021/C 270/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2013, 26. kesäkuuta 2015, 15. joulukuuta 2016, 22. kesäkuuta 2017, 28. kesäkuuta 2018, 14. joulukuuta 2018 ja 20. kesäkuuta 2019 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2013, 18. marraskuuta 2014, 18. toukokuuta 2015, 27. kesäkuuta 2016, 14. marraskuuta 2016, 18. toukokuuta 2017, 17. heinäkuuta 2017, 25. kesäkuuta 2018 ja 17. kesäkuuta 2019 annetut neuvoston päätelmät yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemän asiakirjan ”Jaettu näkemys, yhteinen toiminta: vahvempi Eurooppa – Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittinen globaalistrategia”,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2016 ja 10. heinäkuuta 2018 annetut Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajien sekä Pohjois-Atlantin puolustusliiton (Nato) pääsihteerin yhteiset julkilausumat,
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2016 annetut Euroopan unionin neuvoston ja Pohjois-Atlantin neuvoston tukemat yhteiset 42 ehdotusta ja 14. kesäkuuta ja 5. joulukuuta 2017 niiden täytäntöönpanosta annetut edistymiskertomukset sekä 5. joulukuuta 2017 annetut EU:n neuvoston ja Naton neuvoston tukemat uudet 32 ehdotusta,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 päivätyn pohdinta-asiakirjan Euroopan puolustuksen tulevaisuudesta (COM(2017)0315),
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n sotilaallisista rakenteista: nykytilanne ja tulevaisuudennäkymät ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan ja 1. elokuuta 1975 hyväksytyn Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Ety) Helsingin päätösi asiakirjan,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan avaruusstrategiasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle itäisestä kumppanuudesta ennen marraskuussa 2017 pidettävää huippukokousta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Euroopan puolustusunionista ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 93, 9.3.2016, s. 144.

⁽²⁾ EUVL C 337, 20.9.2018, s. 11.

⁽³⁾ EUVL C 356, 4.10.2018, s. 130.

⁽⁴⁾ EUVL C 224, 27.6.2018, s. 18.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon 16. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan perustuslaillisista, oikeudellisista ja institutionaalisista vaikutuksista: Lissabonin sopimuksen antamat mahdollisuudet ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman varainhoitovuoden 2018 talousarvioesitystä käsittelevän trilogin neuvotteluvaltuuksista ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman sotilaallisesta liikkuvuudesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon Euroopan puolustusteollisen kehittämisohjelman perustamisesta unionin puolustusteollisuuden kilpailukyvyyn ja innovointikapasiteetin tukemiseksi 18. heinäkuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1092 ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2019 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan puolustusrahastosta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta (neuvoston Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta antaman vuosittaisen selvityksen perusteella) ⁽¹⁰⁾, 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta kertomuksesta yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta ⁽¹¹⁾ sekä 12. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta kertomuksesta yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan 14. marraskuuta 2016 esittelemän asiakirjan turvallisuus- ja puolustusalan täytäntöönpanosuunnitelmasta,
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2018 antamansa päätöslauselman EU:n ja Naton välisistä suhteista ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmasta (COM(2016)0950),
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 annetussa komission lehdistötiedotteessa aiheesta ”Euroopan puolustus: komissio avaa keskustelun etenemisestä kohti turvallisuus- ja puolustusunionia” esitetyn uuden puolustuspaketin,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2016 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta ⁽¹⁴⁾, 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanoa koskevasta vuosittaisesta kertomuksesta ⁽¹⁵⁾ ja 12. joulukuuta 2018 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanoa koskevasta vuosittaisesta kertomuksesta ⁽¹⁶⁾,
- ottaa huomioon Venäjän toteuttaman Krimin laittoman miehityksen ja liittämisen Venäjään,
- ottaa huomioon keskipitkän kantaman ydinaseita koskevan INF-sopimuksen, Venäjän jatkuvat sopimusrikkomukset, maasta laukaistavia risteilyohjuksia koskevan 9M729-järjestelmän kehittäminen ja käyttöönotto mukaan lukien, sekä Yhdysvaltojen ja Venäjän vetäytymisen sopimuksesta,
- ottaa huomioon Venäjän toteuttamat jäsenvaltioiden ilmatilan ja merirajojen loukkaukset,

⁽⁵⁾ EUVL C 263, 25.7.2018, s. 125.

⁽⁶⁾ EUVL C 334, 19.9.2018, s. 253.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0498.

⁽⁸⁾ EUVL L 200, 7.8.2018, s. 30.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0430.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 224, 27.6.2018, s. 50.

⁽¹¹⁾ EUVL C 369, 11.10.2018, s. 36.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0514.

⁽¹³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0257.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 238, 6.7.2018, s. 89.

⁽¹⁵⁾ EUVL C 369, 11.10.2018, s. 47.

⁽¹⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0513.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon Kiinan kasvavan taloudellisen ja sotilaallisen läsnäolon Välimeren maissa ja Afrikan maissa,
- ottaa huomioon kotimaisen ja ulkomaisen terrorismin uhan pääasiassa Isisin ja al-Qaidan kaltaisten ryhmien taholta,
- ottaa huomioon tekoälyn, avaruusvoimavarojen ja kvanttilaskennan kaltaiset uudet teknologiat, jotka tarjoavat uusia mahdollisuuksia ihmiskunnalle mutta joihin liittyy myös uusia puolustus- ja ulkopoliittisia haasteita, jotka edellyttävät selkeää strategiaa ja liittolaisten välistä yhteisymmärrystä,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 24. kesäkuuta 2014 antaman tuomion asiassa C-658/11, Euroopan parlamentti komission tukemana vastaan Euroopan unionin neuvosto ⁽¹⁷⁾,
- ottaa huomioon 28. maaliskuuta 2018 julkaistun unionin sotilaallisen liikkuvuuden toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon 18. syyskuuta 2018 hyväksytyt neuvoston päätelmät YK:n ja EU:n rauhanoperaatioiden ja kriisinhallinnan alan strategisen kumppanuuden vahvistamisesta: vuosien 2019–2021 prioriteetit,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,
- ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnon,
- ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A9-0052/2019),

Pysyvästi epävarma ja arvaamaton turvallisuustilanne

1. panee merkille unionin turvallisuusympäristön pysyvän huonontumisen unionin kohdatessa monenlaisia haasteita, jotka vaikuttavat suoraan tai epäsuorasti jäsenvaltioiden ja kansalaisten turvallisuuteen: aseelliset konfliktit ja hauraat valtiot Euroopan mantereella ja sen läheisyydessä, mikä aiheuttaa valtavia väestönsiirtoja ja ihmisoikeusloukkauksia, joita edistävät kansainväliset järjestäytyneet rikollisverkostot, jihadistinen terrorismi, kyberhyökkäykset, hybridiuhat ja sodankäynti Euroopan maita vastaan, aseistariisuntatoimien ja kansainvälisten asevalvontajärjestelmien heikentyminen, luonnonvaroihin kohdistuvien uhkien lisääntyminen, energiahuollon epävarmuus ja ilmastonmuutos;
2. katsoo, että unionin ulkorajojen ja sen lähinaapuruston (Pohjois-Afrikka, Lähi-itä, Kaukasia, Balkanin niemimaa, itäinen Välimeri, Venäjän aggressiiviset toimet Ukrainaa ja Georgiaa vastaan jne.) sekä sen laajemman naapuruston (Sahel, Afrikan sarvi jne.) epävakaa ja arvaamaton tilanne muodostaa suoran ja välillisen uhan maanosan turvallisuudelle; korostaa, että sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välillä vallitsee erottamaton yhteys; toteaa, että aktiivinen toiminta naapurustossa on Euroopan unionin etujen mukaista;
3. toteaa, että jotkut maailmanlaajuiset toimijat (Yhdysvallat, Kiina, Venäjä) sekä kasvava joukko alueellisia toimijoita (Turkki, Iran, Saudi-Arabia jne.) yrittävät hankkiutua valta-asemiin yhdistämällä yksipuolista diplomaattista uhittelua, vaihtuvia liittoutumia, ensisijaisesti hybridiluonteisia horjuttavia toimia ja voimistuvaa sotilaallista läsnäoloa;
4. korostaa arktisen alueen kasvavaa geopoliittista merkitystä ja sen vaikutusta turvallisuustilanteeseen EU:ssa ja maailmanlaajuisesti; kehottaa EU:ta pyrkimään johdonmukaisempaan sisä- ja ulkopoliittikkaan, arktiseen strategiaan ja konkreettiseen toimintasuunnitelmaan EU:n toiminnasta arktisella alueella ottaen huomioon myös turvallisuuteen liittyvät ja geostrategiset näkökohdat; panee merkille EU:n valmiudet vaikuttaa mahdollisten turvallisuushaasteiden ja geostrategisten haasteiden ratkaisemiseen;
5. ilmaisee vakavan huolensa Turkin yleisestä vakautta horjuttavasta toiminnasta, mukaan lukien sen Kyproksen talousvyöhykkeellä/mannerjalustalla harjoittama laiton toiminta, joka rikkoo kansainvälistä oikeutta ja hyviä naapurussuhteita ja uhkaa rauhaa ja vakautta jo ennestään hauraalla alueella;

⁽¹⁷⁾ Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24. kesäkuuta 2014, Euroopan parlamentti v. Euroopan unionin neuvosto, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

6. pitää valitettavana, että jotkut näistä toimijoista kiertävät tahallaan tai pyrkivät tuhoamaan monenvälisiä mekanismeja, YK:n peruskirjan periaatteita ja asiaa koskevia kansainvälisen oikeuden määräyksiä, jotka ovat välttämättömiä rauhan ylläpitämiseksi; toteaa, että niistä voi tulla suora uhka EU:n turvallisuudelle ja ne voivat vaarantaa EU:n ja kumppanimaiden vakiintuneet kahdenväliset suhteet;
7. korostaa EU:n ja asianomaisten osapuolten välisten monenvälisten neuvottelujen merkitystä ydinaseiden leviämisen uhan torjumiseksi; kehottaa kunnioittamaan ydinalan sopimuksia; kehottaa lisäksi tukemaan INF-sopimuksen korvaavan uuden sopimuksen tekemistä ja ydinsulkusopimuksen uusimista vuonna 2020;
8. korostaa, että merkittävien suhteiden vahvistaminen Itä- ja Kaakkois-Aasian kanssa on olennaisen tärkeää EU:n sääntöihin perustuvan, kattavan ja kestävä yhteyksiä koskevan strategian kannalta; panee merkille sotilaallisen läsnäolon voimistumisen alueella ja kehottaa kaikkia osapuolia kunnioittamaan merenkulun vapautta, ratkaisemaan erimielisyydet rauhanomaisin keinoin ja pidättymään yksipuolisista toimista vallitsevan tilanteen muuttamiseksi, myös Itä- ja Etelä-Kiinan merellä ja Taiwaninsalmessa; on huolissaan siitä, että ulkomaisten itsevaltaisten hallintojen sekaantuminen disinformaation ja verkkohyökkäysten kautta tulevien parlamenttivaalien yhteydessä uhkaa Aasian demokratioita ja alueellista vakautta; muistuttaa tukevasa Taiwanin tarkoituksenmukaista mukanaoloa kansainvälisissä järjestöissä, mekanismeissa ja toimissa;
9. on huolissaan Venäjän toiminnasta ja toimintalinjoista, jotka jatkuvasti horjuttavat ja muuttavat turvallisuusympäristöä; korostaa, että Venäjä miehittää edelleen alueita Itä-Ukrainassa, Minskin sopimuksia ei ole pantu täytäntöön ja Krimin ja Donetsin altaan laitton liittäminen ja militarisointi jatkuvat; on huolissaan Venäjän lukkiutuneista konflikteista Euroopassa (Moldovassa ja Georgiassa); korostaa tarvetta puhua yhdellä äänellä EU:n politiikasta tässä yhteydessä;
10. tuomitsee edelleen Venäjän sotilaallisen väliintulon ja Krimin niemimaan laittoman liittämisen Venäjään; ilmaisee tukevasa Ukrainan itsenäisyyttä, itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta;
11. muistuttaa, että on erittäin tärkeää varmistaa unionin politiikan johdonmukaisuus alueiden miehitys- ja liittämistilanteissa;
12. toteaa, että unioni on reagoinut ja sopeutunut liian myöhään poliittisesti, diplomaattisesti ja sotilaallisesti uusiin kriiseihin ja uuteen kansainväliseen kontekstiin; katsoo, että puolustusalan riittämättömät investoinnit, voimavarojen ja yhteentoimivuuden puute sekä ennen kaikkea poliittinen haluttomuus panna täytäntöön vankkoja määräyksiä, jotka sisältyvät perussopimukseen ja moniin jäsenvaltioiden välisiin yhteistyöjärjestelyihin, heikentävät unionin kykyä omaksua ratkaiseva rooli ulkoisissa kriiseissä ja toimia täysimääräisesti; toteaa ja korostaa lisäksi, ettei mikään maa pysty yksin ratkaisemaan Eurooppaan ja sen lähiympäristöön kohdistuvia turvallisuushaasteita; pyytää Eurooppa-neuvostoa asettamaan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) alalla neuvoston määränemmistöpäätösten käytön poliittiseksi painopisteeksi, jos SEU-sopimus sen sallii; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään kriiseihin ja konflikteihin tehokkaan yhdenmukaisen lähestymistavan, jossa yhdistetään siviili- ja sotilaskeinot parhaalla mahdollisella ja mahdollisimman tasapainoisella tavalla; katsoo, että unionin kyky reagoida asianmukaisesti puhkeamaisillaan oleviin kriiseihin ja konflikteihin riippuu myös päätöksenteon nopeudesta; katsoo, että kohdennetut rajoittavat toimenpiteet voivat olla tehokkaita välineitä, mutta korostaa, että ne eivät saisi vaikuttaa viattomiin ihmisiin ja että niiden olisi oltava YK:n peruskirjan ja yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) periaatteiden mukaisia;
13. pitää myönteisenä, että on ymmärretty yhteiset turvallisuusedut ja että EU:n jäsenvaltiot samoin kuin muut Euroopan maat ja EU:n toimielimet osoittavat yhä suurempaa poliittista tahtoa toimia yhteisesti turvallisuutensa hyväksi ottamalla käyttöön parempia toimintakeinoja, joiden avulla ne voivat toimia ennaltaehkäisevämmiin, nopeammiin, tehokkaampiin ja itsenäisempiin; toteaa, että vain yhteisen lähestymistavan avulla EU:sta voi tulla vahvempi ja se voi ottaa suuremman vastuun omasta turvallisuudestaan ja puolustuksestaan;
14. korostaa, että maat voivat vastata näihin haasteisiin parhaiten yhdessä, eivät yksittäin; pitää erittäin tärkeänä, että EU vastaa näihin haasteisiin nopeasti, johdonmukaisesti, tehokkaasti ja yhdellä äänellä yhdessä sen liittolaisten ja kumppanien sekä muiden kansainvälisten organisaatioiden kanssa;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

15. on vahvasti sitä mieltä, että unionin turvallisuushaasteisiin on vastattava ennen kaikkea määrittelemällä sen strateginen riippumattomuus, sen voimavarat ja sen kyky työskennellä strategisten kumppaneidensa kanssa ja vahvistamalla niitä;
16. painottaa, että EU:n ja Naton välinen strateginen kumppanuus on EU:n ja sen naapurialueiden turvallisuushaasteiden torjumisen kannalta keskeisessä asemassa; korostaa, että EU:n strateginen riippumattomuus ei ole haaste Natolle eikä heikennä Euroopan nykyistä turvallisuusrakennetta; korostaa, että vahvempi Eurooppa vahvistaa Natoa ja antaa EU:lle mahdollisuuden vastata globaalimpiin haasteisiin yhdessä Naton kanssa;
17. pitää myönteisinä viiden viime vuoden saavutuksia yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan vahvistamisessa ja kehottaa neuvostoa ja komissiota kehittämään edelleen unionin valmiuksia toimia globaalina kumppanina, joka edustaa EU:n kansalaisten etuja ja toimii positiivisena voimana kansainvälisissä suhteissa;
18. pitää myönteisenä ja tukee Atlantic Resolve -operaatiota ja Naton tehostettua läsnäoloa Euroopan mantereella ja tunnustaa Naton joukkojen merkityksen pyrittäessä estämään Venäjän uusia hyökkäyksiä ja antamaan ratkaisevaa tukea konfliktin sattuessa;
19. panee merkille EU:n osallistumisen Afganistanissa toteutettavaan Resolute Support -operaatioon ja sen tukemisen; tunnustaa lisäksi operaation merkityksen Afganistanin ja alueen vakaudelle ja turvallisuudelle;

Tarve kehittää ja vahvistaa Euroopan strategista riippumattomuutta

20. toteaa, että tavoite Euroopan strategisesta riippumattomuudesta esitettiin ensimmäisen kerran 19. ja 20. joulukuuta 2013 annetuissa Eurooppa-neuvoston päätelmissä ja tunnustettiin ensimmäisen kerran komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemässä asiakirjassa "Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittinen globaalistrategia", jossa asetetaan Euroopan strateginen riippumattomuus pitkän aikavälin tavoitteeksi ja kehoitetaan kansallisten puolustuksen suunnittelujaksojen ja valmiuksien kehittämiskäytäntöjen asteittaiseen synkronointiin ja keskinäiseen mukauttamiseen;
21. katsoo, että Euroopan strateginen riippumattomuus perustuu unionin kykyyn vahvistaa vapauttaan arvioida riippumaton operatiivinen valmiutensa, uskottavat sotilasvoimat mukaan lukien, teollinen valmiutensa valmistaa joukkojen tarvitsemat tarvikkeet ja poliittinen valmiutensa tehdä päätöksiä silloin, kun olosuhteet sitä edellyttävät, ja se heijastaa pyrkimystä kantaa suurempi vastuu Euroopan turvallisuudesta, jotta voidaan puolustaa sen yhteisiä etuja ja arvoja mahdollisuuksien mukaan kumppaneiden kanssa ja tarvittaessa yksin; korostaa, että energiaturvallisuus on tärkeä tekijä strategisen riippumattomuuden saavuttamisessa; on vahvasti sitä mieltä, että Euroopan strategiseen riippumattomuuteen olisi sisällyttävä valmius sijoittaa sotilasvoimia EU:n reuna-alueille;
22. katsoo näin ollen, että Euroopan strateginen riippumattomuus perustuu ennen kaikkea unionin kykyyn arvioida kriisitilanne ja tehdä itsenäisesti päätös, mikä edellyttää riippumatonta ja tehokasta päätöksentekoprosessia, arviointivälineitä sekä analyysi- ja toimintavapautta; katsoo lisäksi, että Euroopan strateginen riippumattomuus perustuu unionin kykyyn toimia yksin silloin, kun sen edut ovat vaakalaudalla (operaatioalueet, joita EU:n jäsenvaltiot pitävät ensisijaisina), tai olemassa olevien yhteistyöjärjestelyjen puitteissa; korostaa, että Euroopan strateginen riippumattomuus sijoittuu monenvälisiin puitteisiin, joissa noudatetaan YK:ssa annettuja sitoumuksia, ja täydentää ja vahvistaa liittolaisuuksia ja kumppanuuksia, joihin suurin osa jäsenvaltioista osallistuu; painottaa, että strateginen riippumattomuus ei merkitse sitä, että unioni toimisi järjestelmällisesti aina ja kaikkialla yksin;
23. katsoo, että Euroopan strategisen riippumattomuuden vahvistaminen edellyttää, että luodaan kattava YUTP, jota tuetaan eurooppalaisella puolustusyhteistyöllä teknologian, voimavarojen, teollisuuden ja operaatioiden aloilla; katsoo, että vain pragmaattisiin aloitteisiin perustuvien konkreettisten ja joustavien yhteistyöhankkeiden avulla voidaan vähitellen selvittää vaikeudet, luoda todellinen yhteinen strateginen kulttuuri ja laatia yhteisiä vastauksia EU:n keskeisiin turvallisuus- ja puolustushaasteisiin;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

24. korostaa, että EU:n strategisen riippumattomuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden on lisättävä puolustusmenojaan ja pyrittävä tavoitteeseen, joka on 2 prosenttia BKT:stä; katsoo, että jäsenvaltioiden ja EU:n on kiireesti lisättävä investointeja turvallisuuteen ja puolustukseen ja että puolustusalan solidaarisuudesta ja yhteistyöstä olisi tultava vakiokäytäntö;

25. korostaa, että Euroopan strateginen riippumattomuus on mahdollista todella saavuttaa vain, jos jäsenvaltiot osoittavat poliittista tahtoa, yhteenkuuluvuutta ja solidaarisuutta, mikä näkyy myös esimerkiksi tarpeessa asettaa etusijalle eurooppalaisten voimavarojen hankinnat silloin, kun tarvikkeet täyttävät korkeimmat vaatimukset, niitä on saatavilla ja ne ovat kilpailukykyisiä, jotta varmistetaan samalla vastavuoroinen pääsy erittäin suojelluille puolustusmateriaalimarkkinoille;

26. korostaa, että Euroopan strateginen riippumattomuus on oikeutettu ja välttämätön tavoite ja että sen on oltava jatkossakin yksi YUTP:n ja Euroopan puolustuspolitiikan ensisijaisista tavoitteista; korostaa, että sen konkreettinen ja operatiivinen täytäntöönpano kuuluu sekä EU:lle että sen jäsenvaltioille;

Todellisia edistysaskelia Euroopan strategisen riippumattomuuden saavuttamiseksi

27. katsoo, että Euroopan strategisen riippumattomuuden on ulotuttava ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan, teollisuuteen, voimavaroihin (yhteiset ohjelmat, investoinnit puolustusteknologiaan) ja operaatioihin (operaatioiden rahoitus, kumppanien voimavarojen vahvistaminen sekä voimavarat tehtävien suunnitteluun ja toteuttamiseen);

28. pitää asianmukaisena harjoittaa rajoitettavaa asevientipolitiikkaa kaikenlaisien aseiden osalta, kaksikäyttötuotteet mukaan lukien; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan asevientä koskevia EU:n käytännesääntöjä; toistaa, että kaikkien jäsenvaltioiden on sovellettava tiukasti 8. joulukuuta 2008 annetussa neuvoston yhteisessä kannassa 2008/944/YUTP⁽¹⁸⁾ vahvistettuja asevientä koskevia sääntöjä, myös sen ihmisoikeuksien kunnioittamista lopullisena määränpäänä olevassa maassa koskevaa kriteeriä 2;

YTPP-operaatiot

29. katsoo, että Euroopan puolustus nojaa suurelta osin unionin valmiuksiin ja jäsenvaltioiden poliittiseen tahtoon suorittaa uskottavasti sotilaallisia väliintuloja ulkoisilla operaatioalueilla; korostaa, että unionilla on käytettävissään huomattavia inhimillisiä, taloudellisia, teknisiä ja sotilaallisia resursseja, jotka antavat sille ainutlaatuiset valmiudet toteuttaa sotilas- ja siviilioperaatioita ja vastata nopeasti ja ennakoivasti tuleviin turvallisuushaasteisiin esimerkiksi aktiivisten rauhanturvaoperaatioiden avulla;

30. korostaa, että EU:n vuoden 2016 globaalistrategian hyväksymisen jälkeen alueellisten ja paikallisten konfliktien leviäminen etenkin unionin lähialueiden läheisyydessä aiheuttaa monia haasteita unionin turvallisuudelle, koska niillä on usein heijastusvaikutuksia; katsoo tässä yhteydessä, että unionista olisi tultava vahvempi toimija kriisinhallinnassa, konfliktien ratkaisemisessa ja rauhanturvaamisessa, mahdollisuuksien mukaan yhteistyössä muiden alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen, kuten YK:n ja Afrikan unionin, kanssa sen monenvälisyyttä koskevien sitoumusten mukaisesti mutta myös yksin tilanteen niin vaatiessa;

31. kannustaa Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kauaskantoisemman lähestymistavan voimavarojen suunnitteluun ja kehittämiseen ja ennakoimaan tulevia tarpeita EU:n vahvalle toiminnalle kriiseissä ja konflikteissa;

32. toteaa, että unioni on tällä hetkellä läsnä kolmella mantereella, joilla on käynnissä 16 siviili- tai sotilasoperaatiota (kymmenen siviilioperaatiota ja kuusi sotilasoperaatiota, joista kolmeen sisältyy suora täytäntöönpano ja kolmeen ei); toteaa, että nämä operaatiot ovat myötävaikuttaneet rauhaan, sekä kansainväliseen turvallisuuteen ja vakauteen; korostaa, että niiden täytäntöönpanoon on yhdistettävä Lissabonin sopimukseen kirjattujen ja viime vuosina käyttöön otettujen valittujen välineiden uudistaminen, jotta voidaan parantaa niiden tehokkuutta ja edistää EU:n kansalaisten turvallisuutta; kannattaa tavoitetta YTPP-operaatioiden vaikuttavuuden lisäämisestä siten, että saavutetaan 70 prosentin tavoite lähetetyn henkilöstön osuudessa, ja kehottaa jäsenvaltioita lisäämään osallistumistaan;

⁽¹⁸⁾ Neuvoston yhteinen kanta 2008/944/YUTP, vahvistettu 8. joulukuuta 2008, sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä (EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99).

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

33. suhtautuu myönteisesti siihen, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin on osallistunut YTPP-operaatioiden tarkastamiseen, ja kehottaa sitä laatimaan lisää erityiskertomuksia muista operaatioista;

34. kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n elimiä säilyttämään sitoutumisen Afrikassa ensisijaisena ja vahvana; pitää näin ollen myönteisenä neuvoston heinäkuussa 2018 tekemää päätöstä jatkaa Keski-Afrikan tasavallassa toteutettavan EU:n koulutusoperaation (EUTM RCA) mandaattia kahdella vuodella sekä neuvoston aikomusta käynnistää siviilioperaatio sotilaallisen osuuden täydentämiseksi; toteaa, että tämä viimeaikainen kehitys on myönteinen merkki jäsenvaltioiden uudelleensitoutumisesta, mutta korostaa, että maan turvallisuus- ja ihmisoikeustilanne on edelleen erittäin ongelmallinen;

35. korostaa unionin kokonaisvaltaista sitoutumista Sahelin alueella ja Afrikan sarvessa kuudessa operaatioissa siviilialalla (EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Somalia) ja sotilasalalla (EUTM Mali, EUTM Somalia, Atalanta); pitää myönteisinä ponnisteluja, jotka on toteutettu Sahelin siviilioperaatioiden toiminnan alueellistamiseksi sellaisten turvallisuushaasteiden edessä, jotka ylittävät niiden valtioiden rajat, joissa EU:n operaatioita on käynnissä, ja kannustaa tällaisiin ponnisteluihin; pitää lisäksi myönteisenä EU:n G5 Sahel -ryhmän operaatiolle antamaa tukea; arvostelee tässä yhteydessä sitä, että EUH ei määritellyt sopivia indikaattoreita EUCAP Niger- ja EUCAP Mali -operaatioiden tulosten seuraamiseksi ja että operaation toimien seuranta ja arviointi olivat riittämättömiä eikä niissä otettu huomioon niiden vaikutuksia;

36. on syvästi huolissaan kymmenistä tapauksista, joissa Malin turvallisuusjoukot ovat syylistyneet erittäin vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin, joita YK:n vakautusoperaatio Malissa (MINUSMA) on tutkinut ja joista se on raportoinut, ja toteaa, että nämä saattavat olla sotarikoksia humanitaarisen oikeuden mukaisesti; kehottaa painokkaasti varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa varmistamaan, että EU:n kumppanit noudattavat tiukasti kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja ihmisoikeuksia koskevaa oikeutta sekä oikeudellisesti sitovia EU:n säädöksiä ja että tapaukset saatetaan viipymättä tuomioistuimen käsiteltäväksi; kehottaa EUH:ta raportoimaan kiireellisesti näistä asioista parlamentille;

37. on huolestunut Burkina Fason tilanteen huononemisesta ja sen geopolittisistä vaikutuksista Sahelin alueella ja lännessä ja toteaa, että tämä voi toimia siviili- ja/tai sotilasoperaation käynnistämisen perusteena turvallisuusalan hallinnon ja ihmisoikeuksien vahvistamiseksi ja väestön luottamuksen palauttamiseksi maan turvallisuusjoukkoja kohtaan;

38. korostaa Länsi-Balkanin strategista merkitystä EU:n turvallisuuden ja vakauden kannalta; korostaa tarvetta parantaa EU:n sitoutumista, yhdentymistä ja koordinoitua alueella, myös EU:n YTPP-operaatioiden toimeksiannon kautta; toistaa, että EU:n Länsi-Balkania koskevalla politiikalla pyritään mukauttamaan alueen maat EU:n säännöstöön ja auttamaan niitä matkalla kohti liittymistä, mikä parantaa rauhan ja vakauden hallintaa koko Euroopassa;

39. korostaa Itä-Euroopan ja Länsi-Balkanin strategista merkitystä EU:n vakauden ja turvallisuuden kannalta sekä korostaa tarvetta keskittää ja vahvistaa EU:n poliittista sitoutumista näihin alueisiin, myös EU:n YTPP-operaatioiden vahvalla mandaatilla;

40. korostaa EUFOR Althea -operaation keskeistä roolia Bosnia ja Hertsegovinassa rauhan ja turvallisuuden edistämiseksi ja ylläpitämiseksi maassa ja alueella; suhtautuu myönteisesti neuvoston lokakuussa 2019 antamiin päätelmiin, joissa tuetaan eurooppalaisten sotilasvoimien jatkuvaa läsnäoloa Bosnia ja Hertsegovinassa;

41. kehottaa panemaan nopeasti ja tehokkaasti täytäntöön neuvoston ja jäsenvaltioiden marraskuussa 2018 hyväksymän siviilioperaatioita koskevan sopimuksen, jolla pyritään vahvistamaan YTPP-siviilioperaatioiden resurssija, jotta saavutetaan sovittu henkilöstömäärä ja operaatioista voidaan tehdä joustavampia ja toimivampia, mikä on edellytyksenä unionin toiminnan vaikuttavuudelle ja uskottavuudelle paikan päällä; kehottaa jäsenvaltioita tekemään vuosittain perusteellisen arvioinnin, joka auttaa arvioimaan edistymistä YTPP-siviilialan sopimuksen täytäntöönpanossa ja joka voi tukea YTPP-siviilioperaatioiden ammattimaistamista vuoden 2023 jälkeen, mukaan lukien toimenpiteet, joilla varmistetaan kaikkien asianomaisten toimijoiden vastuuvollisuus operaatioiden saavutuksista; kehottaa jäsenvaltioita testaamaan äskettäin käyttöön otettua erikoistuneiden ryhmien konseptia käytännössä mahdollisimman pian pilottihankkeen avulla ja käyttämään sitä keinona asettaa käyttöön erityisvoimavaroja rajoitetuksi ajaksi ja täyttää nykyiset voimavaroissa olevat puutteet sekä arvioimaan ensimmäisistä komennuksista saatuja kokemuksia;

Keski- ja itä-Eurooppa 15. tammikuuta 2020

42. korostaa, että tällä hetkellä EU:n naapurustossa, erityisesti Afrikassa ja Lähi-idässä, Länsi-Balkanilla ja Itä-Euroopassa, toteutetaan kymmentä YTPP-siviilioperaatiota, joilla on suuri lisäarvo rauhan ja turvallisuuden kannalta;
43. korostaa, että YTPP-siviilialan sopimuksen täytäntöönpano ei saisi merkitä YTPP-siviilialan vahvistamisen loppua;
44. toteaa kuitenkin, että YTPP-operaatioiden vaikuttavuutta jarruttavat yleisesti ottaen jatkuvat rakenteelliset puutteet ja jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten yhä selvempi haluttomuus vahvistaa näitä operaatioita sekä niiden henkilöresurssien että mandaatin osalta, ja vaatii yhteistä unionin ratkaisua asioiden korjaamiseksi; toteaa kuitenkin, että YTPP-sotilasoperaatioissa on yhä useammin kyse asevoimien koulutuksesta (EUTM) ilman toimeenpanoulottuvuutta, ja panee merkille, että vaikka EUTM:n henkilöstö tekee arvokasta työtä, muodostetut yksiköt eivät koulutusrajoitusten ja aseiden puuttumisen vuoksi pysty toimimaan asianmukaisesti eivätkä kykene hillitsemään aseellisia kapinoita ja jihadistisen terrorismin etenemistä;
45. pitää valitettavana, että tarve saada aikaan yhteinen poliittinen tahto merkitsee sitä, että päätöksenteko- ja täytäntöönpanoprosessit etenevät hyvin eri tahtiin; muistuttaa, että viime aikoina hyvin harvoille sotilasoperaatioille on annettu toimeenpanovaltuudet siksi, että päätöksentekoprosessi ei voi korvata poliittista tahtoa, ja kehottaa tämän vuoksi jäsenvaltioita kriisitilanteessa löytämään tarvittavan poliittisen tahdon, jotta voidaan aktiivisesti hyödyntää YTPP:n rakenteita ja menettelyjä operaatioiden käynnistämisen nopeuttamiseksi, joustavoittamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa selittämään parlamentille, mitä tämän selvästi uuden kriisinhallintaväliseen eli SEU-sopimuksen 28 artiklan nojalla toteutettavien pienimuotoisten operaatioiden käynnistämisen taustalla on;
46. korostaa, että hallinnollisten ja talousarvioon liittyvien menettelyjen joustamattomuus aiheuttaa vakavia vaikeuksia paikan päälle lähetetyille henkilöstölle;
47. korostaa tarvetta arvioida operaatioita säännöllisesti niiden vaikuttavuuden parantamiseksi; kehottaa EUH:ta ja komissiota vahvistamaan operaatioita vastaavat mandaatit, talousarviot ja voimankäyttöä säännöt sekä operatiiviset menettelyt ja laatimaan vetäytymisstrategian; pyytää informoimaan ja konsultoimaan säännöllisemmin parlamentin asiasta vastaavia valiokuntia ennen operaatioita, niiden aikana ja niiden jälkeen ja kehottaa niitä kohdentamaan valtuuskuntiansa matkat alueille, joilla toteutetaan YTPP-operaatioita; vaatii, että Euroopan parlamentille – yhdessä kansallisten parlamenttien kanssa – annetaan vahvempi rooli YTPP:n alalla, jotta taataan YTPP:n ja sen talousarvion parlamentaarinen valvonta;
48. korostaa, että on tärkeää järjestää ja toteuttaa yhteisiä koulutuksia ja harjoituksia EU:n jäsenvaltioiden asevoimien välillä sekä EU:n ja Naton välisiä rinnakkaisia ja koordinoituja harjoituksia ja edistää siten organisatorista, menettelyllistä ja teknistä yhteentoimivuutta ja sotilaallista liikkuvuutta operaatioiden valmistelemiseksi mahdollisimman hyvin, täydentävyyden varmistamiseksi, tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi ja monenlaisten, niin tavanomaisten kuin epätavanomaistenkin, uhkien torjumiseksi; pitää tässä yhteydessä myönteisenä Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemian johtamaa nuorten upseerien vaihtoa koskevaa eurooppalaista aloitetta (sotilas-Erasmus), jonka tavoitteena on tarjota kansallisille sotilaskoulutuslaitoksille tilaisuus tarkastella mahdollisuuksia osaamisen ja taitotiedon määrälliseen ja laadulliseen vaihtoon; pitää myönteisenä sen tunnustamista, että turvallisuutta ei ole ilman naisia, ja korostaa, että on tärkeää, että naiset osallistuvat neuvotteluihin ja operaatioihin;
49. painottaa, että asevoimia vaivaa usein varustepula maissa, joissa EU toimii, mikä jarruttaa koulutusoperaatioiden onnistumista; toteaa, että soveltuvia varusteita on vaikea toimittaa ajoissa erityisesti raskaiden julkisten hankintamenettelyjen vuoksi; katsoo, että myönteisten tulosten saavuttaminen kolmansien maiden asevoimien kouluttamisessa ja neuvonnassa ei ole mahdollista pitkällä aikavälillä, jollei näihin ponnisteluihin pystytä yhdistämään tarkoituksenmukaisia ja koordinoituja puolustustarvikkeiden hankintaohjelmia; pitää myönteisenä aloitetta ”Turvallisuuden ja kehityksen edistäminen valmiuksia kehittämällä”, joka johti vuonna 2017 vakautta ja rauhaa edistävän välineen tarkistamiseen, jonka ansiosta voidaan rahoittaa koulutustoimia sekä toimittaa kolmansien maiden asevoimille ei-tappavia tarvikkeita; panee merkille, että tähän mennessä on hyväksytty kolme hanketta, jotka on toteutettu Malissa, Keski-Afrikan tasavallassa ja Burkina Fasossa; korostaa, että paikallisväestö kannattaa voimakkaasti koulutustoimien ja tarviketoimitusten tukemista;
50. kehottaa EU:ta puuttumaan kulttuuriperinnön suojeluun ja säilyttämiseen kohdistuviin jatkuviin ja kasvaviin uhkiiin ja torjumaan kulttuurisidonnaisen salakuljetusta erityisesti konfliktialueilla; toteaa, että jos yhteiskunnilta viedään niiden kulttuuriperintö ja historialliset juuret, niistä tulee alttiimpia radikalisoitumiselle ja maailmanlaajuisille jihadistisille ideologioille; kehottaa EU:ta laatimaan kattavan strategian tällaisten uhkien torjumiseksi;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

51. pitää valittavana joukkojen muodostamiseen varsinkin sotilasoperaatioiden käynnistämisessä liittyvää ongelmaa; korostaa, että EUTM Somalia -operaatioon on vaikea saada kokoon tarvittavia joukkoja; toteaa, että 4. kesäkuuta 2019 pidetyssä viimeisimmässä yleisessä joukkojenmuodostuskokouksessa otettiin esille operaation mahdollinen epäonnistuminen henkilöstöpulan vuoksi; panee merkille, että unionin käynnissä oleviin sotilasoperaatioihin osallistuu keskimäärin vain noin kymmenkunta jäsenvaltiota; painottaa, että paikan päällä toimivan henkilöstön pätevyys, ammattitaito ja omistautuminen ovat operaation onnistumisen kannalta olennaisia tekijöitä; vaatii jäsenvaltioilta voimakkaampaa sitoutumista operaatioihin lähetettävän henkilöstön laatuun ja kehottaa parantamaan operaatioissa avoimina olevien toimien täyttöastetta;

52. kehottaa neuvostoa selittämään, miksi tietyt operaatiot jatkuvat, vaikka ne ovat jo saavuttaneet rajoitetun sotilaallisen tai siviilitarkoituksensa; katsoo, että kaikki nykyiset operaatiot olisi arvioitava, jotta voidaan määrittää, mitkä niistä ovat edelleen merkityksellisiä; katsoo, että unionin tulee keskittää ponnistelunsa sellaisiin operaatioihin, joista se saa eniten lisäarvoa; kannattaa sellaisten objektiivisten kriteerien vahvistamista ja noudattamista, joiden avulla voidaan mitata tätä lisäarvoa ja päättää, jatketaanko operaatiota;

53. panee merkille 26. syyskuuta 2019 tehdyn päätöksen EU:n Välimerellä toteuttaman merioperaation (EUNAVFOR-MED MED SOPHIA -operaatio) jatkamisesta kuudella kuukaudella 31. maaliskuuta 2020 asti; pitää erittäin valittavana, että laivastoa ei edelleenkaan ole käytössä; korostaa olevan tärkeää saada pikaisesti aikaan sopimus jäsenvaltioiden välillä ja kehottaa jatkamaan merivoimien käyttöä ja panemaan mandaatin täysimääräisesti täytäntöön;

54. katsoo, että YTPP-operaatioiden rahoitus on olennaisen tärkeä kysymys tämän politiikan jatkuvuuden kannalta; korostaa olevan tärkeää tarkastella Athene-järjestelmää uudelleen, jotta voidaan tehostaa YTPP-sotilasoperaatioiden rahoitusmekanismeja; kannattaa varapuheenjohtajan / korkean edustajan esittämää ja komission tukemaa ehdotusta Euroopan rauhanrahastosta, josta rahoitettaisiin osittain EU:n puolustustoimintojen kustannukset, kuten YTPP-sotilasoperaatioiden yhteiset kustannukset ja kumppanien sotilaallisten voimavarojen kehittämiseen liittyvät kustannukset; toivoo, että jäsenvaltiot pääsevät pian sopimukseen tämän välineen käyttöön ottamisesta; korostaa olevan tärkeää joustavoittaa EU:n varainhoitosääntöjä, jotta se kykenisi paremmin vastaamaan kriiseihin ja jotta voitaisiin helpottaa Lissabonin sopimuksen määräysten täytäntöönpanoa; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota harkitsemaan sellaisen joustavan mekanismin käyttöönottoa, jolla voitaisiin auttaa niitä jäsenvaltioita, jotka haluavat osallistua YTPP-operaatioon, kattamaan sen kustannukset, mikä helpottaisi päätöksen tekemistä operaation käynnistämisestä tai tehostamisesta; katsoo, että tämä väline vastaisi täydellisesti unionin strategisen riippumattomuuden tavoitteisiin operaatioiden osalta;

55. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kuulemaan säännöllisesti Euroopan parlamenttia kaikista yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyvistä näkökohdista ja perusvalinnoista; katsoo tässä yhteydessä, että parlamenttia olisi kuultava etukäteen YTPP-operaatioiden strategisesta suunnittelusta, niiden toimeksiannon muuttamisesta ja niiden lopettamismahdollisuuksista;

56. kannattaa sellaisen sotilaskriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavaran (MPCC) perustamista toimeenpano-operaatioita varten, jonka avulla voitaisiin toteuttaa kaikki YTPP-sotilasoperaatiot; kehottaa tehostamaan MPCC:n ja siviilikriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavaran (CPCC) välistä yhteistyötä; vaatii kiinnittämään huomiota rekrytointiin ja voimavarojen käyttöön asettamiseen liittyvään ongelmaan ja toteaa, että se olisi ratkaistava, jotta MPCC olisi täysin toimiva; kehottaa EUH:ta muuttamaan MPCC:n virtuaaliyksiköstä, jossa samoissa toimissa hoidetaan monenlaisia tehtäviä, vankaksi sotilaalliseksi yksiköksi, joka voi suunnitella ja toteuttaa kaikkia SEU-sopimuksen 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sotilasoperaatioita;

57. toteaa, että unionin taisteluosastot, joita ei ole kertaakaan otettu käyttöön sen jälkeen, kun ne perustettiin vuonna 2007, ja joita on käytetty ainoastaan välineenä uudistaa EU:n asevoimia, epäonnistuivat siksi, että jäsenvaltiot suhtautuivat niihin karsaasti ja että niiden täytäntöönpano ja rahoitus olivat monimutkaisia, mikä on ristiriidassa alkuperäisen nopeus- ja tehokkuustavoitteen kanssa; katsoo, että EU:n taisteluosastojärjestelmän rakennetta olisi uudistettava, sitä olisi kehitettävä edelleen poliittisesti ja sille olisi myönnettävä riittävästi rahoitusta, jotta se olisi toimiva, käyttökelpoinen, nopea ja tehokas; kehottaa arvioimaan uudelleen ja elvyttämään taisteluosastohanketta saatujen kokemusten perusteella;

58. toteaa, että keskinäistä avunantoa koskeva lauseke (SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohta), jota on käytetty kerran vastauksena aseelliseen hyökkäykseen jäsenvaltion alueella, on osoitus jäsenvaltioiden välisestä solidaarisuudesta; toteaa samalla kuitenkin, ettei artiklan käyttöönoton edellytyksiä ja vaadittavan avun toteutusjärjestelyjä ole missään vaiheessa selvästi määritelty; kehottaa laatimaan tarkat suuntaviivat, jotta voidaan luoda tarkasti määritellyt puitteet tämän välineen tulevaa aktiivointia ja operatiivisempaa täytäntöönpanoa varten, keskustelemaan enemmän tämän oikeudellisen lausekkeen soveltamisesta saaduista kokemuksista ja pyrkimään yhdessä selkeyttämään sen soveltamisalaa;

Keski viikko 15. tammikuuta 2020

59. muistuttaa, että yhteisvastuulauseke (SEU-sopimuksen 222 artikla) antaa unionille ja jäsenvaltioille myös mahdollisuuden antaa apua jäsenvaltiolle, joka on kärsinyt terrori-iskusta taikka luonnon tai ihmisen aiheuttamasta suuronnettomuudesta; muistuttaa, että EU:n vuoden 2013 kyberturvallisuusstrategiassa todetaan, että erityisen vakava verkkoturvallisuuspoikkeama tai -hyökkäys voi olla riittävä peruste sille, että jäsenvaltio voi vedota EU:n yhteisvastuulausekkeeseen (SEUT-sopimuksen 222 artikla); muistuttaa, että yhteisvastuulausekkeen täytäntöönpanojärjestelyistä unionissa annetun neuvoston päätöksen 2014/415/EU mukaan yhteisvastuulauseke edellyttää, että unioni ottaa käyttöön kaikki käytettävissä olevat välineet, myös YTPP:n puitteissa kehitetyt rakenteet; kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan yhteisvastuulausekkeen käyttöönottoa tulevaisuudessa;

60. katsoo, että YTPP-operaatioiden täytäntöönpanoa on tuettava joustavin välinein, jotta helpotetaan unionin ja sen jäsenvaltioiden kykyä sitoutua takaamaan Euroopan strateginen riippumattomuus, joka edistää Euroopan mantereen vakautta; korostaa tässä yhteydessä modulaaristen, monikäyttöisten ja todella toimintakykyisten komentorakenteiden, kuten euroarmeijakunnan (Eurocorps), vaikuttavuutta; panee merkille, että tämän komentorakenteen operaatioita on laajennettu ja monipuolistettu menestyksekkäästi, sillä vuosien 2015 ja 2018 välisenä aikana euroarmeijakunta otettiin neljä kertaa käyttöön unionin koulutusoperaatioiden yhteydessä Malissa ja Keski-Afrikan tasavallassa (EUTM Mali ja EUTM RCA); kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota noudattamaan tätä jo hyödylliseksi osoittautuneen joustavan ja operatiivisen yhteistyön esimerkkiä;

61. odottaa, että unioni käyttää tehokkaasti kaikkia olemassa olevia YUTP:n ja YTPP:n toimintapoliittisia välineitä diplomatian, yhteistyön, kehityksen, humanitaarisen avun, konfliktien hallinnan ja rauhan turvaamisen aloilla; muistuttaa, että YTPP:n sotilaalliset ja siviilivälineet eivät voi missään tapauksessa olla ainoa ratkaisu turvallisuusongelmiin ja että on tarpeen noudattaa aina yhdenmukaista lähestymistapaa; katsoo, että ainoastaan käyttämällä kaikkia näitä välineitä yhdenmukaistettuna voidaan saavuttaa tarvittava joustavuus kunnianhimoisimpien turvallisuustavoitteiden saavuttamiseksi tehokkaasti;

62. muistuttaa, että konfliktien ratkaiseminen onnistuu entistä paremmin, kun sukupuolten tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta kunnioitetaan koko prosessin ajan; kehottaa lisäämään naisten osallistumista näihin operaatioihin sekä naisten lukumäärää niiden johtotehtävissä, ottamaan sukupuolinäkökulman järjestelmällisemmin huomioon YTPP-operaatioissa ja osallistumaan aktiivisesti naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 täytäntöönpanoon; kehottaa EUH:ta ja jäsenvaltioita käynnistämään kunnianhimoisia toimia naisten edustuksen lisäämiseksi kansainvälisten asiantuntijoiden keskuudessa YTPP-operaatioiden kaikilla tasoilla, mahdollisesti erityisellä toimintasuunnitelmalla, kohdennetuilla kannustimilla ja naisten urasuunnittelulla tai rekrytointimekanismeilla, joilla varmistetaan parempi edustus;

63. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kuulemaan säännöllisesti Euroopan parlamenttia kiireellisistä YTPP:n täytäntöönpanoon liittyvistä asioista; katsoo, että varapuheenjohtajan / korkean edustajan tai YTPP:n komentorakenteita suoraan valvovan ja nykyisten siviili- ja sotilasoperaatioiden suunnitteluun, täytäntöönpanoon ja arviointiin osallistuvan EUH:n virkamiehen olisi viipymättä ilmoitettava parlamentille merkittävistä muutoksista tällaisten operaatioiden rakenteesta erityisesti, kun kyse on niiden yleisestä luonteesta, toimeksiannosta, kestosta tai ennenaikaisesta lopettamisesta;

64. korostaa naisten kasvavaa ja olennaista roolia rauhanturvaoperaatioissa sekä turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa ja kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa aloittamaan parlamentin kanssa vuoropuhelun käyttöön otettavista välineistä ja toteutettavista toimista;

65. korostaa, että YTPP:n parlamentaarista ja demokraattista luonnetta ja ulottuvuutta on kehitettävä edelleen; katsoo, että tehokas YTPP, joka soveltuu 21. vuosisadan turvallisuushaasteisiin, edellyttää vahvaa parlamentaarista valvontaa ja tiukkoja avoimuusvaatimuksia sekä kansallisella että EU:n tasolla; katsoo, että YTPP:n parlamentaarisen ulottuvuuden vahvistaminen vastaa EU:n kansalaisten vaatimuksia turvallisuudesta, rauhasta ja turvallisuus- ja puolustusyhteistyön lisäämisestä jäsenvaltioiden kesken;

Voimavarat ja teollisuus

66. korostaa, että Euroopan strategisen riippumattomuuden saavuttaminen edellyttää välttämättä jäsenvaltioiden voimavarojen lisäämistä ja niiden puolustusbudjetin kasvattamista sekä Euroopan puolustuksen teollinen ja teknologinen perustan vahvistamista;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

67. panee merkille, että puolustus- ja avaruusteollisuus joutuu kohtaamaan ennennäkemätöntä maailmanlaajuisia kilpailua ja suuria teknologisia muutoksia kehittyneen teknologian (robotiikka, tekoäly, kyberteknologia jne.) myötä;

68. pitää tervetulleena merkittävää käännoä suuntauksessa, jossa puolustusmäärärahoja leikataan; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita investoimaan lisärahoituksen järkevästi yhteistyöohjelmiin; katsoo, että tätä on tuettava ja edistettävä unionin tasolla; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään puolustusmenojaan kahteen prosenttiin BKT:stä;

69. pitää myönteisinä EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden äskettäin EU:n globaalistrategian julkaisemisen johdosta toteuttamia ponnisteluja olemassa olevien YTPP:n välineiden elävöittämiseksi ja Lissabonin sopimuksen määräysten panemiseksi täysimääräisesti täytäntöön; painottaa, että nämä lupaavat tavoitteet on nyt vahvistettava ja että niiden johdosta on toteutettava konkreettisia toimenpiteitä, jotta ne edistäisivät tehokkaasti Euroopan mantereen ja sen välittömän naapuruston turvallisuutta;

70. panee tyytyväisenä merkille komission 2. toukokuuta 2018 esittämän ehdotuksen 13 miljardin euron suuruisen puolustusyhteistyötä koskevan budjettikohdan perustamisesta seuraavaan monivuotiseen rahoituskehukseen yhteistyöhön perustuvan puolustusalan tutkimuksen ja voimavarojen kehittämisen tukemiseksi; toteaa, että tämä ehdotus on osoitus komission ennennäkemättömästä sitoutumisesta mutta sen toteutumisen edellytyksenä on, että jäsenvaltiot hyväksyvät sen yksimielisesti osana seuraavaa monivuotista rahoituskehystä ja sen jälkeen parlamentti hyväksyy sen;

71. pitää myönteisenä komission kesäkuussa 2017 tekemää ehdotusta perustaa Euroopan puolustusrahasto, joka koordinoisi, täydentäisi ja kasvattaisi kansallisia puolustusinvestointeja, edistäisi jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä erittäin nykyaikaisten ja yhteentoimivien puolustusteknologioiden ja -tarvikkeiden kehittämiseksi ja tukisi innovatiivista ja kilpailukykyistä puolustusteollisuutta kaikkialla unionissa, mukaan lukien rajatylittävät pk-yritykset; panee merkille, että tämä ehdotus on ensimmäinen aloite, jossa yhteisön rahastoja käytetään tukemaan suoraan EU:n yhteisiä yhteistyöhön perustuvia puolustushankkeita; pitää sitä sekä poliittisella tasolla että teollisuuden kannalta merkittävänä edistysaskeleena eurooppalaiselle puolustukselle; toteaa, että Euroopan puolustusrahasto voisi osallistua tutkimuksen ja kehittämisen rahoittamiseen rakenteellisissa hankkeissa, joita ovat esimerkiksi tuleva eurooppalainen ilmataistelujärjestelmä, taistelupanssarivaunut, raskaisiin kuljetuksiin tarkoitetut lentokoneet tai eurooppalainen ohjuspuolustusjärjestelmä, sekä pienissä ja keskiuurissa hankkeissa, joilla luodaan innovatiivisia tulevaisuuteen suuntautuvia puolustusratkaisuja; pitää myönteisenä, että valmistelutoimea koskevassa vuoden 2019 työohjelmassa osoitetaan 25 miljoonaa euroa sähkömagneettisen spektrin hallintaa ja tulevaa puolustusalan murroksellista teknologiaa koskevaan tutkimukseen, sillä nämä kaksi alaa ovat olennaisen tärkeitä Euroopan teknologisen riippumattomuuden säilyttämiseksi pitkällä aikavälillä; pitää niin ikään myönteisenä, että komissio hyväksyi maaliskuussa 2019 ensimmäisen Euroopan puolustusteollisen kehittämissuunnitelman (EDIDP), josta myönnetään yhteisrahoitusta 500 miljoonaa euroa puolustusvalmiuksien yhteiseen kehittämiseen vuosina 2019–2020, ja että se julkaisi vuodeksi 2019 yhdeksän ehdotuspyyntöä, joista yksi koskee Eurodronea, joka on Euroopan strategisen riippumattomuuden kannalta keskeinen voimavara; korostaa, että vuodeksi 2020 julkaistaan vielä 12 ehdotuspyyntöä, jotka kattavat ensisijaisia aloja kaikilla osa-alueilla (ilma, maa, meri, kybertoimintaympäristö ja avaruus); toteaa, että jäsenvaltioiden tällä hetkellä tekemien hankintapäätösten ja Euroopan puolustusrahaston puitteissa toteutettavan teollisen ja teknologisen yhteistyön näkymien välillä vallitsee yhteys;

72. suhtautuu myönteisesti pysyvän rakenteellisen yhteistyön tosiasialliseen täytäntöönpanoon tärkeänä askeleena kohti jäsenvaltioiden tiiviimpää turvallisuus- ja puolustusalan yhteistyötä; korostaa, että tämä määräys, joka sisältyy vuonna 2009 tehtyyn Lissabonin sopimukseen (SEU-sopimuksen 46 artikla), on oikeudellisesti sitova ja pitää sisällään joukon kunnianhimoisia sitoumuksia, joiden ansiosta EU:n jäsenvaltiot voivat halutessaan edetä nopeammin yhteisissä puolustushankkeissa; toteaa, että pysyvä rakenteellinen yhteistyö voi auttaa jäsentämään eurooppalaista kysyntää; panee merkille, että pysyvän rakenteellisen yhteistyön puitteissa on kehitteillä suuri määrä EDIDP-ohjelmaan hyväksyttäviä hankkeita, jotka voivat lisäksi saada enemmän tukea; kannattaa pysyvän rakenteellisen yhteistyön hankkeiden ja Euroopan puolustusrahaston täyttämistä johdonmukaisuutta;

73. korostaa, että on erittäin tärkeää, että pysyvä rakenteellinen yhteistyö sovitetaan yhteen vuonna 2017 käynnistetyn puolustuksen koordinoitujen vuosittaisen tarkastelun (CARD) ja Euroopan puolustusrahaston kanssa, jotta voidaan parantaa jäsenvaltioiden puolustusvalmiuksia ja optimoida niiden talousarviomenot tällä alalla; arvostelee jälleen kerran sitä, että tähän mennessä toimenpiteitä ei ole perusteltu strategisesti puolustuspolitiikan näkökulmasta; kehottaa tässä yhteydessä neuvostoa ja komissiota laatimaan yhdessä Euroopan parlamentin kanssa turvallisuutta ja puolustusta koskevan EU:n valkoisen kirjan toimielinten välisen sopimuksen muodossa ja puolustusteollisuutta koskevan strategisen asiakirjan ajanjaksolle 2021–2027; korostaa, että näissä uusissa hankkeissa on noudatettava voimavarojen kehittämissuunnitelmaa, jonka ansiosta jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä voidaan vahvistaa voimavaroissa ilmenevien erojen korjaamiseksi Euroopan puolustusviraston työn kautta; katsoo, että puolustuksen koordinoitujen vuosittaisen tarkastelun olisi edistettävä tehokkaasti kansallisten asevoimien investointien ja valmiuksien yhdenmukaistamista ja taattava niiden täydentävyys, jolloin varmistettaisiin unionin strateginen ja operatiivinen riippumattomuus ja jolloin jäsenvaltiot pystyisivät tehokkaammin investoimaan puolustukseen;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

74. suhtautuu myönteisesti Euroopan puolustusviraston laatiman voimavarojen kehittämistä koskevan etenemissuunnitelman ja tähän mennessä toteutetun voimavarasuunnittelun täysimääräiseen koordinointiin, mikä osoittaa, että Naton jäsenenä olevien EU:n jäsenvaltioiden armeijoiden välillä vallitsee laaja yhteentoimivuus;

75. painottaa sotilaallisen liikkuvuuden merkitystä; pitää myönteisenä komission ehdotusta myöntää 6,5 miljardia euroa sotilaallisen liikkuvuuden hankkeisiin seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä; korostaa, että on edistytävä sellaisen sotilaallisen liikkuvuuden luomisessa, joka toimii sekä EU:n että Naton hyväksi; on tyytyväinen siihen, että hanke on osa pysyvää rakenteellista yhteistyötä; korostaa, että sotilaallisella liikkuvuudella on kaksi haastetta: menettelyjen virtaviivaistaminen ja infrastruktuurin laajentaminen; huomauttaa, että unionin jäsenvaltioiden kollektiivinen turvallisuus ja puolustus sekä niiden kyky puuttua ulkomailla ilmeneviin kriiseihin riippuvat pohjimmiltaan niiden kyvystä siirtää joukkoja, siviilikriisinhallinnan henkilöstöä, kalustoa ja välineitä toistensa alueiden kautta ja unionin rajojen ulkopuolelle nopeasti ja vapaasti; korostaa, että sotilaallinen liikkuvuus on strateginen väline, jonka avulla EU voi ajaa turvallisuus- ja puolustusetujaan tehokkaasti ja tavalla, joka täydentää muiden järjestöjen, kuten Naton, työtä;

76. pitää yllättävänä 34 pysyvän rakenteellisen yhteistyön hankkeen hidasta käynnistymistä sekä sitä, että 13 hanketta käsittävä kolmas aalto on viivästynyt, sillä yksikään hanke ei ole vielä päässyt käyntiin, ja korostaa, että hankkeiden toteuttamiselle on asetettava konkreettiset määräajat ja että on saatava selkeämpi käsitys siitä, mitä niiden lopputuotteet sisältävät; panee merkille, että vain neljä hanketta saavuttaa alustavan operatiivisen toimintakykynsä vuonna 2019; toteaa, että joiltakin hankkeilta puuttuu kunnianhimoa ja laajuutta eivätkä ne pysty täyttämään kaikkein ilmeisimpiä voimavaroissa ilmeneviä puutteita ja että tämä pätee varsinkin ensimmäisen aallon hankkeisiin, jotka ovat pääasiassa voimavarahankkeita, joihin mahdollisimman monet jäsenvaltiot osallistuvat; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ilmoittamaan parlamentille välittömästi, mitkä pysyvän rakenteellisen yhteistyön hankkeet on määrä lopettaa varhaisessa vaiheessa ja mitkä ovat niiden lopettamisen perusteet; katsoo, että toivottava laaja-alainen osallistuminen pysyvän rakenteellisen yhteistyön hankkeisiin ei saa vaarantaa osallistuvien jäsenvaltioiden korkeaa tavoitetasoa; katsoo, että kolmansien maiden ja kolmansien maiden yhteisöjen osallistumiselle pysyvään rakenteelliseen yhteistyöhön olisi alusta asti asetettava tiukat ehdot ja että sen olisi perustuttava vahvistettuun ja tosiasialliseen vastavuoroisuuteen; kiinnittää tässä yhteydessä huomiota Euroopan parlamentin oikeuksiin, jotka johtuvat Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-658/11 antamasta tuomiosta; kehottaa jäsenvaltioita esittämään strategisen eurooppalaisen ulottuvuuden sisältäviä hankkeita ja vahvistamaan näin Euroopan puolustuksen teollista ja teknologista perustaa (EDTIB), jotta voidaan vastata suoraan eurooppalaisten asevoimien operatiivisiin tarpeisiin;

77. kehottaa neuvostoa hyväksymään parlamentin kannan Euroopan puolustusrahastoa koskevan tulevan asetuksen 5 artiklaan; korostaa, että Euroopan puolustusrahasto on saatava päätökseen viipymättä; muistuttaa, ettei tätä välinettä ole vielä hyväksytty lopullisesti, sillä siitä saatiin huhtikuussa 2019 aikaan vain osittainen poliittinen sopimus; korostaa, että on tärkeää pitää kiinni Euroopan parlamentin kannasta, joka koskee rahaston varoja, sen avaamista kolmansille maille sekä asianmukaisen tekijänoikeuspolitiikan käyttöönottoa turvallisuuden ja puolustuksen alalla tutkimustulosten suojaamiseksi; palauttaa mielen, että Euroopan puolustusmateriaalimarkkinat ovat huomattavan avoimet kolmansien maiden toimittajille; vahvistaa, että Euroopan puolustusrahastoa ei saa sotkea minkäänlaiseen protektionistiseen välineeseen; kehottaa Euroopan unionin liittolaismaita harkitsemaan puolustusmateriaalimarkkinoidensa vastavuoroista avaamista; muistuttaa tässä yhteydessä puolustusalan tutkimuksen erittäin arkaluonteisesta ja strategisesta luonteesta sekä teollisuuden kilpailukyvyyn että unionin strategisen riippumattomuuden kannalta; kehottaa ottamaan asianmukaisesti huomioon EDIDP:n, pilottihankkeen ja puolustusalan tutkimukseen liittyvän valmistelutoimen täytäntöönpanosta jo saadun kokemuksen erityisesti asiassa, joka koskee poikkeusten soveltamista tukikelpoihin yhteisöihin; pyytää ottamaan jäsenvaltiot täysimääräisesti mukaan päätöksentekoprosessiin, sillä ne ovat puolustusteollisuuden lopullisia asiakkaita, jotta varmistetaan, että ohjelmat vastaavat YTPP:n ja jäsenvaltioiden strategisia tarpeita; katsoo, että Euroopan puolustusrahaston onnistuminen riippuu sen kyvystä ottaa huomioon osallistuvien valtioiden puolustuksen erityistarpeet, edistää puolustusmateriaalia, joka voidaan ottaa käyttöön, ja taata riittävät talousarviovarat välttämällä samalla teollisen osaamisen päällekkäisyydet ja varmistaen kansallisten puolustusinvestointien täydentävyys ja se, ettei yhteistyöstä tule liian monimutkaista ja että se perustuu EU:n yhteiseen aseiden ja puolustustarvikkeiden standardointiin ja yhteentoimivuuteen; katsoo, että Euroopan puolustusteollisuuden kehittäminen sääntelemällä EU:n ulkopuolisten kolmansien osapuolten määräysvallassa olevien yhteisöjen pääsyä rahastosta rahoitettaviin hankkeisiin on täysin sopusoinnussa strategista riippumattomuutta koskevan eurooppalaisen tavoitteen kanssa eikä vaaranna EU:n ja sen jäsenvaltioiden turvallisuus- ja puolustusetuja;

78. toivoo, ettei kolmansien osapuolten osallistumista pysyvän rakenteellisen yhteistyön hankkeisiin koskevissa päätöksissä missään tapauksessa heikennetä Euroopan puolustusrahastosta ja EDIDP:stä käydyissä neuvotteluissa sovittuja ehtoja, koska näiden ohjelmien rahoitus korostaa niiden EU:n tason lisäarvoa;

79. korostaa avaruusalan strategista ulottuvuutta Euroopan kannalta, katsoo kunnianhimoisen avaruuspolitiikan voivan vaikuttaa tehokkaasti YTPP:n edistämiseen ja painottaa, että on tarpeen edistyä sellaisen teknologian kehittämisessä, jolla on sekä siviili- että sotilasalan sovelluksia, joilla pystytään varmistamaan Euroopan strateginen riippumattomuus; pitää

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

myönteisenä, että seuraavaan monivuotiseen rahoituskehikseen sisältyy unionin avaruushjelman ja Euroopan avaruushjelmaviraston perustamista koskeva komission asetusehdotus unionin avaruusalan johtajuuden edistämiseksi; toistaa ehdotuksensa ohjelman rahoittamisesta enintään 16,9 miljardilla eurolla; pitää myönteisenä edistystä EU:n satelliittipalveluissa (Galileo, Copernicus, EGNOS); korostaa, että EU:n päätöksenteon ja operatiivisen riippumattomuuden varmistamiseksi sillä on oltava käytössään asianmukaiset satelliittiperusteiset keinot tuottaa satelliittikuvia, kerätä tiedustelutietoja sekä huolehtia viestinnästä ja avaruustilannetietoisuudesta; korostaa, että on tärkeää, että EU:lla on autonominen pääsy avaruuteen; katsoo, että avaruussijoitteiset palvelut on saatettava täyteen toimintakuntoon YTPP-operaatioiden tukemiseksi satelliittien suorittaman korkean resoluution kuvahavainnoinnin avulla; korostaa, että Euroopan puolustusrahastosta on tarpeen rahoittaa teollisuushankkeita, joilla on sellainen avaruuteen liittyvä ulottuvuus, josta EU voi saada todellista lisäarvoa;

80. korostaa, että satelliittiviestintä on elintärkeää puolustukselle, turvallisuudelle, humanitaariselle avulle, hätäaputoimille ja diplomaattiselle viestinnälle ja että se on keskeinen osa siviili- ja sotilasoperaatioita; pitää myönteisenä uutta valtiollista satelliittiviestintää (GOVSATCOM) koskevaa aloitetta, jolla vahvistetaan merkittävästi unionin strategista riippumattomuutta tarjoamalla jäsenvaltioille taattu pääsy suojattuun satelliittiviestintään;

81. kehottaa analysoimaan pikaisesti Euroopan unionin satelliittikeskuksen paikkatietoperusteisten valmiuksien mahdollista siviilikäyttöä; katsoo, että turvallisuuden lisäksi EU:n satelliittivalmiuksia olisi käytettävä tukemaan EU:n ja jäsenvaltioiden seurantatoimia muuttoliikkeen, maatalouden, metsänhoidon, luonnonvarojen etsinnän, rajojen turvallisuuden, jäävuorten tilan ja monien muiden alojen osalta;

82. korostaa, että avaruusinfrastruktuuri on altis häiriöille, hyökkäyksille ja monille muille uhkille, kuten törmäyksille avaruusromun ja muiden satelliittien kanssa; muistuttaa, että on tärkeää turvata kriittiset infrastruktuurit ja viestintäyhteydet sekä kehittää häiriöitä paremmin sietävää teknologiaa; katsoo, että valmiuksia on kehitettävä, jotta voidaan vastata avaruuteen liittyviin uusiin uhkiiin, ja suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen vahvistaa avaruushjelman osana tällä hetkellä käytössä olevia avaruusvalvonta- ja -seurantapalveluja;

83. korostaa, että tällä hetkellä yhä useammalla taholla on sotilaallisia voimavaroja avaruudessa; huomauttaa, että kansainvälisessä oikeudessa on vahvistettu avaruuden aseistamisen vastainen periaate; panee kuitenkin merkille, että tietyt tahot ovat rikkoneet tätä periaatetta tekemällä lainsäädäntöehdotuksen täysin aseistettujen avaruusjoukkojen perustamisesta ja avaruuden määrittämisestä aseellisen konfliktin näyttämöksi; katsoo, että unionin on tuomittava tämä suuntaus kohti avaruuden aseistamista sekä sellaisten avaruuspelotteiden toteuttaminen, joiden tarkoituksena on heikentää vakavasti vihollisten avaruusvoimavaroja, koska tällainen kehitys on osoitus strategisesti epävakasta tilanteesta;

84. katsoo, että komission tulevan puolustusteollisuuden ja avaruusasioden pääosaston olisi tarkasteltava Euroopan avaruushjelmien ja marraskuussa 2016 hyväksytyn Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelman välisiä synergieitoja yleisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi tällä strategisella alalla;

85. on vakuuttunut siitä, että on unionin elintärkeiden etujen mukaista toteuttaa turvallinen ja avoin meriympäristö, joka mahdollistaa tavaroiden ja henkilöiden vapaan liikkuvuuden; korostaa, että merenkulun vapaus on ensiarvoisen tärkeää eikä sitä saa vaarantaa; huomauttaa, että suurin osa strategisista varoista, kriittisistä infrastruktuureista ja voimavaroista on jäsenvaltioiden hallinnassa ja että niiden halukkuus lisätä yhteistyötä on äärimmäisen tärkeää Euroopan turvallisuuden kannalta; vahvistaa uudelleen EU:n roolin maailmanlaajuisena meriturvallisuuden takaavana toimijana ja painottaa, että on tärkeää kehittää asiaankuuluvia sotilaallisia ja siviilialan voimavaroja; suhtautuu tältä osin myönteisesti EU:n merellisen turvallisuusstrategian tarkistetun toimintasuunnitelman hyväksymiseen kesäkuussa 2018;

86. katsoo, että unioni ja sen jäsenvaltiot joutuvat torjumaan ennennäkemätöntä uhkaa eli kyberhyökkäyksiä, kyberrikollisuutta ja -terrorismia sekä valtiollisten että valtiosta riippumattomien toimijoiden taholta; korostaa, että kyberhäiriötilanteet ovat hyvin usein rajatylittäviä ja koskevat näin ollen useampaa kuin yhtä EU:n jäsenvaltiota; katsoo, että kyberhyökkäykset ovat luonteensa vuoksi uhka, johon on reagoitava unionin tasolla, mukaan lukien yhteiset analyttiset tukivalmiudet; kannustaa jäsenvaltioita antamaan vastavuoroista apua, jos jotakin jäsenvaltiota vastaan tehdään kyberhyökkäys;

87. pitää välttämättömänä, että EU ja Nato eivät ainoastaan jatka vaan myös lisäävät tiedustelutietojen vaihtoa, jotta kyberhyökkäysten tekijät pystytään selvittämään virallisesti ja kyberhyökkäyksistä vastuussa oleville voidaan määrätä rajoittavia seuraamuksia; pitää tarpeellisenä ylläpitää EU:n ja Naton aktiivista vuorovaikutusta kyberturvallisuuden ja -puolustuksen alalla siten, että osallistutaan kyberharjoituksiin ja yhteiseen koulutukseen;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

88. kehottaa luomaan EUH:n strategisen viestinnän osastolle vakaan rahoituslähteen ja myöntämään huomattavat määrärahat East StratCom -työryhmälle;
89. kehottaa EUH:ta ja neuvostoa tehostamaan käynnissä olevia toimiaan kyberturvallisuuden parantamiseksi erityisesti YTPP-operaatioissa, muun muassa toteuttamalla toimenpiteitä EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla YTPP:hen kohdistuvien uhkien pienentämiseksi, esimerkiksi kehittämällä selviytymiskykyä koulutuksen ja harjoitusten välityksellä ja virtaviivaistamalla EU:n kyberpuolustuksen alan koulutusympäristöä;
90. pitää myönteisinä pyrkimyksiä vahvistaa EU:n valmiuksia, joita se käyttää torjuakseen niin kutsuttuja hybridiuhkia, joissa yhdistyvät tarkoituksellinen monitulkintaisuus, suora ja epäsuora painostus ja sotilaallisten ja muiden kuin sotilaallisten voimavarojen mukanaolo ja jotka muodostavat vain osan kaikista EU:hun kohdistuvista sisäisistä ja ulkoisista turvallisuushaasteista; panee merkille pohdinnat keskinäistä avunantoa koskevan lausekkeen aktivoinnista hybridiuhkien tapauksessa, jotta unioni voisi yhdessä reagoida niihin tehokkaasti;
91. myöntää kybervalmiuksien ja automatisoitujen tiedusteluvalmiuksien kasvavan merkityksen; korostaa, että tämä merkitsee uhkaa jäsenvaltioille ja EU:n toimielimille; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita jatkamaan kyberteknologioidensa ja automatisoitujen teknologioidensa kehittämistä; kannustaa lisäksi tekemään yhteistyötä näissä teknologisissa edistysaskeleissa;
92. toteaa, että tekoälyllä on yhä tärkeämpi rooli Euroopan puolustuksessa; panee merkille tekoälyyn perustuvat moninaiset sotilaalliset sovellukset, joilla voidaan hallita ja stimuloida toimintaympäristöä, tukea päätöksentekoa, havaita uhkia ja käsitellä tiedustelutietoa; painottaa, että luotettavan tekoälyn kehittäminen puolustusalaalla on olennaisen tärkeää Euroopan strategisen riippumattomuuden varmistamiseksi voimavarojen ja operaatioiden alalla; kehottaa unionia paitsi jatkamaan myös lisäämään investointeja tähän alaan ja erityisesti murrokselliseen teknologiaan hyödyntämällä olemassa olevia välineitä (Euroopan puolustusrahasto, Euroopan innovaationeuvosto, tuleva Horisontti Eurooppa -puiteohjelma ja Digitaalinen Eurooppa -ohjelma); kehottaa unionia toimimaan aktiivisesti autonomisten tappavien asejärjestelmien maailmanlaajuisessa sääntelyssä;
93. toteaa, että asejärjestelmissä käytettäviä uusia teknologioita, tekoäly mukaan lukien, on kehitettävä ja sovellettava vastuullisen innovoinnin periaatteiden ja eettisten periaatteiden, kuten vastuuvollisuuden ja kansainvälisen oikeuden, mukaisesti; korostaa, että täysin autonomisten asejärjestelmien hyvin kiistanalainen konsepti huomioon ottaen EU:n on tutkittava tekoälyn mahdollisuuksia ja taattava samalla ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden täysimääräinen kunnioittaminen;
94. panee merkille, että EU:n terrorismitilannetta ja -suuntauksia vuonna 2019 käsittelevän Europolin selvityksen mukaan vuonna 2018 havaittiin kemiallisen, biologisen, säteily- ja ydinalan (CBRN) terroristisen propagandan, tutoriaalien ja uhkien lisääntyneen yleisesti ja esteet CBRN-aseiden käyttöä koskevan tiedon hankkimiselle ovat vähentyneet; korostaa tässä yhteydessä tarvetta parantaa CBRN-turvallisuutta Euroopassa;
95. toteaa, että uudet valmiudet avaavat operaatioalueella oleville yksiköille uusia mahdollisuuksia tehdä yhteistyötä immerssiivisessä digitaalisessa ympäristössä ja pysyä suojattuna lähes reaaliajassa erityisesti silloin, kun 5G yhdistetään muihin innovaatioihin, kuten puolustuspilvi- ja yliäänipuolustusjärjestelmiin;
96. korostaa, että koska kemiallisten aseiden leviämisen ja käytön riski on vakava uhka kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle, EU:n on jatkettava voimakasta ja johdonmukaista tukeaan Kemiallisten aseiden kieltojärjestölle (OPCW) sen toimeksiannon täytäntöönpanossa sekä poliittisesti että taloudellisesti ja parannettava kykyään sietää hybridiuhkia ja CBRN-uhkia;
97. toteaa, että voimavaroja koskeva yhteistyö on vielä alkuvaiheessa, joten unioni ja sen jäsenvaltiot eivät vielä pysty hyötymään tiiviin ja kestäväen yhteistyön konkreettisista tuloksista; katsoo, että EU:n tavoitteiden operatiivinen täytäntöönpano vaatii aikaa ja edellyttää jäsenvaltioiden järkähtämätöntä poliittista tahtoa; korostaa, että tarvitaan joustavaa yhteistyötä sellaisten joustavien ja modulaaristen välineiden kautta, jotka helpottavat strategiakulttuurien lähentymistä ja vapaaehtoisten kumppaneiden, joiden käytettävissä on voimavaroja, välistä yhteentoimivuutta; kehottaa ottamaan käyttöön tapauskohtaisia yhteistyö- tai yhteiskäyttömekanismeja, kuten Euroopan ilmakuljetusjohtoporrass (EATC), joka on jo osoittanut vaikuttavuutensa, ja kannattaa sen ulottamista muille aloille (helikopterit, lääketieteellinen tuki);

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

98. painottaa tarvetta soveltaa sukupuolinäkökulmaa EU:n YTPP-toimissa, kun otetaan huomioon naisten rooli sodassa, konfliktin jälkeisessä vakauttamisessa ja rauhanrakentamisessa; painottaa tarvetta torjua sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa sodankäynnin välineenä konfliktialueilla; korostaa, että sota vaikuttaa haitallisemmin naisiin kuin miehiin; kehottaa EU:ta ja sen kansainvälisiä kumppaneita ottamaan naiset aktiivisesti mukaan rauhan ja vakauttamisen prosesseihin ja toteuttamaan toimia heidän erityisten turvallisuustarpeidensa johdosta;

99. panee merkille avaruusturvallisuuden ja satelliittien kasvavan merkityksen; korostaa Euroopan unionin satelliittikeskuksen merkitystä ja pyytää virastoa analysoimaan EU:n ja jäsenvaltioiden satelliittien turvallisuutta ja/tai niiden haavoittuvuutta avaruusromulle, kyberhyökkäyksille ja suorille ohjushyökkäyksille ja laatimaan tästä raportin;

Puolustusyhteistyö ja YTPP-kumppanuudet

100. korostaa, että Euroopan strategista riippumattomuutta koskeva tavoite edellyttää eurooppalaisilta kykyä toimia etujensa puolustamiseksi joko itsenäisesti tai mieluiten institutionaalisen yhteistyön (Nato, YK) puitteissa;

101. katsoo, että monenvälisyys on turvallisuuden ja puolustuksen kannalta ratkaisevan tärkeä arvo, ja korostaa, että EU:sta tulee tehokas ja uskottava turvallisuusalan toimija vain, jos sen toimet perustuvat kestäväan yhteistyöhön ja strategiaan kumppanuuksiin unionin arvot jakavien maiden ja järjestöjen kanssa; pitää lisäksi myönteisenä YTPP-kumppaneiden antamaa panosta EU:n operaatioihin;

102. korostaa, että kumppanuudet ja yhteistyö EU:n arvot jakavien maiden ja järjestöjen kanssa lisäävät YTPP:n vaikuttavuutta; pitää myönteisenä YTPP-kumppaneiden antamaa panosta käynnissä oleviin EU:n operaatioihin, joilla edistetään rauhaa, alueellista turvallisuutta ja vakautta;

103. korostaa, että EU:lla ja Yhdistyneellä kuningaskunnalla on brexitin jälkeen edelleen sama strateginen ympäristö ja samat rauhaan ja turvallisuuteen kohdistuvat uhat, ja pitää siksi olennaisen tärkeänä vahvan, tiiviin ja erityisen puolustus- ja turvallisuusyhteistyön ylläpitämistä unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä brexitin jälkeen; korostaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa toteutettavan yhteistyön ansiosta unioni voi maksimoida voimavaroja ja operatiiviset valmiutensa; katsoo, että olisi torjuttava sellainen puolustusalan yhteistyö, jonka ulkopuolelle Yhdistynyt kuningaskunta jätettäisiin järjestelmällisesti; ehdottaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa tehtäisiin puolustus- ja turvallisuus-sopimus, jonka puitteissa se voi osallistua mahdollisimman paljon unionin välineisiin;

104. muistuttaa Naton perustavanlaatuisesta roolista yhteisessä puolustuksessa, sellaisena kuin se on nimenomaisesti vahvistettu SEUT-sopimuksessa; katsoo, että EU:n ja Naton strateginen kumppanuus on olennaisen tärkeää Eurooppaan ja sen naapurialueisiin kohdistuviin turvallisuushaasteisiin vastaamiseksi; katsoo, että EU:n ja Naton yhteistyön olisi vahvistettava kumpaakin osapuolta, siinä olisi otettava täysimääräisesti huomioon kummankin erityispiirteet ja roolit ja siinä olisi noudatettava edelleen täysimääräisesti osallistavuuden ja vastavuoroisuuden periaatteita sekä kummankin tahon päätöksenteon riippumattomuutta erityisesti silloin, kun on kyse yhteisistä tai EU:n eduista; pitää myönteisenä EU:n ja Naton yhteistyötä Defender-Europe 20 -harjoituksessa ja katsoo, että harjoitus tarjoaa todellisen tilaisuuden testata Euroopan valmiuksia reagoida hyökkäystekoihin mutta myös tarkastella rajanylitysten ja sotilaallisen liikkuvuuden kehitystä ja parannuksia;

105. panee merkille EU:n ja YK:n välisen kumppanuuden merkityksen kansainvälisten konfliktien ratkaisemisessa ja rauhanrakentamisessa; kehottaa kumpaakin tahoja koordinoimaan vielä paremmin ponnistelujaan niillä aloilla, joilla ne käynnistävät tärkeitä siviili- ja sotilasoperaatioita, kaksinkertaisen työn välttämiseksi ja synergioiden optimoimiseksi;

106. painottaa EU:n ja muiden kansainvälisten elinten, erityisesti Afrikan unionin ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj), välisen yhteistyön tärkeyttä; katsoo, että EU:n olisi myös tehostettava vuoropuhelua ja yhteistyötä samat arvot ja strategiset prioriteetit jakavien kolmansien maiden kanssa sekä alueellisten ja paikallisten järjestöjen kanssa;

Keski viikko 15. tammikuuta 2020

107. kannattaa institutionaalisen yhteistyön ja institutionaalisten kumppanuuksien rinnalla sitä, että EU:n, Naton ja YK:n rakenteiden sisällä ja ulkopuolella yhdistetään sellaisia erilaisia joustavia, monimuotoisia, avoimia ja samalla operatiivisia, kunnianhimoisia ja vaativia yhteistyömuotoja, jotka voivat helpottaa yhteistä sitoutumista operaatioihin ja vahvistaa siten unionin operatiivisia tavoitteita; korostaa, että sellaiset esimerkit yhteistyöstä kuin eurooppalainen interventioaloite, pohjoismainen puolustusalan yhteistyö (Nordefco), Visegrad-ryhmä ja Saksan ja Alankomaiden asevoimien yhä syvempi yhdentymisen noudattavat tätä jäsenvaltioiden välisen sotilaallisen yhteistyön tehostamisen logiikkaa;

108. tunnustaa, että poliittinen ja taloudellinen vakaus sekä sotilaalliset voimavarat ja yhteistyö Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ovat avainasemassa jihadistien toiminnan ja muuttoliikekriisien kasvun hillitsemisessä ja ääriliikkeiden leviämisen ja vaikutuksen torjumisessa;

109. antaa tunnustusta ja tukea Libyassa toteutettavalle EU:n rajavalvonnan avustusoperaatiolle (EUBAM), joka on avustanut demokratiaan siirtymisessä, tarjonnut koulutusta ja neuvontaa rajaturvallisuuden alalla ja pyrkinyt kehittämään rajaturvallisuutta Libyan maa-, ilma- ja merirajoilla;

110. kehottaa EU:ta pitämään kiinni neljännessä EU:n ja Afrikan huippukokouksessa tehdyistä sitoumuksista tukea taloudellista ja poliittista vakautta ja Afrikan valmiusjoukkojen valmiuksia;

111. kannustaa jäsenvaltioita jatkamaan yhteistyötä Afrikan unionin kanssa ja täyttämään tähän mennessä tehdyt sitoumukset;

112. tunnustaa pohjoisen napapiirin kasvavan poliittisen, taloudellisen, ympäristöön ja turvallisuuteen liittyvän sekä strategisen arvon; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan yhteistyötä Arktisen neuvoston kanssa kaikissa EU:n kannalta tärkeissä kysymyksissä ja laatimaan aluetta koskevan kattavan strategian;

Institutionaalinen kehys

113. katsoo, että Euroopan puolustukseen liittyvät saavutukset avaavat näkymiä tärkeille rakenteellisille muutoksille; panee ilahuneena merkille ilmoituksen puolustusteollisuuden ja avaruusasioiden pääosaston perustamisesta komissioon sisämarkkinoista vastaavan komission jäsenen alaisuuteen; pitää myönteisenä, että tämän uuden pääosaston on määrä tukea, koordinoita ja täydentää jäsenvaltioiden toimia EU:n puolustuksen alalla ja myötävaikuttaa siten Euroopan strategisen riippumattomuuden vahvistamiseen; panee merkille sen, miten pääosaston viisi tärkeintä tehtävää on määritelty (Euroopan puolustusrahaston perustaminen ja valvonta, avoimien ja kilpailtujen Euroopan puolustusmateriaalimarkkinoiden luominen, sotilaallista liikkuvuutta koskevan toimintasuunnitelman toteuttaminen, vahvan ja innovatiivisen avarusteollisuuden vahvistaminen sekä tulevan avaruusohjelman täytäntöönpano); kehottaa komissiota vielä täsmentämään uuden pääosaston vastuualuetta; kannustaa komissiota esittämään suunnitelman, jossa esitetään, miten se koordinoi työtään muiden sellaisten puolustuspolitiikan rakenteiden kanssa, joilla on muita vastuualueita (Euroopan puolustusvirasto, EUH jne.), jotta voidaan maksimoida käytettävissä olevien resurssien käytön tehokkuus ja varmistaa tehokas yhteistyö;

114. sitoutuu huolehtimaan Euroopan puolustusoperaatioiden, -välineiden ja -aloitteiden tiiviistä parlamentaarista valvonnasta ja seurannasta; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa, neuvostoa ja asianomaisia eurooppalaisia rakenteita raportoimaan säännöllisesti turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunnalle niiden tehtävien hoitamisesta;

115. kehottaa laatimaan Euroopan puolustusstrategian, joka täydentää tarvittavalla tavalla vuoden 2016 globaali-strategiaa ja tarjoaa puitteet ohjaukselle ja suunnittelulle, jotka molemmat ovat olennaisen tärkeitä sen varmistamiseksi, että uudet välineet ja resurssit voidaan panna tehokkaasti täytäntöön;

116. korostaa, että samalla kun kunnioitetaan sotilaallisen puolueettomuuden perinteitä useissa jäsenvaltioissa, on ratkaisevan tärkeää varmistaa, että EU:n kansalaiset tukevat EU:n puolustuspolitiikan poliittisia tavoitteita; korostaa, että viimeisimpien mielipidetutkimusten mukaan kolme neljäsosaa EU:n kansalaisista kannattaa jäsenvaltioiden välistä laajempaa yhteistyötä turvallisuuden ja puolustuksen alalla ja siten jäsenvaltioiden yhteistä puolustus- ja turvallisuuspolitiikkaa, ja toteaa, että osuus on pysynyt yli 70 prosentissa vuodesta 2004;

117. kehottaa etenemään vähitellen kohti yhteistä puolustuspolitiikkaa (SEU-sopimuksen 42 artiklan 2 kohta) ja lopulta yhteistä puolustusta ja samalla vahvistamaan konfliktinestoon ja -ratkaisuun liittyviä lähestymistapoja muun muassa lisäämällä välitystoimintaan, vuoropuheluun, sovinnontekoon, rauhanrakentamiseen ja välittömiin kriisitoimiin tarkoitettuja taloudellisia, hallinnollisia ja henkilöresursseja;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

118. katsoo, että EU:n valkoinen kirja turvallisuudesta ja puolustuksesta olisi keskeinen strateginen väline EU:n puolustuspolitiikan hallinnoinnin vahvistamiseksi ja että samalla, kun se muotoilisi asteittain Euroopan puolustusunionia, se mahdollistaisi strategisen pitkän aikavälin suunnittelun ja puolustussykliä asteittaisen synkronoinnin kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa neuvostoa ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa laatimaan tällaisen välineen, jotta se voidaan sisällyttää muun muassa monivuotisen rahoituskehityksen suunnitteluun ja jotta voidaan edelleen varmistaa johdonmukaisuus EU:n globaalistrategian turvallisuus- ja puolustusalan täytäntöönpanosuunnitelman, puolustuksen koordinoitun vuosittaisen tarkastelun (CARD) ja pysyvän rakenteellisen yhteistyön välillä;

119. muistuttaa SEU-sopimuksen 44 artiklasta, johon sisältyy joustavia lisämääräyksiä ja jolla luodaan mahdollisuus antaa kriisinhallintatehtävien toteuttaminen jäsenvaltioiden ryhmälle, joka hoitaisi tällaisia tehtäviä EU:n nimissä ja poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean ja EUH:n poliittisessa valvonnassa ja strategisessa ohjauksessa;

120. korostaa, että tulevaan Euroopan tulevaisuutta käsittelevään konferenssiin olisi sisällyttävä pohdintoja tulevasta Euroopan puolustusunionista ja erityisesti tarpeesta perustaa eurooppalaiset interventiojoukot, joilla on riittävän tehokkaat puolustusvalmiudet, jotta ne voivat osallistua rauhanturvaamiseen ja konfliktinestoon sekä vahvistaa kansainvälistä turvallisuutta YK:n peruskirjan ja SEU-sopimuksen 43 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen tehtävien mukaisesti;

121. varoittaa institutionaalisten toimijoiden moninaisuudesta ja EU:n puolustusympäristön päällekkäisyyksistä; kehottaa kaikkia sidosryhmiä pohtimaan, miten tätä ympäristöä voidaan parantaa, jotta se olisi kansalaisten kannalta ymmärrettävämpi sekä institutionaalisesti loogisempi ja johdonmukaisempi ja tuottaisi tehokkaammin tuloksia;

122. kehottaa pohtimaan Euroopan puolustusviraston roolia EU:n yhteisen puolustuspolitiikan asteittaisessa määrittämisessä;

o

o o

123. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, sisämarkkinoista vastaavalle komission jäsenelle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, Naton pääsihteerille, avaruus-, turvallisuus- ja puolustusallalla toimiville EU-virastoille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0010

Euroopan parlamentin kanta Euroopan tulevaisuutta käsittelevään konferenssiin**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. tammikuuta 2020 Euroopan parlamentin kannasta Euroopan tulevaisuutta käsittelevään konferenssiin (2019/2990(RSP))**

(2021/C 270/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin toiminnan parantamisesta hyödyntämällä Lissabonin sopimuksen tarjoamia mahdollisuuksia ⁽¹⁾, 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin nykyisen toimielinrakenteen mahdollisista kehityskuluista ja mukautuksista ⁽²⁾, 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman euroalueen budjettikapasiteetista ⁽³⁾ ja 13. helmikuuta 2019 antamansa päätöslauselman Euroopan tulevaisuudesta käytävän keskustelun tilanteesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon komission puheenjohtajaksi nimitetyn Ursula von der Leyenin 16. heinäkuuta 2019 tekemän ehdotuksen, joka liittyy seuraavan Euroopan komission poliittisiin suuntaviivoihin vuosiksi 2019–2024, Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin ("konferenssi") järjestämisestä,
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2019 antamat päätelmät yleisnäkemyksestä Euroopan tulevaisuutta käsittelevää konferenssia varten,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan 9. joulukuuta 2019 päivätyn, kirjeen muodossa annetun lausunnon Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin järjestämisestä,
 - ottaa huomioon Euroopan tulevaisuutta käsittelevää konferenssia käsittelevän puheenjohtajakokouksen työryhmän 19. joulukuuta 2019 pidetyn kokouksen tulokset,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että äänestysaktiivisuus kasvoi vuoden 2019 Euroopan parlamentin vaaleissa, mikä on osoitus kansalaisten lisääntyvästä sitoutumisesta ja kiinnostuksesta Euroopan yhdentymisprosessia kohtaan sekä odotuksista, että Eurooppa vastaa nykyisiin ja tuleviin haasteisiinsa;
- B. katsoo, että on tarpeen vastata Euroopan kohtaamiin sisäisiin ja ulkoisiin haasteisiin samoin kuin uusiin yhteiskunnallisiin ja monikansallisiin haasteisiin, joita ei ollut täysin otettu huomioon Lissabonin sopimusta hyväksyttäessä; ottaa huomioon, että unionin kohtaamat lukuisat merkittävät kriisit osoittavat, että uudistusprosessit tulevat tarpeeseen monilla hallinnon aloilla;
- C. ottaa huomioon, että aina siitä lähtien, kun Euroopan talousyhteisö perustettiin vuonna 1957, Euroopan yhdentymisen periaatteena on ollut "yhä läheisemmän Euroopan kansojen välisen liiton" luominen ja tämän periaatteen ovat sittemmin vahvistaneet kaikki valtion- ja hallitusten päämiehet sekä jäsenvaltioiden kansalliset parlamentit syvennettäessä yhdentymistä ja tehtäessä muutoksia perussopimuksiin;
- D. toteaa, että vallitsee yksimielisyys siitä, että Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin mandaatin olisi oltava kaksi vuotta kestävä prosessi ja sitä koskeva työ olisi aloitettava mieluiten Schumanin päivänä 9. toukokuuta 2020 (Schumanin julistuksen 70. vuosipäivä), jotta se saataisiin päätökseen kesään 2022 mennessä;

⁽¹⁾ EUVL C 252, 18.7.2018, s. 215.

⁽²⁾ EUVL C 252, 18.7.2018, s. 201.

⁽³⁾ EUVL C 252, 18.7.2018, s. 235.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0098.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

- E. katsoo, että tämän konferenssin olisi tarjottava tilaisuus ottaa unionin kansalaiset tiiviisti mukaan alhaalta ylöspäin suuntautuvaan prosessiin, jossa heitä kuunnellaan ja heidän mielipiteensä otetaan huomioon Euroopan tulevaisuudesta käytävissä keskustelussa;
- F. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti on ainoa unionin toimielin, jonka unionin kansalaiset valitsevat suorilla vaaleilla, ja katsoo, että parlamentilla olisi oltava johtava rooli tässä konferenssiprozessissa;

Konferenssin tavoite ja soveltamisala

1. panee tyytyväisenä merkille ehdotuksen Euroopan tulevaisuutta käsittelevästä konferenssista ja katsoo, että nyt, kun Lissabonin sopimuksen voimaantulosta on kulunut kymmenen vuotta, on sopiva aika antaa unionin kansalaisille jälleen mahdollisuus käydä syväluotaavaa keskustelua Euroopan tulevaisuudesta, jotta unionia voidaan muovata kansalaisten toivomaan suuntaan;
2. katsoo, että konferenssi tarjoaa tilaisuuden yksilöidä ne asiat, joissa unioni onnistuu, ja määrittellä, mitä uusia toimenpiteitä tarvitaan, jotta unioni suoriutuisi entistä paremmin ja jotta voitaisiin lisätä unionin toimintavalmiuksia ja tehdä siitä demokraattisempi; katsoo, että konferenssin tavoitteena olisi oltava vahvistaa alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa, jossa kansalaiset otetaan suoraan mukaan merkitykselliseen vuoropuheluun, ja katsoo, että pitkällä aikavälillä olisi harkittava pysyvää mekanismia, jolla kansalaiset saadaan mukaan pohtimaan Euroopan tulevaisuutta;
3. katsoo, että ennen konferenssiprozessin käynnistämistä olisi aloitettava kuulemisvaihe, jotta kansalaiset eri puolilta Euroopan unionia voivat ilmaista ajatuksiaan, tehdä ehdotuksia ja esittää omia näkemyksiään siitä, mitä Eurooppa merkitsee heille; ehdottaa, että kansalaisten kannanottojen keräämiseen ja käsittelyyn käytettäisiin yhdenmukaisia ja johdonmukaisia menetelmiä kaikissa jäsenvaltioissa ja unionin tasolla;
4. katsoo, että kansalaisten osallistuminen konferenssiprozessiin olisi järjestettävä siten, että eurooppalaisten yhteiskuntien monimuotoisuus on täysin edustettuna; katsoo, että kuulemiset olisi järjestettävä käyttäen tehokkaimpia, innovatiivisimpia ja asianmukaisimpia foorumeja, myös verkossa olevia välineitä, ja että kuulemisten olisi ulotuttava kaikkiin EU:n osiin, jotta voidaan taata, että kaikki kansalaiset voivat saada äänensä kuuluviin konferenssin työskentelyn aikana; katsoo, että nuorten osallistumisen varmistaminen on olennainen osa konferenssin pitkäaikaisia vaikutuksia;
5. korostaa, että konferenssin olisi oltava avoin ja läpinäkyvä prosessi, jossa kansalaisiin ja sidosryhmiin sovelletaan osallistavaa ja tasapainoista lähestymistapaa; korostaa, että tähän innovatiiviseen ja erikoislaatuiseen prosessiin olisi kuuluttava keskeisenä osana kansalaisten, järjestäytyneen kansalaisyhteiskunnan ja erilaisten sidosryhmien osallistuminen unionin ja jäsenvaltioiden sekä alueellisella ja paikallisella tasolla;
6. ehdottaa, että konferenssiprozessia hallinnoisivat erilaiset elimet, joilla on määritellyt/tapauskohtaiset vastuualueet, mukaan lukien institutionaaliset elimet ja kansalaisten suora osallistuminen;
7. ehdottaa, että konferenssin täysistunnon olisi mahdollistettava avoin keskustelufoorumi eri osallistujien välillä ilman ennalta määrättyä lopputulosta ottaen huomioon kansalaisfoorumien panos ja rajoittamatta soveltamisalaa ennalta määriteltyihin politiikan aloihin tai yhdentymismenetelmiin; ehdottaa, että korkeintaan voitaisiin määrittellä toimintapolitiikan painopisteet, jotka ovat ennalta määritellyt mutta eivät kuitenkaan tyhjentävät ja joita voisivat olla esimerkiksi seuraavat:
 - eurooppalaiset arvot, perusoikeudet ja -vapaudet
 - EU:n demokraattiset ja institutionaaliset näkökohdat
 - ympäristöhaasteet ja ilmastokriisi
 - sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja tasa-arvo
 - talous- ja työllisyyskysymykset, mukaan lukien verotus
 - digitalisaatio
 - turvallisuus ja EU:n globaali rooli;

Keski­viikko 15. tammikuuta 2020

korostaa, että tämä luettelo ei ole tyhjentävä vaan mainittuja toimintapolitiikkoja voitaisiin käyttää konferenssin ohjenuorana; ehdottaa, että asialistan laatimista ja konferenssipro­sessin yhteydessä käytäviä keskusteluja tukemaan olisi käytettävä erityisiä Eurobarometri-tutkimuksia;

8. katsoo, että konferenssissa olisi arvioitava vuoden 2019 vaalien alla käytettyjä aloitteita; katsoo, että jotta voidaan valmistautua hyvissä ajoin vuonna 2024 käytäviin seuraaviin EU-vaaleihin, konferenssipro­sessissa olisi otettava huomioon kärkiehdokasmenettely ja ylikansallisten ehdokaslistojen kaltaisten kysymysten parissa tehtävä työ ottaen huomioon voimassa olevat määräajat ja hyödyntäen kaikkia käytettävissä olevia toimielinten välisiä, poliittisia ja lainsäädännöllisiä välineitä;

Konferenssipro­sessin organisointi, kokoonpano ja hallinnointi

9. ehdottaa, että konferenssi koostuisi useista elimistä, joilla on erilaisia vastuualueita, ja näitä olisivat esimerkiksi konferenssin täysistunto, kansalaisfoorumit, nuorisofoorumit, ohjauskomitea ja toimeenpaneva koordinointielin; pyytää, että konferenssin kaikkien elinten kaikilla tasoilla olisi oltava sukupuolijakaumaltaan tasapainoisia;

10. ehdottaa, että koko konferenssipro­sessin ajan järjestettäisiin toimintapolitiikan painopisteiden mukaan useita aihekohtaisia kansalaisfoorumeja, joissa kussakin olisi enintään 200–300 ja vähintään kolme kansalaista jäsenvaltiota kohti alenevan suhteellisuuden periaatteen mukaisesti laskettuna; korostaa, että kansalaisfoorumit olisi järjestettävä eri puolilla unionia ja niiden olisi oltava edustavia (maantieteellisesti, sukupuolen, iän, sosioekonomisen taustan ja/tai koulutustason kannalta);

11. ehdottaa lisäksi, että jäsenvaltioiden riippumattomat elimet valitsisivat osanottajat sattumanvaraisesti kaikkien unionin kansalaisten joukosta edellä mainittujen kriteerien mukaisesti ja että määriteltäisiin kriteerit, joilla varmistetaan, että vaaleilla valitut poliitikot, hallituksen johtavat edustajat ja ammatillisten eturyhmien edustajat eivät voi osallistua kansalaisfoorumeihin; katsoo, että kansalaisfoorumeilla on oltava erilaisia osallistujia eri paikoissa mutta johdonmukai­suuden ja yhtenäisyyden varmistamiseksi kunkin yksittäisen aihekohtaisen kansalaisfoorumin kaikissa kokouksissa on oltava aina samat osallistajat; korostaa, että kunkin aihekohtaisen kansalaisfoorumin on kokoonnettava vähintään kaksi kertaa, jotta se voi antaa panoksensa konferenssin täysistunnolle ja saada seuraavassa kokouksessa yleistä palautetta keskusteluista vuoropuhelun muodossa; korostaa, että kansalaisfoorumien olisi pyrittävä yksimieliseen sopimukseen ja, jos tämä ei ole mahdollista, niissä olisi voitava ilmaista vähemmistöön jäänyt mielipide;

12. ehdottaa, että kansalaisfoorumien lisäksi olisi järjestettävä vähintään kaksi nuorisofoorumia: yksi konferenssin alussa ja toinen loppuvaiheessa, sillä nuoret ansaitsevat oman fooruminsa siksi, että nuoret sukupolvet ovat Euroopan tulevaisuus ja kaikki EU:n tulevasta suunnasta tänään tehtävät päätökset vaikuttavat eniten nuoriin; vaatii, että osallistujien ikärajaksi vahvistetaan 16–25 vuotta ja että osanottajien valintaan ja nuorisofoorumin kokoon, asemaan ja työskentelymenetelmiin sovelletaan samoja kriteerejä kuin kansalaisfoorumeihin;

13. pyytää järjestelyjä, joilla varmistetaan, että kaikkia konferenssipro­sessiin osallistuvia kansalaisia (myös nuoria) avustetaan heidän matka- ja majoituskulujensa korvaamisessa ja tarvittaessa sallittujen työpoissaolojen järjestämisessä ja korvaamalla sosiaaliset kulut (kuten tulojen menetykset, päivähoito ja vammaisten henkilöiden erityisjärjestelyt);

14. katsoo, että konferenssin täysistunnon kokoonpanon on oltava seuraava:

— enintään 135 Euroopan parlamentin jäsentä, jotka edustavat unionin kansalaisia

— 27 neuvoston jäsentä, jotka edustavat jäsenvaltioita

— 2–4 jäsentä kunkin jäsenvaltion kansallisesta parlamentista

— 3 asiasta vastaavaa jäsentä Euroopan komissiosta

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

- 4 jäsentä Euroopan talous- ja sosiaalikomiteasta ja 4 jäsentä alueiden komiteasta sekä
- 2 jäsentä EU-tason työmarkkinaosapuolten työnantajapuolelta ja 2 jäsentä työntekijäpuolelta;

15. korostaa, että palautteen saamisen varmistamiseksi aihekohtaisten kansalais- ja nuorisofoorumien edustajat kutsutaan konferenssin täysistuntoon esittelemään päätelmänsä ja keskustelemaan niistä, jotta ne voidaan ottaa huomioon konferenssin täysistunnon käsittelyssä;

16. korostaa, että neuvoston edustajien on oltava ministeritasoisia ja että Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien olisi varmistettava edustajiensa poliittinen tasapaino, joka kuvastaa niiden monimuotoisuutta; korostaa, että konferenssin institutionaaliset osapuolet osallistuvat siihen tasavertaisina kumppaneina ja että varmistetaan tiukka yhdenvertaisuus Euroopan parlamentin sekä neuvoston ja kansallisten parlamenttien välillä; vaatii pyrkimään yhteisymmärrykseen konferenssin täysistunnon suosituksista tai vähintäänkin siihen, että suositukset edustavat kaikkien kolmen unionin toimielimen ja kansallisten parlamenttien edustajien enemmistöä;

17. ehdottaa, että konferenssi kokoontuisi täysistuntoon Euroopan parlamentissa vähintään kaksi kertaa puolivuotiskaudella; ehdottaa, että konferenssin täysistunto hyväksyisi ensimmäisessä kokouksessaan työsuunnitelman ja että täysistunnon jokaisen kokouksen jälkeen konferenssin osallistujat ja suuri yleisö saisivat käyttöönsä täysistuntoraportin, joka sisältää päätelmät ja työryhmien raportit; katsoo, että lopulliset päätelmät olisi hyväksyttävä konferenssin täysistunnon viimeisessä istunnossa ja että niissä olisi esitettävä yhteenveto koko konferenssiprosessin tuloksista;

18. korostaa, että on annettava tukea valmisteluistunnoissa sekä vakiintuneilta ja kokeneilta kansalaisyhteiskunnan organisaatioilta ja muilta asiantuntijoilta; tunnustaa kansalaisjärjestöjen, yliopistojen, tutkimuskeskusten ja ajatushautomojen asiantuntemuksen merkityksen kaikkialla Euroopassa ja kehottaa niitä tukemaan konferenssiprosessia eri tasoilla ja antamaan tukea eri elimille;

19. katsoo, että konferenssissa olisi etsittävä keinoja ottaa EU:n jäsenvaltioiden edustajat mukaan Euroopan tulevaisuudesta käytyihin keskusteluihin;

20. katsoo, että Euroopan parlamentin puhemiehen, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan ja Euroopan komission puheenjohtajan, jotka edustavat unionin kolmea tärkeintä toimielintä korkeimmalla tasolla, olisi toimittava konferenssin korkean tason suojelijoina; katsoo, että näiden korkean tason suojelijoiden olisi taattava konferenssiprosessi ja varmistettava sen valvonta kokonaisuudessaan sekä käynnistettävä prosessi;

21. katsoo, että koko konferenssiprosessin ja kaikkien asianomaisten elinten tehokkaan ohjauksen varmistamiseksi prosessin hallinnointi olisi annettava ohjauskomitean ja toimeenpanevan koordinoitielimen tehtäväksi;

22. ehdottaa, että ohjauskomitean kokoonpanon olisi oltava seuraava:

- parlamentin edustajia (kaikki edustettuina olevat poliittiset ryhmät sekä yksi perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan edustaja ja yksi Euroopan parlamentin puhemiehistön edustaja),
- neuvoston edustajia (unionin puheenjohtajavaltioista)
- komission edustajia (kolme asiasta vastaavaa komission jäsentä);

kehottaa varmistamaan, että ohjauskomitean kokoonpanossa on varmistettu poliittinen ja institutionaalinen tasapaino ja että ohjauskomitean kaikilla jäsenillä on yhtäläinen painoarvo;

23. katsoo, että ohjauskomitean olisi vastattava konferenssin täysistunnon kokousten valmistelusta (esityslistojen, täysistuntoraporttien ja päätelmien laatiminen) sekä kansalais- ja nuorisofoorumeista samoin kuin konferenssiprosessin toiminnan valvonnasta ja sen organisoinnista;

24. ehdottaa lisäksi, että toimeenpanevaan koordinoitielimeen kuuluisi unionin kolme tärkeintä toimielintä parlamentin johdolla; vaatii, että toimeenpanevan koordinoitielimen jäsenet ovat osa ohjauskomiteaa; suosittaa, että koordinoitielin vastaa konferenssiprosessin päivittäisestä hallinnoinnista, erityisesti konferenssin käytännön järjestelyistä, työryhmistä, kansalaisfoorumeista ja mahdollisista muista ohjauskomitean määrittelemistä aloitteista;

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

25. ehdottaa, että konferenssiprosessia avustaisi sihteeristö, jonka jäsenet valitaan unionin kolmesta tärkeimmästä toimielimestä;

Konferenssiprosessia koskeva viestintä ja poliittinen yhteisymmärryspöytäkirja

26. katsoo, että viestintä kansalaisten kanssa, kansalaisten osallistuminen konferenssiprosessiin sekä konferenssin työ ja lopputulokset ovat ensiarvoisen tärkeitä; korostaa, että kaikkia nykyisiä ja uusia digitaalisen ja fyysisen osallistumisen viestintävälineitä olisi koordinoitava kolmen toimielimen kesken alkaen parlamentin olemassa olevista resursseista sekä Euroopan parlamentin yhteystoimistoista, jotta kansalaiset voivat seurata konferenssiprosessia koko sen ajan ja seurata menettelyjä täysistuntojen sekä kansalais- ja nuorisofoorumien työn alettua;

27. katsoo, että kaikki konferenssin kokoukset (myös täysistunnot sekä kansalais- ja nuorisofoorumit) olisi lähetettävä suoratoistona verkossa ja niiden olisi oltava avoimia yleisölle; pitää kiinni siitä, että kaikki konferenssiin liittyvät asiakirjat, myös sidosryhmien kannanotot, olisi julkaistava ja että kaikki menettelyt olisi käytävä unionin virallisilla kielillä;

28. katsoo, että parlamentin, komission ja neuvoston olisi yhdessä sovittava konferenssiprosessista, sen suunnittelusta, rakenteesta, ajoituksesta ja laajuudesta yhteisymmärryspöytäkirjassa;

Tulokset

29. kehottaa konferenssia laatimaan konkreettisia suosituksia, joita toimielinten on käsiteltävä ja jotka olisi muutettava käytännön toimiksi, jotta voidaan vastata kansalaisten ja sidosryhmien odotuksiin kaksivuotisen prosessin ja keskustelun jälkeen;

30. kehottaa kaikkia konferenssin osallistujia sitoutumaan yleisesti kukin oman asemansa ja toimivaltansa mukaisesti siihen, että voidaan varmistaa asianmukaiset jatkotoimet konferenssin tulosten perusteella;

31. sitoutuu siihen, että konferenssin tulosten perusteella esitetään säädösehdotuksia, muutetaan perussopimuksia tai toteutetaan muunlaisia todellisia jatkotoimia viipymättä; kehottaa kahta muuta toimielintä antamaan saman sitoumuksen;

o

o o

32. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission puheenjohtajalle, Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalle sekä Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajamaalle.

Torstai 16. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0011

Burundi, erityisesti sananvapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 Burundista, erityisesti sananvapaudesta (2020/2502(RSP))

(2021/C 270/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Burundista, etenkin 9. heinäkuuta 2015 ⁽¹⁾, 17. joulukuuta 2015 ⁽²⁾, 19. tammikuuta 2017 ⁽³⁾ 6. heinäkuuta 2017 ⁽⁴⁾ ja 5. heinäkuuta 2018 ⁽⁵⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 30. lokakuuta 2019 tehdyn komission päätöksen Burundin tasavaltaa koskevan vuoden 2019 toimintaohjelman rahoittamisesta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan EU:n puolesta 29. marraskuuta 2019 antaman julkilausuman tiettyjen kolmansien maiden yhtymisestä Burundin tilanteen johdosta määrättäviin rajoittaviin toimenpiteisiin,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin 23. helmikuuta 2017, 25. tammikuuta 2018 ja 24. lokakuuta 2019 antamat raportit Burundin tilanteesta,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun syyskuussa 2019 antaman raportin Burundia koskevasta tutkimuksesta,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin 39 jäsenen allekirjoittaman 9. joulukuuta 2019 päivätyn kirjeen, jossa vaadittiin burundilaisen Iwacu-uutistoimiston toimittajien vapauttamista,
- ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Euroopan unionin puolesta ihmisoikeuksien päivästä 10. joulukuuta 2019 antaman lausuman,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 12. marraskuuta 2015 antaman päätöslauselman 2248 ja 29. heinäkuuta 2016 antaman päätöslauselman 2303 Burundin tilanteesta,
- ottaa huomioon Burundia käsittelevän YK:n tutkintakomission 15. kesäkuuta 2017 YK:n ihmisoikeusneuvostolle esittämän raportin,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 13. maaliskuuta 2017 antaman lehdistötiedotteen Burundin tilanteesta,
- ottaa huomioon Burundin tilannetta tutkivan YK:n riippumattoman tutkintalautakunnan (UNIIB) 20. syyskuuta 2016 julkaiseman raportin,
- ottaa huomioon 28. elokuuta 2000 tehdyn rauhaa ja sovinnontekoa Burundissa koskevan Arushan sopimuksen,
- ottaa huomioon Afrikan unionin huippukokouksessa 13. kesäkuuta 2015 annetun julkilausuman Burundista,

⁽¹⁾ EUVL C 265, 11.8.2017, s. 137.

⁽²⁾ EUVL C 399, 24.11.2017, s. 190.

⁽³⁾ EUVL C 242, 10.7.2018, s. 10.

⁽⁴⁾ EUVL C 334, 19.9.2018, s. 146.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0305.

Torstai 16. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 29. syyskuuta 2017 antaman päätöslauselman (36/19) Burundia käsittelevän tutkintakomission toimeksiannon uusimisesta,
 - ottaa huomioon 1. lokakuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1755 ⁽⁶⁾ sekä 1. lokakuuta 2015 tehdyn neuvoston päätöksen (YUTP) 2015/1763 ⁽⁷⁾, 29. syyskuuta 2016 tehdyn neuvoston päätöksen (YUTP) 2016/1745 ⁽⁸⁾ ja 24. lokakuuta 2019 tehdyn neuvoston päätöksen (YUTP) 2019/1788 ⁽⁹⁾ Burundin tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä,
 - ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan EU:n puolesta 8. toukokuuta 2018 antaman julkilausuman Burundin tilanteesta ennen perustuslakia koskevaa kansanäänestystä,
 - ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus),
 - ottaa huomioon 27. kesäkuuta 1981 annetun ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevan Afrikan peruskirjan, joka tuli voimaan 21. lokakuuta 1986 ja jonka Burundi on ratifioinut,
 - ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen 96 artiklan nojalla Burundin tasavallan kanssa käydyn neuvottelumenettelyn päättämisestä 14. maaliskuuta 2016 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2016/394 ⁽¹⁰⁾,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon Human Rights Watch -järjestön vuoden 2019 raportin Burundia käsittelevän osan,
 - ottaa huomioon Toimittajat ilman rajoja -järjestön vuoden 2019 lehdistönvapausindeksin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 144 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Burundin vuoden 2015 presidentinvaalit saivat aikaan levottomuuksia, ja Yhdistyneiden kansakuntien Burundiin lähettämän vaalitarkkailuvaltuuskunnan mukaan niissä rikottiin vakavasti äänioikeuden vaikuttavan käytön keskeisiä edellytyksiä ja oppositio boikotoi niitä;
- B. ottaa huomioon, että riippumattomat radioasemat ovat edelleen suljettuina, että kymmenet toimittajat eivät vielä pysty palaamaan vapaaehtoisesta maanpaosta ja että maassa pysyneiden on vaikea työskennellä vapaasti, mikä johtuu usein häirinnästä, josta ovat vastuussa turvallisuusjoukot, joita siihen kannustaa julkinen keskustelu, jossa sitoutumattomat tiedotusvälineet kytketään kansakunnan vihollisiin;
- C. katsoo, että Burundin tilanne on edelleen huolestuttava ja kansalaisvapauksia ja poliittisia vapauksia rikotaan usein, samalla kun hintojen nousu vaikuttaa taloudellisiin ja sosiokulttuurisiin oikeuksiin, joita ovat oikeus riittävään elintasoon, oikeus koulutukseen, oikeus riittävään ravintoon ja vapauteen nälästä, naisten oikeudet sekä oikeus työhön ja järjestäytymisoikeus;
- D. ottaa huomioon, että pyrkimykset poliittiseen ratkaisuun Burundin sisäisen vuoropuhelun avulla ovat umpikujassa, joka uhkaa vakavasti toukokuussa 2020 pidettävien vaalien järjestämistä; ottaa huomioon, että nämä vaalit saattavat vahvistaa Burundin vaipumista autoritaariseen järjestelmään ilman merkityksellistä poliittista vuoropuhelua; ottaa huomioon, että kaikkien asianomaisten sidosryhmien osallistuminen prosessiin on edelleen epävarmaa poliittisen liikkumavaran kutistuessa ja että on luotava olosuhteet, jotka edistävät rauhanomaisia, avoimia ja uskottavia vaaleja;

⁽⁶⁾ EUVL L 257, 2.10.2015, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 257, 2.10.2015, s. 37.

⁽⁸⁾ EUVL L 264, 30.9.2016, s. 29.

⁽⁹⁾ EUVL L 272, 25.10.2019, s. 147.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 73, 18.3.2016, s. 90.

Torstai 16. tammikuuta 2020

- E. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeusneuvoston valtuuttama Burundia käsittelevä tutkintakomissio (COIB) korosti 4. syyskuuta 2019 antamassaan raportissa, että joitakin kuukausia ennen vuoden 2020 presidentin- ja parlamenttivaaleja pelko ja ahdistelu seurasivat niitä, jotka vastustivat hallitsevaa CNDD-FDD-puoluetta, ja jännitteiden edelleen lisääntyessä toukokuun 2019 vaalien lähestyessä paikallisviranomaiset ja hallitsevan puolueen pahamaineisen nuorisjärjestön Imbonerakuren jäsenet syyllistyivät edelleen poliittiseen väkivaltaan ja vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin; ottaa huomioon, että vaikka COIB on esittänyt useita pyyntöjä, Burundin hallitus ei ole suostunut mihinkään yhteistyöhön sen kanssa;
- F. ottaa huomioon, että YK:n Burundin ihmisoikeustoimisto, joka työskenteli Burundin hallituksen kanssa rauhanrakentamisessa, turvallisuusalan uudistuksessa ja oikeusalan uudistuksessa ja auttoi kehittämään institutionaalisia ja kansalaisyhteiskunnan valmiuksia ihmisoikeuskysymyksissä, suljettiin maaliskuussa 2019 Burundin hallituksen vaatimuksesta, ja Burundin hallitus oli jo keskeyttänyt kaiken yhteistyön toimiston kanssa lokakuussa 2016;
- G. ottaa huomioon, että Maailmanpankki arvioi Burundin talouskasvun olevan 1,8 prosenttia vuonna 2019, kun se vuonna 2018 oli 1,7 prosenttia; ottaa huomioon, että valtion kokonaistalousarvio vuosiksi 2019–2020 on 189,3 miljardia Burundin frangia (14,26 prosenttia) alijäämäinen, kun vuosina 2018–2019 alijäämä oli 163,5 miljardia Burundin frangia; ottaa huomioon, että YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun mukaan naapurimaissa oli 369 517 burundilaista pakolaista 30. syyskuuta 2019; ottaa huomioon, että yhteensä 78 000 pakolaista on palannut vapaaehtoisesti Burundiin syyskuun 2017 jälkeen; ottaa huomioon, että maan sisällä siirtymään joutuneiden burundilaisten määrä 28. helmikuuta 2019 oli 130 562;
- H. ottaa huomioon, että Toimittajat ilman rajoja -järjestö asetti Burundin sijalle 159 kaikkiaan 180 maan joukossa vuoden 2019 maailman lehdistönvapauden indeksissään (World Press Freedom Index); katsoo, että ilmaisunvapaus ja sananvapaus ovat välttämättömiä vapaiden ja tietoon perustuvien vaalien varmistamiseksi; toteaa, että vapaa, riippumaton ja puolueeton journalismi laajentaa sananvapautta, joka kuuluu perusihmisoikeuksiin; ottaa huomioon, että valtion valvomat perinteiset tiedotusvälineet, kuten radio ja sanomalehdet, ovat edelleen hallitsevia tietolähteitä; katsoo, että on vahvistettava medialukutaitoa sekä internetin ja sosiaalisen median saatavuutta, jotta voidaan mahdollistaa tiedonsaanti, vahvistaa sosiaalista ja poliittista vakautta ja vuoropuhelua ja siten varmistaa vapaat, tietoon perustuvat ja oikeudenmukaiset vaalit;
- I. ottaa huomioon, että Burundi on yksi maailman köyhimmistä maista, sillä 74,7 prosenttia sen väestöstä elää köyhyydessä ja se sijoittuu inhimillisen kehityksen indeksillä 185. sijalle 189:stä; ottaa huomioon, että yli 50 prosenttia Burundin väestöstä kärsii kroonisesta puutteellisesta elintarviketurvasta ja että lähes puolet väestöstä on alle 15-vuotiaita ja pelkää vuonna 2019 malariaa sairasti yli kahdeksan miljoonaa ihmistä, joista 3 000 kuoli; ottaa huomioon, että köyhyys, huonot sosiaalipalvelut, korkea nuorisotyöttömyys ja mahdollisuuksien puute aiheuttavat edelleen väkivaltaa maassa;
- J. ottaa huomioon, että Burundin kansallinen turvallisuusneuvosto ilmoitti 27. syyskuuta 2018 kansainvälisten valtiosta riippumattomien järjestöjen toiminnan keskeyttämisestä kolmeksi kuukaudeksi ja että tämä häiritsi vakavasti noin 130 kansainvälisen valtiosta riippumattoman ja osin ihmishenkiä pelastavaa apua antavan järjestön toimintaa;
- K. ottaa huomioon, että hallitus hyväksyi 18. heinäkuuta 2019 kaksi asetusta, joilla perustettiin Burundissa toimivia kansainvälisiä valtioista riippumattomia järjestöjä käsittelevä ministeriöiden välinen seuranta- ja arviointikomitea;
- L. ottaa huomioon, että hallitus on kieltäytynyt tunnustamasta ihmisoikeusloukkauksia sen jälkeen, kun YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimisto suljettiin Burundissa 28. helmikuuta 2019, eikä maa ole osoittanut mitään sitoutumista minkäänlaisen yhteistyön jatkamiseen toimiston kanssa; ottaa huomioon, että COIB on tällä hetkellä ainoa riippumaton kansainvälinen mekanismi, joka tutkii Burundissa tapahtuneita ihmisoikeusloukkauksia ja -rikkomuksia;
- M. ottaa huomioon, että Burundin viranomaiset hylkäävät täysin ja järjestelmällisesti COIB:n työn ja kieltäytyvät antamasta sille pääsyä maahan ja pitävät sitä poliittisesti puolueellisena mutta eivät ole esittäneet mitään näyttöä syytöstensä tueksi;
- N. ottaa huomioon, että Burundi on vetäytynyt Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännöstä lokakuusta 2017 lähtien; ottaa huomioon, että Burundin hallitus ei ole ryhtynyt toimiin, vaikka kansainvälinen yhteisö on kehottanut käynnistämään menettelyn Rooman perussäännön piiriin palaamiseksi;

Torstai 16. tammikuuta 2020

- O. ottaa huomioon, että Tansania ja Burundi allekirjoittivat vuonna 2019 sopimuksen Tansaniassa olevien 180 000 burundilaisen pakolaisen palauttamisesta lähtömaahansa joko vapaaehtoisesti tai pakolla 31. joulukuuta 2019 mennessä; ottaa huomioon, että elokuussa 2019 YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu ilmoitti, että Burundin olosuhteet eivät edistäneet paluuta, koska paluumuuttajat olivat ihmisoikeusloukkausten pääasiallisia kohteita;
- P. ottaa huomioon, että Burundin yleinen syyttäjä vaati 30. joulukuuta 2019 viidentoista vuoden tuomiota neljälle Iwacu-uutistoimiston toimittajalle eli Christine Kamikazille, Agnès Ndirubusalle, TERENCE MPOZENZILLE, Egide Harerimanalle ja heidän autonkuljettajalleen Adolphe Masabarakizalle, jotka pidätettiin 22. lokakuuta 2019 Bubanzan läntisen maakunnan Musigatin kunnassa, kun he olivat raportoimassa kapinallisten ja hallituksen joukkojen välisistä yhteenotoista Luoteis-Burundissa, ja heitä syytetään valtion sisäisen turvallisuuden heikentämiseen osallistumisesta;
- Q. ottaa huomioon, että Iwacun toimittaja Jean Bigirimana on ollut kateissa 22. heinäkuuta 2016 alkaen ja että hänet on tietyksi viimeksi nähty kansallisen tiedustelupalvelun (SNR) jäsenten huostassa Muramvyassa 45 kilometriä pääkaupunki Bujumburan itäpuolella; ottaa huomioon, että Burundin viranomaiset eivät ole koskaan lausuneet mitään hänen katoamisestaan;
- R. ottaa huomioon, että 13. lokakuuta 2015 toimittaja Christophe Nkezabahizi, hänen vaimonsa ja kaksi lastaan murhattiin kotonaan Bujumburassa; katsoo, että viranomaiset eivät ole todellisuudessa pyrkineet tutkimaan tätä väkivaltarikosta ja saattamaan siihen syyllistyneitä tuomioistuimen eteen;
- S. ottaa huomioon, että Burundin perustuslain 31. pykälässä taataan sananvapaus, mukaan lukien lehdistönvapaus; ottaa huomioon, että Burundi on sopimuspuolena myös Afrikan kansojen ja ihmisoikeuksien peruskirjassa, jossa taataan jokaisen burundilaisen oikeus vastaanottaa ja levittää tietoa; ottaa huomioon, että Burundin hallituksella on velvollisuus edistää ja suojella ilmaisunvapautta ja yhdistymisvapautta, jotka on vahvistettu kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa, jonka sopimuspuoli Burundi on;
- T. ottaa huomioon, että kansalaisyhteiskunnan ja tiedotusvälineiden toimintamahdollisuudet ovat viime vuosina kaventuneet huomattavasti ja monet kansalaisyhteiskunnan aktivistit ja riippumattomat toimittajat ovat edelleen maanpaossa; ottaa huomioon, että monia Burundiin jääneitä henkilöitä pelotellaan, pidätetään tai haastetaan oikeuteen tekaistujen syytteiden pohjalta;
- U. ottaa huomioon, että hallitus sekä hallitsevan puolueen nuorisjärjestön Imbonerakuren jäsenet järjestivät kansallisen kampanjan kerätäksään kansalaisilta ”vapaaehtoisia” maksuja vuoden 2020 vaalien rahoittamiseksi; ottaa huomioon, että Human Rights Watchin 6. joulukuuta 2019 julkaistussa raportissa todettiin, että Imbonerakuren jäsenet ja paikallishallinnon virkamiehet käyttivät usein väkivaltaa ja pelottelua, rajoittivat liikkumista ja pääsyä julkisiin palveluihin ja pahoinpitelivät niitä, jotka eivät suostuneet tähän;
- V. ottaa huomioon, että ihmisoikeusaktivisti Germain Rukuki, joka oli jäsenenä järjestössä Action by Christians for the Abolition of Torture (ACAT), tuomittiin huhtikuussa 2019 vankeuteen 32 vuodeksi syytteistä, jotka koskivat kapinaa ja valtion turvallisuuden uhkaamista, osallistumista kapinallisiin liikkeeseen ja valtion päämieheen kohdistuvia hyökkäyksiä; ottaa huomioon, että aktivisti Nestor Nibitanga, joka oli jäsenenä järjestössä Association for the Protection of Human Rights and Detained Persons (APRODH), tuomittiin elokuussa 2018 viideksi vuodeksi vankeuteen valtion turvallisuuden uhkaamisesta;
- W. ottaa huomioon, että BBC:ltä ja Voice of America:ltä (VOA) kiellettiin lähetystoiminta Burundissa toukokuusta 2019 lähtien, jolloin niiden toimilupien voimassaolo keskeytettiin alun perin kuudeksi kuukaudeksi, kuten Committee to Protect Journalists -järjestö tuolloin raportoi; ottaa huomioon, että Burundin viestimien sääntelystä vastaava Burundin kansallinen viestintäneuvosto ilmoitti 29. maaliskuuta 2019 peruuttaneensa BBC:n toimiluvan ja jatkavansa VOA:n toiminnan keskeyttämistä; ottaa huomioon, että viestintäneuvosto myös kielsi Burundissa toimivia toimittajia ”toimittamasta suoraan tai välillisesti tietoja”, joita BBC tai VOA voisi lähettää;
- X. ottaa huomioon, että neuvosto jatkoi 24. lokakuuta 2019 EU:n rajoittavia toimenpiteitä Burundia vastaan 24. lokakuuta 2020 saakka;
- Y. ottaa huomioon, että toimenpiteisiin kuuluvat neljälle henkilölle määrätty matkustuskielto ja varojen jäädyttäminen, koska henkilöiden on katsottu heikentäneen demokratiaa tai vaikeuttaneen poliittisen ratkaisun löytämistä Burundin kriisiin;

Torstai 16. tammikuuta 2020

- Z. ottaa huomioon, että Itä-Afrikan yhteisön (EAC) ponnistelut välitysratkaisun löytämiseksi poliittiseen kriisiin, joka syntyi presidentin vuonna 2015 tekemästä päätöksestä asettua ehdolle kolmannelle kaudelle, ovat edelleen pysähdyksissä; ottaa huomioon, että presidentti Pierre Nkurunziza on useaan otteeseen toistanut, että hän ei hae uutta toimikautta, mutta hallitseva puolue ei ole vielä nimennyt ehdokasta seuraaviin presidentinvaaleihin;
1. tuomitsee jyrkästi ilmaisunvapauden nykyiset rajoitukset Burundissa, mukaan lukien laajemmat rajoitukset julkisille vapauksille, sekä laajamittaiset ihmisoikeusrikkomukset, toimittajien pelottelun ja mielivaltaiset pidätykset sekä lähetyksiellot, jotka ovat vahvistaneet Burundin tiedotusvälineiden pelon ilmapiiriä, lisänneet raportointirajoituksia ja estäneet asianmukaisen uutisoinnin erityisesti vuoden 2020 vaalien alla;
 2. on edelleen syvästi huolissaan Burundin ihmisoikeustilanteesta, joka vaarantaa kaikki sovintoa, rauhaa ja oikeudenmukaisuutta koskevat aloitteet, ja erityisesti jatkuvista mielivaltaisista pidätyksistä ja laittomista teloituksista;
 3. tuomitsee jyrkästi maan ihmisoikeustilanteen jatkuvan heikkenemisen erityisesti opposition todellisten ja epäiltyjen kannattajien, myös ulkomailta palaavien burundilaisten, osalta; muistuttaa, että Cotonoun sopimuksen ihmisoikeuslauseke sitoo Burundia; kehottaa Burundin viranomaisia kääntämään välittömästi tämän väärinkäytöksiin perustuvan suuntauksen ja noudattamaan maan ihmisoikeusvelvoitteita, mukaan lukien ihmisoikeuksia ja kansojen oikeuksia koskevassa Afrikan peruskirjassa, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa ja muissa hallituksen ratifioimissa kansainvälisissä mekanismeissa vahvistetut velvoitteet;
 4. muistuttaa Burundin hallitusta siitä, että osallistavien, uskottavien, rauhanomaisten ja avoimien vaalien järjestäminen edellyttää ilmaisunvapautta, tiedonsaantia, lehdistönvapautta, tiedotusvälineiden vapautta ja vapaata aluetta, jossa ihmisoikeuksien puolustajat voivat puhua ilman pelottelua tai kostotoimien pelkoa; kehottaa siksi Burundin viranomaisia poistamaan toimenpiteet, jotka rajoittavat tai haittaavat kansalaisyhteiskunnan työtä ja joilla rajoitetaan perinteisten ja nykyaikaisten riippumattomien tiedotusvälineiden saatavuutta ja vapautta;
 5. kehottaa Burundin viranomaisia luopumaan syytteistä äskettäin vangittuja Iwacun toimittajia ja kaikkia muita perusoikeuksien käyttämisen vuoksi pidätettyjä toimittajia vastaan ja vapauttamaan heidät välittömästi ja ehdoitta;
 6. korostaa kansalaisyhteiskunnan ja toimittajien keskeistä roolia demokraattisessa yhteiskunnassa ja erityisesti lähestyvien vaalien yhteydessä, ja kehottaa Burundin viranomaisia lopettamaan toimittajien, ihmisoikeusaktivistien ja opposition jäsenten pelottelun, häirinnän ja mielivaltaiset pidätykset; vaatii lisäksi viranomaisia sallimaan sen, että ihmisoikeusaktivistit ja journalistit voivat esteettä hoitaa oikeutettuja tehtäviään tutkia ihmisoikeusloukkauksia ja raportoida niistä;
 7. panee erittäin huolestuneena merkille Burundin ja sen naapurimaiden maan sisäisten pakolaisten kasvavan määrän; kehottaa unionia lisäämään rahoitusta ja muita humanitaarisia toimia auttaakseen burundilaisia, jotka ovat joutuneet siirtymään maan sisällä tai jotka ovat pakolaisia;
 8. kehottaa Burundin viranomaisia lopettamaan kansalaisten kiristyksen ja varmistamaan, että ketään ei estetä saamasta julkisia hyödykkeitä ja palveluja, kuten terveydenhuoltoa, ruokaa, vettä ja koulutusta, ja antamaan humanitaarisille toimijoille mahdollisuuden toimia itsenäisesti ja antaa apua, joka perustuu velvollisuuteen vastata kiireellisimpiin tarpeisiin;
 9. korostaa, että uskottavien vaalien mahdollistamiseksi tarvitaan huomattavia parannuksia poliittiseen tilanteeseen ja ihmisoikeustilanteeseen ja erityisesti perusvapauksiin, kuten ilmaisunvapautteen, lehdistönvapautteen sekä yhdistymis- ja kokoontumisvapautteen, ja sovinnohteossa on edistytävä; kehottaa Burundin hallitusta varmistamaan, että näiden oikeuksien loukkaukset tutkitaan puolueettomasti ja että tekijät asetetaan syytteeseen kansainvälisten normien mukaisissa oikeudenkäynneissä;
 10. kehottaa viranomaisia toteuttamaan perusteellisia ja avoimia tutkimuksia, jotta kaikki surmiin, katoamisiin, kiristykseen, pahoinpitelyihin, mielivaltaisiin pidätyksiin, uhkailuihin, häirintään tai muunlaisiin väärinkäytöksiin syyllistyneet saadaan oikeuden eteen oikeudenmukaisissa ja uskottavissa oikeudenkäynneissä; on erittäin huolissaan Imbonerakuren tekemiin ihmisoikeusloukkauksiin syyllistyneiden jatkuvasta rankaisemattomuudesta; kehottaa Burundin viranomaisia käynnistämään riippumattoman tutkimuksen 22. heinäkuuta 2016 lähtien kateissa olleen toimittajan Jean Bigirimanan katoamisesta sekä vaimonsa ja kahden lapsensa kanssa murhatun toimittajan Christophe Nkezahazin murhasta 13. lokakuuta 2015;

Torstai 16. tammikuuta 2020

11. tunnustaa, että alueella eli Itä-Afrikan yhteisöllä ja Afrikan unionilla (AU) on keskeinen rooli etsittäessä kestävää ratkaisua Burundin poliittiseen kriisiin, ja korostaa, että tarvitaan aktiivisempaa lähestymistapaa ja tehostettuja toimia kriisin lopettamiseksi ja Burundin väestön suojelemiseksi, jotta vältetään alueellisen tilanteen kärjistyminen entisestään; kehottaa AU:ta lähettämään kiireellisesti ihmisoikeustarkkailijoitansa Burundiin ja varmistamaan, että heillä on esteetön pääsy koko maahan, jotta he voivat hoitaa tehtävänsä;
12. pitää Arushan sopimuksen täytäntöönpanon umpikujaa valitettavana ja kehottaa sopimuksen takaajia pyrkimään sovintoon; tuo julki sitoutumisensa Burundin sisäiseen vuoropuheluun; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tukemaan Itä-Afrikan yhteisöä Burundin sisäisen vuoropuhelun edistämiseksi; kehottaa kaikkia Burundin sisäisen vuoropuhelun osallistujia tekemään rakentavaa yhteistyötä ja sallimaan opposition, ihmisoikeuksien puolustajien ja kansalaisjärjestöjen esteettömän osallistumisen;
13. kehottaa Burundia palaamaan alueellisten ja kansainvälisten yhteisöjen kokousten esityslistalle, jotta voidaan päästä kompromissiin siitä, miten pannaan täytäntöön YK:n ja AU:n tasolla voimassa olevat päätökset ja erityisesti YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 2303, Afrikan unionin tarkkailijoiden kanssa tehtävän yhteisymmärryspöytäkirjan allekirjoittaminen ja yhteistyön aloittaminen uudelleen YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston kanssa;
14. pitää valitettavana, että Burundi kieltäytyi edelleen yhteistyöstä YK:n tutkintakomission kanssa ja suostumasta YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston paikallistoimiston toiminnan jatkamiseen;
15. kehottaa YK:ta jatkamaan puolueetonta tutkintaa kaikista väitetyistä ihmisoikeuksien ja humanitaarisen oikeuden loukkauksista, mukaan lukien valtiollisten toimijoiden ja Imbonerakuren nuorisjärjestön tekemät loukkaukset, ja asettamaan syylliset asianmukaisesti syytteeseen; korostaa, että rikolliset ja tappajat on saatettava oikeuden eteen riippumatta siitä, mihin ryhmään he kuuluvat, ja että Burundissa tapahtuneiden vakavien ihmisoikeusloukkausten uhreille ja niistä selvinneille on tarjottava asianmukaiset oikeussuojakeinot;
16. kehottaa EU:n jäsenvaltioita tarjoamaan joustavaa ja suoraa taloudellista tukea kansalaisyhteiskunnalle ja media-alan järjestöille, myös naisjärjestöille, jotka edelleen työskentelevät kentällä, mutta myös maanpaossa oleville ja erityisesti niille, jotka työskentelevät kansalaisyhteisöjen sekä poliittisten, taloudellisten, sosiaalisten ja tiedotusvälineiden oikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi;
17. kehottaa Burundissa toimivia EU:n ja sen jäsenvaltioiden diplomaatteja varmistamaan ihmisoikeuksien puolustajia koskevien EU:n suuntaviivojen täysimääräisen täytäntöönpanon muun muassa osallistumalla Burundissa kaikkien toimittajien, poliittisten vankien ja ihmisoikeuksien puolustajien, erityisesti Iwacun toimittajien, oikeudenkäynteihin ja vierailemalla vankiloissa ihmisoikeuksien puolustajien, aktivistien ja toimittajien luona;
18. kehottaa laajentamaan EU:n kohdennettuja pakotteita ja kehottaa YK:n turvallisuusneuvostoa määräämään omia kohdennettuja pakotteita, mukaan lukien matkustuskiellot ja varojen jäädyttäminen, Burundissa jatkuvista vakavista ihmisoikeusloukkauksista vastuussa olevia henkilöitä vastaan; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa laatimaan kiireellisesti laajennetun luettelon ihmisoikeusloukkausten suunnittelusta, järjestämisestä ja täytäntöönpanosta vastaavista henkilöistä, jotta heidät voidaan lisätä luetteloon Burundin virkamiehistä, joihin jo sovelletaan unionin pakotteita;
19. pitää erittäin valitettavana, että Burundi ei ole toteuttanut mitään toimia liittyäkseen jälleen Rooman perussääntöön; kehottaa Burundin hallitusta käynnistämään tällaisen menettelyn välittömästi; kehottaa EU:ta tukemaan kaikkia Kansainvälisen rikostuomioistuimen toimia Burundissa tehtyjen rikosten tutkimiseksi ja syyllisten saattamiseksi oikeuden eteen;
20. pitää valitettavana Burundin pakolaiskriisin jatkuvaa alirahoitusta, joka vaikuttaa vakavasti pakolaisten turvallisuuteen ja hyvinvointiin; kehottaa kansainvälistä yhteisöä ja humanitaarisia järjestöjä lisäämään tukeaan kaikille niille, jotka ovat tällä hetkellä pakolaisia tai jotka ovat joutuneet siirtymään kotiseudultaan konfliktin vuoksi; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita myöntämään Burundia käsittelevän YK:n tutkintakomission suosituksen mukaisesti pakolaisaseman Burundista tuleville turvapaikanhakijoille ja seuraamaan tiiviisti Burundin tilannetta vuoden 2020 vaalien yhteydessä;

Torstai 16. tammikuuta 2020

21. on syvästi huolissaan tiedoista, joiden mukaan burundilaisia pakolaisia on painostettu palaamaan kotiin ennen vuoden 2020 vaaleja; kehottaa alueen hallituksia varmistamaan, että pakolaisten paluu on vapaaehtoista, pohjautuu tietoon perustuviin päätöksiin ja toteutetaan turvallisesti ja ihmisarvoisesti; muistuttaa YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun katsovan, että turvallisen, ihmisarvoisen ja vapaaehtoisen paluun edellytykset eivät täyty;

22. kehottaa Burundin hallitusta sallimaan maanpaossa olevien poliittisten vastustajien palata ja kampanjoida vapaasti ilman pelottelua, pidätyksiä tai väkivaltaa ja sallimaan ulkopuolisten tarkkailijoiden tarkkailla vaalien valmistelua sekä äänestys- ja laskentamenettelyjä;

23. muistuttaa, että osallistava poliittinen vuoropuhelu kansainvälisen välitystoiminnan puitteissa ja Arushan sopimuksen ja Burundin perustuslain mukaisesti on ainoa tapa varmistaa kestävä rauha Burundissa; kehottaa näin ollen Itä-Afrikan yhteisöä, joka on Burundin välisen vuoropuhelun keskeinen koollekutsuja, ryhtymään asianmukaisiin toimiin Burundin hallituksen sitouttamiseksi päättäväisesti ja viipymättä osallistavaan vuoropuheluun rauhanomaisen ja kestävä ratkaisun löytämiseksi nykyiseen kriisiin;

24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Burundin tasavallan presidentille, Burundin parlamentin puhemiehelle, AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle sekä Afrikan unionille ja sen toimielimille.

Torstai 16. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0012

Nigeria, erityisesti viimeaikaiset terrori-iskut**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 Nigeriasta, erityisesti viimeaikaisista terrori-iskuista (2020/2503(RSP))**

(2021/C 270/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat Nigeriaa koskevat päätöslauselmansa, joista viimeisin on annettu 18. tammikuuta 2018 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon YK:n pääsihteerin tiedottajan 24. joulukuuta 2019 antaman Nigeriaa koskevan julkilausuman,
- ottaa huomioon uskonnon- ja vakaumuksenvapautta EU:n ulkopuolella edistävän EU:n erityislähettilään 25. marraskuuta 2019 antaman raportin,
- ottaa huomioon laittomia, summittaisia tai mielivaltaisia teloituksia käsittelevän YK:n erityisraportoijan 2. syyskuuta 2019 Nigeriassa vierailunsa päätteeksi antaman lausunnon,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 31. heinäkuuta 2019 antaman lehdistötiedotteen terroriteoista Koillis-Nigeriassa,
- ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan tiedottajan 29. heinäkuuta 2018 antaman lausunnon Boko Haramin Bornossa Koillis-Nigeriassa tekemästä terroristi-iskusta,
- ottaa huomioon Human Rights Watch -järjestön World Report 2019 -raportin Nigeriaa käsittelevän osan,
- ottaa huomioon ihmisoikeuskomitean 29. elokuuta 2019 maan toisen määräaikaisraportin puuttuessa esittämät Nigeriaa koskevat loppupäätelmät,
- ottaa huomioon YK:n julistuksen kaikkinaisen uskontoon tai elämänskatsomukseen perustuvan suvaitsemattomuuden ja syrjinnän poistamisesta,
- ottaa huomioon vuonna 2013 hyväksytyt EU:n suuntaviivat uskonnon- ja vakaumuksenvapauden edistämiseksi ja suojelemiseksi,
- ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin mielipiteenvapauden Saharov-palkinto myönnettiin vuonna 2005 ihmisoikeusaktivisti Hauwa Ibrahimille,
- ottaa huomioon vuoden 2019 Global Terrorism Index -raportin,
- ottaa huomioon kehitysvaliokunnan puheenjohtajan varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle sekä humanitaarisesta avusta ja kriisinhallinnasta vastaavalle komission jäsenelle osoittaman kirjeen, joka koskee humanitaarisen toiminnan rajoittamista Koillis-Nigeriassa,
- ottaa huomioon Nigerian liittotasavallan perustuslain ja etenkin sen IV luvun säännökset, jotka koskevat uskonnonvapauden suojelua sekä oikeutta ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapauteen,
- ottaa huomioon vuonna 1989 tehdyn YK:n yleissopimuksen lapsen oikeuksista, jonka Nigeria ratifioi huhtikuussa 1991,

⁽¹⁾ EUVL C 458, 19.12.2018, s. 43.

Torstai 16. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon vuonna 1979 tehdyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen (CEDAW),
 - ottaa huomioon Cotonoun sopimuksen,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 144 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Nigerian turvallisuustilanne on heikentynyt merkittävästi viime vuosina, mikä on vakava uhka alueelliselle ja kansainväliselle turvallisuudelle; ottaa huomioon, että ihmisoikeusloukkaukset ja joukkomurhat ovat yleisiä erityisesti maan koillisosassa; ottaa huomioon, että Boko Haramin kapinalliset on surmannut Nigeriassa vuodesta 2009 lähtien yli 36 000 ihmistä;
- B. ottaa huomioon, että maassa käynnissä oleva alueellinen aseellinen konflikti jatkuu jo kymmenettä vuotta; ottaa huomioon, että erityisesti väkivaltaiset ääriliikkeet ja terroritoiminta ovat lisääntymässä jihadistiryhmien, kuten Boko Haramin ja ISWAPin (Islamic State in West Africa Province), aseman ja vaikutusvallan yhä vahvistuessa; ottaa huomioon, että Boko Haram on hyökännyt Nigerian poliisia ja armeijaa, poliitikkoja, kouluja, uskonnollisia rakennuksia, julkisia laitoksia ja siviilejä vastaan yhä säännöllisemmin vuodesta 2009 lähtien; huomauttaa, että valtaosa uhreista on muslimeja;
- C. ottaa huomioon, että Nigeria on Global Terrorism Index -indeksissä Irakin ja Afganistanin perässä kolmannella sijalla 163 maan joukossa eli se on terrorismin eniten koettelemien maiden listalla kolmantena;
- D. ottaa huomioon, että turvallisuustilannetta on pahentanut uskonnollisen ja etnisen väkivallan yltyminen maan joissakin osissa, kuten maatalousvaltaisessa Nigerian keskiosassa, jossa maanviljelijät ja paimentolaiset kiistelevät maa- ja vesivaroista;
- E. ottaa huomioon, että ISWAPin uskotaan tällä hetkellä pitävän vankinaan kymmeniä ihmisiä, heidän joukossaan kristittyjä johtajia, turvallisuusjoukkojen jäseniä ja avustustyöntekijöitä;
- F. ottaa huomioon, että Nigerian väestössä, joka on Afrikan suurin, on lähes yhtä paljon muslimeja ja kristittyjä; ottaa huomioon, että maan kristitty yhteisö on alueen suurin, sillä Pohjois-Nigeriassa asuu lähes 30 miljoonaa kristittyä; ottaa huomioon, että valtaosin islaminuskoksen pohjoisen ja kristityn etelän välillä kautta aikojen vallinnut vihamielisyys on voimistunut dramaattisesti radikaalin islamismin leviämisen myötä;
- G. ottaa huomioon, että ISWAP ilmoitti olevansa vastuussa 26. joulukuuta 2019 julkaistulla videolla nähdyistä 11 ihmisen teloituksesta; ottaa huomioon ryhmän väittäneen, että kaikki surmansa saaneet henkilöt olivat kristittyjä ja että isku tehtiin kostonäköisesti Isis-johtajan Abu Bakr al-Baghdadin kuolemasta Syyriassa;
- H. ottaa huomioon, että nämä surmat ovat osa laajempaa terroritekojen sarjaa, johon kuuluvat myös 24. joulukuuta 2019 Chibokin lähellä sijaitsevaan kristittyyn kylään tehty isku, jonka seurauksena seitsemän kylän asukasta kuoli ja teini-ikäinen tyttö siepattiin, 23. joulukuuta 2019 tapahtunut kolmen siviilin surma Biun ulkopuolella ja 22. joulukuuta 2019 tapahtunut seitsemän siviilin surma Nganzaissa;
- I. ottaa huomioon, että humanitaarista apua toimittavan Humanitarian Aid Relief Trust -järjestön mukaan yli 6 000 kristittyä on vuoden 2015 jälkeen joutunut jihadistiryhmien murhaamiksi tai menehtynyt Fulani-taistelijoiden harjoittaman ”maasi tai veresi” -politiikan vuoksi; ottaa huomioon, että šaria-lakia soveltavissa valtioissa kristittyjä syrjitään jatkuvasti ja heitä pidetään usein toisen luokan kansalaisina;
- J. ottaa huomioon, että vaikka presidentti Muhammadu Buhari on tuominnut surmat ja kehottanut väestöä unohtamaan uskonnolliset jakolinjat, nämä hyökkäykset on tehty täysin ilman pelkoa rankaisusta ja niihin syyllistyneet ovat harvoin joutuneet vastuuseen teostaan; ottaa huomioon, että Amnesty Internationalin raportista on käynyt ilmi, että Nigerian turvallisuusjoukot ovat syyllistyneet tahallisiin laiminlyönteihin maanviljelijäyhteisöihin kohdistuneiden kuolonuhreja vaatimien iskujen yhteydessä;
- K. ottaa huomioon, että Human Rights Watch -järjestön mukaan Nigerian armeija on pidättänyt yli 3 600 lasta, joista puolet on tyttöjä, epäiltyinä olemisesta mukana islamistisissa ja valtiosta riippumattomissa aseistautuneissa ryhmissä usein varsin vähäisen tai olemattoman näytön perusteella; ottaa huomioon, että monet pidätetyt ovat joutuneet hyväksikäytön, myös seksuaalisen väkivallan, kohteeksi ja kuolleet pidätettynä ollessaan sairauden, nälän, nestevajauksen tai luodeista saamiensa haavojen vuoksi; ottaa huomioon, että armeija on järjestelmällisesti evännyt pääsyn pidätyskeskuksiin tarkistamaan, minkälaisissa olosuhteissa lapsia pidetään;

Torstai 16. tammikuuta 2020

- L. ottaa huomioon, että tyttöjen ja naisten tilanne Nigeriassa on erityisen ongelmallinen syrjinnän yleisyyden, terveyspalvelujen ja koulutuksen rajoitetun saatavuuden, yleisesti harjoitetun naisten sukuelinten silpomisen ja lapsiavioliittojen vuoksi;
- M. ottaa huomioon, että Kansainvälinen rikostuomioistuimien on todennut olevan perusteltua syytä uskoa Boko Haramin ja Nigerian turvallisuusjoukkojen syyllistyneen Nigeriassa Rooman perussäännön 7 artiklan mukaisiin rikoksiin ihmisyyttä vastaan, mukaan lukien murhat ja vainoaminen; ottaa huomioon, että esitutkintoja koskevassa vuoden 2019 raportissaan Kansainvälinen rikostuomioistuin toteaa, että huolimatta useista toimista, joita Nigerian viranomaiset ovat toteuttaneet rikoksista syytettyjen rikosoikeudellisen vastuun selvittämiseksi, Boko Haramin ja kansallisten turvallisuusjoukkojen jäsenten osalta tähän mennessä toteutetut tutkinta- ja syytetoimet näyttävät olleen sekä laajuudeltaan että perusteellisuudeltaan rajallisia;
- N. ottaa huomioon, että hallitusta on vuodesta 2015 lähtien arvosteltu siitä, että se on käsitellyt riittämättömällä tavalla islamistista kapinaliikettä eri puolilla maata; ottaa huomioon, että Nigerian armeijaan ja poliisiin kohdistuu lukuisia turvallisuusuhkia ja että ne vaikuttavat ylikuormitetuilta ja kykenemättömiltä ratkaisemaan yhtäaikaista turvallisuus-kriisejä;
- O. ottaa huomioon, että monikansalliset yhteiset taistelujoukot ovat siitä alkaen, kun ne perustettiin vuonna 2015, hätistäneet terroristiryhmät pois monilta niiden hallinnassa olevilta alueilta, mutta alue on silti edelleen erittäin epävakaa; ottaa huomioon, että 1 200 tsadilaissotilaa äskettäin vetäytyminen samaan aikaan, kun väkivalta yltyi koillisella alueella, on aiheuttanut huolta väestön keskuudessa; ottaa huomioon, että tämän vetäytymisen jälkeen sadat lähialueella asuneet nigerialaiset siviilit pakenivat alueelta jihadistien uusien iskujen pelossa;
- P. ottaa huomioon, että EU, Saksan liittotasavalta ja Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisö (ECOWAS) käynnistivät lokakuussa 2019 rauhan ja turvallisuuden rakenteita ja operaatioita koskevan hankkeen (EPSAO); ottaa huomioon, että hankkeen tavoitteena on vahvistaa ECOWASin mekanismeja ja valmiutta hallita konflikteja ja tukea konfliktin jälkeistä ympäristöä Länsi-Afrikassa;
- Q. ottaa huomioon, että Nigerian tilanne on aiheuttanut ennennäkemättömän humanitaarisen kriisin ja että YK:n humanitaarisen avun koordinoitumiston (OCHA) mukaan yli kaksi miljoonaa ihmistä maan koillisosassa on sen vuoksi joutunut siirtymään muualle; ottaa huomioon, että Human Rights Watch -järjestön mukaan useimmilta maan sisällä siirtymään joutuneilta puuttuu mahdollisuus käyttää perusoikeuttaan ruokaan, asumiseen, koulutukseen, terveyteen ja tulemisen suojelluksi vaaroilta sekä oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen; ottaa huomioon, että EU on osoittanut 28,3 miljoonaa euroa tukeen, joka kohdennetaan humanitaariseen apuun maassa; ottaa huomioon, että nykyvaroilla ei pystytä likikään täyttämään humanitaarisen avun tarpeita;
- R. ottaa huomioon, että Human Rights Watch -järjestön World Report 2019 -raportin Nigeriaa koskevan osion mukaan yli 35 000 maan sisällä siirtymään joutunutta henkilöä palasi maan koillisosan yhteisöihin vuonna 2018 huolimatta turvallisuutta koskevista huolenaiheista ja perusedellytysten, kuten ruoan ja majoituksen, puutteesta;
- S. ottaa huomioon, että lähes puolet Nigerian väestöstä elää äärimmäisessä köyhyydessä; ottaa huomioon, että arviolta yli seitsemän miljoonaa nigerialaista tarvitsee kiireellisesti ihmishenkiä pelastavaa apua;
- T. toteaa, että tuhannet nigerialaiset vaarantavat henkensä unioniin johtavilla muuttoreiteillä parempien taloudellisten ja sosiaalisten olojen ja turvallisemman elämän toivossa;
- U. ottaa huomioon, että humanitaarinen toimintatila maassa on kaventunut ja useita avustustyöntekijöitä on siepattu ja surmattu; ottaa huomioon, että vuonna 2019 surmansa sai kahdeksan avustustyöntekijää, jotka ovat siis osa niistä yhteensä 26 ihmisestä, jotka ovat menettäneet henkensä konfliktissa on vuoden 2011 jälkeen; ottaa huomioon, että turvallisuusriskit estävät usein avun toimittamista ja ovat saaneet monet humanitaariset järjestöt poistumaan maasta;
- V. ottaa huomioon, että hallitus on lisäksi keskeyttänyt joidenkin kansainvälisten avustus- ja hyväntekeväisyysjärjestöjen toiminnan ja väittänyt niiden toimineen islamistiryhmien rahanpesijöinä; ottaa huomioon, että Nigerian asevoimat vaativat syyskuussa 2019 lopettamaan Action Against Hunger ja Mercy Corps -järjestöjen toiminnan välittömästi, jolloin 400 000 ihmistä jäi ilman apua;
- W. ottaa huomioon, että EU käy Cotonoun sopimuksen 8 artiklan mukaisesti Nigerian kanssa säännöllistä poliittista vuoropuhelua ihmisoikeuksista ja demokratian periaatteista, etnisen, uskonnollisen ja rotuun perustuvan syrjinnän kaltaiset asiat mukaan lukien;

Torstai 16. tammikuuta 2020

1. tuomitsee maassa tehdyt terrori-iskut; toteaa jälleen olevansa huolissaan Nigerian pitkittyneestä kriisistä ja maan koillisosan epävakasta turvallisuustilanteesta ja tuomitsee ankarasti toistuvat ihmisoikeuksien sekä kansainvälisen ja humanitaarisen oikeuden loukkaukset riippumatta siitä, perustuvatko ne uskontoon vai etniseen alkuperään;
2. tuomitsee erityisesti viime aikoina yltyneen väkivallan etnisiä ja uskonnollisia yhteisöjä kohtaan, mukaan lukien uskonnollisten instituutioiden ja uskonnonharjoittajien ottaminen kohteeksi;
3. ilmaisee osanottonsa uhrien omaisille ja solidaarisuutensa Nigerian väestöä kohtaan, joka on kärsinyt terrorismin vaikutuksista alueella jo yli kymmenen vuoden ajan;
4. kehottaa Nigerian viranomaisia takaamaan ihmisoikeuksien kunnioittamisen maassa ja suojelemaan siviiliväestöä terrorismilta ja väkivallalta; vaatii, että nämä toimet on toteutettava ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta täysin kunnioittaen ja maan kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti;
5. pitää kaikenlaista ihmisten tuhoamista tai etnisiä puhdistuksia raakalaismaisena ja rikoksena ihmisyyttä vastaan; kehottaa Nigerian hallitusta puuttumaan väkivallan perimmäisiin syihin varmistamalla kaikille kansalaisille yhtäläiset oikeudet ja syrjinnän vastaisen lainsäädännön; korostaa tässä yhteydessä tarvetta edistää edelleen uskontojen välistä vuoropuhelua ja kansalaisten rauhanomaista rinnakkaiseloa uskonnosta riippumatta ja pitää yhteyttä kaikkiin asianomaisiin sidosryhmiin, myös Nigerian uskontojenväliseen neuvostoon;
6. muistuttaa, että naiset ja lapset ovat altteimpia konfliktien, terrorismin ja väkivallan vaikutuksille maassa; pitää valitettavana, että terroristiryhmät värväävät yhä enemmän lapsia ja käyttävät heitä lapsisotilaina tai itsemurhapommittajina;
7. on erittäin huolestunut tiedoista, joiden mukaan sotilaskohteissa pidätettynä olevia lapsia on kohdeltu huonosti; kehottaa Nigerian viranomaisia sallimaan YK:lle pääsyn sotilaallisiin pidätyskeskuksiin, allekirjoittamaan virallisen luovutuspyytäkirjan sen varmistamiseksi, että armeijan pidättämät lapset siirretään nopeasti asianmukaisten lastensuojeluviranomaisten hoiviin, ja lopettamaan lasten sotilaalliset pidätykset; vaatii, että terrorisminvastaiset toimet sekä oikeudellinen ja lainvalvontaan liittyvä kehys olisi räätälöitävä siten, että suojellaan heikoimmassa asemassa olevien väestöryhmien, myös lasten, oikeuksia;
8. muistuttaa Nigerian viranomaisia niiden velvollisuudesta suojella lasten oikeuksia ja varmistaa terrorismin tai konfliktin koettelemien ihmisten suojeleminen ja huolenpito, myös varmistamalla heidän pääsytään koulutukseen; muistuttaa lisäksi, että koulutus ja taloudelliset mahdollisuudet ovat tehokkaita keinoja torjua radikalisoitumista, ja kehottaa kansainvälisiä kumppaneita tukemaan helposti saatavilla olevan ja laadukkaan koulutuksen tarjoamista osana terrorismin vastaista strategiaa alueella;
9. on syvästi huolestunut siitä, että nigerialaiset naiset joutuvat edelleen syrjinnän, väkivallan, seksuaalisen hyväksikäytön ja raiskausten uhreiksi; kehottaa Nigeriaa panemaan kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen täysimääräisesti täytäntöön; kehottaa lisäämään tukea laajalle levinneen seksuaalisen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreille, psykologinen tuki mukaan luettuna;
10. korostaa, että rankaisemattomuuden torjunta on olennaisen tärkeää maan vakauden ja kestäväen rauhan rakentamisen kannalta; kehottaa siksi Nigerian viranomaisia suorittamaan välittömästi perusteellisia ja avoimia tutkimuksia syyllisten saattamiseksi oikeuden eteen ja heidän saattamiseksien vastuuseen; kehottaa lisäksi toteuttamaan toimia Nigerian oikeusjärjestelmän valmiuksien ja riippumattomuuden parantamiseksi keinona edistää rikosoikeuden tehokasta käyttöä väkivallan, terrorismin ja korruption torjunnassa;
11. pitää valitettavana, että Boko Haramin ja ISWAPin vastainen taistelu on jäänyt polkemaan paikoilleen ja että itsemurhaiskuja ja sotilaallisiin aseisiin kohdistuvia itsemurhaiskuja ja suorita iskuja esiintyy yhä enemmän ja ne ovat entistä ankarampia; muistuttaa, että Nigerian presidentti Buhari valittiin uudelleen vuonna 2019 hänen luvattuaan kukistaa Boko Haramin ja muiden terroristiryhmien ajaman väkivaltaisen ääriliikkeen, ja kehottaa presidenttiä panemaan kampanjalupauksensa täytäntöön;

Torstai 16. tammikuuta 2020

12. tukee EU:n ja ECOWASin johdolla toteutettavan rauhan ja turvallisuuden rakenteita ja operaatioita koskevan hankkeen tavoitteita; kannustaa jäsenvaltioita tukemaan voimakkaasti valmiuksien kehittämistä ja konfliktinratkaisua Länsi-Afrikassa;
13. vahvistaa tukensa alueelliselle monikansallisille yhteisille taistelujoukoille ja antaa tunnustusta niiden pyrkimyksille torjua tehokkaasti terrorismia ja palauttaa vakaus Tšad-järven alueelle; muistuttaa, että terrorismi ei tunne rajoja, ja kehottaa alueen maita jatkamaan toimiansa koordinointia koko alueen turvallisuuden varmistamiseksi;
14. kannustaa jatkamaan turvallisuusalan uudistusta Nigeriassa, jotta voidaan vahvistaa kansallisten ja alueellisten toimijoiden valmiuksia torjua terrorismia; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ja jäsenvaltioita jatkamaan EU:n teknistä apua tällä alalla;
15. varoittaa käyttämästä viljelijöiden ja paimentolaisten välistä konfliktia välineenä levittää uskontoon perustuvaa vihaa; kehottaa Nigerian hallitusta panemaan täytäntöön kansallisen karjanhoidon uudistussuunnitelman, jolla pyritään suojelemaan sekä viljelijöiden että paimentolaisten etuja; katsoo, että tarvitaan lisätoimia, kuten konfliktien sovittelu-, ratkaisu-, sovinnonteko- ja rauhanrakentamismekanismien vahvistamista;
16. korostaa kehityksen, demokratian, ihmisoikeuksien, hyvän hallintotavan ja turvallisuuden keskinäistä riippuvuutta maassa; katsoo, että sotilastoimet eivät yksin riitä terrorismin tehokkaaseen torjuntaan; kehottaa Nigerian hallitusta laatimaan kattavan strategian, jolla puututaan terrorismin perimmäisiin syihin keskittymällä ennaltaehkäisevään lähestymistapaan, jolla pyritään poistamaan terroristisen ideologian houkuttelevuus, rajoittamaan värväys- ja radikalisointimahdollisuuksia ja lopettamaan sen rahoitus, sekä tukemalla ja rahoittamalla kansalaisyhteiskunnan järjestöjen yhteisölläisiä ohjelmia;
17. kehottaa EU:ta, Afrikan unionia ja kansainvälistä yhteisöä tehostamaan toimiaan terrorismin torjunnan tukemiseksi Nigeriassa ja jatkamaan poliittisen ja turvallisuuteen liittyvän avun antamista maassa ja koko alueella;
18. on erittäin huolissaan maan turvallisuustilanteen vaikutuksesta humanitaarisen avun ja kehitysavun vaikuttavuuteen; kehottaa EU:ta jatkamaan humanitaarisia ja kehitystoimiaan niin Nigeriassa kuin koko alueella; pitää myönteisenä EU:n vuonna 2019 lupaamaa 50 miljoonan euron lisärahoitusta, jolla tuetaan Nigerian elpymistä ja selviytymiskykyä;
19. panee merkille Nigeriaan ja sen naapurimaihin alueellisen pakkomuuton vuoksi kohdistuvat paineet; kehottaa lisäämään kotiseudultaan siirtymään joutuneelle Nigerian väestölle annettavaa tukea ja avunantajien toiminnan koordinointia, mukaan lukien kansainväliseltä yhteisöltä saatava lisärahoitus; muistuttaa, että kehitysvaroja ei pitäisi suunnata pois niiden alkuperäisestä tavoitteesta, joka on köyhyyden poistaminen sen kaikissa muodoissa;
20. tuomitsee kaikki humanitaarisen avun henkilöstöön tai järjestelmiin kohdistuvat iskut ja kehottaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan avustustyöntekijöiden turvallisuus ja turvallinen ympäristö, jossa humanitaariset järjestöt voivat suorittaa elintärkeää tehtäväänsä;
21. on erittäin huolissaan ilmastonmuutoksen nopeasta voimistumisesta ja sen vaikutuksesta ihmisten elämään ja toimeentuloon erityisesti Nigerian keskiosassa; muistuttaa, että on löydettävä pitkän aikavälin ratkaisuja luonnonvarojen suojelemiseksi ja niiden saatavuuden varmistamiseksi; muistuttaa, että ilmastohätätilaan puuttuminen on elintärkeä tekijä alueen taloudellisen vakauden ja rauhan turvaamisessa;
22. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Nigerian presidentille ja parlamentille, Afrikan unionille, AKT:n ja EU:n yhteiselle parlamentaarille edustajakokoukselle sekä yleisafrikkalaiselle parlamentille.

Torstai 16. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0013

Venezuelan tilanne kansalliskokouksen uuden puhemiehen ja puhemiehistön laittoman valinnan jälkeen (parlamentaarinen vallankaappaus)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 Venezuelan tilanteesta kansalliskokouksen uuden puhemiehen ja puhemiehistön laittoman valinnan jälkeen (parlamentaarinen vallankaappaus) (2020/2507(RSP))

(2021/C 270/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Venezuelasta ja erityisesti 31. tammikuuta 2019 annetun päätöslauselman⁽¹⁾, jossa Juan Guaidó tunnustetaan Venezuelan väliaikaiseksi presidentiksi,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julkilausumat Venezuelasta ja erityisesti EU:n puolesta 9. tammikuuta 2020 annetun julkilausuman Venezuelan tilanteen viimeaikaisesta kehityksestä sekä varapuheenjohtajan / korkean edustajan tiedottajan 5. tammikuuta 2020 antaman lausunnon Venezuelan kansalliskokouksen tapahtumista,
 - ottaa huomioon 9. tammikuuta 2020 annetun Kansainvälisen Venezuela-kontaktiryhmän julkilausuman,
 - ottaa huomioon Venezuelan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2017/2074 muuttamisesta 11. marraskuuta 2019 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2019/1893⁽²⁾, jolla jatketaan voimassa olevia kohdennettuja rajoittavia toimenpiteitä 14. marraskuuta 2020 saakka,
 - ottaa huomioon 5. tammikuuta 2020 annetun Amerikan valtioiden järjestön (OAS) pääsihteeristön päätöslauselman Venezuelan tilanteesta sekä OAS:n pysyvän neuvoston 10. tammikuuta 2020 hyväksymän päätöslauselman Venezuelan viimeaikaisista tapahtumista,
 - ottaa huomioon 5. tammikuuta 2020 annetun Liman ryhmän julkilausuman,
 - ottaa huomioon Venezuelan perustuslain,
 - ottaa huomioon Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että EU, sen jäsenvaltiot ja Euroopan parlamentti ovat toistaneet, että kansalliskokous on Venezuelan ainoa laillinen ja demokraattisesti valittu elin; ottaa huomioon, että Venezuelan perustuslain 194 pykälän mukaan kansalliskokous valitsee jäsentensä keskuudesta puhemiehen ja puhemiehistön yhden vuoden pituiseksi toimikaudeksi;
- B. ottaa huomioon, että Juan Guaidó valittiin tammikuussa 2019 kansalliskokouksen puhemieheksi ja tämän jälkeen hän vannoni virkavalansa Venezuelan väliaikaisena presidenttinä Venezuelan perustuslain 233 pykälän mukaisesti; ottaa huomioon, että yli 50 valtiota, 25 EU:n jäsenvaltiota mukaan luettuina, sekä EU ovat tunnustaneet hänet Venezuelan väliaikaiseksi presidentiksi;
- C. ottaa huomioon, että Venezuelassa kansalliskokouksen puhemiehen suunniteltuun valintaan 5. tammikuuta 2020 liittyvissä tapahtumissa oli kyse Nicolás Maduron laittoman hallinnon järjestämästä parlamentaarisesta vallankaappauksesta, johon liittyi vakavia sääntöjenvastaisuuksia ja kansalliskokouksen demokraattisen ja perustuslaillisen toiminnan vastaisia tekoja;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0061.

⁽²⁾ EUVL L 291, 12.11.2019, s. 42.

Torstai 16. tammikuuta 2020

- D. ottaa huomioon, että turvallisuusjoukot estivät raa'asti kansalliskokouksen puhemiestä Juan Guaidóa toimimasta istunnon puheenjohtajana, että useita oppositiota edustavia parlamentin jäseniä estettiin pääsemästä kansalliskokoukseen ja että myöskään lehdistöä ei päästetty rakennukseen;
- E. ottaa huomioon, että yritys nimittää Luis Parra uuden Maduroa tukevan puhemiehistön puheenjohtajaksi oli pätemätön, sillä istuntoa ei koskaan avattu virallisesti, kokouksella ei ollut puheenjohtajaa, päätösvaltaisuutta ei varmistettu eikä virallista nimenhuutoäänestystä vahvistettu, kuten kansalliskokouksen työjärjestyksen 7, 8 ja 11 artiklassa sekä Venezuelan perustuslain 221 pykälässä edellytetään;
- F. ottaa huomioon, että olosuhteiden pakosta useita tunteja myöhemmin parlamentin jäsenten suuri enemmistö piti El Nacional -lehden päätoimipaikassa ylimääräisen kokouksen, joka oli Venezuelan perustuslain ja kansalliskokouksen työjärjestyksen mukainen, sillä niiden mukaan istuntojen pitäminen lainsäädäntötilojen ulkopuolella on mahdollista; toteaa, että 100 kaikkiaan 167 parlamentin jäsenestä – mikä täyttää Venezuelan perustuslain 221 pykälässä päätösvaltaisuudelle ja nimenhuutoäänestykselle asetetut vaatimukset – äänesti Juan Guaidón ja tämän puhemiehistön uudelleen johtamaan kansalliskokousta vuosien 2015–2020 vaalikauden viimeisenä vuonna;
- G. ottaa huomioon, että 7. tammikuuta 2020 pidetyn kansalliskokouksen virallisen istunnon päätteeksi Juan Guaidó vannoi puhemiehen virkavalan huolimatta Maduron hallinnolle uskollisten joukkojen yrityksistä estää istunnon pitäminen muun muassa estämällä sisäänkäsyn ja katkaisemalla sähkön rakennuksesta;
- H. toteaa, että kansalliskokouksen jäsenten on voitava toteuttaa Venezuelan kansalta saamaansa parlamentaarista toimeksiantoa ilman minkäänlaista häirintää tai kostotoimia;
- I. ottaa huomioon, että 20. toukokuuta 2018 pidetyt presidentinvaalit eivät olleet uskottavalle prosessille asetettujen kansainvälisten vähimmäisvaatimusten mukaiset; ottaa huomioon, että EU ja muut alueelliset järjestöt ja demokraattiset valtiot eivät tunnustaneet näitä vaaleja eivätkä tämän laittoman prosessin tuloksena nimitettyjä viranomaisia;
- J. ottaa huomioon, että meneillään olevat toimet kansalliskokouksen jäseniä vastaan, kuten laittomien ryhmien ja turvallisuuselinten suorittama 59 edustajan häirintä ja pelottelu, 29 mielivaltaista pidätystä ja 27 pakotettua maanpakoa sekä kidutukset ja tahdonvastaiset katoamiset, haittaavat kansalliskokouksen perustuslaillista toimintaa;
- K. ottaa huomioon, että ihmisoikeustilanne, oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen ja demokratia ovat heikentyneet vakavasti Venezuelassa jo monen vuoden ajan ja eritoten siitä lähtien, kun Nicolás Maduro nousi valtaan vuoden 2013 kiistanalaisten vaalien seurauksena; toteaa, että maassa vallitseva poliittinen, taloudellinen, institutionaalinen, sosiaalinen ja moniulotteinen humanitaarinen kriisi pahenee merkittävästi;
1. tunnustaa kansalliskokouksessa pidetyn avoimen ja demokraattisen äänestyksen perusteella Juan Guaidón kansalliskokouksen lailliseksi puhemieheksi sekä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lailliseksi väliaikaiseksi presidentiksi Venezuelan perustuslain 233 pykälän mukaisesti ja antaa tälle tukensa;
 2. tuomitsee jyrkästi Maduron hallinnon ja sen liittolaisten yrityksen toteuttaa parlamentaarinen vallankaappaus sekä niiden pyrkimykset estää kansalliskokousta, Venezuelan ainoa laillista demokraattista elintä, hoitamasta Venezuelan kansalta saamaansa perustuslain mukaista tehtävää;
 3. pitää valitettavina näitä vakavia rikkomuksia, jotka ovat ristiriidassa kansalliskokouksen puhemiehen laillisen valintaprosessin kanssa ja jotka ovat jälleen uusi vaihe Venezuelan kriisin pahenemisessa; tuomitsee jyrkästi kansalliskokouksen demokraattisen, perustuslaillisen ja avoimen toiminnan loukkaamisen ja jatkuvan pelottelun, lahjonnan, kiristyksen, väkivallan, kidutuksen ja tahdonvastaiset katoamiset sekä mielivaltaiset päätökset kansalliskokouksen jäseniä vastaan;
 4. toistaa tukevansa täysin kansalliskokousta, joka on Venezuelan ainoa laillisesti valittu demokraattinen elin ja jonka toimivaltaa on kunnioitettava, myös sen jäsenten oikeuksien ja turvallisuuden osalta; painottaa, että rauhanomainen ja poliittinen ratkaisu on mahdollinen vain, jos kansalliskokouksen perustuslaillisia valtaoikeuksia kunnioitetaan täysimääräisesti;

Torstai 16. tammikuuta 2020

5. muistuttaa, että EU on valmis tukemaan aitoa prosessia kriisin ratkaisemiseksi rauhanomaisesti ja demokraattisesti Venezuelan kansalliskokouksen hyväksymän etenemissuunnitelman pohjalta; korostaa, että aikaisemmat pyrkimykset ratkaista kriisi neuvottelu- ja vuoropuheluprosessissa eivät ole tuottaneet konkreettisia tuloksia; pyytää Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) hyödyntämään edelleen toiminnassaan kansainvälisen kontaktiryhmän kaltaisia aloitteita;
 6. palauttaa mieliin, että demokraattisten instituutioiden ja periaatteiden kunnioittaminen sekä oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen ovat olennaisia edellytyksiä rauhanomaisen, kestävän ja kansan etua palvelevan ratkaisun löytämiseksi Venezuelan kriisiin;
 7. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa tehostamaan EU:n toimia demokratian palauttamiseksi Venezuelaan, myös laajentamalla kohdennettuja pakotteita ihmisoikeusloukkauksista ja sortotoimista vastuussa oleviin henkilöihin, ja kehottaa ulottamaan nämä pakotteet koskemaan myös kyseisten henkilöiden perheenjäseniä; tukee tätä koskevaa EU:n julkilausumaa;
 8. kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole sitä tehneet, tunnustamaan presidentti Guaidón laillisen toimivallan, ja pitää myönteisenä, että korkea edustaja on todennut tämän olevan ainoa EU:n tunnustama demokraattinen vallanpitäjä; vaatii siksi tunnustamaan Juan Guaidón nimittämät poliittiset edustajat;
 9. pyytää lähettämään maahan tiedonkeruuvaluuskunnan tilanteen arvioimiseksi;
 10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lailliselle väliaikaiselle presidentille ja kansalliskokouksen puhemiehelle, Liman ryhmään kuuluvien maiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan unionin ja Latinalaisen Amerikan parlamentaariselle edustajakokoukselle ja Amerikan valtioiden järjestön pääsihteerille.
-

Torstai 16. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0014

Käynnissä olevat SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaiset Puolaa ja Unkaria koskevat kuulemiset**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 käynnissä olevista SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisista Puolaa ja Unkaria koskevista kuulemisista (2020/2513(RSP))**

(2021/C 270/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 artiklan ja 7 artiklan 1 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2018 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta, jolla neuvostoa pyydetään toteamaan SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan nojalla, onko olemassa selvä vaara, että Unkari loukkaa vakavasti unionin perustana olevia arvoja ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission 20. joulukuuta 2017 antaman, SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisen perustellun ehdotuksen oikeusvaltioperiaatteen noudattamisesta Puolassa – ehdotus neuvoston päätökseksi sen toteamisesta, että on olemassa selvä vaara, että Puolan tasavalta loukkaa vakavasti oikeusvaltioperiaatetta (COM(2017)0835),
- ottaa huomioon 1. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman komission päätöksestä käynnistää SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan mukainen menettely Puolan tilanteen johdosta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2019 antamansa päätöslauselman seksuaalikasvatuksen kriminalisoinnista Puolassa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2019 antamansa päätöslauselman hlbt-henkilöihin kohdistuvasta julkisesta syrjinnästä ja vihapuheesta, mukaan lukien hlbt-vapaat alueet ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2019 antamansa päätöslauselman perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa vuonna 2017 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamisesta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2019 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin talousarvion suojaamisesta tilanteissa, joissa oikeusvaltioperiaatteen noudattamiseen jäsenvaltioissa kohdistuu yleisiä puutteita ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön,

⁽¹⁾ EUVL C 433, 23.12.2019, s. 66.

⁽²⁾ EUVL C 129, 5.4.2019, s. 13.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0058.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0101.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0032.

⁽⁶⁾ EUVL C 215, 19.6.2018, s. 162.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0349.

Torstai 16. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kuulemisten yleiset järjestelyt, jotka neuvosto hyväksyi 18. heinäkuuta 2019,
 - ottaa huomioon, että Puolan parlamentin alahuone hyväksyi 20. joulukuuta 2019 lakiehdotuksen, jolla tehtiin muutoksia yleisiä tuomioistuimia koskevaan säädökseen, korkeinta oikeutta koskevaan säädökseen sekä tiettyihin muihin säädöksiin, ja panee merkille Puolan senaatin Venetsian komissiolle esittämän pyynnön antaa kiireellinen lausunto tästä lakiehdotuksesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että unionin perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vähemmistöihin kuuluvien oikeudet mukaan luettuina, kuten SEU-sopimuksen 2 artiklassa määrätään ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja kansainvälisissä ihmisoikeussopimuksissa todetaan; ottaa huomioon, että nämä jäsenvaltioille yhteiset arvot, jotka kaikki jäsenvaltiot ovat vapaasti hyväksyneet, muodostavat unionissa asuvien henkilöiden oikeuksien perustan;
- B. toteaa, että mikä tahansa SEU-sopimuksen 2 artiklassa vahvistettujen arvojen vakavaa loukkaamista jäsenvaltiossa koskeva selvä vaara ei koske ainoastaan yksittäistä jäsenvaltiota, jossa vaara on olemassa, vaan se vaikuttaa myös muihin jäsenvaltioihin, niiden keskinäiseen luottamukseen sekä unionin ja sen kansalaisten unionin oikeuden mukaisten oikeuksien koko luonteeseen;
- C. katsoo, että SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohta muodostaa ennaltaehkäisevän vaiheen, jossa unioni valtuutetaan toteuttamaan toimia, kun on olemassa selvä vaara, että yhteisiä arvoja loukataan vakavasti; toteaa, että ennaltaehkäiseviin toimiin kuuluu vuoropuhelun käyminen asianomaisten jäsenvaltion kanssa ja että niiden tavoitteena on välttää mahdolliset seuraamukset;
- D. toteaa, että komissio ja parlamentti käynnistivät SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan soveltamisen Puolan ja Unkarin tapauksissa todettuaan, että on olemassa selvä vaara, että unionin perustana olevia arvoja loukataan vakavasti;
- E. ottaa huomioon, että neuvosto on tähän mennessä järjestänyt yleisten asioiden neuvostossa kolme kuulemistä Puolan kanssa ja kaksi kuulemistä Unkarin kanssa;
- F. ottaa huomioon, että puheenjohtajavaltio Suomi pyysi 11. joulukuuta 2019 kirjallista selvitystä erään Unkarin valtuuskunnan virkamiehen väitetystä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 339 artiklan ja kokousten luottamuksellisuutta koskevan neuvoston työjärjestyksen 6 artiklan 1 kohdan rikkomisesta;
1. panee merkille kuulemiset, jotka neuvosto on järjestänyt SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan nojalla vastauksena yhteisiin eurooppalaisiin arvoihin Puolassa ja Unkarissa kohdistuviin uhkiin; panee huolestuneena merkille, että kuulemisia ei järjestetä säännöllisesti, jäsennellysti ja avoimesti; kehottaa puheenjohtajavaltio Kroatiaa ja muita tulevia puheenjohtajavaltioita järjestämään kuulemisia säännöllisesti; korostaa, että kuulemisten on oltava objektiivisia, tosiasioihin perustuvia ja avoimia ja että asianomaisten jäsenvaltioiden on tehtävä vilpittömästi yhteistyötä koko prosessin ajan SEU-sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti; suosittelee, että neuvosto antaa kuulemisten jatkotoimena konkreettisia suosituksia kyseisille jäsenvaltioille SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä ilmoittaa määräajat näiden suositusten täytäntöönpanolle; huomauttaa, että jäsenvaltioiden keskinäinen luottamus voidaan palauttaa vasta, kun SEU-sopimuksen 2 artiklassa vahvistettujen arvojen kunnioittaminen on varmistettu, ja kehottaa neuvostoa toimimaan tämänsuuntaisesti; kehottaa jäsenvaltioita kunnioittamaan unionin oikeuden ensisijaisuutta;
 2. ilmaisee syvän huolensa siitä, että SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kuulemisten yleiset järjestelyt eivät takaa parlamentille perustellun ehdotuksen esittämisessä samaa kohtelua kuin komissiolle ja jäsenvaltioiden yhdelle kolmasosalle; muistuttaa, että SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdassa määrätään jäsenvaltioiden yhdelle kolmasosalle, parlamentille ja komissiolle yhtäläiset oikeudet ja menettelyllinen asema menettelyn aloittamisessa; suhtautuu myönteisesti puheenjohtajavaltio Suomen pyrkimykseen käydä epävirallista vuoropuhelua parlamentin kanssa mutta katsoo, että epävirallinen vuoropuhelu ei voi korvata perustellun ehdotuksen virallista esittämistä neuvostossa; korostaa, että parlamentin kutsuminen viralliseen neuvoston kokoukseen olisi edelleen toteutettava aloiteoikeuden ja SEU-sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun toimielinten välisen vilpittömän yhteistyön periaatteen perusteella; kehottaa jälleen neuvostoa pitämään parlamentin viipymättä ja kaikilta osin ajan tasalla menettelyn kaikissa vaiheissa;

Torstai 16. tammikuuta 2020

3. pitää valitettavana, että kuulemiset eivät ole vielä johtaneet siihen, että kyseiset kaksi jäsenvaltiota olisivat edistyneet merkittävästi SEU-sopimuksen 2 artiklassa tarkoitettujen arvojen vakavan loukkaamisen selvän vaaran korjaamisessa; panee huolestuneena merkille, että komission ja kansainvälisten elinten, kuten YK:n, Etyjin ja Euroopan neuvoston, raportit ja lausunnot osoittavat, että sekä Puolan että Unkarin tilanne on heikentynyt SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan soveltamisen aloittamisen jälkeen; huomauttaa, että neuvoston epäonnistuminen SEU-sopimuksen 7 artiklan tehokkaassa soveltamisessa heikentää edelleen yhteisten eurooppalaisten arvojen koskemattomuutta, keskinäistä luottamusta ja koko unionin uskottavuutta; vahvistaa kantansa, jonka se esitti komission ehdotukseen SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan käynnistämisestä Puolan tilanteen johdosta ja myös omassa ehdotuksessaan, jolla neuvostoa pyydetään toteamaan SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan nojalla, onko olemassa selvä vaara, että Unkari loukkaa vakavasti unionin perustana olevia arvoja; kehottaa siksi neuvostoa varmistamaan, että SEU-sopimuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisissa kuulemisissa käsitellään myös uutta kehitystä ja arvioidaan oikeuslaitoksen riippumattomuuden, sananvapauden, myös tiedotusvälineiden vapauden, taiteen ja tutkimuksen vapauden, yhdistymisvapauden ja yhdenvertaista kohtelua koskevan oikeuden loukkaamiseen liittyviä vaaroja; kehottaa komissiota hyödyntämään käytettävissä olevia välineitä täysimääräisesti, jotta voidaan puuttua selvään vaaraan, että Puola ja Unkari loukkaavat vakavasti unionin perustana olevia arvoja, ja käyttämään erityisesti nopeutettuja rikkomusmenettelyjä ja väli-toimia koskevia hakemuksia unionin tuomioistuimessa;
 4. panee merkille, että oikeusvaltioperiaatetta Puolassa koskevan komission perustellun ehdotuksen soveltamisala on rajallinen; kehottaa neuvostoa tutkimaan, miten käynnissä olevien kuulemisten yhteydessä voidaan käsitellä väitteitä, jotka koskevat Puolassa tapahtuneita perusoikeuksien loukkauksia;
 5. katsoo, että viimeisimmät tapahtumat käynnissä olevissa 7 artiklan 1 kohdan mukaisissa kuulemisissa korostavat jälleen, että on välittömästi otettava käyttöön parlamentin ehdottama demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskeva EU:n mekanismi toimielinten välisenä sopimuksena, joka sisältää vuotuisen, näyttöön perustuvan, riippumattoman ja syrjimättömän arvioinnin, jossa arvioidaan tasapuolisesti kaikkia EU:n jäsenvaltioita siinä, kuinka ne noudattavat SEU-sopimuksen 2 artiklassa vahvistettuja arvoja, sekä annetaan maakohtaisia suosituksia, jonka jälkeen käydään parlamenttien välinen keskustelu; toteaa, että mekanismiin olisi sisällyttävä myös pysyvä demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskeva toimintapoliittinen sykli unionin toimielimissä; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja neuvostoa aloittamaan viipymättä neuvottelut parlamentin kanssa toimielinten välisestä sopimuksesta SEUT-sopimuksen 295 artiklan mukaisesti; toistaa, että mekanismin on täydennettävä ja vahvistettava SEU-sopimuksen 7 artiklan mukaisia meneillään olevia ja tulevia menettelyjä sen sijaan, että se korvaisi ne;
 6. vahvistaa kantansa, joka koskee ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin talousarvion suojaamisesta tilanteissa, joissa oikeusvaltioperiaatteen noudattamiseen jäsenvaltioissa kohdistuu yleisiä puutteita, ja kehottaa neuvostoa aloittamaan toimielinten väliset neuvottelut mahdollisimman pian;
 7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja neuvostolle, Puolan ja Unkarin presidenteille, hallituksille ja parlamenteille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Torstai 16. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0015

Biodiversiteettisopimuksen COP15-kokous (Kunming 2020)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 biodiversiteettisopimuksen sopimuspuolten konferenssin 15. kokouksesta (COP15) (2019/2824(RSP))

(2021/C 270/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian väliarvioinnin ja 2. helmikuuta 2016 antamansa päätöslauselman biologista monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian väliarviointista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2017 antamansa päätöslauselman toimintasuunnitelmasta luontoa, ihmisiä ja taloutta varten ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2018 antamansa päätöslauselman biologista monimuotoisuutta koskevan yleis-sopimuksen sopimuspuolten 14. kokouksesta (COP14) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2015 julkaistun komission kertomuksen ”Luonnon tila Euroopan unionissa: Lintu- ja luontotyyppidirektiivien kattamien luontotyyppien ja lajien suojelutasoa ja kehityssuuntia koskeva kertomus (2007–2012) luontotyyppidirektiivin 17 artiklan ja lintudirektiivin 12 artiklan mukaisesti” (COM(2015)0219),
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista ⁽⁴⁾ (meristrategiapuittedirektiivi),
- ottaa huomioon 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY yhteisön vesipolitiikan puitteista ⁽⁵⁾ (vesipuittedirektiivi),
- ottaa huomioon 31. toukokuuta 2019 annetun biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin (IPBES) globaalien arviointiraportin biodiversiteetistä ja ekosysteemipalveluista,
- ottaa huomioon Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton Punaisen listan eli uhanalaisten lajien luettelon,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2019 annetun biologista monimuotoisuutta koskevan Metzin sitoumuksen,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman sekä kestävän kehityksen tavoitteet samoin kuin 30. tammikuuta 2019 julkaistun komission pohdinta-asiakirjan ”Kohti kestävä Eurooppaa vuoteen 2030 mennessä” (COM(2019)0022),
- ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) erityisraportit ilmastomuutoksesta, aavikoitumisesta, maaperän huonontumisesta, kestävästä maankäytöstä, elintarviketurvasta ja kasvihuonekaasuvirroista maaekosysteemeissä, IPCC:n 25. syyskuuta 2019 päivätyn erityisraportin valtameristä ja krysosfääristä ilmaston muuttuessa sekä IPCC:n erityisraportin ”Global Warming of 1,5 °C” (”1,5 asteen raportti”), sen viidennen arviointiraportin (AR5) ja sen yhteenvedon syyskuulta 2018,

⁽¹⁾ EUVL C 35, 31.1.2018, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 356, 4.10.2018, s. 38.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0431.

⁽⁴⁾ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽⁵⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

Torstai 16. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon 23. heinäkuuta 2019 annetun komission tiedonannon EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi (COM(2019)0352) ja 20. syyskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Uusi EU:n metsästrategia: metsien ja metsäalan puolesta” (COM(2013)0659),
 - ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön raportin ruoan ja maatalouden biodiversiteetin tilasta (”The State of the World’s Biodiversity for Food and Agriculture”) vuodelta 2019,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun YK:n yleiskokouksen kolmannen komitean New Yorkissa 15. lokakuuta 2019 pidetyssä istunnossa antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon 6. marraskuuta 2019 annetun Pekingin vetoimuksen biologisen monimuotoisuuden säilyttämisestä ja ilmastonmuutoksesta (”Beijing Call for Biodiversity Conservation and Climate Change”),
 - ottaa huomioon 4. joulukuuta 2019 päivätyn Euroopan ympäristökeskuksen raportin ”The European environment – state and outlook 2020”,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 132 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon kysymykset komissiolle ja neuvostolle biodiversiteettisopimuksen sopimuspuolten konferenssin 15. kokouksesta (COP15) – Kunming (2020) (O-000044/2019 ja O-000043/2019),
- A. ottaa huomioon, että biologista monimuotoisuutta koskevan strategisen suunnitelman 2011–2020 toiminta-ajatuksena on toteuttaa tehokkaita ja kiireellisiä toimia biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämiseksi, jotta varmistetaan, että vuoteen 2020 mennessä ekosysteemit ovat sietokykyisiä ja tuottavat edelleen olennaisia palveluja ja turvaavat ja säilyttävät näin maapallon elämänmuotojen runsauden sekä edistävät ihmisten hyvinvointia ja köyhyyden poistamista;
- B. ottaa huomioon, että biodiversiteettisopimuksen puitteissa hyväksytyssä vuoteen 2050 ulottuvassa biologista monimuotoisuutta koskevassa visiossa lähtöajatuksena on ”eläminen sopusoinnussa luonnon kanssa” ja se, että vuoteen 2050 mennessä biologista monimuotoisuutta arvostetaan, suojellaan, ennallistetaan ja käytetään järkevästi siten, että pidetään yllä ekosysteemipalveluja ja tervettä maapalloa ja tuotetaan kaikkien ihmisten ja tulevien sukupolvien kannalta välttämättömiä hyötyjä;
- C. ottaa huomioon, että biodiversiteettisopimuksen puitteissa hyväksyttyä visiota vuoteen 2050 saakka tukevat seuraavat viisi yleistavoitetta, jotka vastaavat myös vuoteen 2020 ulottuvia Aichin biodiversiteettitavoitteita: a) puututaan biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen perimmäisiin syihin ottamalla biologinen monimuotoisuus huomioon kaikessa hallinnon ja yhteiskunnan toiminnassa, b) vähennetään biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvaa suoraa painetta ja edistetään kestävyysperiaatteiden mukaista käyttöä, c) parannetaan biologisen monimuotoisuuden tilannetta suojelemalla ekosysteemejä, lajeja ja geneettistä monimuotoisuutta, d) parannetaan biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen kaikille suuntautuvia hyötyjä ja e) tehostetaan täytäntöönpanoa osallistavan suunnittelun, tietämyksenhallinnan ja valmiuksien kehittämisen kautta;
- D. ottaa huomioon, että kuten IPBES:n globaalissa arviointiraportissa biodiversiteetistä ja ekosysteemipalveluista tuodaan esiin, biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemejä koskevat nykyiset negatiiviset suuntaukset haittaavat kahdeksassa tapauksessa kymmenestä etenemistä kohti arvioinnin kohteena olleita kestävän kehityksen tavoitteita, jotka liittyvät köyhyyteen, nälkään, terveyteen, veteen, kaupunkeihin, ilmastoon, valtameriin ja maahan; ottaa huomioon, että ennusteiden mukaan pahimmat vaikutukset kohdistuvat ensi sijassa alkuperäiskansoihin ja moniin maailman köyhimmistä yhteisöistä; katsoo, että biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ja häviäminen on tämän vuoksi katsottava paitsi ympäristökysymyksiksi myös kehitystä koskevaksi, taloudelliseksi, sosiaaliseksi ja moraaliseksi kysymyksiksi;
- E. ottaa huomioon, että glyfosaatin kaltaisten laajakirjoisten systeemisten rikkakasvien torjunta-aineiden laajamittainen käyttö on suoraan syytä biologisen monimuotoisuuden laajamittaiseen vähenemiseen;
- F. ottaa huomioon, että IPCC:n ja biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin mukaan ilmastonmuutokseen ei löydy kestäviä ratkaisuja muuten kuin panemalla tehokkaammin täytäntöön johdonmukaisia ja vaikuttavia luontopohjaisia ratkaisuja;

Torstai 16. tammikuuta 2020

- G. ottaa huomioon, että ilmastonmuutosta pidetään luonnonkatastrofeja, kuten maastopaloja, kaikkialla maailmassa aiheuttavien äärimmäisten sääilmiöiden äkillisen yleistymisen liikkeellepanevana voimana;
- H. ottaa huomioon, että Nagoyan pöytäkirja geenivarojen saatavuudesta ja niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaisesta ja tasapuolisesta jaosta (ABS-pöytäkirja) tarjoaa avoimen oikeudellisen kehyksen geenivarojen ja niihin liittyvän perinteisen tietämyksen käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaiselle ja tasapuoliselle jaolle;
- I. ottaa huomioon, että vuoteen 2020 ulottuvalla biologista monimuotoisuutta koskevalla EU:n strategialla pyritään pysäyttämään biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen häviäminen EU:ssa sekä vaikuttamaan maailman biologisen monimuotoisuuden häviämisen pysäyttämiseen vuoteen 2020 mennessä;
- J. ottaa huomioon, että EU ja jäsenvaltiot ovat hyväksyneet kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman sekä sen seitsemäntoista kestävän kehityksen tavoitetta ja ovat sitoutuneet täysin niiden täytäntöönpanoon;
- K. ottaa huomioon, että vuosien 2019–2024 komissio asettaa poliittisissa suuntaviivoissaan tavoitteekseen sen, että EU työskentelee yhdessä globaalien kumppaneidensa kanssa biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen hillitsemiseksi seuraavien viiden vuoden aikana;
- L. ottaa huomioon, että metsät ovat välttämättömiä elinkeinon tarjoajia maailmassa ja että vaikka ne peittävät vain 30 prosenttia maapallon maapinta-alasta, niissä elää 80 prosenttia maapallon lajeista;
- M. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos uhkaa luontotyyppejä ja lajeja, mistä ovat osoituksena Australian suuren valliriutan tuhoutuminen suurelta osin ja äärimmäiset sääilmiöt, kuten Australian maastopalot, joissa on kuollut yli miljardi eläintä; ottaa huomioon, että luonnon suojeleminen ja biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttäminen ovat ratkaisevassa asemassa ilmastonmuutoksen hillitsemisessä ja siihen sopeutumisessa;
- N. ottaa huomioon, että neljä yhdeksästä Stockholm Resilience Center -tutkimuskeskuksen määrittämästä yhdeksästä maapallon kestävyuden rajasta on ylitetty;

Yleistä

- paneelissa huolestuneena merkille, että IPBES:n globaalissa arviointiraportissa biodiversiteetistä ja ekosysteemipalveluista painotetaan selvästi ekologisen kriisin laajuutta ja tarvetta toteuttaa kiireellisiä yhteisiä toimia todellisen muutoksen edistämiseksi, sillä luonnon tila heikkenee maailmanlaajuisesti nopeammin kuin koskaan ihmiskunnan historiassa, lajien sukupuutto kiihtyy ja noin miljoonaa eläin- ja kasvilajia uhkaa sukupuutto, millä on vakavia vaikutuksia ihmisiin kaikkialla maailmassa ja vaikutusta tulevien sukupolvien elämään;
- pitää erittäin huolestuttavana, että ilmastonmuutos lisää biologiseen monimuotoisuuteen maalla kohdistuvia stressitekijöitä, kuten 8. elokuuta 2019 julkaistussa IPCC:n erityisraportissa todetaan; ilmaisee syvän huolensa merinisäkkäiden ja muiden kalakantojen vähenemisestä ja koralliriuttojen dramaattisesta häviämisestä, josta raportoidaan 24. syyskuuta 2019 julkaistussa IPCC:n erityisraportissa, ja toteaa, että IPCC:n 1,5 asteen raportin mukaan koralliriutoista yli 99 prosentin ennustetaan kärsivän 2 celsiusasteen skenaariossa;
- on erittäin huolissaan valtameristä ja krysosfääristä ilmaston muuttuessa julkaistun IPCC:n raportin johdosta, sillä siinä todetaan, että ilmastonmuutos on yksi tärkeimmistä biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen suorista aiheuttajista, ja korostetaan, että sillä luontoon ja biologiseen monimuotoisuuteen, ekosysteemipalveluihin, valtameriin ja elintarviketurvaan olevien kielteisten vaikutusten ennustetaan olevan yhä merkittävämpiä tulevana vuosikymmeninä; korostaa, että IPCC varoittaa, että valtamerien ja meriekosysteemien terveyden vaikuttavat nykyisin maapallon lämpeneminen, saastuminen, merten biologisen monimuotoisuuden ylihyödyntäminen, merenpinnan tason nousu, happamoituminen, happivaje, merten lämpöaallot, jäätiköiden ja merijään ennennäkemätön sulaminen sekä rannikoiden eroosio ja yleistyvät luonnonkatastrofit, jotka vaikuttavat meri- ja rannikkoekosysteemeihin muuttamalla niiden toimintaa ja kiihdyttämällä merinisäkkäiden ja merten kalavarojen vähenemistä sekä johtavat koralliriuttojen ja mangrovemetsien dramaattiseen häviämiseen; muistuttaa, että valtameret ovat osa ratkaisua, jonka avulla voidaan hillitä ilmastonmuutosta ja sopeutua sen vaikutuksiin; kehottaa siksi EU:ta ottamaan biodiversiteettistrategiassaan valtameret yhdeksi painopisteekseen ja kehottaa kaikkia biodiversiteettisopimuksen sopimuspuolia tunnustamaan valtameret ihmiskunnan yhteiseksi omaisuudeksi, jotta voidaan kehittää uusi lähestymistapa, jossa yksilön ja kollektiivinen vastuu asetetaan selvästi vapautta ja valtamerien omistusta koskevien perinteisten periaatteiden yläpuolelle, jotta voidaan varmistaa valtamerien säilyminen;

Torstai 16. tammikuuta 2020

4. katsoo, että käynnissä on ympäristöhätätila, joka edellyttää EU:n tasolla ja maailmanlaajuisesti merkittäviä toimia; kehottaa komissiota asettamaan luonnon suojelun ja ennallistamisen ilmastonmuutoksen ohella ensisijaiseksi painopisteeksi Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa;
5. on huolestunut siitä, että vuoden 2020 Aichin biodiversiteettitavoitteet eivät toteudu biologisen monimuotoisuuden köyhtyessä nykyisellä vauhdilla, ja kehottaa jälleen kaikkia sopimuspuolia tehostamaan kiireesti toimiaan; pitää valitettavana, että jos kehitys jatkuu samana, EU ei saavuta yleistavoitetta, jonka mukaan biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen ja ekosysteemien tilan rappeutuminen pysäytetään vuoteen 2020 mennessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan välittömiin ja merkittäviin pakollisiin lisätoimiin biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi ja ennallistamiseksi, jotta voidaan saavuttaa maailmanlaajuiset ja EU:n tavoitteet ja edistää Aichin tavoitteiden saavuttamista;
6. muistuttaa, että biologinen monimuotoisuus ja terveet ekosysteemit, mukaan lukien valtameret, jotka imevät yli 25 prosenttia hiilidioksidipäästöistä ja ovat suurin hapen tuottaja, ovat keskeisessä asemassa Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamisessa ja pyrittäessä vahvistamaan EU:n kykyä sietää ilmastonmuutosta ja sopeutua siihen; pitää valitettavana, että valtameristä ainoastaan 7 prosenttia on virallisesti suojeltuja; muistuttaa, että on tärkeää kehittää ja toteuttaa erityisesti hiilen imeytymiseen liittyviä luontopohjaisia ratkaisuja, joiden avulla säilytetään biologinen monimuotoisuus ja samalla hillitään ilmastonmuutosta ja sopeudutaan siihen; pyytää näin ollen lisäämään kolmen Rion yleissopimuksen⁽⁶⁾ välistä johdonmukaisuutta ja synergiaa sekä sovittamaan ne paremmin yhteen YK:n kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman kanssa; kehottaa komissiota varmistamaan, että biologinen monimuotoisuus otetaan kaikilta osiin huomioon sen ilmastopolitiikoissa;
7. panee tyytyväisenä merkille 6. marraskuuta 2019 annetun Pekingin vetoomuksen biologisen monimuotoisuuden säilyttämisestä ja ilmastonmuutoksesta;
8. korostaa, että ilmaston suojelemisen ja biologisen monimuotoisuuden suojelemisen välisiä kompromisseja olisi aina vältettävä erityisesti biotalouden alalla, jolla voi olla keskeinen asema siirryttäessä kohti ilmastoneutraalia taloutta sillä edellytyksellä, että se ei uhkaa ekosysteemien laatua; ilmaisee huolensa siitä, että tällaisiin kompromisseihin ei ole kiinnitetty riittävästi huomiota viimeaikaisissa toimintapolitiittisissa keskusteluissa; kehottaa komissiota ja kaikkia sidosryhmiä kehittämään yhtenäisen lähestymistavan, jotta voidaan rakentaa todella kestävä biotalous, joka perustuu luonnonsuojeluun ja muihin ekosysteemipohjaisiin ratkaisuihin, sillä tällainen lähestymistapa tuottaa parhaat tulokset sekä ilmaston että biologisen monimuotoisuuden kannalta;
9. korostaa, että biologinen monimuotoisuus on paitsi välttämätön ruoan, polttoaineen ja lääkkeiden tuotannolle, niin se on terveen luonnonympäristön ohella myös tärkeä pitkän aikavälin taloudellisen kehityksen kannalta;
10. pitää myönteisinä sitoumuksia, jotka Ursula von der Leyen esitti vuosien 2019–2024 komission poliittisissa suuntaviivoissa ja ympäristö- ja valtameriasioista vastaavalle komission jäsenelle 10. syyskuuta 2019 lähettämässään toimeksiantokirjeessä ja joiden mukaan osana Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa esitetään uuden komission toimikauden sadan ensimmäisen päivän aikana kunnianhimoinen vuoteen 2030 ulottuva biodiversiteettistrategia; pitää lisäksi myönteisenä, että von der Leyen aikoo asettaa EU:n johtoasemaan maailmassa biodiversiteettisopimuksen sopimuspuolten vuoden 2020 konferenssissa, kuten tapahtui vuoden 2015 Pariisin ilmastokokouksessa; edellyttää, että uusi komissio ottaa tämän tärkeäksi painopisteeksi ja että EU herättää biologista monimuotoisuutta koskevan maailmanlaajuisen kunnianhimon COP15-konferenssiin valmistauduttaessa; kehottaa komissiota IPBES:n äskettäisessä raportissa esiin tuodun maailmanlaajuisen biodiversiteettikriisin vuoksi soveltamaan uutta lähestymistapaa ja luopumaan vapaaehtoisista sitoumuksista sekä ehdottamaan vuoteen 2030 ulottuvaa kunnianhimoista ja osallistavaa biodiversiteettistrategiaa, jossa asetetaan EU:lle ja sen jäsenvaltioille oikeudellisesti sitovia tavoitteita, myös erityistavoitteita, joiden mukaan suojelluissa maa- ja merialueissa on saavutettava vähintään 30 prosentin taso ja vähintään 30 prosenttia unionin rappeutuneista ekosysteemeistä on ennallistettava vuoteen 2030 mennessä;
11. katsoo, että tässä uudessa strategiassa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ekosysteemien, elinympäristöjen ja lajien ennallistamiseen erityisesti tutkimuksen ja innovoinnin kautta, jotta voidaan edistää luontopohjaisten ratkaisujen käyttöönottoa kaikilla aloilla, sillä ne ovat keskeinen keino biodiversiteettitavoitteiden saavuttamiseksi;
12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vaatimaan COP15-kokousta hyväksymään määräyksiä, jotka koskevat tulevaisuuden kartoitusta, teknologian arviointia ja uuteen teknologiaan, myös synteettiseen biologiaan, perustuvan kehityksen seuranta;

⁽⁶⁾ Biologista monimuotoisuutta koskeva yleissopimus, Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimus aavikoitumisen estämiseksi ja ilmastonmuutosta koskeva Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimus.

Torstai 16. tammikuuta 2020

13. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vaatimaan COP15-kokouksessa, että geeniajuriorganismien vapauttaminen luontoon keskeytetään maailmanlaajuisesti ja myös kenttäkokeissa, jotta estetään näiden uusien teknologioiden ennenaikainen leviäminen ja noudatetaan ennalta varautumisen periaatetta, joka on kirjattu Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen ja biodiversiteettisopimukseen;

14. korostaa, että biologisen monimuotoisuuden suojeleminen ja säilyttäminen maailmanlaajuisesti on keskeinen haaste ja EU:n strategista etua koskeva asia, johon olisi kiinnitettävä mitä suurinta poliittista huomiota; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään aktiivista yhteistyötä kolmansien maiden kanssa – erityisesti ulkoisen toiminnan välineidensä, esimerkiksi naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineen (NDICI), kautta – biologisen monimuotoisuuden suojelemista, säilyttämistä ja ennallistamista koskevien toimenpiteiden ja hallinnan edistämiseksi ja niitä koskevien tavoitteiden asettamiseksi, erityisesti kun on kyse monenvälisistä sopimuksista ja kauppasopimuksista sekä sitoumusten noudattamatta jättämisen johdosta toteutettavista toimenpiteistä; kehottaa tämän vuoksi komissiota sisällyttämään kaikkiin tuleviin kauppasopimuksiin kauppaa ja kestävää kehitystä koskevat luvut, jotka ovat sitovia ja joiden täytäntöönpanoa voidaan valvoa;

15. palauttaa mieleen kantansa siihen, että NDICI:n määrärahoista 45 prosenttia olisi osoitettava investointeihin, jotka edistävät ilmastotavoitteita, ympäristöasioiden hallintaa ja ympäristönsuojelua, biologista monimuotoisuutta ja aavikoitumisen torjumista;

16. korostaa, että on tarpeen luoda kattava monitasoinen hallintomalli, joka kattaa biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen suojelua, säilyttämistä, ennallistamista ja kestävää käyttöä koskevat toimet; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita jatkamaan määrätietoisesti biodiversiteettisopimuksen lujittamista ja ottamaan johtoaseman vuoden 2020 jälkeistä aikaa koskevan kehyksen valmistelussa erityisesti ennen COP15-kokousta, sitoutumaan biologiseen monimuotoisuuteen, joka vastaa Pariisin ilmastopimuksen 1,5 celsiusasteen tavoitetta, sekä esittämään avoimesti visionsa ja painopisteensä vuoden 2020 jälkeistä aikaa koskevalle maailmanlaajuiselle biodiversiteettikehykselle;

17. muistuttaa, että biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien säilyttäminen on luonnostaan synergististä ja olennaista kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamisen kannalta; korostaa tarvetta valtavirtaistaa tehokkaasti luontoa ja biologista monimuotoisuutta koskevat toimet siten, että asetetaan biologista monimuotoisuutta koskevat tavoitteet kaikilla aloilla, sekä muuttaa taloudellista mallia kestävämmäksi ottaen huomioon EU:n jalanjälki ja parantaa ympäristöä tukevaa politiikkajohdonmukaisuutta kaikissa EU:n sisäisissä ja ulkoisissa toimintapolitiikoissa, mukaan lukien maatalous, kalastus, uusiutuva energia, liikenne, kauppa ja monivuotinen rahoituskehys 2021–2027; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita huolehtimaan luontoa ja biologista monimuotoisuutta koskevien toimien tehokkaasta valtavirtaistamisesta; katsoo, että kaikkien alojen yhteistyötä on lisättävä, jotta biologisen monimuotoisuuden suojeleminen, säilyttäminen ja ennallistaminen voidaan ottaa paremmin huomioon; korostaa, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tuotteiden koko elinkaareen niiden kehittämisestä niiden kuluttamiseen ja olisi suojeltava luonnonvaroja ja biologista monimuotoisuutta ja otettava huomioon kerrannaisvaikutukset muun muassa liikenteessä;

18. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää käsitellä biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen keskeisiä aiheuttajia pitkän aikavälin strategisen lähestymistavan avulla sekä tunnistaa ja turvata kiireellisesti biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen kannalta kriittisimmät ja strategisesti tärkeimmät alueet ja erittäin eheät ekosysteemit siten, että otetaan huomioon alueen herkkyys, uhanalaisten lajien esiintyminen, tietovajeet ja/tai tehokas hallinta ja ekologisten prosessien kannalta olennaisten lajien esiintyminen; katsoo, että on myös tärkeää rajoittaa biologisen monimuotoisuuden vähentymistä ja kielteisiä vaikutuksia alkuperäis- ja paikallisyhteisöjen alueisiin ja elinkeinoihin;

19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään siihen, että COP15-kokouksessa varmistetaan, että pyydetään ja saadaan alkuperäiskansojen ja paikallisyhteisöjen vapaa ja tietoon perustuva ennakkosuostumus ennen kuin otetaan käyttöön teknologioita, jotka voivat vaikuttaa niiden perinteiseen tietämykseen, innovointiin, käytäntöihin, elinkeinoihin sekä maan, luonnonvarojen ja veden käyttöön; korostaa, että tämä on tehtävä osallistavalla tavalla siten, että ennen mahdollista käyttöönottoa mukaan otetaan kaikki yhteisöt, joita asia saattaa koskea;

20. toteaa jälleen, että huolimatta ennallistamisen tärkeydestä jäsenvaltiot eivät edelleenkään ota sitä juurikaan huomioon Bonnin haasteen yhteydessä;

21. korostaa, että ilmastohätätila ja biologisen monimuotoisuuden laajamittaisen häviämisen seuraukset aiheuttavat vakavan uhan ihmisoikeuksille; muistuttaa, että ihmisten perusoikeudet elämään, terveyteen, ravintoon ja turvalliseen veteen ovat uhattuina ilman tervettä ympäristöä; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) laatimaan EU:n strategian, jolla suojellaan oikeutta terveelliseen ympäristöön, tekemällä tiivistä yhteistyötä kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen, kuten Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetun toimiston (OHCHR), kanssa, joka on äskettäin käynnistänyt yhteisen strategian YK:n ympäristöohjelman (UNEP) kanssa;

Torstai 16. tammikuuta 2020

Biodiversiteettisopimuksen ja biologista monimuotoisuutta koskevan strategisen suunnitelman 2011–2020 täytäntöönpano

22. panee tyytyväisenä merkille Egyptin COP14-kokouksessa tehdyn päätöksen, jossa kehoitetaan sopimuspuolia muun muassa vauhdittamaan merkittävästi pyrkimyksiään panna täytäntöön biologista monimuotoisuutta koskeva strateginen suunnitelma vuosiksi 2011–2020 ja harkitsemaan kansallisten arviointien toteuttamista biologisesta monimuotoisuudesta ja ekosysteemitoinnista ja -palveluista; pitää erittäin tärkeänä tehostaa toimia, joilla pannaan täytäntöön biologista monimuotoisuutta koskeva strateginen suunnitelma vuosiksi 2011–2020, keskittyä Aichin biodiversiteettitavoitteiden saavuttamiseen ja Nagoyan ABS-pöytäkirjaan ja valmistella vuoden 2020 jälkeiselle ajalle kunnianhimoinen strateginen suunnitelma ja täytäntöönpanomekanismi, joka kattaa virallisesti paikallis- ja alueviranomaiset, sekä ottaa vuotta 2050 koskevassa skenaariossa huomioon biologisen monimuotoisuuden uudet haasteet kestävän kehityksen Agenda 2030-toimintaohjelman mukaisesti;

23. panee huolestuneena merkille, että EU:n alueella tehtyjen suojeltavien lajien ja elinympäristöjen suojelutason koskevien arviointien (?) mukaan vain seitsemässä prosentissa meriympäristön lajeista ja yhdeksässä prosentissa merielinympäristöistä suojelun tason arvioidaan olevan suotuisa ja että 27 prosentissa lajeista ja 66 prosentissa luontotyypeistä suojelun tason arvioidaan olevan epäsuotuisa; korostaa lisäksi, että samojen arvioiden mukaan 48 prosenttia merten eläin- ja kasvilajeista, joiden kannan kehitys suunta on tunnettu, on vähentynyt tasaisesti viime vuosikymmenen aikana, mikä lisää valvottavien lajien sukupuuttoon kuolemiseen liittyvää riskiä;

Vuoden 2020 jälkeistä aikaa koskeva maailmanlaajuinen biodiversiteettikehitys

24. pitää myönteisenä COP14-kokouksessa saavutettua edistystä kattavan ja osallistavan prosessin aikaansaamisessa vuoden 2020 jälkeistä aikaa koskevan maailmanlaajuisen biodiversiteettikehityksen laatimiseksi; tukee G7-maiden hyväksymää biologista monimuotoisuutta koskevaa Metzin sitoumusta;

25. korostaa tarvetta nostaa vuoden 2020 jälkeisen maailmanlaajuisen biodiversiteettikehityksen tavoitetasoa sekä tehdä siitä osallistavampi ja toimivampi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan biodiversiteettisopimuksen täytäntöönpanomekanismeja ja jatkamaan aktiivisesti kunnianhimoisten ja oikeudellisesti sitovien tavoitteiden, yksityiskohtaisten aikataulujen, selkeiden tulosindikaattoreiden, seurantavälineiden ja vertaisarviointi-/raportointimekanismien kehittämistä yhteisten standardien pohjalta mieluiten yhteistyössä valtiotasoa alempien hallintotasojen kanssa, jotta voidaan varmistaa sopimuspuolille täysi avoimuus ja vastuuvellisuus sekä biologista monimuotoisuutta koskevan seuraavan maailmanlaajuisen strategiasuunnitelman yleinen tehokkuus;

26. korostaa, että tarvitaan oikeudellisesti sitovan maailmanlaajuisen sopimuksen muodossa oleva kansainvälinen kehys, jotta voidaan suojella maailman biologisen monimuotoisuutta, pysäyttää monimuotoisuuden nykyinen vähentyminen ja ennallistaa monimuotoisuus kaikilta osin; katsoo, että tällaisen kehityksen on perustuttava mitattavissa ja määrällisesti ilmaistavissa oleviin, kunnianhimoisiin, realistisiin, alakohtaisiin ja aikasidonnaisiin erityistavoitteisiin ja tinkimättömiin sitoumuksiin, joihin kuuluvat vahvistetut kansalliset biologista monimuotoisuutta koskevat strategiat ja toimintasuunnitelmat ja muut asianmukaiset välineet, kuten kansallista tasoa alemman tason toimintasuunnitelmat, rahoitussitoumukset ja paremmat valmiuksien kehittämistakeet sekä viiden vuoden välein toteutettava seuranta- ja tarkistusmekanismi, jossa painotetaan tavoitteiden tiukentamista; korostaa tarvetta sopimuspuolten säännölliseen raportointiin sekä vertailukelpoisten ja johdonmukaisten tietojen ja indikaattoreiden yhdenmukaiseen keräämiseen ja käsittelyyn hyvää seurantaprosessia varten;

27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vaatimaan, että vuoden 2020 jälkeiseen maailmanlaajuiseen biodiversiteettikehitykseen sisällytetään keskeisinä pilareina ennalta varautumisen periaate, oikeuksiin perustuva lähestymistapa ja tulevaisuuden kartoitus, teknologian arviointi ja uusien teknologioiden käyttöönoton seuranta;

28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään uuden maailmanlaajuisen tavoitteen määrittämistä, jotta voidaan kääntää biologisen monimuotoisuuden häviämisen suunta vuoteen 2030 mennessä, ohjata luonto uudistumisen tielle, mikä hyödyttää kaikkia, sekä edistää biologisen monimuotoisuuden suojelua, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista, aavikoitumisen ja maaperän huonontumisen torjuntaa ja elintarviketurvaa; kehottaa EU:ta pyrkimään neuvottelujen aikana tavoitetasoa nostamiseen ja mahdollisesti kehittämään, että puolet maapallosta on suojeltava vuoteen 2050 mennessä; katsoo, että vuoden 2020 jälkeiseen kehitykseen olisi sisällytettävä selkeä maailmanlaajuinen tavoite, jonka mukaan vähintään 30 prosenttia luonnonalueista on oltava suojeltuja vuonna 2030, ja tavoite, jonka mukaan vähintään 30 prosenttia ennallistettavissa olevista rappeutuneista ekosysteemeistä on ennallistettava, ja että EU:n olisi asetettava vastaavat tavoitteet unionin tasolla;

(?) Biodiversiteettiä ja ekosysteemipalveluja Euroopassa ja Keski-Aasiassa koskeva alueellinen arviointiraportti https://ipbes.net/sites/default/files/2018_eca_full_report_book_v5_pages_0.pdf

Torstai 16. tammikuuta 2020

29. korostaa, että kansainvälisiin toimiin ja sopimuksiin voidaan päästä vain, jos kaikki sidosryhmät ovat aktiivisesti mukana; kehottaa perustamaan sekä yksityisen että julkisen sektorin sidosryhmien yhteenliittymän vuoden 2020 jälkeisen maailmanlaajuisen biodiversiteettikehyksen toteuttamiseksi; korostaa Pariisin sopimuksen yhteydessä laaditun ”ratkaisuohjelman” hyödyllisyyttä kehitettäessä positiivista asialistaa kaikille ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen kannalta merkityksellisille sidosryhmille ja kehottaa sisällyttämään samanlaisia toimia vuoden 2020 jälkeiseen kehykseen;

30. korostaa, että vuoden 2020 jälkeisen maailmanlaajuisen biodiversiteettikehyksen hyväksymisen ja kansallisten biodiversiteettitavoitteiden ja kansallista tasoa alemman tason toimintasuunnitelmien laatimisen välillä olisi hyvä olla mahdollisimman vähän aikaa, jotta voidaan välttää viipeitä toteutettaessa konkreettisia toimia biologisen monimuotoisuuden vähenemisen estämiseksi;

Biologista monimuotoisuutta koskeva EU:n strategia vuoteen 2030

31. kehottaa komissiota laatimaan strategian, jolla puututaan biologisen monimuotoisuuden vähenemisen suurimpiin aiheuttajiin niin unionissa kuin maailmanlaajuisestikin;

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että Pellolta pöytään -strategia ja päästötömyystavoite ovat johdonmukaisia vuoden 2020 jälkeisen yhteisen maatalouspolitiikan kanssa, jotta voidaan erityisesti vähentää torjunta-aineiden käyttöä;

33. kehottaa komissiota ja Euroopan investointipankkia (EIP) sisällyttämään rahoitusvälineisiinsä osia, joilla varmistetaan rahoituksen kestävyys biologisen monimuotoisuuden kannalta, jotta vältetään biologiseen monimuotoisuuden kohdistuvat haitalliset vaikutukset; kehottaa EIP:tä päivittämään ympäristö- ja sosiaaliornejaan vuoteen 2030 ulottuvan biologista monimuotoisuutta koskevan EU:n strategian mukaisesti;

34. kehottaa asettamaan EU:n laajuisen oikeudellisesti sitovan tavoitteen rappeutuneiden elinympäristöjen ennallistamiseksi vuoteen 2030 mennessä niin, että ennallistetaan luonnonmetsiä, turvemaita, tulvasanteita, kosteikkoja, biologisesti monimuotoisia niittyjä, rannikkoalueita ja merialueita; pitää valitettavana, että vuoteen 2020 ulottuvalla EU:n biodiversiteettistrategialla ei onnistuttu saavuttamaan tavoitetta ennallistaa 15 prosenttia rappeutuneista ekosysteemeistä;

35. kehottaa komissiota ja EIP:tä varmistamaan ulkoisten toimiensa ja erityisesti ulkoisten rahoitusvälineidensä kestävyuden biologisen monimuotoisuuden kannalta, jotta voidaan varmistaa, ettei mikään EU:n rahasto tai rahoitusjärjestelmä edistä luonnon monimuotoisuuden nettoköyhtymistä;

36. katsoo, että EU:n maailmanlaajuisen tavoitetaso on vastattava sen omia toimia vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian puitteissa;

37. kehottaa komissiota sisällyttämään EU:n globaalien jalanjäljen pienentämisen vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian tärkeäksi painopisteeksi, jotta vältetään epäjohtonmukaisuus sen unionissa ja kansainvälisellä tasolla toteuttamien toimien välillä;

Taloudelliset näkökohdat ja rahoitus

38. pitää myönteisenä, että 196 hallitusta sopi COP14-kokouksessa luontoon ja ihmisiin tehtävien investointien lisäämisestä vuoteen 2020 mennessä ja sen jälkeen; korostaa, että talouskasvulla voidaan helpottaa kestävä kehitys vain siinä tapauksessa, että se irrotetaan kokonaan biologisen monimuotoisuuden heikkenemisestä ja luonnon kyvystä edistää ihmisten hyvinvointia;

39. korostaa, että on välttämätöntä huolehtia biologista monimuotoisuutta koskevasta asianmukaisesta ja riittävästä rahoituksesta; kehottaa sisällyttämään seuraavaan monivuotiseen rahoituskehykseen biologisen monimuotoisuuden parantamista ja ilmastokestävyuden varmistamista koskevia toimenpiteitä sekä tehostamaan biologisen monimuotoisuuden valtavirtaistamista kaikilla politiikan aloilla niin, että voidaan edistää merkittävästi ja myönteisesti vuoteen 2050 ulottuvan vision saavuttamista; kehottaa komissiota ja neuvostoa asettamaan ilmastotoimien valtavirtaistamiseen käytettäviä menoja koskevan tavoitteen lisäksi selkeän tavoitteen, jonka mukaan monivuotisessa rahoituskehityksessä vähintään 10 prosenttia menoista osoitetaan biologisen monimuotoisuuden valtavirtaistamiseen; korostaa myös tarvetta ottaa käyttöön avoimpi, kattavampi ja tiukempi menetelmä biologiseen monimuotoisuuteen ja ilmastoon liittyvien menojen seuraamiseksi; kehottaa jälleen vähintään kaksinkertaistamaan Life-ohjelman nykyisen rahoituksen; kehottaa myös poistamaan asteittain haitalliset tuet ja varmistamaan kaikkien EU:n rahastojen ja ohjelmien johdonmukaisuuden, jotta millään EU:n talousarviosta rahoitettavilla menoilla ei voida edistää biologisen monimuotoisuuden häviämistä;

Torstai 16. tammikuuta 2020

40. korostaa, että biologisen monimuotoisuuden valtavirtaistamisesta on kerättävä tietoa; panee huolestuneena merkille, että perustutkimuksella, muun muassa taksonomialla, joka on tiedonkeruun kannalta ratkaisevan tärkeää, on aivan liian vähän resursseja eikä se saa riittävästi politiikka- ja tutkimusrahoitusta; kehottaa osoittamaan Horisontti Eurooppa -ohjelmasta riittävästi rahoitusta perustutkimushankkeisiin ja valmiuksien kehittämiseen sekä käyttämään tähän tarkoitukseen myös muiden EU:n rahastojen teknisen avun lohkoa;

41. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään uusien kansainvälisten rahoitusmekanismien perustamista biodiversiteettisopimuksen yhteyteen biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi ja säilyttämiseksi ja kehottaa samalla pyrkimään kaikkiin keinoin biologisen monimuotoisuuden valtavirtaistamiseen nykyisissä rahastoissa; toteaa, että taloudellinen toiminta voi olla merkittävä maailmanlaajuisen biologisen monimuotoisuuden vähenemisen ja luonnonpääoman menettämisen aiheuttaja; kehottaa siksi yrityksiä ja rahoituslaitoksia antamaan ja jakamaan luonnon monimuotoisuutta koskevia tiukkoja sitoumuksia ja panoksia myös varmistamalla toimintansa kestävyys biologisen monimuotoisuuden kannalta ja korostaa, että on tärkeää vauhdittaa tähän liittyviä yksityisiä rahoitusaloitteita; pitää valitettavana, että kotimaisista ja kansainvälisistä julkisista ja yksityisistä lähteistä peräisin olevia biologiseen monimuotoisuuteen ohjattuja rahoitusvirtoja koskevat tietoaineistot ovat epä johdonmukaisia, mikä vaarantaa seuranta- ja raportointijärjestelmät ja vaikuttaa kielteisesti mahdollisiin uudistuksiin; kehottaa siksi komissiota, jäsenvaltioita ja EIP:tä kehittämään johdonmukaisia standardeja, jotka koskevat tietoaineistoja biologiseen monimuotoisuuteen ohjatuista rahoitusvirroista; korostaa, että tulevan kestävän rahoituksen suunnitelman on autettava rahoitusmarkkinatoimijoita ymmärtämään biologisen monimuotoisuuden vähenemiseen liittyviä riskejä siten, että biologinen monimuotoisuus sisällytetään taloudellisten tietojen julkistamista koskeviin vaatimuksiin;

42. pitää tärkeänä, että lisätään investointeja muun muassa luontopohjaisiin ratkaisuihin ja vastaaviin aloitteisiin, joista on hyötyjä sekä biologiselle monimuotoisuudelle että ilmastotoimille, mikä puolestaan vähentää ilmastomuutoksen vaikutuksia biologiseen monimuotoisuuteen, ja että samaan aikaan lopetetaan vähitellen ilmaston kannalta haitalliset investoinnit; muistuttaa, että valtaosa Pariisin sopimuksen puitteissa tehdyistä investoinneista on käytettävä biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen ja ennallistamiseen; pitää valitettavana, että luontopohjaisten ilmastoratkaisujen tarjoamista mahdollisuuksista huolimatta ilmastomuutoksen hillitsemiseen maailmanlaajuisesti käytettävistä määrärahoista ainoastaan noin 2,5 prosenttia käytetään toimiin, joilla hiiltä sidotaan maalla; kehottaa käyttämään EU:n ja kansainvälistä ilmastorahoitusta nykyistä enemmän luonnon ekosysteemien suojelemaan ja ennallistamiseen keinona saada sekä biologiseen monimuotoisuuteen että ilmastomuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen liittyviä hyötyjä;

43. suhtautuu myönteisesti EIP-ryhmän päätökseen sovittaa kaikki rahoitustoimensa Pariisin sopimuksen tavoitteisiin ja ohjata vähintään 50 prosenttia EIP:n rahoituksesta ilmastotoimiin; kehottaa EIP:tä lisäämään edelleen biologisen monimuotoisuuden suojele- ja säilyttämistoimenpiteiden osuutta kokonaismäärärahoista; kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden ja rahoitusalan kanssa, jotta ne yhdenmukaistaisivat toimintansa Pariisin sopimuksen kanssa ja varmistaisivat transaktioiden ja investointien ilmastokestävyyden ja niiden kestävyys biologisen monimuotoisuuden kannalta EU:n tasolla ja laajemminkin;

44. huomauttaa, että kansainväliset järjestöt, kuten Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF), UNEP ja OECD, ovat yhtä mieltä siitä, että ympäristöverotus on keskeinen väline pyrittäessä vastaamaan biologisen monimuotoisuuden vähenemisen kaltaisiin ympäristöhaasteisiin; suhtautuu myönteisesti sellaisiin aloitteisiin kuin UNEPin ja IMF:n vihreän veropolitiikan verkosto, joilla helpotetaan vihreää verouudistusta koskevaa tiedonvaihtoa ja vuoropuhelua; pyytää kiinnittämään huomiota Aichin tavoitteeseen 3, biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestävää käyttöä koskevien myönteisten kannustimien tarpeeseen sekä kestävän kehityksen tavoitteeseen 15 ja tarpeeseen ottaa käyttöön ja lisätä merkittävästi kaikista lähteistä peräisin olevia rahoitusvaroja biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemien säilyttämiseksi ja käyttämiseksi kestäväällä tavalla; korostaa siksi saastuttajia maksaa -periaatteen mukaisen oikeudenmukaisen ympäristöverotuksen potentiaalia keinona vähentää ympäristövahinkoja ja tuottaa luonnonsuojeluun tarvittavia rahoitusvaroja; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita lisäämään ympäristöverotuksen käyttöä verotusjärjestelmissä;

45. panee huolestuneena merkille, että vain 8,3 prosenttia kaikista rahoitussitoumuksista liittyy biologisen monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämiseen, mikä on pienin osuus sitten vuoden 2015, vaikka lajeja katoaa ennennäkemätöntä ja kiihtyvää tahtia; kehottaa komissiota lisäämään määrärahoja biologisen monimuotoisuuden johdonmukaisen ja pitkän aikavälin suojelun varmistamiseksi koko EU:ssa; vaatii, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä on otettava käyttöön luotettavat menetelmät, joiden avulla voidaan seurata biologista monimuotoisuutta ja välttää se riski, että monimuotoisuuden hyväksi tehtyjä toimia ylläpidetään;

Metsätalous, maatalous, kalatalous ja maaperä

46. korostaa, että maa- ja kalatalouteen liittyvät toimet, terve maaperä ja biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen liittyvät tiiviisti yhteen; panee merkille kestävämmän maa-, metsä- ja kalatalouden kielteiset vaikutukset biologiseen monimuotoisuuteen; korostaa, että kestävä maa-, metsä- ja kalatalous sen sijaan voi vähentää kielteisiä vaikutuksia lajeihin, elinympäristöihin ja ekosysteemeihin sekä ilmastomuutoksen vaikutuksia;

Torstai 16. tammikuuta 2020

47. kehottaa siksi EU:ta ja sopimuspuolia sitoutumaan vahvasti kestäviin elintarvikejärjestelmiin ja kestäväan maa-, metsä- ja kalatalouteen, myös vaatimuksiin ja strategioihin, jotka koskevat kasvinsuojeluaineiden ja ravinteiden kestäväää käyttöä, torjunta-aineiden käytön vähentämistä sekä maaperän, elinympäristöjen ja keskeisiä ekosysteemipalveluja, kuten pölytystä, tarjoavien lajien suojelemista sekä valikoivuuden lisäämistä, jotta voidaan vähentää kerrannaisvaikutuksia meri- ja rannikkoekosysteemeihin ja myötävaikuttaa kalakantojen elpymiseen herkillä kalastusalueilla ja liikakalastusalueilla; kehottaa komissiota esittämään torjunta-aineiden kestävästä käytöstä annetun EU:n direktiivin (2009/128/EY) tulevan tarkistamisen yhteydessä EU:n laajuisia sitovia vähennystavoitteita ja kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja aluehallintoja suuntaamaan maa-, metsä- ja kalatalouteen osoitettua tukea kestäviin käytäntöihin ja ekojärjestelmiin;

48. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan taloudellisesti biodiversiteettitavoitteiden mukaisia maa- ja metsätalouskäytäntöjä, kuten integroitu tuhojatorjunta ja ravinnehuolto, luonnonmukainen maatalous, agroekologiset käytännöt, maaperän ja veden suojelun käytännöt, maan kasvukuntoa ylläpitävä viljely, peltometsäviljely, puulaidunviljely, kastelun hallinta, pienet viljelmät tai palstaviljelmät sekä käytännöt, joilla parannetaan eläinten hyvinvointia;

49. muistuttaa, että EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi annetun komission tiedonannon mukaan metsät ovat välttämättömiä maapallon elämää ylläpitäville järjestelmille, ne peittävät 30 prosenttia maapallon maapinta-alasta ja niissä elää 80 prosenttia maapallon lajeista; korostaa, että metsäkatko on biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen merkittävä syy ja että metsäkatoon liittyvät maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvat päästöt ovat ilmastonmuutoksen huomattava aiheuttaja; on huolissaan EU:n kulutuksen vaikutuksesta metsäkatoon, koska EU:ssa kulutetaan 10 prosenttia metsäkatoon liittyvistä lopputuotteista; kehottaa komissiota vahvistamaan yhden yhtenäisen määritelmän käsitteelle "metsäkatoa aiheuttamaton";

50. kehottaa komissiota ehdottamaan EU:n kulutusjalanjäljen pienentämiseksi maalla sellaista kattavaa toimenpidekonaisuutta (lainsäädäntö mukaan luettuna), joka perustuu due diligence -velvoitteisiin ja jolla varmistetaan kestävä ja metsäkatoa aiheuttamattomat toimitusketjut EU:n markkinoille saatetuille tuotteille, sekä ehdottamaan palmuöljyä koskevaa EU:n toimintasuunnitelmaa; katsoo, että EU:n toimilla metsäkadon torjumiseksi olisi puututtava sen tärkeimpiin aiheuttajiin, kuten palmuöljyyn, soijaan, naudanlihaan ja kaakaoon; pyytää komissiota lopettamaan asteittain mahdollisimman pian sellaisten EU:ssa käytettävien biopolttoaineiden käytön, joihin liittyy suuri epäsuorien maankäytön muutosten riski;

51. korostaa, että metsäpolitiikan on oltava johdonmukaista, sen on torjuttava biologisen monimuotoisuuden häviämistä ja ilmastonmuutoksen vaikutuksia yhtäläisesti ja sen on lisättävä EU:n luonnollisia nieluja samalla kun suojellaan, säilytetään ja parannetaan biologista monimuotoisuutta;

52. korostaa, että metsäteollisuuden tuotteiden substituutiovaikutuksella ei mitenkään voida korvata sellaisten iki- ja aarniometsien häviämistä, jotka on todettu korvaamattomiksi⁽⁸⁾ ja joita olisi suojeltava oikeudellisilla ja kannustavilla välineillä kiinnittäen erityistä huomiota niiden monimuotoisuuteen, yhteyksiin ja edustavuuteen;

53. toteaa, että kesäkuussa 2019 julkaistun World Population Prospects -väestöennusteen mukaan maailman väestömäärän odotetaan kasvavan kahdella miljardilla henkilöllä seuraavien 30 vuoden aikana, mikä lisää maan- ja merenkäytön vaikutuksia biologiseen monimuotoisuuteen ja hiilen sitoutumiseen; toteaa, että biologisen monimuotoisuuden lisääntyvä köyhtyminen vaarantaa elintarviketurvan ja ravitsemuksen; kehottaa sopimuspuolia edistämään biologisen monimuotoisuuden kestäväää käyttöä ohjelmissa, joilla edistetään elintarviketurvaa ja parannetaan ihmisten ravitsemusta, samalla kun edistetään kestäväan kehityksen tavoitteiden saavuttamista kiinnittäen erityistä huomiota kestäväan kehityksen tavoitteeseen nro 2 (nälän poistaminen);

Kaupunkialueet

54. toteaa, että saastuminen, kaupunkien laajeneminen, maaperän sulkeminen rakentamisella ja elinympäristöjen tuhoutuminen ovat muita tärkeitä syitä biologisen monimuotoisuuden tuhoutumiseen; muistuttaa, että biodiversiteetistä ja ekosysteemipalveluista annetun IPBES:n globaalin arviointiraportin mukaan kaupunkialueiden pinta-ala on kaksinkertaistunut vuodesta 1992 ja että kaksi kolmesta EU:n kansalaisesta asuu kaupunkialueilla; kehottaa arvioimaan paremmin kaupunkialueiden ja kaupunkien roolia biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä ja lisäämään kaupunkien ja paikallisviranomaisten osallistumista biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemipalvelujen suojelua ja säilyttämistä koskevan politiikan määrittelyyn sekä seurantaan, raportointiin ja varmentamiseen;

⁽⁸⁾ Komission 23. heinäkuuta 2019 päivätty tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle EU:n toimien tehostamisesta maailman metsien suojelemiseksi ja ennallistamiseksi (COM(2019)0352).

Torstai 16. tammikuuta 2020

55. korostaa, että kaupunkien mahdollisuuksia auttaa suojelemaan biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja aliarvioidaan; muistuttaa, että biologisen monimuotoisuuden, ekosysteemipalvelujen ja kaupunkien vihreän infrastruktuurin hyötyjen lisääminen kaupungeissa ja kaupunkien lähialueilla parantaa ihmisten terveyttä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään biologisen monimuotoisuuden ja ekosysteemitointojen sisällyttämistä ja laajempaa integrointia kaupunkiarkkitehtuuriin, -politiikkaan ja -suunnitteluun samalla, kun vähennetään hiilipäästöjä ja edistetään sopeutumista ilmastonmuutokseen;

56. toteaa, että kaupunkialueet voivat olla biologiseen monimuotoisuuteen liittyvä muutosvoima EU:ssa; korostaa, että muovisaaste ja veden pilaantuminen ovat tärkeitä biologisen monimuotoisuuden köyhtymisen aiheuttajia; katsoo, että vahva kiertotalous voisi uuden kiertotaloutta koskevan toimintasuunnitelman yhteydessä olla keskeisessä asemassa biologisen monimuotoisuuden ennallistamista koskevissa EU:n toimissa;

57. pitää valitettavana, että esimerkiksi vedenpuhdistamoista, farmakologisista tuotteista ja kestäättömistä maatalouskäytännöistä, kuten ravinteiden intensiivisestä käytöstä, aiheutuva muovisaaste ja kuormitus vaikuttavat merkittävästi valtamerten ekosysteemien terveyteen;

EU:n suojelalueet

58. kehottaa analysoimaan perusteellisesti kaikki EU:n suojelalueet, myös Natura 2000 -alueet, sekä parantamaan ja laajentamaan näitä alueita ja parantamaan niiden yhteyksiä; korostaa, että tarvitaan standardoitu menetelmä suojelualueiden laskemiseksi ja selkeä määritelmä "suojelun alueen" käsitteelle EU:ssa; korostaa, että valtameristä ja krysosfääristä ilmaston muuttuessa äskettäin julkaistun IPCC:n raportin valossa on tarpeen arvioida kattavasti ja lisätä merkittävästi EU:n suojeltuja rannikko- ja merialueita ja niiden hallinnointia; kehottaa laajentamaan EU:n suojeltuja merialueita siten, että niihin sisällytetään enemmän avomerialueita; korostaa, että määrän lisäksi myös suojelualueiden laatu on olennaisen tärkeä biologisen monimuotoisuuden häviämisen estämiseksi ja että siksi on painotettava nykyistä enemmän hyvää ja kestävää hoitoa;

59. kehottaa komissiota toteuttamaan jatkossakin oikeustoimia, kun se toteaa, että EU:n luonnonsuojelulainsäädäntöä ei noudateta; huomauttaa, että peruuttamattoman ympäristövahingon riskin vuoksi menettelyjen on ympäristörikkomusten alalla oltava tehokkaampia; korostaa tarvetta varmistaa kiireellisesti luontodirektiivien asianmukainen täytäntöönpano ja lainsäädännön rikkomista koskevien valitusten avoin käsittely;

60. toteaa, että jos luonnonsuojelukehityksen täytäntöönpano on heikkoa, se voisi mahdollisesti luoda vihamielisen ympäristön aktivisteille ja luonnonsuojelijoille ja vaarantaa suoraan tai välillisesti heidän henkensä; korostaa, että EU:n on aktiivisesti tuomittava ympäristöaktivistien ja luonnonsuojelijoiden murhat;

61. korostaa, että vihreä infrastruktuuri tarjoaa ekosysteemipalveluja, jotka tukevat biologista monimuotoisuutta esimerkiksi lisäämällä ekologisten käytävien määrää kaupunkiympäristöissä;

Innovointi, tutkimus ja koulutus

62. muistuttaa innovoinnin, tutkimuksen ja kehittämisen merkityksestä vuoteen 2050 ulottuvan vision tavoitteiden saavuttamisessa; korostaa, että on tärkeää tukea tutkimusta ja kansalaistieteitä, jotta voidaan lisätä tietämystä erityisesti valtameristä, joista suurinta osaa ei ole tutkittu; kehottaa komissiota ja neuvostoa korottamaan Horisontti Eurooppa -ohjelman määrärahat 120 miljardiin euroon seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä, hyödyntämään erityisesti luonnonvaroja koskevaa klusteria, mukaan lukien sekä perustutkimus että soveltava tutkimus esimerkiksi taksonomian alalla, ja käynnistämään Horisontti Eurooppa -ohjelman puitteissa biologisen monimuotoisuuden suojelua ja ennallistamista koskevan tehtävän; kehottaa sopimuspuolia keskittymään erityisesti biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen ja ihmisten terveydelle ja taloudelliselle hyvinvoinnille koituvien hyötyjen välisiin yhteyksiin sekä koordinoimaan tiedonkeruutoimia;

63. kehottaa komissiota tukemaan lisätutkimuksia maankäytön ja sen muutoksen vaikutuksista, mukaan lukien metsäkato ja bioenergian tuotanto, ja kasvihuonekaasupäästöistä ja ottamaan tulokset huomioon tulevassa päätöksenteossa;

64. panee merkille, että muoveista kierrätetyssä 16. tammikuuta 2018 hyväksytyyn EU:n strategiaan mukaan maailman valtameriin on kerääntynyt 150 miljoonaa tonnia muovia ja tämä määrä saattaa kaksinkertaistua vuoteen 2030 mennessä, mikä vaarantaa yli 660 lajia ja vahingoittaa ympäristöä; kehottaa komissiota esittämään lippulaivahankkeita, joilla torjutaan muovisaastetta ja sen vaikutusta biologiseen monimuotoisuuteen; korostaa mikromuovien olevan erityistä vaaraa, sillä niiden osuus kerätyistä meressä olevista roskista on yli 80 prosenttia ja ne vaarantavat merten biologisen

Torstai 16. tammikuuta 2020

monimuotoisuuden; pitää siksi myönteisenä, että Ursula von der Leyen on sitoutunut avaamaan uuden rintaman muovijätteen torjunnassa ryhtymällä mikromuovien vastaisiin toimiin; korostaa, että tarvitaan kiertotaloutta koskevaa lähestymistapaa, jossa painotetaan kestäviä tuotteita koskevaa tutkimusta ja innovointia;

65. korostaa koulutuksen merkitystä lisättäessä tietoisuutta biologisesta monimuotoisuudesta ja ympäristönsuojelusta; toteaa, että opetukselliset suojellut merialueet ovat tarkoituksenmukainen ja tehokas väline yleisen tietoisuuden lisäämiseksi ja suojelun parantamiseksi;

Valmiuksien kehittäminen, yleinen tietoisuus ja kaikkien toimijoiden osallistuminen

66. korostaa, että valmiuksien kehittäminen ja tietoisuuden lisääminen ovat keskeisiä onnistuneen täytäntöönpanon ja biologisen monimuotoisuuden merkityksen paremman ymmärtämisen kannalta; suhtautuu siksi myönteisesti COP14-kokouksessa tehtyyn päätökseen, jossa sopimuspuolia, muita hallituksia ja avunantajia kehoitetaan myöntämään rahoitusvaroja valmiuksien kehittämiseen, tekniseen apuun ja teknologian siirtoon, jos ne voivat näin tehdä;

67. korostaa, että on tärkeää tarjota kattavaa tietoa ja pyrkiä saamaan kansalaisyhteiskunta ja eri ikäiset kansalaiset tiiviimmin mukaan EU:n ja maailmanlaajuisten tavoitteiden saavuttamiseen;

68. kehottaa sopimuspuolia edistämään yleistä tietoisuutta ja eri sidosryhmien osallistumista räätälöityjen ratkaisujen tarjoamiseksi yhteistyössä paikallisyhteisöjen ja alkuperäiskansojen kanssa, jotta voidaan edistää kestävästä maankäytöstä biologisen monimuotoisuuden edistämiseksi siten, että maisemia ja elinympäristöjä koskevat alueelliset erot otetaan täysimääräisesti huomioon;

69. pitää myönteisenä aikomusta pyrkimään aktiivisesti monisidosryhmäiseen toimintatapaan, joka on olennaisen tärkeä biologisen monimuotoisuuden arvostamisen, suojaamisen, säilyttämisen, kestävästä käytön ja ennallistamisen kannalta, ja korostaa, että parempi sitoutuminen hallintotason, alojen ja yksityisten toimijoiden kanssa ja niiden välillä luo mahdollisuuksia vahvistaa biodiversiteettitavoitteet muihin politiikkoihin; pitää yritysten ja rahoituslaitosten mukaan ottamista ratkaisevan tärkeänä ja paneekin tyytyväisenä merkille komission pyrkimykset saada yksityinen sektori mukaan biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen erityisesti liiketoimintaa ja luonnon monimuotoisuutta käsittelevän EU:n foorumin kautta; pitää tältä kannalta myönteisinä yksityisen sektorin aloitteita, esimerkiksi "One Planet Business for Biodiversity" -yhteenliittymän käynnistämistä New Yorkissa pidetyssä YK:n ilmastohuippukokouksessa;

70. kehottaa komissiota harkitsemaan yhdenmukaistettua menetelmää EU:n yritysten ekologisen jalanjäljen ja niiden biologiseen monimuotoisuuteen kohdistuvien vaikutusten laskemiseksi;

71. katsoo, että yhteiskunnissa tarvitaan todellisia muutoksia ilmastomuutoksen, ympäristön tilan heikkenemisen ja biologisen monimuotoisuuden vähenemisen torjumiseksi; korostaa, että on tärkeää noudattaa oikeudenmukaisen siirtymän periaatetta ja varmistaa, että prosessi on osallistava ja tasapuolinen;

72. toteaa, että yleinen tietoisuus sekä kattavan ja helposti ymmärrettävän tiedon saatavuus antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä tietoon perustuvia ostopäätöksiä ja edistävät kestävästä kulutuksesta, ja edellyttääkin, että ne muodostavat osan kattavaa toimenpidekokonaisuutta, joka koskee erityisesti tuotteita, jotka johtavat metsäkatoon, ekosysteemien tuhoutumiseen ja ihmisoikeusloukkauksiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan tuotteiden jäljitettävyyttä ja valvontaa niiden arvo- ja toimitusketjujen avulla ja varmistamaan siten täyden avoimuuden kuluttajien kannalta;

73. korostaa tarvetta kehittää ja parantaa ympäristömerkintöjä ja metsäkadon vastaista sertifiointia;

74. panee tyytyväisenä merkille Marseillessa vuonna 2020 pidettävän Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton kokouksen; kehottaa komissiota antamaan tämän foorumin aikana näkyviä merkkejä tuestaan biologista monimuotoisuutta koskeville sitoumuksilleen;

o

o o

75. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 16. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0016

Euroopan oikeusasiamiehen toiminta vuonna 2018**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 Euroopan oikeusasiamiehen toiminnasta – vuosikertomus 2018 (2019/2134(INI))**

(2021/C 270/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomuksen 2018,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 15 artiklan, 24 artiklan kolmannen kohdan ja 228 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan (perusoikeuskirja) 11, 41, 42 ja 43 artiklan,
 - ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista (vammaisyleissopimus),
 - ottaa huomioon 9. maaliskuuta 1994 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen 94/262/EHTY, EY, Euratom oikeusasiamiehen ohjesäännöstä ja hänen tehtäviensä hoitamista koskevista yleisistä ehdoista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 6. syyskuuta 2001 hyväksymänsä Euroopan hyvän hallintotavan säännösten,
 - ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja Euroopan oikeusasiamiehen yhteistyötä koskevan puitesopimuksen, joka tuli voimaan 1. huhtikuuta 2006,
 - ottaa huomioon 17. tammikuuta 2019 antamansa päätöslauselman oikeusasiamiehen strategisesta tutkimuksesta OI/2/2017 lainsäädäntökäsittelyn avoimuudesta EU:n neuvoston valmisteluelimissä ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 13. helmikuuta 2019 antamansa päätöslauselman vetoamusvaliokunnan vuonna 2018 käsittelemistä asioista ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa Euroopan oikeusasiamiehen toiminnasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan ja 232 artiklan 1 kohdan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon vetoamusvaliokunnan mietinnön (A9-0032/2019),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan oikeusasiamiehen vuosikertomus 2018 luovutettiin virallisesti parlamentin puhemiehelle 2. lokakuuta 2019 ja että oikeusasiamies Emily O'Reilly esitteli kertomuksen vetoamusvaliokunnalle Brysselissä 4. syyskuuta 2019;
- B. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 24 ja 228 artiklalla Euroopan oikeusasiamiehelle annetaan valtuudet ottaa vastaan kanteluja unionin toimielinten, elinten ja laitosten toiminnassa ilmenneistä epäkohdista, lukuun ottamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöelimenä;
- C. ottaa huomioon, että SEU-sopimuksen 10 artiklan 3 kohdan mukaan kaikilla kansalaisilla on oikeus osallistua demokratian toteuttamiseen unionissa ja päätökset tehdään mahdollisimman avoimesti ja mahdollisimman lähellä kansalaisia;

⁽¹⁾ EYVL L 113, 4.5.1994, s. 15.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0045.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0114.

Torstai 16. tammikuuta 2020

- D. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 15 artiklan mukaan "unionin toimielimet, elimet ja laitokset toimivat mahdollisimman avoimesti edistääkseen hyvää hallintotapaa ja varmistaakseen kansalaisyhteiskunnan osallistumisen" ja "kaikilla unionin kansalaisilla sekä kaikilla luonnollisilla henkilöillä, jotka asuvat jossain jäsenvaltiossa, tai kaikilla oikeushenkilöillä, joilla on sääntömääräinen kotipaikka jossain jäsenvaltiossa, on oikeus tutustua unionin toimielinten, elinten ja laitosten asiakirjoihin";
- E. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan mukaan "jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa";
- F. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 43 artiklan mukaan "jokaisella unionin kansalaisella sekä jokaisella luonnollisella henkilöllä ja oikeushenkilöllä, jonka asuinpaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa, on oikeus tehdä Euroopan oikeusasiamiehelle kantelu, joka koskee unionin toimielinten, elinten tai laitosten toiminnassa ilmenneitä epäkohtia, lukuun ottamatta Euroopan unionin tuomioistuimen toimintaa lainkäyttöelimenä";
- G. toteaa, että vuonna 2018 oikeusasiamies käynnisti 490 tutkimusta, joista 482 käynnistettiin kantelun perusteella ja kahdeksan oli oma-aloitteisia, ja päätti 545 tutkimusta (534 kantelun perusteella aloitettua ja 11 oma-aloitteista tutkimusta); ottaa huomioon, että valtaosa tutkimuksista koski komissiota (285 tutkimusta eli 58,2 prosenttia), seuraavaksi suurin määrä koski EU:n virastoja (43 tutkimusta eli 8,8 prosenttia) ja loput jakautuivat seuraavasti: Euroopan parlamentti (30 tutkimusta eli 6,1 prosenttia), Euroopan unionin henkilöstövalintatoimisto (EPSO) (23 tutkimusta eli 4,7 prosenttia), Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) (23 tutkimusta eli 4,7 prosenttia), Euroopan investointipankki (16 tutkimusta eli 3,3 prosenttia), Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) (14 tutkimusta eli 2,8 prosenttia) ja muut toimielimet (56 tutkimusta eli 11,4 prosenttia);
- H. ottaa huomioon, että oikeusasiamiehen vuonna 2018 päättämien tutkimusten kolme yleisintä aihetta olivat avoimuus, vastuuvellisuus sekä tietojen ja asiakirjojen saatavuus (24,6 prosenttia), palvelukulttuuri (19,8 prosenttia) ja harkintavallan asianmukainen käyttö (16,1 prosenttia); toteaa, että muita aiheita olivat menettelyyn liittyvien oikeuksien, kuten kuulluksi tulemistä koskevan oikeuden, noudattaminen, perusoikeuksien kunnioittaminen, palvelukseenotto, eettiset kysymykset, kansalaisten osallistuminen EU:n päätöksentekoon, mukaan lukien rikkomusmenettelyt, moitteeton varainhoito EU:n hankintasopimusten, avustusten ja sopimusten osalta, palvelukseenottomenettely sekä unionin henkilöstökysymysten hyvä hallinta;
- I. toteaa, että komission hyvää hallintoa koskevien oikeusasiamiehen suositusten noudattamisaste oli 76 prosenttia vuonna 2018, mikä merkitsee jatkuvaa laskua vuoden 2016 (82 prosenttia) ja vuoden 2016 (77 prosenttia) tasoista;
- J. toteaa, että 17 996 kansalaista kääntyi oikeusasiamiehen toimiston puoleen vuonna 2018; toteaa, että 14 596 kansalaista sai neuvoa oikeusasiamiehen verkkosivustolla olevan interaktiivisen oppaan välityksellä; toteaa, että 1 220 pyyntöä toimitettiin tietojen saamiseksi eteenpäin; toteaa, että oikeusasiamies toteutti toimia 2 180:ssä vastaanottamassaan kantelussa;
- K. toteaa, että vuoden 2018 strategisessa toiminnassaan oikeusasiamiehen toimisto käynnisti viisi uutta strategista tutkimusta, jotka koskevat vammaisten henkilöiden kohtelua yhteisessä sairausvakuutusjärjestelmässä, komission verkkosivustojen saavutettavuutta vammaisille henkilöille, Euroopan lääkeviraston (EMA) toimia ennen myyntilupa-hakemusten toimittamista, EU:n henkilöstöä koskevien pyörövi-ilmioihin kuuluvien tilanteiden hallinnointia komissiossa ja neuvoston lainsäädäntötyön vastuuvellisuutta; toteaa, että oikeusasiamies käynnisti vuonna 2018 kymmenen strategista aloitetta, jotka koskevat muun muassa kielten käyttöä ja häirinnän vastaisia toimintalinjoja EU:n virkamieskunnassa ja lasten suojelua maahanmuutossa;
- L. ottaa huomioon, että oikeusasiamiehellä on keskeinen rooli lisättäessä EU:n lainsäädäntöprosessin avoimuutta ja vastuuvellisuutta kansalaisille, niin että he voivat käyttää oikeuttaan osallistua demokratian toteuttamiseen unionissa, ja näin voidaan lisätä kansalaisten sitoutumista ja luottamusta;
- M. ottaa huomioon, että oikeusasiamiehellä on keskeinen rooli EU:n toimielinten vastuuvellisuuden sekä EU:n hallinnon ja päätöksentekoprosessien mahdollisimman suuren avoimuuden ja puolueettomuuden varmistamisessa, jotta voidaan suojella kansalaisten oikeuksia, mikä lisää heidän luottamustaan, sitoutumistaan ja osallistumistaan demokratian toteuttamiseen unionissa;
- N. ottaa huomioon, että Euroopan oikeusasiamiehen tärkein prioriteetti on varmistaa, että kansalaisten oikeuksia kunnioitetaan täysimääräisesti;

Torstai 16. tammikuuta 2020

- O. ottaa huomioon, että oikeusasiamies otti vuonna 2018 käyttöön uuden verkkosivuston, jolla on uusittu ja käyttäjäystävällinen käyttöliittymä mahdollisten kantelujen tekijöille; ottaa huomioon, että oikeusasiamiehen nopeutettu menettely asiakirjoihin tutustumista koskeville kanteluille heijastaa oikeusasiamiehen sitoumusta antaa apua ja tehdä päätöksiä 40 päivän kuluessa avun hakemisesta kaikilla EU:n 24 virallisella kielellä; toteaa, että tämä uusi aloite on osa strategiaa, jolla parannetaan oikeusasiamiehen toimiston tehokkuutta;
- P. toteaa, että strategisessa tutkimuksessaan OI/2/2017/TE oikeusasiamies havaitsi, että neuvosto ei ole riittävän avoin, kun on kyse yleisön oikeudesta tutustua sen lainsäädäntöasiakirjoihin ja sen nykyisistä päätöksentekoprosessia koskevista käytännöistä, erityisesti valmisteluvaiheessa pysyvien edustajien komiteassa (Coreper) ja työryhmätasolla; ottaa huomioon, että koska neuvosto oli vastahakoinen panemaan oikeusasiamiehen suosituksia täytäntöön, tämä toimitti 16. toukokuuta 2018 parlamentille erityiskertomuksen OI/2/2017/TE neuvoston lainsäädäntöprosessin avoimuudesta; ottaa huomioon, että 17. tammikuuta 2019 parlamentti hyväksyi mietinnön oikeusasiamiehen strategisesta tutkimuksesta ja että mietinnössä hyväksytään kaikilta osin oikeusasiamiehen suositukset; ottaa huomioon, että puheenjohtajavaltio Suomi on ilmaissut sitoumuksensa neuvoston avoimuuden ja lainsäädännön avoimuuden lisäämiseen;
- Q. ottaa huomioon, että 12. helmikuuta 2019 parlamentti hyväksyi luonnoksen Euroopan parlamentin asetukseksi Euroopan oikeusasiamiehen ohjesäännöstä ja hänen tehtäviensä hoitamista koskevista yleisistä ehdoista ja päätöksen 94/262/EHTY, EY, Euratom kumoamisesta⁽⁴⁾; ottaa huomioon, että parlamentilla on asiasta ensisijainen lainsäädännöllinen vastuu; ottaa huomioon, että neuvosto ei ole vielä hyväksynyt tätä uutta asetusta;
- R. katsoo, että jäsenvaltioiden hallitusten neuvostossa omaksumia kantoja koskevan avoimuuden ja läpinäkyvyyden lisääminen lisää luottamusta EU:hun ja vähentää euroskeptisyyttä ja populismia;
- S. katsoo, että avoimuuden lisääminen trilogien päätöksentekoprosessissa lisäisi kansalaisten luottamusta EU:n toimielimiin;
- T. ottaa huomioon, että oikeusasiamies käynnisti vuonna 2018 häirinnän vastaisen strategisen aloitteen, jonka avulla tarkastetaan, mitä häirinnän vastaisia toimintalinjoja EU:n hallinnossa on käytössä; ottaa huomioon, että oikeusasiamies päätti vuonna 2018 kirjoittaa 26:lle EU:n toimielimelle ja virastolle ja pyytää yksityiskohtaisia tietoja toimintalinjoista ja niiden täytäntöönpanosta;
- U. ottaa huomioon, että oikeusasiamies käynnisti vuonna 2018 tutkimuksen sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä ja yhtäläisiin mahdollisuuksiin liittyvistä huolenaiheista Euroopan investointipankissa (EIP); ottaa huomioon, että EIP noudatti oikeusasiamiehen suosituksia ja ehdotuksia yhtäläisistä mahdollisuuksista ja sukupuolten tasa-arvosta;
- V. toteaa, että oikeusasiamies on osa EU:n kehystä, jolla suojellaan, edistetään ja valvotaan YK:n vammaisyleissopimuksen mukaisesti yleissopimuksen täytäntöönpanoa EU:n toimielinten tasolla;
- W. ottaa huomioon, että maaliskuussa 2018 järjestettiin Euroopan oikeusasiamiesten verkoston ja Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan yhteinen konferenssi, jonka yhtenä pääaiheena oli se, miten oikeusasiamiehet voisivat vahvistaa yhteistyötään;
1. pitää myönteisenä Euroopan oikeusasiamiehen antamaa vuoden 2018 vuosikertomusta;
 2. antaa Emily O'Reillylle tunnustusta hänen erinomaisesta työstään ja rakentavista ponnisteluistaan, joilla pyritään parantamaan EU:n hallinnon laatua sekä sen kansalaisille tarjoamien palvelujen saatavuutta ja laatua;
 3. korostaa, että on tärkeää taata neuvoston hallussa olevien asiakirjojen avoimuus ja niiden saatavuus; korostaa, että lainsäädäntöprosessin suuri avoimuus on olennaisen tärkeää, jotta kansalaiset, tiedotusvälineet ja sidosryhmät voivat saada vaaleilla valitut virkamiehet ja hallitukset kantamaan vastuunsa; antaa tunnustusta oikeusasiamiehen arvokkaalle roolille yhteydenpidossa ja välitystoiminnassa EU:n toimielinten ja kansalaisten välillä; katsoo, että neuvoston on tarkistettava luottamuksellisuutta koskevaa politiikkaansa; korostaa, että oikeusasiamiehen toiminnalla lisätään EU:n lainsäädäntöprosessin vastuuvälillisuutta kansalaisille;

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0080.

Torstai 16. tammikuuta 2020

4. korostaa tarvetta lisätä kansalaisten aktiivisempaa osallistumista päätöksentekoon ja sen merkitystä sekä tarvetta lisätä hallinnon toiminnan avoimuutta toimina, joilla vahvistetaan unionin toimielinten demokraattista legitimitettä ja joilla pyritään palauttamaan luottamus;
5. kehottaa oikeusasiamiestä varmistamaan avoimuuden lisäämisen trilogien päätöksentekoprosessissa;
6. korostaa, että kansalaisten luottamuksen palauttaminen unionin toimielimiin on Euroopan parlamentin ensisijainen huolenaihe ja erittäin tärkeää sosiaalipoliittisesti ja eettisesti;
7. korostaa tarvetta parantaa ja tehostaa työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua unionin elinten, toimielinten ja kansalaisten välisen vuoropuhelun ohella;
8. antaa täyden tukensa Euroopan oikeusasiamiehen neuvostolle antamille suosituksille ja kehottaa neuvostoa toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet näiden suositusten panemiseksi täytäntöön mahdollisimman nopeasti;
9. kannustaa oikeusasiamiestä antamaan EU:n toimielimille lisäohjeita siitä, miten kansalaisten kanssa voidaan kommunikoida paremmin kaikilla EU:n virallisilla kielillä; kehottaa oikeusasiamiestä antamaan toimielimille ohjeita siitä, miten niiden kielipoliittikkaa voitaisiin kehittää siten, että se mahdollistaisi asiaankuuluvan sisällön ja tiedon tuottamisen mahdollisimman monella virallisella kielellä;
10. suhtautuu myönteisesti oikeusasiamiehen strategiaan, jolla pyritään lisäämään hänen tehtäviensä vaikutusta ja näkyvyyttä EU:n kansalaisten keskuudessa;
11. pitää myönteisenä Euroopan oikeusasiamiehen verkkosivuston uudelleensuunnittelua, joka tekee siitä toimivamman ja helppokäyttöisemmän välineen kansalaisille;
12. vaatii neuvostoa toisena lainsäätäjänä sovittamaan työskentelymenetelmänsä parlamentaarisen demokratian vaatimuksiin perussopimusten mukaisesti sen sijaan, että se toimii diplomaattisena foorumina, jollaiseksi sitä ei ole tarkoitettu; muistuttaa, että oikeusasiamies totesi strategisen tutkimuksensa OI/2/2017/TE perusteella, että avoimuutta koskevat neuvoston käytännöt ovat hallinnollisia epäkohtia; kehottaa neuvostoa panemaan välittömästi täytäntöön oikeusasiamiehen strategisen tutkimuksen perusteella antamat suositukset, mukaan lukien parlamentin omassa erityiskertomusta koskevassa mietinnössään esittämät suositukset; kannustaa oikeusasiamiestä jatkamaan strategisen tutkimuksensa edistymisen seurantaan;
13. muistuttaa kehotuksestaan saattaa ajan tasalle asiakirjoihin tutustumista koskeva EU:n lainsäädäntö ja pyytää tarkistamaan 30. toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi ⁽³⁾, jotta helpotetaan oikeusasiamiehen toimintaa hänen valvoessaan oikeutta tutustua parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjoihin; pitää valitettavana, että neuvosto on estänyt asetuksen (EY) N:o 1049/2001 tarkistamisen, ja kehottaa neuvostoa aloittamaan uudelleen keskustelunsa parlamentin toisessa käsittelyssä hyväksymän kannan pohjalta, sellaisena kuin se on esitetty 12. kesäkuuta 2013 annetussa päätöslauselmassa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 ⁽⁶⁾ muuttamisen lukkiutuneesta tilanteesta;
14. toistaa kehotuksensa tarkistaa asetusta (EY) N:o 1049/2001, koska se on vakavasti vanhentunut eikä enää vastaa nykyistä oikeudellista tilannetta ja EU:n toimielinten, laitosten, elinten ja virastojen soveltamia institutionaalisia käytäntöjä;
15. suhtautuu myönteisesti asiakirjoihin tutustumista koskevien tutkimusten nopeutetun menettelyn viralliseen käynnistämiseen ja panee merkille sen myönteiset tulokset kantelijoiden kannalta;

⁽³⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0271.

Torstai 16. tammikuuta 2020

16. pitää erittäin tärkeänä, että oikeusasiamies jatkaa komission avoimuutta koskevien strategisten tutkimusten tiivistä seuranta ja toteuttamista; toteaa olevansa tietoinen siitä, että pyöröovi-ilmiö on edelleen olemassa erityisesti toimielinten johtavien virkamiesten keskuudessa; kehottaa oikeusasiamiestä jatkossakin seuraamaan, miten komissio panee täytäntöön pyöröovi-ilmiötä koskevia tarkistettuja sääntöjään, jotka tulivat voimaan syyskuussa 2018 oikeusasiamiehen oma-aloitteisen tutkimuksen tuloksena;
17. korostaa, että eturistiriidat ovat laajempi kysymys kuin pyöröovitapaukset, ja vaatii, että on kehitettävä lisää sääntöjä ja tiukempia kriteerejä, jotta voidaan varmuudella taata, että päätökset tehdään ja lainsäädäntö laaditaan kansalaisten etujen mukaisesti;
18. muistuttaa, että julkisen saatavuuden, avoimuuden ja läpinäkyvyyden periaatteet ovat olennainen osa EU:n lainsäädäntöprosessia, jotta kansalaiset voivat saada tietoa lainsäädäntötoimien taustalla olevista näkökohdista ja jotta varmistetaan, että he voivat käyttää demokraattisia oikeuksiaan tehokkaasti (?); toteaa, että EU:n päätöksentekoprosessin avoimuutta on lisättävä; kannattaa sellaisen kolmen toimielimen yksiköiden yhteisen lainsäädäntöportaalin kehittämistä, jonka tarkoituksena on tarjota muille kuin asiantuntijoille käyttäjystävällinen kanava tietojen saamiseksi meneillään olevista lainsäädäntömenettelyistä;
19. kannattaa lopullisten trilogiasiakirjojen julkaisemista; korostaa, että asiassa De Capitani (T-540/15) maaliskuussa 2018 annetussa tuomioistuimen tuomiossa todetaan, että yleistä luottamuksellisuutta koskevaa oletamaa ei sovelleta neljä saraketta sisältävissä asiakirjoissa esitettyihin toimielinten kantoihin; toteaa, että trilogiasiakirjojen sisältämän asiasisällön arkaluonteisuus ei sinällään ollut riittävä syy evätä oikeutta tutustua asiakirjoihin; katsoo, että kaikkien kolmen toimielimen olisi osallistuttava trilogeihin avoimuuden saavuttamiseksi; toteaa, että kansalaisten oikeus tutustua unionin toimielinten asiakirjoihin on jokaisen EU:n kansalaisen suojattu ja luovuttamaton oikeus, joka perustuu suoraan demokratiaperiaatteen ja sananvapautta koskevaan perusoikeuteen, jotta unionille voidaan asettaa vastaava noudattamista ja vastuuvollisuutta koskeva velvoite; korostaa tarvetta tukea edelleen asiaankuuluvia avoimuutta lisääviä toimielimiä, kuten oikeusasiamiehen toimistoa, jotta unioni täyttää edellä mainitun velvoitteensa;
20. muistuttaa, että Euroopan keskuspankin (EKP) koskemattomuus ja sen riippumattomuus yksityisistä taloudellisista eduista on varmistettava; korostaa, että sen johtokunnan jäsenten on pidättäydyttävä samanaikaisesta jäsenyydestä foorumeilla tai muissa organisaatioissa, joihin kuuluu EKP:n valvomien pankkien johtajia, ja että he eivät saa osallistua foorumeihin, jotka eivät ole avoimia yleisölle; suhtautuu myönteisesti oikeusasiamiehen 5. heinäkuuta 2018 antamaan lausuntoon;
21. pitää valitettavana, että EKP ei ole vielä hyväksynyt suosituksen mukaisesti vastuuvollisuutta koskevia vähimmäissääntöjä eikä alkanut soveltaa niitä; katsoo, että jos EKP:n toiminnan avoimuutta ei varmisteta, sen riippumattomuus yksityisistä taloudellisista eduista voitaisiin asettaa kyseenalaiseksi;
22. tukee oikeusasiamiehen 15. tammikuuta 2018 antamia suosituksia Euroopan keskuspankin pääjohtajan ja sen päätöksentekuelinten jäsenten osallistumisesta G30-ryhmään ja kehottaa EKP:tä tarkistamaan asiaa koskevia sääntöjä, jotta varmistetaan, että korkeimmat eettiset ja vastuuvollisuutta koskevat normit pannaan täytäntöön käytännössä;
23. kehottaa komissiota varmistamaan sen ja jäsenvaltioiden välillä käydyssä epävirallisessa vuoropuhelussa, että EU Pilot -hankkeessa ja rikkomusmenettelyissä, erityisesti niissä, jotka liittyvät vastaanotettuihin vetoomuksiin, varmistetaan korkea avoimuuden taso ja oikeus tutustua asiakirjoihin ja tietoihin sekä täysi oikeus tutustua tarkoituksenmukaisten välineiden avulla EU Pilot -hankkeeseen ja jo päätökseen saatettuihin rikkomusmenettelyihin; kehottaa komissiota omaksumaan erilaisen lähestymistavan EU:n lainsäädännön rikkomista koskeviin tutkimuksiin ja käynnistämään rikkomusmenettelyjä perustamatta toimiaan yksinomaan EU Pilot -järjestelmään;
24. pitää tärkeänä toteutettuja toimia, joilla parannetaan rikkomusmenettelyissä tehtyjen päätösten avoimuutta; muistuttaa, että vuonna 2014 komissio perusti Europa-verkkosivustolle keskitetyn foorumin, jossa on kattavat tiedot rikkomuksista; korostaa, että komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja yleisölle EU:n lainsäädännön soveltamisen valvontaa koskevissa vuosikertomuksissaan tietoa EU Pilot -hankkeesta ja rikkomustapauksista;

(?) Yhdistetyt asiat C-39/05 ja C-52/05 P, Ruotsin kuningaskunta ja Maurizio Turco v. Euroopan unionin neuvosto, Kok. 2008, s. I-04723.

Torstai 16. tammikuuta 2020

25. tukee kaikilta osin oikeusasiamiehen sitoutumista EU:hun liittyvän edunvalvonnan avoimuuden parantamiseen; tukee komission sitoutumista asiantuntijaryhmiä koskevien tarkistettujen horisontaalisten sääntöjen täytäntöönpanoon myös avoimuuden ja eturistiriitojen osalta; korostaa, että on tärkeää rekisteröidä yksityisiä etuja edustavat henkilöt ja organisaatiot avoimuusrekisteriin, jotta nimitykset voidaan tehdä horisontaalisten sääntöjen mukaisesti;

26. korostaa tarvetta tehdä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välinen kolmikantasopimus, joka olisi askel kohti edunvalvontaa koskevien nykyisten sääntöjen vahvistamista ja porsaanreikien tukkimista; katsoo kuitenkin, että toimielinten ei pitäisi tyytyä tähän, vaan niiden olisi jatkettava kaikkia EU:n toimielimiä ja virastoja sitovien lainsäädäntötoimien toteuttamista;

27. korostaa tarvetta asettaa kaikki edunvalvojien vaikuttamista koskevat tiedot yleisön saataville maksutta, ymmärrettävästi ja helposti, mikä parantaisi EU:n avoimuusrekisterissä olevien tietojen paikkansapitävyyttä; painottaa, että on varmistettava kaikkien edunvalvojien rahoituksen täysi avoimuus, ja kehottaa sulkemaan edunvalvontatoiminnan ulkopuolelle kaikki organisaatiot, jotka rikkovat pyöröovi-ilmiötä koskevia sääntöjä;

28. korostaa, että on tärkeää hyväksyä säädös, jolla EU:n avoimuusrekisteristä tehdään kaikilta osin pakollinen ja oikeudellisesti sitova kaikille EU:n toimielimille ja virastoille sekä kolmansille osapuolille ja varmistetaan siten edunvalvonnan täysi avoimuus; kannustaa EU:n toimielimiä pohtimaan, mitkä käytännön järjestelyt voisivat johtaa nopeaan ja tehokkaaseen sopimukseen;

29. pitää valitettavana, että sukupuoleen perustuva syrjintä ja sukupuolten edustus ovat edelleen ongelma EU:n toimielimissä; panee huolestuneena merkille havainnot asiassa 366/2017/AMF ja kehottaa painokkaasti EIP:tä noudattamaan täysimääräisesti oikeusasiamiehen suosituksia, jotta saavutetaan kaikkien sukupuolten tasapuolinen edustus johtotehtävissä;

30. pitää myönteisenä oikeusasiamiehen vuonna 2018 tekemää tutkimusta entisen komission pääsihteerin nimitysmenettelystä ja panee merkille hänen havaintonsa neljästä hallinnollisesta epäkohdasta; pitää valitettavana, että huolimatta parlamentin tuesta oikeusasiamiehen suosituksille edellinen komissio ei pannut niitä täytäntöön; panee erityisen huolestuneena merkille, että se ei ottanut käyttöön erityistä nimitysmenettelyä, ja pyytää uutta komissiota perustamaan sellaisen, jotta varmistetaan mahdollisimman tiukat normit avoimuutta, etiikkaa ja oikeusvaltioperiaatetta noudattaen;

31. panee huolestuneena merkille, että komissio noudattaa yhä vähemmän oikeusasiamiehen suosituksia, ehdotuksia ja ratkaisuja; kehottaa komissiota sitoutumaan suuremmassa määrin ratkaisemaan kaikki epäkohdat, joita oikeusasiamies havaitsee sen toiminnassa;

32. kehottaa oikeusasiamiestä seuraamaan parlamentin uuden työjärjestyksen ja erityisesti liitteessä VII olevan taloudellisten sidonnaisuuksien tutkimista koskevan 2 artiklan täytäntöönpanoa komission jäsen ehdokkaiden kuulemisissa avoimuuden ja puolueettomuuden hengessä;

33. kannattaa komission 31. tammikuuta 2018 hyväksymää ehdotusta uusiksi Euroopan komission jäsenten toimintasäännöiksi; katsoo, että toimintasääntöjen määräyksiä on vahvistettava edelleen;

34. muistuttaa olevansa vahvasti sitä mieltä, että kaikissa EU:n toimielimissä on sovellettava tiukkoja eettisiä sääntöjä ja normeja, jotta voidaan varmistaa kunniallisuuden noudattaminen;

35. on vahvasti sitä mieltä, että avoimuus on olennainen osa oikeusvaltioperiaatetta ja että sitä on noudatettava koko lainsäädäntöprosessin ajan, koska se vaikuttaa äänioikeuden ja vaalikelpoisuuden tosiasialliseen toteutumiseen muiden oikeuksien (kuten ilmaisunvapauden, sananvapauden ja tiedonsaantivapauden) lisäksi; katsoo, että aktiivisen EU:n kansalaisuuden luominen edellyttäisi prosessin julkista valvontaa, uudelleentarkastelua ja arviointia sekä mahdollisuutta kyseenalaistaa sen lopputulos; korostaa, että tämä auttaisi kansalaisia tutustumaan yhä enemmän lainsäädäntöprosessin peruskäsitteisiin ja edistäisi osallistumista demokratian toteuttamiseen unionissa;

Torstai 16. tammikuuta 2020

36. suhtautuu myönteisesti oikeusasiamiehen jatkuviin pyrkimyksiin saada aikaan muutoksia EU:n toimielimissä osallistamalla julkisiin kuulemisiin, jotka liittyvät hänen toimintaansa; pitää myönteisinä hänen ehdotuksiaan EU:n riskinarviointimallin avoimuuden parantamisesta elintarvikeketjussa, mukaan lukien suositukset siitä, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen julkaisee riskinarviointiin liittyvien kokousten esityslistat ja pöytäkirjat;
37. kannustaa oikeusasiamiestä jatkamaan oma-aloitteista tutkimusta, joka koskee Euroopan lääkeviraston ja lääkeyhtiöiden myyntilupahakemusten toimittamista edeltävän vuorovaikutuksen avoimuutta, ja tammikuuhun 2019 saakka kestävää julkista kuulemistä;
38. suhtautuu myönteisesti oikeusasiamiehen Euroopan lentoturvallisuusviraston (EASA) turvallisuusraportteja koskevaan tutkimukseen, jonka seurauksena virasto muutti käytäntöään niin, että turvallisuusongelmista raportoivat saavat palautetta;
39. kehottaa oikeusasiamiestä seuraamaan edelleen, noudattaako yhteinen sairausvakuutusjärjestelmä (JSIS) YK:n vammaisyleissopimusta; kehottaa komissiota päivittämään yhteisen sairausvakuutusjärjestelmän toimintaa koskevien yleisten täytäntöönpanosäännösten tekstiä vammaisten henkilöiden ja vakavasti sairaiden henkilöiden sairauskulujen ja kohtuullisesta mukauttamisesta työpaikalla aiheutuvien kulujen osalta; kehottaa oikeusasiamiestä varmistamaan, että Euroopan unionin koko hallinto panee YK:n vammaisyleissopimuksen täysimääräisesti täytäntöön;
40. suhtautuu myönteisesti oikeusasiamiehen käytännön suosituksiin, jotka koskevat Euroopan unionin henkilöstövalintatoimiston (EPSO) valintamenettelyjen esteettömyyttä näkövammaisille hakijoille; kehottaa oikeusasiamiestä valvomaan, että EPSO noudattaa täysimääräisesti verkossa toteutettavien valintamenettelyjen esteettömyysvaatimuksia; kehottaa oikeusasiamiestä seuraamaan ehdotuksiaan, jotka koskevat avustavan teknologian käyttöä eri puolilla maailmaa järjestettävien tietokonepohjaisten kokeiden aikana;
41. tukee oikeusasiamiehen toimia, joilla EU:n toimielimissä annetaan enemmän tietoja tiukempien häirinnän vastaisten toimintalinjojen käyttöönotosta;
42. tukee oikeusasiamiehen aloitetta #MeToo-liikkeen jatkotoimista ja kehottaa seuraamaan edelleen, mitä häirinnän vastaisia toimintalinjoja EU:n hallinnossa on käytössä;
43. tukee oikeusasiamiehen pyrkimyksiä helpottaa kansalaisten osallistumista EU:n päätöksentekoon; pyytää oikeusasiamiestä seuraamaan edelleen eurooppalaisen kansalaisaloitteen käyttöä, mukaan lukien tarkistetun kansalaisaloiteasetuksen täytäntöönpanon seuranta;
44. huomauttaa, että Euroopan oikeusasiamiehen rooli on muuttunut ajan mittaan sen perustamisesta alkaen hallinnollisten epäkohtien ehkäisemisestä hyvän hallinnon edistämiseen; katsoo, että tämän suuntauksen loogisena kehityksenä on jatkaa pyrkimyksiä edistää aktiivisesti ja oikea-aikaisesti parempaa hallintoa ja parhaita hallintokäytäntöjä;
45. suhtautuu myönteisesti oikeusasiamiehen aloitteeseen Hyvän hallinnon palkinnosta, jolla annetaan tunnustusta EU:n virkamieskunnan pyrkimyksille löytää innovatiivisia tapoja panna täytäntöön kansalaislähtöisiä toimia;
46. toistaa pitkäaikaisen kehotuksensa muuttaa nykyinen hyvän hallintotavan säännöstö asianmukaisesti sitovaksi asetukseksi, joka koskee kaikkia EU:n toimielimiä ja virastoja;
47. muistuttaa, että oikeusasiamies on sitoutunut erittäin suureen avoimuuteen EU:n taholta koko Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan unionista eroamista koskevasta sopimuksesta käytävien neuvottelujen ajan;

Torstai 16. tammikuuta 2020

48. kannustaa oikeusasiamiestä jatkamaan yhteistyötä kansallisten oikeusasiamiesten kanssa Euroopan oikeusasiamiesten verkoston välityksellä; korostaa, että tällaisia kansallisten oikeusasiamiesten välisiä yhteistyömuotoja on kehitettävä edelleen;
 49. muistuttaa, että parlamentin äskettäin hyväksymään uuteen luonnokseen Euroopan oikeusasiamiehen ohjesäännöksi sisältyy kolmen vuoden karenssiaika ennen kuin Euroopan parlamentin jäsen voidaan nimittää oikeusasiamiehen tehtävään;
 50. muistuttaa, että on ratkaisevan tärkeää säilyttää oikeusasiamiehen riippumattomuus ja lahjomattomuus ja varmistaa, että tehtävää hoitavat henkilöt, joilla ei ole selviä puoluepoliittisia yhteyksiä eikä eturistiriitoja ja joilla on vahva etiikka;
 51. ilmaisee arvostavansa oikeusasiamiehen ja hänen tiiminsä erinomaista ja hedelmällistä yhteistyötä vetoamusvaliokunnan kanssa;
 52. panee merkille oikeusasiamiehen erinomaisen yhteistyön hänen toimikautensa aikana ja kehottaa tulevaa oikeusasiamiestä tekemään tällaista yhteistyötä ja käymään rakenteellista vuoropuhelua vetoamusvaliokunnan kanssa, jotta voidaan edelleen parantaa EU:n hallinnon laatua sekä sen kansalaisille tarjoamien palvelujen saatavuutta ja laatua;
 53. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja vetoamusvaliokunnan mietinnön neuvostolle, komissiolle, Euroopan oikeusasiamiehelle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja niiden oikeusasiamiehille tai vastaaville toimivaltaisille elimille.
-

Torstai 16. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0017

Talous- ja rahaliiton instituutiot ja elimet: palvelussuhteen päättymisen jälkeisten eturistiriitojen ehkäiseminen**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2020 talous- ja rahaliiton instituutioista ja elimistä: palvelussuhteen päättymisen jälkeisten eturistiriitojen ehkäiseminen (2019/2950(RSP))**

(2021/C 270/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 298 artiklan,
- ottaa huomioon asetuksen N:o 31 (ETY) 11 (Euratom) Euroopan talousyhteisön ja Euroopan atomienergiajärjestön virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta (henkilöstösäännöt) ja erityisesti sen 11 a, 12, 16 ja 17 artiklat ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 10. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman vastuuvapauden myöntämisestä varainhoitovuodelta 2009: erillisvirastojen toiminta, varainhoito ja sen valvonta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 15/2012 ”Eturistiriitojen hallinta tarkastetuissa EU:n virastoissa” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2018 annetun Euroopan komission päätöksen viranhoitoon kuulumattomista toimista ja tehtävistä sekä ammatillisesta toiminnasta palvelussuhteen päättymisen jälkeen (C(2018)4048),
- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) 17. syyskuuta 2019 antaman lehdistötiedotteen, jossa ilmoitetaan Adam Farkasin eroavan tehtävästään EPV:n toimitusjohtajana ja eron tulevan voimaan 31. tammikuuta 2020 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen EPV:n toimitusjohtajan Adam Farkasin nimityksestä Association for Financial Markets in Europe -järjestön (AFME) pääjohtajaksi (O-000031/2019 – B9-0054/2019) sekä komission 24. lokakuuta 2019 antamat vastaukset ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon EPV:n puheenjohtajan ECON-valiokunnan kuulemistilaisuudessa 4. marraskuuta 2019 antamat vastaukset,
- ottaa huomioon 23. elokuuta 2010 annetun palvelussuhteen päättymisen jälkeisten eturistiriitojen ehkäisemistä koskevan Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) raportin ”Post-Public Employment Good Practices for Preventing Conflict of Interest” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Transparency International -järjestön pyöreäovi-ilmiötä koskevan työasiakirjan 06/2010 ”Regulating the Revolving Door” ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista (EFSA) vastaan tehdyn kantelun 775/2010/ANA tutkinnan perusteella antaman suositusluonnoksen ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EYVL 45 14.6.1962, s. 1385.

⁽²⁾ EUVL L 250, 27.9.2011, s. 268.

⁽³⁾ https://www.eca.europa.eu/lists/ecadocuments/sr12_15/sr12_15_fi.pdf

⁽⁴⁾ <https://eba.europa.eu/adam-farkas-steps-down-as-eba-executive-director>

⁽⁵⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/O-9-2019-000031_FI.html

⁽⁶⁾ https://read.oecd-ilibrary.org/governance/post-public-employment_9789264056701-en#page7

⁽⁷⁾ https://www.transparency.org/whatwedo/publication/working_paper_06_2010_regulating_the_revolving_door

⁽⁸⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/fi/recommendation/en/11089>

Torstai 16. tammikuuta 2020

- ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen 13. kesäkuuta 2017 Euroopan kemikaaliviraston pääjohtajalle lähettämän kirjeen, joka koskee EU:n henkilöstösääntöjen 16 artiklan täytäntöönpanoa ⁽⁹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan oikeusasiamiehen 13. kesäkuuta 2017 EPV:n toimitusjohtajalle lähettämän kirjeen, joka koskee EU:n henkilöstösääntöjen 16 artiklan täytäntöönpanoa ⁽¹⁰⁾,
 - ottaa huomioon 28. helmikuuta 2019 annetun Euroopan oikeusasiamiehen raportin entisiä johtavassa asemassa olleita henkilöstön jäseniä koskevien tietojen julkistamisesta sen valvomiseksi, että vuoden mittaista edunvalvontaa ja vaikuttamista koskevaa kieltoa noudatetaan: SI/2/2017/NF ⁽¹¹⁾,
 - ottaa huomioon 12. helmikuuta 2019 antamansa päätöslauselman luonnoksesta Euroopan parlamentin asetukseksi Euroopan oikeusasiamiehen ohjesäännöstä ja hänen tehtäviensä hoitamista koskevista yleisistä ehdoista ⁽¹²⁾,
 - ottaa huomioon poliittiset suuntaviivat seuraavalle Euroopan komissiolle 2019–2024 ⁽¹³⁾,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen aiheesta ”Talous- ja rahaliiton instituutiot ja elimet: palvelussuhteen päättymisen jälkeisten eturistiriitojen ehkäiseminen” (O-000048/2019 – B9-0001/2020),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 136 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
- A. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 298 artiklan 1 kohdassa todetaan, että ”unionin toimielimet, elimet ja laitokset tukeutuvat tehtäviään hoitaessaan avoimeen, tehokkaaseen ja riippumattomaan eurooppalaiseen hallintoon”;
- B. ottaa huomioon, että asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁴⁾ 68 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”pankkiviranomaisen henkilöstöön, myös sen toimitusjohtajaan ja puheenjohtajaan, sovelletaan henkilöstösääntöjä, muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja ja unionin toimielinten näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä”;
- C. ottaa huomioon, että erityisesti henkilöstösääntöjen 16 ja 17 artiklassa vahvistetaan palvelussuhteensa toimielimissä päättävää henkilöstöä koskevat periaatteet, mukaan lukien eturistiriitojen välttämistä koskevat säännökset;
- D. ottaa huomioon, että EPV:n toimitusjohtaja on hyväksynyt nimityksensä AFME:n pääjohtajaksi 1. helmikuuta 2020 alkaen ja ilmoittanut eroavansa EPV:n toimitusjohtajan tehtävästä 31. tammikuuta 2020;
- E. ottaa huomioon, että EPV:n johtokunta ja hallintoneuvosto päättivät, että EPV:n toimitusjohtajan uusi työ AFME:n pääjohtajana olisi hyväksyttävä; ottaa huomioon, että hallintoneuvosto on päättänyt asettaa toimitusjohtajalleen varsin kevyet rajoitukset, joilla EPV:n mukaan otetaan huomioon eturistiriidat, jotka aiheutuvat siitä, että toimitusjohtaja on hyväksynyt uuden tehtävänsä AFME:ssä; ottaa huomioon, että nämä rajoitukset koskevat toimintaa sekä EPV:n palveluksessa että palvelussuhteen päättymisen jälkeen;
- F. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin kuulemistilaisuudessa EPV:n puheenjohtaja korosti, miten hankalaa on panna täytäntöön tällaisia palvelussuhteen päättymisen jälkeistä toimintaa koskevia rajoituksia;

⁽⁹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/fi/correspondence/en/80697>

⁽¹⁰⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/fi/correspondence/en/80699>

⁽¹¹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/fi/report/en/110521>

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2019)0080.

⁽¹³⁾ https://ec.europa.eu/info/files/political-guidelines-next-commission-2019-2024-union-strives-more-my-agenda-europe_fi

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

Torstai 16. tammikuuta 2020

- G. ottaa huomioon, että palvelussuhteensa päättävät valvontaviranomaisten johdon jäsenet eivät tällä hetkellä saa tilapäistä korvausta;
- H. ottaa huomioon, että palvelussuhteen päättymisen jälkeiset ja ”pyöröovi-ilmiöön” liittyvät eturistiriitatilanteet ovat toistuva huolenaihe ja että kansainväliset ja EU:n elimet, kuten Euroopan oikeusasiamies ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimien, ovat arvioineet ja analysoineet niitä;
- I. ottaa huomioon, että tällaiset ”pyöröovitapaukset” tarjoavat edunvalvontaryhmille mahdollisuuden palkita sääntelyviranomaisia näiden aiemmasta toiminnasta, mikä mahdollistaa haitallisten kannustimien käytön;
1. korostaa avoimen, tehokkaan ja riippumattoman eurooppalaisen hallinnon merkitystä koko EU:n sekä talous- ja rahaliiton toimielinten, elinten ja laitosten kannalta;
 2. on huolissaan eturistiriidasta, joka on syntynyt EPV:n toimitusjohtajan nimityksestä AFME:n pääjohtajaksi 1. helmikuuta 2020 alkaen; toteaa, että tämä palvelussuhteen päättymisen jälkeinen työsuhde ilman karenssi-aikaa vaarantaa paitsi EPV:n, myös kaikkien EU:n toimielinten ja koko Euroopan yhdentymishankkeen maineen ja riippumattomuuden;
 3. muistuttaa, että käsittelemättömät eturistiriitatilanteet saattavat paitsi asettaa vaakalaudalle korkeiden eettisten vaatimusten noudattamisen kaikkialla EU:n hallinnossa, myös vaarantaa oikeuden hyvään hallintoon, mikä puolestaan uhkaksi sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan kannalta olennaisia tasapuolisia toimintaedellytyksiä;
 4. kehottaa soveltamaan henkilöstösääntöjä ja erityisesti niiden 16 artiklaa tehokkaasti ja yhdenmukaisesti, jotta vältetään eturistiriidat erityisesti – muttei pelkästään – johtavien virkamiesten osalta; korostaa, että 16 artiklan perusteella EU:n toimielimet voivat hylätä entisen virkamiehen pyynnön saada ottaa vastaan tietty työ, jos rajoitukset eivät riitä suojelemaan toimielinten oikeutettua etua; painottaa, että Farkasin tapauksessa kieltoa siirtyä suoraan AFME:n palvelukseen olisi voitu harkita komission päätöksen C(2018)4048 21 artiklan 3 kohdan b alakohdan perusteella, koska AFME voidaan tulkita vastapuoleksi;
 5. pelkää, että palvelussuhteen päättymisen jälkeistä toimintaa koskevia ehtoja ei ole usein mahdollista panna täytäntöön; kannustaa näin ollen EU:n toimielimiä ja virastoja harkitsemaan kaikkien henkilöstösääntöjen 16 artiklan nojalla käytettävissä olevien välineiden hyödyntämistä;
 6. kyseenalaistaa EPV:n hallintoneuvoston ja johtokunnan päätöksen sallia Farkasin ottaa vastaan AFME:n pääjohtajan tehtävä; kehottaa heitä tarkastelemaan uudelleen päätöstään;
 7. toteaa, että vaikka yksityisellä sektorilla saatu työkokemus voi olla toimielimissä työskentelyn kannalta arvokasta, pyöröovi-ilmiö voi syntyä myös palvelussuhdetta edeltävän yksityisen sektorin työsuhteen seurauksena, jos aiemman työnantajan ja uuden toimielimessä vastaanotetun tehtävän välillä on suora yhteys, ja että tämä saattaa vaarantaa EU:n toimielinten integriteetin ja heikentää kansalaisten luottamusta niihin; painottaa tästä syystä tarvetta arvioida, miten eturistiriitoja saattaa aiheutua myös työsuhdesta tai asemasta, joka edeltää palvelussuhdetta tai nimitystä tehtävään, jossa henkilöllä on sääntely- tai toimeenpanovaltaa ja tähän liittyviä velvollisuuksia, ja suosittelee, että asian käsittelyä jatketaan;
 8. painottaa, että palvelussuhteen päättymisen jälkeiset ja ”pyöröovi-ilmiöön” liittyvät eturistiriitatilanteet ovat kaikkien EU:n toimielinten, elinten ja laitosten sekä jäsenvaltioiden yhteinen ongelma; korostaa tästä syystä, että näiden kysymysten tehokas käsitteleminen edellyttää yhtenäistä oikeudellista kehystä;
 9. panee merkille kansainvälisellä tasolla (OECD) tehdyn työn sen varmistamiseksi, että palvelussuhteen päättymisen jälkeisiä tilanteita varten on olemassa yhdenmukaiset puitteet; panee merkille Euroopan tilintarkastustuomioistuimen ja Euroopan oikeusasiamiehen tekemän työn tämän tavoitteen saavuttamiseksi EU:n tasolla; toteaa, että panemalla näiden tahojen antamat suositukset ajoissa täytäntöön voitaisiin ehkäistä vastaavanlaisia ongelmatilanteita tulevaisuudessa;
 10. painottaa, että vaikka henkilöstön jäsenten yksityisellä sektorilla saama työkokemus voi olla sääntely- tai valvontaelimen kannalta arvokasta, unionin elimissä ja toimielimissä pitäisi vallita vahva julkisen palvelun henki, jotta ne voivat parhaiten palvella unionin kansalaisia;

Torstai 16. tammikuuta 2020

11. kehottaa Euroopan tilintarkastustuomioistuinta tekemään kattavan analyysin siitä, miten talous- ja rahaliiton elimet ja virastot toimivat tilanteissa, joihin liittyy mahdollisia eturistiriitoja; kehottaa Euroopan tilintarkastustuomioistuinta yksilöimään parhaita käytäntöjä;
12. kehottaa komissiota arvioimaan nykyisiä palvelussuhteen päättymisen jälkeiseen toimintaan liittyviä käytäntöjä unionin ja jäsenvaltioiden tasolla, jotta voidaan määrittää tehokkaampia toimenpiteitä sellaisten eturistiriitojen ehkäisemiseksi, joita syntyy, kun EU:n elinten johtavia virkamiehiä eroaa tehtävistään siirtyäkseen yksityisen sektorin palvelukseen tai kun yksityisen sektorin palveluksessa olleita henkilöitä nimitetään korkeisiin virkoihin EU:n elimissä, sekä ottamaan tekemänsä havainnot huomioon, kun harkitaan yhdenmukaistettua oikeudellista kehystä palvelussuhteen päättymisen jälkeisten eturistiriitojen ehkäisemiseksi;
13. muistuttaa, että komissio sitoutui täysistunnossa 24. lokakuuta 2019 tarkistamaan työsuhteen päättymisen jälkeistä toimintaa koskevan oikeudellisen kehyksen; kehottaa komissiota luomaan yhdenmukaistetun oikeudellisen kehyksen palvelussuhteen päättymisen jälkeisten eturistiriitatilanteiden ehkäisemiseksi, jotta voidaan varmistaa korkeiden eettisten vaatimusten noudattaminen; painottaa tarvetta yhdenmukaistaa EU:n käytännöt kansainvälisten normien kanssa; korostaa, että EU:n ja kansallisella tasolla olisi sovellettava samoja normeja;
14. kehottaa komissiota määrittämään työsuhteen päättymisen jälkeistä toimintaa koskevan oikeudellisen kehyksen tarkastelun yhteydessä sellaiset osa-alueet, joihin liittyy erityisesti riskejä ja joita pitäisi mahdollisesti vahvistaa esimerkiksi laajentamalla mahdollisuutta estää siirtyminen toiseen työhön, sekä harkitsemaan johtavia virkamiehiä koskevien karenssiaikojen mahdollista pidennystä niin, että ne ovat tapauskohtaisesti oikeasuhteisia, jotta varmistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 artiklan mukainen yhdenvertainen kohtelu; painottaa, että henkilöstösääntöjen 11 artiklassa säädetty edellytys eturistiriitojen ilmoittamisesta etukäteen olisi pantava täytäntöön tavalla, jolla varmistetaan, että hakijan mahdolliset eturistiriidat tulevat tietoon hyvissä ajoin ennen kuin hän siirtyy EU:n elimen palvelukseen; painottaa lisäksi, että kaikkien EU:n elinten olisi julkaistava eturistiriitojen käsittelyä koskevat sisäiset sääntönsä verkkosivustoillaan ja otettava huomioon Euroopan oikeusasiamiehen vuonna 2017 antamat suositukset, jotka koskevat henkilöstösääntöjen 16 artiklan 4 kohdassa edellytettyä vuosittaisten tietojen julkaisemista;
15. kehottaa komissiota laajentamaan työsuhteen päättymisen jälkeistä toimintaa koskevan oikeudellisen kehyksen tarkastelua ja harkitsemaan, voidaanko tehostaa nykyisiä toimenpiteitä, kuten pakollista luopumista osakkuuksista sellaisissa yrityksissä, jotka ovat sen toimielimen valvonnan alaisia tai liikeyhteyksissä siihen toimielimeen, johon uusi virkamies on nimitetty, sekä pohtimaan uusia ehkäiseviä toimenpiteitä, kuten pakollista jääviyttä silloin, kun käsitellään asioita, jotka vaikuttavat kyseisen henkilön aiempaan yksityisen sektorin työnantajaan;
16. katsoo, että toiseen työhön siirtymisen kieltäminen, jos kyseinen henkilö on sillä hetkellä työsuhteessa ja jos kieltö on riittävän hyvin kohdennettu ja perusteltu, ei loukkaa henkilön oikeutta työhön;
17. huomauttaa, että jos tehtävänsä EU:n virastoissa jättävien johtavien virkamiesten karenssiaikoja pidennetään, voitaisiin harkita myös asianmukaisen tilapäisen korvauksen myöntämistä heille; korostaa, että tällaisen tilapäisen korvauksen olisi päätyttävä, jos kyseinen henkilö ottaa vastaan uuden työn karenssiaikana;
18. kehottaa komissiota arvioimaan, onko asianmukaista, että EU:n virastot päättävät itse eturistiriitojen ehkäisemistä koskevien sääntöjen täytäntöönpanosta omassa toiminnassaan, sekä miten voidaan varmistaa sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen; katsoo, että komission puheenjohtajan Ursula von der Leyenin suunnittelema eettisiä kysymyksiä tarkasteleva riippumaton elin olisi tulevaisuudessa sopivin taho tekemään päätöksiä, jotka koskevat EU:n henkilöstön jäseniin liittyviä eturistiriitoja;
19. ehdottaa kaikille Euroopan parlamentin jäsenille sekä kaikille Euroopan komission ja Euroopan unionin neuvoston edustajille, että he pidättäytyisivät kahden vuoden ajan yhteyksistä nykyisen toimitusjohtajan kanssa jos ja kun hän ottaa vastaan AFME:n pääjohtajan tehtävän; kehottaa pysyvien kulkulupien myöntämisestä parlamentin tiloihin vastaavia yksiköitä harkitsemaan perusteellisesti Farkasin tapausta sekä ottamaan huomioon mahdollisen ratkaisun olla myöntämättä hänelle tällaista kulkulupaa kyseisellä ajanjaksolla (kahden vuoden ajan), jotta vältetään mahdolliset eturistiriidat;
20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle sekä Euroopan oikeusasiamiehelle.

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P9_TA(2020)0001

Valiokuntien jäsenmäärät

Euroopan parlamentin päätös 15. tammikuuta 2020 pysyvien valiokuntien jäsenmääristä (2020/2512(RSO))

(2021/C 270/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen ehdotuksen,
 - ottaa huomioon pysyvien valiokuntien toimivallasta 15. tammikuuta 2014 tekemänsä päätöksen⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 206 artiklan,
1. päättää pysyvien valiokuntien ja alivaliokuntien jäsenmääristä Yhdistyneen kuningaskunnan unionista eroamisen jälkeen seuraavasti:
- I. ulkoasiainvaliokunta: 71 jäsentä,
 - II. kehitysvaliokunta: 26 jäsentä,
 - III. kansainvälisen kaupan valiokunta: 43 jäsentä,
 - IV. budjettivaliokunta: 41 jäsentä,
 - V. talousarvion valvontavalio­kunta: 30 jäsentä,
 - VI. talous- ja raha-asioiden valiokunta: 60 jäsentä,
 - VII. työllisyyden ja sosiaali­asioiden valiokunta: 55 jäsentä,
 - VIII. ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta: 81 jäsentä,
 - IX. teollisuus-, tutkimus- ja energiavalio­kunta: 78 jäsentä,
 - X. sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalio­kunta: 45 jäsentä,
 - XI. liikenne- ja matkailuvalio­kunta: 49 jäsentä,
 - XII. aluekehitysvalio­kunta: 43 jäsentä,
 - XIII. maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta: 48 jäsentä,

⁽¹⁾ EUVL C 482, 23.12.2016, s. 160.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

XIV. kalatalousvaliokunta: 28 jäsentä,

XV. kulttuuri- ja koulutusvaliokunta: 31 jäsentä,

XVI. oikeudellisten asioiden valiokunta: 25 jäsentä,

XVII. kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta: 68 jäsentä,

XVIII. perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta: 28 jäsentä,

XIX. naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta: 35 jäsentä,

XX. vetoamusvaliokunta: 35 jäsentä,

ihmisoikeuksien alivaliokunta: 30 jäsentä,

turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alivaliokunta: 30 jäsentä;

2. päättää puheenjohtajakokouksen 30. kesäkuuta 2019 valiokuntien puheenjohtajistojen kokoonpanosta tekemään päätökseen viitaten, että valiokuntien puheenjohtajistoissa voi olla enintään neljä varapuheenjohtajaa;

3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

Keski­viikko 15. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0002

Niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Islannissa tai Norjassa jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, tehtyyn sopimukseen liitettävä, lainvalvontatarkoituksessa Eurodaciin pääsyä koskeva EU:n sekä Islannin ja Norjan välinen pöytäkirja ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2020 esityksestä neuvoston päätökseksi niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Islannissa tai Norjassa jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, tehtyyn Euroopan yhteisön sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan väliseen sopimukseen liitettävän, lainvalvontatarkoituksessa Eurodaciin pääsyä koskevan Euroopan unionin, Islannin ja Norjan kuningaskunnan välisen pöytäkirjan tekemisestä (15791/2018 – C9-0155/2019 – 2018/0419(NLE))

(Hyväksyntä)

(2021/C 270/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (15791/2018),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan yhteisön sekä Islannin ja Norjan kuningaskunnan väliseen sopimukseen niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan jäsenvaltiossa tai Islannissa tai Norjassa jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, liitettäväksi Euroopan unionin, Islannin ja Norjan kuningaskunnan väliseksi lainvalvontatarkoituksessa Eurodaciin pääsyä koskevaksi pöytäkirjaksi (15792/2018),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 87 artiklan 2 kohdan a alakohdan, 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C9-0155/2019),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 105 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 114 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A9-0053/2019),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden, Islannin ja Norjan kuningaskunnan hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 15. tammikuuta 2020

P9_TA(2020)0003

EU:n ja Kiinan välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2020 esityksestä neuvoston päätökseksi tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan Euroopan unionin ja Kiinan kansantasavallan hallituksen välisen sopimuksen tekemisestä unionin puolesta (11033/2019 – C9-0049/2019 – 2018/0147(NLE))

(Hyväksyntä)

(2021/C 270/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (11033/2019),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Kiinan kansantasavallan hallituksen väliseksi sopimukseksi tietyistä lentoliikenteen näkökohdista (09685/2018),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 100 artiklan 2 kohdan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C9-0049/2019),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 105 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 114 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen (A9-0041/2019),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Kiinan kansantasavallan hallituksille ja parlamenteille.

P9_TA(2020)0004

Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä pienyritysten erityisjärjestelmän osalta *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 15. tammikuuta 2020 esityksestä neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta pienyritysten erityisjärjestelmän osalta ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 muuttamisesta pienyritysten erityisjärjestelmän asianmukaisen soveltamisen valvomiseksi tehtävän hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta (13952/2019 – C9-0166/2019 – 2018/0006(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – uudelleen kuuleminen)

(2021/C 270/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston esityksen (13952/2019),
 - ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2018)0021),
 - ottaa huomioon kantansa 11. syyskuuta 2018 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut Euroopan parlamenttia uudelleen (C9-0166/2019),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 82 ja 84 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0055/2019),
1. hyväksyy neuvoston esityksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 433, 23.12.2019, s. 203.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

**Euroopan unionin
julkaisutoimisto**
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

FI